

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

24 juni 2005

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.....	1599
Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	1600
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	1607
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.....	1628
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.....	1651
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.....	1657
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.....	1659
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.....	1676
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.....	1741
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.....	1760

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	Blz.
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	1770
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening	1771
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.....	1773
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.....	1775
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.....	1796

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	1797
----------------	------

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ
EN PLATTELANDSBELEID

**Vraag nr. 33
van 4 februari 2005
van de heer STEFAAN SINTOBIN**

Groentetelers – Akkoord met diepvriessector

Onlangs werd een nieuw akkoord afgesloten tussen de groentetelers en de diepvriessector. Dat de landbouworganisaties niet gelukkig zijn over de prijsvorming voor de contractverkoop, is overduidelijk.

Niettegenstaande intensief overleg, slaagde men er niet in om fundamentele aanpassingen uit de brand te slepen. Ook de minister-president zou blijkbaar tussenbeide gekomen zijn in dit dossier.

1. Welke houding heeft de minister-president aangenomen tijdens de onderhandelingen en welke concrete initiatieven heeft hij hierbij genomen ?
2. Hoe kan de sector zich, volgens de minister-president, het best organiseren om betere contracten te krijgen ?
3. Welke initiatieven stelt de minister-president in het vooruitzicht om de telers in de toekomst te ondersteunen ?

Antwoord

1. Contracten voor de teelt van diepvriesgroenten komen tot stand na overleg tussen de vertegenwoordigers van de telers en het Vegebe, de groepering van de diepvriesgroentesector. De

overheid komt in deze gesprekken niet tussenbeide.

Eind 2004 werd ik als minister van Landbouw gealarmeerd door heel wat telers die stelden dat met de nieuwe voorstellen van contractprijzen, de rentabiliteit van de teelt sterk zou dalen. Dit werd bevestigd door een uitgebreide delegatie van telers die begin januari op mijn kabinet ontvangen werd. Toen bleek ook dat de discussie over de contractvoorwaarden op zijn zachtst gezegd niet grondig gebeurd was.

Ik heb mij toen geëngageerd te bemiddelen tussen beide partijen en om te proberen beide partijen weer aan tafel te krijgen.

Ter gelegenheid van AgriFlanders heb ik een gesprek gehad met de tien Westvlaamse diepvriesfabrikanten, en de week daarop zijn beide partijen voor een bilateraal gesprek ontvangen op het kabinet. Resultaat was dat beide partijen opnieuw aan tafel zouden zitten om te praten over alle contractvoorwaarden, en dat zij wens-ten mee te werken aan de oprichting van een telersvereniging.

Beide partijen zijn inderdaad opnieuw gaan samen zitten, met het bekende resultaat.

2. Met de uitbreiding van Europa met de tien Oostbloklanden landen is de markt voor onder andere diepvriesgroenten plots veel groter geworden. Wil de sector, zowel telers als fabrikanten, overeind blijven, zijn mijns inziens twee zaken belangrijk:

- het aanbod moet gestuurd worden en beter afgestemd op de afzet.
- In het kader van de GMO Groenten en Fruit moet beroep gedaan worden op Europese middelen om een aantal kosten qua begeleiding, qua kwaliteit te dragen.

Via het oprichten van een telersvereniging kan hieraan tegemoetgekomen worden. (*GMO: Gemeenschappelijke Marktordening – red.*)

3. Ik heb mij bereid verklaard ondersteuning te geven aan de oprichting van dergelijke telersvereniging. Essentieel is echter dat de telers zelf bereid zijn in voldoende aantal tot dergelijke telersvereniging toe te treden.

Vraag nr. 34
van 4 februari 2005
van de heer STEFAAN SINTOBIN

Eiersector – Steunmaatregelen

In aanloop naar Pasen zakt de prijs van een ei verder weg. Pasen is traditioneel een periode waarbij de eierprijs hoge toppen scheert, maar niet dit jaar.

De sector verkeert al sinds april vorig jaar in een crisis door een overproductie, een bitsige concurrentieslag en een besmeurd imago in Duitsland.

Daarom had ik van de minister-president graag vernomen welke maatregelen hij, als Landbouwminister, reeds genomen heeft om de sector te ondersteunen en wat zijn beleidsvisie is omtrent de verdere toekomst van de sector.

Antwoord

De situatie in de eiersector is inderdaad sinds april 2004 slecht te noemen.

Na de aviaire influenza-crisis zijn de stallen massaal herbevolkt in het najaar 2003. Dit had een geconcentreerde piekperiode voor de eierprijs voor gevolg.

Onder andere als gevolg hiervan hebben enkele Europese landen, met Spanje op kop, hun productiecapaciteit uitgebreid.

Vanaf april 2004 zijn de eierprijzen in vrije val naar beneden gegaan.

De laagste prijs in België werd genoteerd in augustus 2004, namelijk rond de 35 euro/100 kg af pakstation (de zomermaanden zijn traditioneel wel de slechtste maanden). In het najaar zijn de prijzen weer wat gestegen maar bleven ondermaats.

De mogelijkheden die Europa ons als lidstaat en/of regio biedt om in te grijpen op de markt zijn uiterst gering. Marktondersteuning moet op Europees niveau gebeuren.

Wij hebben dan ook bij de Europese Commissie de vraag voor verhoging van de exportrestituties uitdrukkelijk ondersteund. De Commissie is

hierop ingegaan en sedert 21 februari 2005 zijn de restituties verhoogd. De restituties voor consumptie-eieren met bestemmingen Midden-Oosten, Hongkong, Rusland en Turkije zijn verhoogd van 6 naar 10 euro per 100 kg en de restituties voor andere derde landen, uitgezonderd het Verre Oosten Zwitserland en Bulgarije, zijn verhoogd van 3 naar 5 euro per 100 kg. Door deze beslissing wordt de export buiten de EU gestimuleerd, wat de prijs op de interne markt ten goede komt.

Positief in dat verband is ook het feit dat op nationaal vlak, en na overleg tussen producenten en eierhandelaars, half februari overeengekomen is om de basisprijs Kruishoutem met 5 eurocent te verhogen.

Sinds de tweede week van 2005 zijn de eierprijzen iets aan het optrekken, en de administratie volgt het effect van de restitutieverhoging op de prijzen ook in de komende weken verder op.

Naast vermelde initiatieven die rechtstreeks ingrijpen op de markt, heb ik intussen ook laten onderzoeken of VLIF-steun verleend kan worden aan pluimveehouders die, sneller dan Europa het oplegt, willen investeren in een diervriendelijker kooitype (*VLIF: Vlaams Landbouwinvesteringsfonds – red.*). Het is evenwel nog afwachten op het resultaat van dit onderzoek.

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT
 VAN DE VLAAMSE REGERING,
 VLAAMS MINISTER
 VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
 WETENSCHAP, INNOVATIE EN
 BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 37
van 16 februari 2005
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Investeringsklimaat – Farmaceutische sector

Enige tijd geleden dreigde de farmaceutische groep Pfizer in Puurs een investering van 135.000.000 euro mis te lopen. In dat verband werd gewezen op het negatieve klimaat dat in dit land heerst jegens de geneesmiddelenindustrie. Meer bepaald de ontwerpgezondheidswet doet investeerders aarzelen.

Daarnaast zijn de heffingen die moeten worden opgehoest vrij hoog in vergelijking met andere landen.

De directeur Benelux van Pfizer beklemtoonde dat wij hier investeringen in onderzoek en ontwikkeling dreigen te verliezen ten voordele van Oost-Europa, India en China.

Welke initiatieven heeft de minister genomen om de blijvende aanwezigheid van de farmaceutische sector in Vlaanderen te vrijwaren en bijkomende investeringen aan te trekken ?

Antwoord

De steunverlening aan de farmaceutische sector werd in het verleden steeds op dezelfde basis behandeld als de steunverlening aan andere economische sectoren zowel wat betreft gewone investeringssteun en ecologiesteun als steun aan R&D-projecten (*R&D: research and development – red.*). De beslissingen tot steunverlening aan investeringsprojecten door de administratie Economie (afdeling Economisch Ondersteuningsbeleid) en door IWT-Vlaanderen worden op dezelfde manier genomen als voor andere sectoren (*IWT-Vlaanderen: Instituut voor de Aanmoediging door wetenschap en Technologie in Vlaanderen – red.*).

In het kader van de economische expansiewetgeving werd in de periode 1998-2004 aan de farmaceutische sector 44.508.246,34 euro gewone steun en 2.197.597,96 euro ecologiesteun toegekend. In totaal genoten een twintigtal farmaceutische bedrijven van deze expansiesteun.

De steun die door IWT-Vlaanderen werd toegekend aan R&D-projecten uitgevoerd door bedrijven in de biofarmaceutische sector bedraagt 6.791.423 euro in 2004, 12.503.118 euro in 2003 en 12.951.472 euro in 2002. De ratio toegekende steun tegenover gevraagde steun was in dit domein 44% in 2004, 63% in 2003 en 79% in 2002. Deze ratio's zijn vergelijkbaar met andere sectoren. Er is geen verschil tussen slaagkans voor projecten met een specifieke focus op geneesmiddelen tegenover projecten met een andere focus.

Tot op heden werd geen steun aangevraagd door het bedrijf Pfizer, noch bij de administratie

Economie, noch bij IWT-Vlaanderen. Evenmin heeft IWT-Vlaanderen van dit bedrijf een aanvraag ontvangen voor een voorbespreking over de mogelijkheid tot ondersteuning van R&D-activiteiten.

Daarnaast vermeld ik de loonmaatregel voor onderzoekspersoneel van bedrijven, die op mijn initiatief als federaal minister werd beslist tijdens de ministerraad van 16 januari 2004 in Gembloux. Daardoor krijgen bedrijven vanaf 1 oktober 2005 een vrijstelling van 50% op de bedrijfsvoorheffing voor hun onderzoekers die in een formeel samenwerkingsverband met een universiteit of onderzoeksinstelling verbonden zijn. Dit geldt dus ook voor de privé-ondernemingen in de farmaceutische sector.

Verder worden in het kader van het vrijwaren van de investeringen van bedrijven in Vlaanderen de zogenaamde "investor relations" (nazorg) met deze bedrijven versterkt via de introductie van het principe van het accountmanagement.

De farmaceutische sector formuleerde begin 2005 inderdaad een blijk van algemene ontevredenheid. Dit vertaalt zich op bedrijfsvlak echter vaak in van elkaar verschillende pijnpunten met van elkaar verschillende bedrijfsgebonden accenten. Dienst Investeren Vlaanderen en de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen hebben voor 2005 een programma opgesteld om in de belangrijkste sectoren de meeste actieve spelers te ontmoeten en hun bedrijfsgebonden problemen concreet aan te pakken. De farmaceutische industrie maakt zeker deel uit van deze belangrijke sectoren.

Voor het aantrekken van bijkomende investeringen wordt voor de farmaceutische bedrijven vooral de Vlaamse en Belgische troefkaart als ideale testmarkt voor Europa en de centrale locatie voor pan-Europese activiteiten naar voren geschoven.

Deze kleinschaligheid maakt samen met de deskundigheid van onze onderzoekers en de snelheid van uitvoering van klinische onderzoeken (in vergelijking met onze concurrenten beschikken wij over beperktere doorlooptijden voor testresultaten) dat Vlaanderen tot de wereldtop behoort.

Dit kan nog steeds buitenlandse bedrijven aanzetten tot investeringen in Vlaanderen. We verwijzen

hierbij naar Alcon in Puurs, Tibotec in Mechelen en Gensyme in Geel.

Ten slotte staat een federaal wettelijk initiatief zoals de ontwerpgezondheidswet –vooral gerelateerd aan de consumptie van geneesmiddelen – los van de locatie van de productie-eenheid van de producten in Vlaanderen of in het buitenland.

Vraag nr. 38
van 16 februari 2005
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Delokalisatie van bedrijven naar Wallonië – Omvang

In een artikel dat op 8 februari in Het Volk verscheen met betrekking tot Vlaamse bedrijven die met veel overheidssteun naar Henegouwen worden gelokt, stelt de woordvoerdster van de minister dat Vlaamse bedrijven die naar Wallonië trekken tot de uitzondering behoren.

Beschikt de minister over cijfers van Vlaamse bedrijven die hun productie van Vlaanderen naar Wallonië hebben overgebracht ?

Antwoord

Uit een zeer brede rondvraag blijkt dat geen geaggregeerd cijfermateriaal beschikbaar is over Vlaamse bedrijven die hun productie naar Wallonië zouden overgebracht hebben.

- Op Europees niveau is enkel statistische informatie te vinden die betrekking heeft op delokalisatiebewegingen tussen de Unie en derde landen of tussen lidstaten onderling. Verplaatsingen van economische activiteit binnen dezelfde lidstaat worden niet beschouwd als delokalisaties.
- Om diezelfde reden beschikt ook het Federaal Planbureau over geen informatie hieromtrent.
- Flanders Investment and Trade (FIT) en de Office for Foreign Investors (OFI), de Waalse tegenhanger ervan, richten zich op het aantrekken van buitenlandse bedrijven en investeringen en verzamelen daarom ook geen cijfermateriaal over delokalisaties.
- Evenmin de Vlaamse administratie Planning en Statistiek, noch het Steunpunt Onder-

nemerschap, Ondernemingen en Innovatie, noch de VIO- onderzoeksgroep, die macro-economisch onderzoek doet in Vlaanderen, beschikken over de gevraagde statistieken (*VIO: Vlaamse Industrieel-economische en Ondernemingsdatabank – red.*)

Dat de delokalisatie van Vlaamse bedrijven – wegens het gulle aanbod van overheidssteun in Henegouwen – uitzonderlijk is, blijkt echter uit de fragmentarische gegevens die beschikbaar zijn over de interregionale investeringsbewegingen.

- De Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij West-Vlaanderen beschikt over een niet-exhaustieve lijst met West-Vlaamse bedrijven die investeringen hebben gerealiseerd in Henegouwen. Deze lijst werd samengesteld op het einde van de negentiger jaren en daarna periodiek bijgewerkt op basis van de beschikbare informatie.
- De Waalse werkgeversvereniging Union Wallonne des Entreprises (UWE) publiceerde in het jongste nummer van haar maandblad Dynamisme Wallon een dossier over een aantal specifieke cases van Vlaamse bedrijven die in Wallonië investeren.

Uit deze gegevens blijkt dat het Henegouwse subsidiëringsbeleid niet zozeer de delokalisatie van economische activiteit uit Vlaanderen voor gevolg heeft, maar er veeleer toe leidt dat Vlaamse ondernemingen uitbreidingsinvesteringen verrichten in de zogenaamde "Objectif 1"-gebieden, met behoud van de activiteit in hun Vlaamse thuisbasis.

Vraag nr. 39
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Zitpenningen

De Vlaamse openbare instellingen (VOI) of andere instellingen die onder de bevoegdheid van de minister staan, fungeren met een raad van bestuur waarbij de leden zitpenningen en verplaatsingsvergoedingen ontvangen zoals vastgelegd in een besluit van de Vlaamse Regering.

Het gaat hier wel over de vergoedingen voor de raad van bestuur. Er zouden ook zitpenningen betaald worden voor vergaderingen en afspraken naast de raden van bestuur.

1. Bij welke instellingen worden er zitpenningen uitbetaald aan bestuurders naast de raden van bestuur ?
2. Is dit gebaseerd op beslissingen van hun raad van bestuur ?

Zo neen, op welke rechtsbasis worden door betrokken instellingen zitpenningen uitbetaald ? Indien er geen rechtsbasis is, kunnen deze dan teruggevorderd worden ?

Zo ja, is dit volledig conform het besluit van de Vlaamse Regering ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 35, Moerman nr. 39, Vandenbroucke nr. 117, Vervotte nr. 99, Van Mechelen nr. 89, Anciaux nr. 36, Bourgeois nr. 92, Peeters nr. 362, Keulen nr. 109, Van Brempt nr. 97).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

Vraag nr. 40
van 18 februari 2005
van de heer MARC VAN DEN ABELEN

Innovatiebeleid – Kleine ondernemingen

Op 22 november 2002 sloten de Vlaamse Regering, de sociale partners en de Vlaamse milieu- en natuurverenigingen het Pact van Vilvoorde af over wat ze in 2010 op dit vlak verwezenlijkt zouden willen zien. Het pact, dat uit 21 concrete doelstellingen bestaat, moest een duidelijk antwoord bieden op de oproep van de Europese Gemeenschap (Top van Lissabon) tot de uitbouw van een concurrentiële en dynamische kenniseconomie.

Eén van de belangrijkste doelstellingen van het Pact van Vilvoorde was dat in 2010 een kwart van de omzet van de Vlaamse ondernemingen gerealiseerd zou worden via nieuwe producten en diensten. In maart 2004 maakte de studiedienst van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV-STV) bekend dat Vlaanderen duidelijk

voortuitgang boekt op dit vlak : uit een enquête van SERV-STV bleek immers dat 20,3 % van de omzet van de Vlaamse bedrijven voortkomt uit nieuwe of duidelijk verbeterde producten, terwijl dit in 1997 slechts 17 % was.

Een recente studie van de SERV (STV-berichten, vierde kwartaal 2004) toont echter aan dat kleine ondernemingen vandaag de dag nog ver verwijderd zijn van deze belangrijke doelstelling. Bedrijven met maximaal tien werknemers, ook wel micro-ondernemingen genoemd, blijken namelijk erg slecht te scoren : de gemiddelde omzet via innovatie bedraagt hier slechts 9 %.

Dit is des te meer verontrustend daar 80 % van de Vlaamse bedrijven micro-ondernemingen zijn en zij rechtstreeks werk verschaffen aan 325.000 mensen. Zo brachten slechts 40 % van de micro-ondernemingen het afgelopen jaar nieuwe of verbeterde producten en diensten op de markt. Amper één op vier van deze bedrijven wenst na een positieve dynamiek het activiteitsniveau nog verder uit te breiden. Vier op tien micro-ondernemingen wensen niet te groeien en streven naar consolidatie. Innovatie blijkt nochtans bij vele micro-ondernemingen de motor te zijn voor groei.

1. Is de minister zich bewust van de problemen die micro-ondernemingen hebben op het vlak van innovatie ?
2. Welke oorzaken liggen volgens de minister aan de bron van deze verontrustende cijfers ?
3. Ligt het gebrek aan kapitaalverwerving dat kleine ondernemingen vandaag nog vaak onder vinden mee aan de bron van dit probleem ?

En zo ja, wat heeft de minister op dit vlak reeds ondernomen en welke maatregelen gaat zij op dit vlak ondernemen ?

Antwoord

1. Micro-ondernemingen

Ik ben me inderdaad bewust van de problemen die micro-ondernemingen hebben op het vlak van innovatie. Een gebrek aan het juiste cijfermateriaal in het verleden bemoeilijkte de juiste interpretatie van de schaalgrootte van dit bijzondere probleem.

Voldoende innoveren is een uitdaging voor alle Vlaamse ondernemingen en bijgevolg ook voor de micro-ondernemingen.

Uit de jaarverslagen van het IWT (het Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen) van de laatste twee jaar blijkt evenwel een forse toename van het aantal door het IWT ondersteunde KMO-projecten. Ondanks de sterk toegenomen inspanningen van het IWT voor een aangepaste ondersteuning van innovatie bij KMO's en voor het bekend maken van de bestaande steunmaatregelen voor innovatie in KMO's blijkt dat nog steeds te veel kleine ondernemingen de bestaande mogelijkheden niet of te weinig kennen. Dit draagt zeker bij tot de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde problematiek.

2. Cijfers en oorzaken

Wat mogelijke oorzaken betreft, dienen we eerst het wel voorhandenzijnde cijfermateriaal te bekijken. Naast de vermelde SERV-STV enquête (die trouwens op een telefonische vraagvoering werd gebaseerd) werd ook de zogenaamde CIS-enquête (Community Innovation Survey) uitgevoerd in opdracht van de Europese Commissie (cfr. de IWT- studie nr. 47, maart 2004, te raadplegen op www.iwt.be).

Deze enquête kijkt naar de resultaten qua innovatie drie jaar nadat het innovatietraject werd afgerond, waarbij meestal een meer genuanceerd beeld optreedt en ook een betere inschatting van het al dan niet succesvol introduceren van een innovatief product kan gegeven worden.

Uit deze CIS-enquête blijkt alvast dat Vlaanderen het vrij goed doet, ook wat kleinere ondernemingen betreft, in vergelijking met andere Europese regio's.

Er valt echter niet te ontkennen dat, zelfs indien de cijfers enigszins genuanceerd kunnen worden, het probleem van de te geringe innovatie bij vooral de kleinere KMO's daadwerkelijk bestaat. Kapitaalverwerving en subsidiëringsmogelijkheden, en dan vooral de bekendheid van maatregelen bij deze doelgroep, liggen lager dan bij de iets grotere KMO's. Er blijft dus heel wat te verbeteren en te versterken, ook naar meer samenwerking tussen KMO's onderling, maar ook met kenniscentra.

Het Vlaamse innovatiebeleid heeft er dan ook resoluut voor gekozen een vrij uitgebreid arsenaal aan projecten te steunen die zich richten op innovatie bij KMO's.

Een deel hiervan richt zich op KMO's die al de stap gezet hebben naar onderzoek en innovatie: in het bijzonder het KMO-programma, met zijn KMO-innovatiestudies en KMO-innovatieprojecten. Sinds de start ervan, medio 2001, werden reeds circa 1.250 projecten ingediend bij het IWT. Recentelijk werd hier een projecttype aan toegevoegd dat nog niet innoverende KMO's steunt (60%) bij de aanwerving van een hooggeschoolde, met als opdracht een innovatietraject voor de KMO te helpen uitwerken.

Ook micro-ondernemingen komen in dit KMO-programma ruim aan bod: 45% van de betrokken KMO's hebben minder dan tien werknemers.

Maar ook naar innovatieadvies en innovatiebegeleiding zijn verschillende KMO-programma's actief.

- Het programma "Vlaamse Innovatiesamenwerkingsverbanden" steunt vierjaren projecten van innovatiestimulering, technologische dienstverlening en collectief onderzoek.

Meer dan 200 innovatieadviseurs zijn zo dagelijks op pad om voornamelijk KMO's van dienst te zijn in hun innovatieplannen en -behoeften. Zij hebben het rechtstreekse contact met de ondernemer en begeleiden hen specifiek in een innovatietraject. Het IWT staat in voor hun coördinatie binnen het zogenaamde 'Vlaams Innovatienetwerk'.

- Recente grotere initiatieven (Competentiepolen) bouwen een kennissokkel of zwaartepunt uit voor belangrijke bedrijfssegmenten, waarbij kennistransfer naar KMO's centraal in hun opdracht staat: FMTC (Mechatronica); VIL (Logistiek); IncGEO (geo-informatie); Flanders' Drive (automobieltoelevering); VIGC (grafische sector); EDM (multimedia); ...

Een aantal overige initiatieven starten wel dra of zijn in voorbereiding: Flamac (materialenonderzoek); Milieutechnologie (MIP); Flanders' Food (voedingsindustrie); Design en Productinnovatie; KMO-IT; ...

Daarnaast richten ook de grotere kenniscentra zich naar technologische KMO's zoals IMEC (micro-elektronica), VIB (biotechnologie), VITO (milieu/ energie/ materialen) en recentelijk opgericht IBBT (breedbandtechnologie). Deze instellingen trachten op hun beurt kleinere KMO's in hun onderzoek te betrekken.

- De interfacediensten van de universiteiten worden gesteund met in het bijzonder als opdracht de begeleiding van nieuwe universitaire spin-offs.
- Het Tetra-fonds (Technologie Transfer; voorheen het HOBU-fonds) wil projecten van voornamelijk hogescholen inzetten ten behoeve van kennistransfer. Meer dan 2.200 bedrijven zijn betrokken in de "gebruikerscommissies" van deze projecten, waarvan tweederde KMO's.

Er gebeurt dus heel wat om KMO's te "empoweren" naar innovatie toe. Hierbij worden niet alleen de hoogtechnologische KMO's bereikt, maar ook de traditionele/mature KMO's en de starters. Maar de eerste motivatie moet vanuit de KMO's en dus ook de micro-ondernemingen zelf komen. Men kan immers niemand dwingen tot "innovatie".

3. Kapitaalverwerving

Een adequate toegang tot financiële middelen is ongetwijfeld een belangrijke hinderpaal voor kleine ondernemingen.

Tot nu toe was het subsidie-instrumentarium van het IWT het belangrijkste beleidsantwoord. KMO's genieten hierbij 10% extra steun en bovenop de subsidies is voorzien in zogenaamde "achtergestelde leningen", samen tot maximaal 80% van de projectkosten.

Het Innovatiebeleid wil nu echter zijn steunarsenaal gevoelig uitbreiden.

Om te beginnen door het verschaffen van interessante formules van risicokapitaal zijnde de **Vriendenleningen**, het **Vlaams Innovatiefonds** en de zogenaamde **ARKIMEDES-regeling**. In de loop van 2005 moeten deze instrumenten operationeel zijn. Dit behoort momenteel tot onze prioriteiten.

Ten slotte zal ook werk gemaakt worden van het zogenaamde "innovatief uitbesteden", waarbij ook

de overheid haar rol kan spelen, om te beginnen in de milieu- en energietechnologie. Dit gebeurt binnen het kader van het eerstdaags op te starten Milieu-innovatieplatform (MIP).

Eens al deze instrumenten tot ontplooiing gekomen, zal Vlaanderen beschikken over een zeer performant en vooral geïntegreerd innovatiebeleid ten behoeve van KMO's in Europa.

Vraag nr. 41

van 18 februari 2005

van de heer KOEN VAN DEN HEUVEL

Flanders DC – Middelen

Flanders DC wordt beschouwd als één van de excellentiepolen.

1. Welke vastlegging van middelen is er in 2004 gebeurd ?
2. Hoeveel werd er effectief uitbetaald in 2004 ?
3. Welke betalingen zijn er gebudgetteerd in 2005 ?

Antwoord

1. In 2004 werd voor Flanders DC een bedrag vastgelegd van 4.200.000 euro.
2. Er werd 1.900.000 euro uitbetaald in 2004.
3. Wat 2005 betreft, kan nog maximaal een bedrag van 2.300.000 euro worden uitbetaald. Op het Hermesfonds zijn geen nieuwe vastleggingen opgenomen.

Vraag nr. 42

van 18 februari 2005

van de heer KOEN VAN DEN HEUVEL

Impact economische vertegenwoordigingen – Onderzoek

Recentelijk publiceerde het National Bureau of Economic Research (NBER) een working paper over de invloed van ambassades en consulaten op de Amerikaanse uitvoer (A.K. Rose, The Foreign Service and Foreign Trade : Embassies as Export

Promotion, NBER Working Paper, N 11111, February 2005).

Rekening houdende met de niet geringe kosten van economische vertegenwoordigingen, rijst de vraag of dergelijke of vergelijkbare studies ook voor Vlaanderen bestaan. Of worden ze eventueel overwogen ?

Antwoord

Bij mijn weten bestaat een vergelijkbare studie als deze waar de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar verwijst, niet voor Vlaanderen.

Dit belet evenwel niet dat het buitenlands netwerk van Export Vlaanderen, dat momenteel een 78-tal standplaatsen omvat, zeer nauwgezet wordt geëvalueerd in termen van rentabiliteit en efficiëntie.

Er wordt op geregelde basis en in uitvoering van de strategie van Export Vlaanderen een oefening doorgevoerd omtrent de optimalisatie van de geografische structuur en de bezetting van het buitenlands netwerk. Met andere woorden: er wordt onderzocht waar en in welke vorm Vlaanderen een economisch vertegenwoordiger nodig heeft om optimaal te kunnen beantwoorden aan de noden van de Vlaamse internationale ondernemers en om zo efficiënt mogelijk buitenlandse investeringen aan te trekken.

De gebruikte methodologie omvat vier criteria. Een eerste criterium betreft een rangschikking van de standplaatsen volgens het economisch belang. Als tweede criterium worden de voorstellen van de Vlaamse economische vertegenwoordigers tijdens de regiovergaderingen gehanteerd waarbij wordt uitgegaan van budgetneutraliteit. Het derde criterium berust op benchmarking: Vlaanderen wordt hierbij vergeleken met andere Europese organisaties die actief zijn op het vlak van internationaal ondernemen en het aantrekken van investeringen. Ten slotte is er ook een vierde, budgetgerelateerd criterium.

Tijdens de vergaderingen over de optimalisatie van het buitenlands netwerk wordt steeds dezelfde methodologie toegepast: eerst worden alle criteria per regio toegelicht, vervolgens volgt een bespreking en nadien worden er conclusies geformuleerd. Aan deze vergaderingen neemt steeds

de voltallige directie van Export Vlaanderen en Dienst Investeren in Vlaanderen deel. De oefening gebeurt onafhankelijk van de actuele bezetting van een post of van een geplande mutatiebeweging. Het resultaat van de oefening is een gemotiveerd en gebudgetteerd voorstel vanwege de directie, dat door de raad van bestuur bekrachtigd wordt.

De gehanteerde criteria worden momenteel geëvalueerd in het kader van de af te sluiten beheersovereenkomst tussen het toekomstige Flanders Investment and Trade (FIT) en de Vlaamse Regering. De objectieve criteria, die gebruikt zullen worden om de standplaatsen van FIT te bepalen en te evalueren, worden opgenomen in deze beheersovereenkomst.

De kwantitatieve output van de buitenlandse kantoren wordt gemeten via kwartaalrapporteringen, die aan het buitenlands netwerk worden gevraagd. Daarenboven zullen vanaf dit jaar jaarlijks een viertal kantoren aan een uitgebreide kwaliteitsaudit onderworpen worden.

Om de doeltreffendheid van hun economische vertegenwoordigers in het buitenland nog beter te kunnen evalueren, zijn Export Vlaanderen en Dienst Investeren in Vlaanderen vorig jaar ook gestart met een prestatiebeheerssysteem, de Balanced Scorecard, waarbij een aantal indicatoren met betrekking tot werking en resultaten nauwgezet zullen opgevolgd worden.

Vraag nr. 48
van 25 februari 2005
van mevrouw GREET VAN LINTER

Tewerkstelling doelgroepen – Ministeriële kabinetten

De Vlaamse Regering koos ervoor om, gezien de voorbeeldfunctie van de overheid, haar doelgroepenbeleid met betrekking tot de startbanen maximaal in te vullen door onder andere specifiek aandacht te besteden aan allochtone, jonge werklozen.

Wat het tewerkstellingsbeleid naar bepaalde "zwakkere groepen" uit onze samenleving betreft, vernam ik graag van de minister of en op welke wijze dit ook wordt toegepast in de ministeriële kabinetten.

1. Besteedt de minister aandacht aan tewerkstelling van gehandicapten, allochtonen, 55-plussers en langdurig werklozen bij aanwervingen voor zijn/haar kabinet ? Zo ja, op welke wijze ?
2. Zijn er in het raam daarvan gehandicapten, allochtonen, 55-plussers of langdurig werklozen aangeworven op het kabinet van de minister ? Zo ja, hoeveel respectievelijk ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 38, Moerman nr. 48, Vandenbroucke nr. 128, Vervotte nr. 106, Van Mechelen nr. 94, Anciaux nr. 41, Bourgeois nr. 99, Peeters nr. 411, Keulen nr. 120, Van Brempt nr. 105).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 105
van 9 februari 2005
van mevrouw HELGA STEVENS

Studietoelagen – Behandelingstermijn

De studietoelage is voor veel studenten geen luxe. Studeren is een dure aangelegenheid, zeker als de student op kot verblijft, en naast de studiebeurs klussen sommige studenten zelfs nog bij om rond te komen. Zeker als de uitbetaling van de studiebeurs lang op zich laat wachten, is dat een pure noodzaak.

Het probleem is blijkbaar reeds enkele jaren oud want sommige universiteiten en wellicht ook hogescholen bieden zelfs een soort van overbruggingskrediet aan. Echter, niet alle studenten vinden even snel hun weg binnen de studentenvoorzieningen. Bovendien is het voor veel studenten een

grote psychologische drempel om financiële hulp te gaan vragen aan de instelling waar zij onderwijs genieten, in vergelijking met de meer anonieme aanvraagprocedure voor de studietoelage bij de Vlaamse overheid.

Ik begrijp dat het geen evidente taak is om op relatief korte termijn de vele aanvragen te behandelen. Voor het schooljaar 2003-2004 werden zo'n 150.000 aanvragen ingediend, waarvan zo'n 70 procent werd goedgekeurd. Toch dient deze termijn zo kort mogelijk gehouden te worden. Als studenten zich verplicht zien een studentenjob aan te nemen, gaat dit mogelijk ten koste van hun aanwezigheid in de lessen of de tijd die zij kunnen besteden aan studiewerk.

Meestal is het juist voor de minst kapitaalkrachtigen, namelijk degenen die niet meteen een afschrift van hun belastingformulier kunnen meesturen, dat de wachtermijn lang oploopt. Ik heb vernomen dat een gezin al jarenlang telkens tot februari-maart dient te wachten vooraleer de studietoelagen van de kinderen worden uitbetaald, terwijl zij toch zo snel mogelijk alle gevraagde en beschikbare documenten toesturen aan de dienst.

Voormalig minister van Onderwijs, Marleen Vanderpoorten, kondigde in maart 2003 aan dat de aanvraag sterk vereenvoudigd zou worden. Naam, adres en school zouden volstaan vanaf het academiejaar 2005-2006, tenminste "als het federaal niveau meewou".

Graag had ik vernomen hoever het staat met deze plannen en of er andere maatregelen (kunnen) genomen worden om de wachtermijn in te perken.

1. Welke structurele maatregelen worden genomen om de behandeling van de studietoelagen te versnellen ?
2. Is er voldoende personeel op de dienst om de aanvragen binnen een redelijke termijn af te handelen (de met de jaren steeds complexer wordende beoordelingsprocedure in acht genomen) ?
3. Kan de minister een overzicht geven van de maanden waarin de studietoelagen uitbetaald werden in het academiejaar 2003-2004 ?

4. Bij de aanvang van het academiejaar 2004-2005 was er een proefproject waarbij de onderwijsambtenaren enkele steden aandeden om uitleg te geven bij de nieuwe wetgeving rond studiebeurzen. Er was toen sprake van dat dit een structureel kader zou krijgen.

Hoe werd dit proefproject geëvalueerd ?

5. Hoeveel aanvragen voor een studiebeurs wachten momenteel nog op een positieve of negatieve beslissing ?

Antwoord

In haar vraag gaat de Vlaamse volksvertegenwoordiger in op de doorlooptijd van de dossiers die werden ingediend voor het verkrijgen van een studietoelage. Sta me toe kort de werkwijze toe te lichten.

Decretaal is de afdeling ertoe gehouden alle dossiers voor het hoger onderwijs die voor 1 november op de dienst toekwamen en die in orde werden bevonden binnen twee maanden af te handelen. Voor het secundair onderwijs is er geen termijn bepaald. Hier wordt er naar gestreefd om eveneens voor het einde van het jaar de ingezonden dossiers af te handelen. Om te weten of een dossier in orde is, dient dit eerst op alle voorwaarden door de dossierbehandelaar te worden gecontroleerd. In de eerste maanden van het academiejaar worden dan ook alle dossiers die binnen de gestelde deadline werden ingediend, behandeld. Pas nadat deze controle is gebeurd, kan worden begonnen met de verwerking van de bijkomende inlichtingen die door de kandidaten werden ingezonden. Concreet kan hiermee gestart worden eind december, begin januari.

Wat de aangekondigde vereenvoudiging betreft. Op dit ogenblik loopt binnen de afdeling Studietoelagen een e-governmentproject. Dit houdt in dat er een volledig nieuw programma wordt gebouwd voor de verwerking van de aanvragen van studietoelagen. De belangrijkste doelstellingen van dit project zijn:

- verminderen van de administratieve last voor de burger. Het opvragen van de gegevens bij de burger zelf dient tot een minimum te worden herleid en het hergebruik van gegevens uit

de applicatie, evenals de integratie van externe databestanden zullen worden gemaximaliseerd;

- verhogen van de klantvriendelijkheid naar de burger;
- verbeteren van de efficiëntie van de behandeling van dossiers, het verkorten van de doorlooptijd en het verhogen van de kwaliteit, waardoor de efficiëntie van de afwerking van de dossiers kan worden verbeterd;
- de burger in de mogelijkheid stellen om online een aanvraag voor een studietoelage te plaatsen en de status van zijn dossier te raadplegen.

In de planning is voorzien dat deze applicatie operationeel is op 1 juli 2005, voor wat betreft het hoger onderwijs. Voor het secundair onderwijs zal de nieuwe applicatie klaar zijn tegen 1 juli 2006.

Het e-governmentproject studietoelagen past volledig binnen de e-governmentvisie van de Vlaamse Regering. Het realiseert een optimale informatieontsluiting over studietoelagen, het beoogt de dienstverlening naar de burger te optimaliseren en het vangt aan met de invoering van de e-administratie, met als uiteindelijk doel de administratieve formaliteiten tussen de afdeling Studietoelagen en de burger maximaal via elektronische weg te laten verlopen en de burger enkel die gegevens te vragen die niet via andere databanken ter beschikking kunnen worden gesteld.

Uiteraard zal, complementair aan de e-administratie, de papieren administratie blijven bestaan, aangezien niet alle burgers beschikken over een pc en omdat sommige gegevens niet in externe databanken beschikbaar zijn, zoals bijvoorbeeld het huurcontract voor een kot.

1. In afwachting van de realisatie van dit project werden inderdaad structurele maatregelen genomen om de behandeling van de studietoelagen te versnellen.

Zo heeft de afdeling Studietoelagen een samenwerking uitgebouwd met de Vlaamse Infolijn. Deze staat in voor het verstrekken van eerste lijnsinformatie inzake studietoelagen evenals voor het verstrekken van statusinformatie over concrete dossiers. Te complexe vragen worden doorgestuurd naar de afdeling.

Niet alleen de bereikbaarheid van de afdeling Studietoelagen is hiermee aanzienlijk gestegen, ook aan de snelheid van verwerking komt dit ten goede. In het verleden dienden de dossierbehandelaars vier halve dagen per week telefonische oproepen te beantwoorden, wat een impact had op het aantal afgehandelde dossiers. De invoering van het gezinsdossier is eveneens de snelheid van verwerking ten goede gekomen. Vroeger diende voor elke leerling of voor elke student een apart aanvraagformulier te worden ingestuurd. Het resultaat was dat heel wat formulieren onvolledig of onjuist waren ingevuld. Dit bracht dan vertraging in de verwerking mee. De aanvrager moet nu slechts éénmaal een aantal gegevens aanreiken en de bijhorende documenten bezorgen. Bovendien worden de dossiers van kinderen uit eenzelfde gezin door eenzelfde dossierbehandelaar op eenzelfde moment behandeld. Uit de evaluatie is gebleken dat dit én de snelheid én de correcte afhandeling ten goede komt.

De afdeling is ook meer gegevens gaan hergebruiken. Studenten of leerlingen die in het verleden reeds een aanvraag indienden, hernieuwers genoemd, krijgen hun aanvraagformulier thuis toegezonden.

Op deze formulieren worden herbruikbare gegevens voorgedrukt, zodat de burger deze zelf niet meer hoeft te verzamelen. Bovendien brengt dit mee dat de kans op volledigheid van het dossier toeneemt.

Bovendien wordt door de afdeling aan proactieve dossieropbouw gedaan. Voor deze kandidaten die reeds een aanvraag indienden worden op voorhand gegevens opgevraagd bij de belastingen. Dit komt vooral ten goede aan deze groep van personen waarvan het inkomen onder het belastbaar minimum valt. Door het proactief verzamelen van deze gegevens kunnen de dossiers van deze groep van mensen die de studietoelage het meest nodig hebben, zeer snel worden behandeld.

2. Voor het hoger onderwijs werd in de voorbije jaren in personeelsuitbreiding voorzien. Deze heeft ertoe bijgedragen dat het systeem van overuren in de piekperiode, dat reeds bestond sinds 1991, kon worden afgeschaft. In het secundair onderwijs wordt in de maanden okto-

ber, november en december nog gewerkt met overuren om de dossiers binnen een redelijke termijn te kunnen behandelen. Ik ben er mij van bewust dat de werkdruk erg hoog is. Een dossierbehandelaar werkt in de eerste behandeling 50 gezinsdossiers af per dag.

Er gebeurt een nauwgezette opvolging aan de hand van productiviteitsmetingen en metingen inzake de doorlooptijd die nodig is voor het afhandelen van een dossier.

3. In het verleden werd één maal per maand opdracht gegeven tot uitbetaling. De eerste betaling gebeurde pas in november.

Hieraan is vanaf het schooljaar 2002-2003 reeds tegemoetgekomen. Het aantal uitbetalingen is gebracht op drie per maand en er wordt vroeger gestart met betalen.

In het academiejaar 2003-2004 werden iedere maand verschillende betalingsopdrachten gegeven. Enkel in de maand december 2003 rees een probleem, aangezien het budget voor 2003 niet toereikend bleek.

Ik geef hierbij de volledige lijst met de data.

Afsluitingsdatum	HO	SO
21/10/03	1	1
12/11/03	2	2
17/11/03	~	3
9/12/03	~	~
17/12/03	3	4
12/1/04	4	5
19/1/04	5	6
29/1/04	6	7
6/2/04	7	8
17/2/04	8	9
27/2/04	9	10
9/3/04	10	11
18/3/04	11	12
1/4/04	12	13
13/4/04	13	14
23/4/04	14	15
6/5/04	15	16
24/5/03	16	17
10/6/04	17	18
24/6/04	18	19
8/7/04	19	20

4. Het klopt dat de afdeling Studietoelagen meer naar buiten is getreden. In de loop van de maanden september en oktober werden, in samenwerking met de studentenvoorzieningen, op diverse plaatsen zitdagen georganiseerd. Op deze zitdagen kregen de burgers informatie over de wetgeving, werd hulp geboden bij het invullen en vervolledigen van hun dossier en werd een voorlopige berekening gemaakt of de kandidaat al dan niet in aanmerking komt voor een studiefinanciering.

De meeste van deze dagen waren een succes. Er was een meer dan behoorlijk aantal bezoekers en een behoorlijk aantal dossiers kon op deze dagen worden vervolledigd. Gelet op de positieve evaluatie, zullen ook bij de aanvang van het volgende academiejaar dergelijke zitdagen worden georganiseerd. Het aantal plaatsen zal tevens worden uitgebreid.

Er is hierover een vergadering gepland voor in de loop van de maand april. De zitdagen zelf worden aangekondigd via lokale bladen en op de website.

5. Het aantal aanvragen voor studiefinanciering dat nog wacht op een beslissing is 9.052 individuele dossiers voor het hoger onderwijs en 6.458 individuele dossiers voor het secundair onderwijs; 143.908 dossiers werden reeds volledig afgehandeld.

Het grootste aandeel van nog niet afgehandelde dossiers betreft kandidaten die gevraagd hebben om hun studiefinanciering te laten berekenen op basis van het vermoedelijk inkomen van 2004. Aangezien dit vermoedelijk inkomen pas eind december bekend is, kunnen deze dossiers pas in 2005 worden afgehandeld.

Het verschuiven van de deadline voor het indienen van een aanvraag voor studiefinanciering heeft eveneens een effect op het aantal dossiers dat nog niet werd afgehandeld. Er komen ook nu nog nieuwe aanvragen voor studietoelagen toe, deze zijn mee opgenomen in het aantal van niet afgewerkte dossiers.

Vraag nr. 106
van 9 februari 2005
van de heer JAN PEUMANS

Instant A – Doelgroep, erkenning, subsidiëring

Op 2 december 2004 opende Instant A een vijfde kantoor in Genk.

Dit sociaal uitzendkantoor voor jongeren bestaat vijf jaar en heeft al kantoren in Antwerpen, Gent, Mechelen en Vilvoorde. Buiten de Vlaamse en lokale overheden behoren ook Labor X VZW, Vedor en T-Interim tot de partners van Instant A.

De doelgroep van deze kantoren is bekend en vraagt blijkbaar om een aparte benadering. Het aangeboden werk is gelijkwaardig aan dat van reguliere uitzendkantoren. Ook de lonen van de uitzendkrachten liggen even hoog. Het onderscheid tussen Instant A en de normale uitzendkantoren betreft de manier van begeleiding.

Tijdens het eerste halfjaar van 2004 wist Instant A 909 jongeren aan de slag te helpen.

Opvallend daarbij was dat een deel van deze werkloze jongeren niet bekend was bij de VDAB.

1. Hoe groot is het bereik tot op heden m.b.t. deze categorie jongeren, gespreid over alle bestaande Instant A-kantoren ?
2. Zijn er aanwijzingen dat deze categorie niet bereikt kan worden via de normale kanalen (VDAB en reguliere uitzendkantoren) ? Zo ja, welke ?
3. Waarom moeten deze kantoren geen erkenning aanvragen zoals de reguliere kantoren ?
4. Moeten deze kantoren een borg storten van 75 euro ?
5. Hoewel deze kantoren hetzelfde werk verrichten als reguliere uitzendbureaus, maken ze blijkbaar aanspraak op toelagen.

Welke motivatie schuilt hierachter ?

6. Welke subsidies c.q. werkingstoelagen worden toegekend, door wie, en wat is de omvang van deze subsidies en werkingstoelagen ?
7. Welke specifieke doelgroepen bereikt men als men weet dat bij uitzendkantoren ook nogal wat mensen ingeschreven zijn die niet bekend zijn bij de VDAB ?
8. Op welke manier wordt deze aparte structuur en aanpak gerechtvaardigd ?

Antwoord

Vraag 1: Hoe groot is het bereik tot op heden m.b.t. deze categorie jongeren, gespreid over alle bestaande Instant A-kantoren ?

In 2004 bedroeg het aantal nieuwe aanmeldingen van jongeren bij de bestaande Instant A-kantoren: 4.531

Vraag 2: Zijn er aanwijzingen dat deze categorie niet bereikt kan worden via de normale kanalen (VDAB en reguliere uitzendkantoren) ? Zo ja, welke ?

Instant A is in 1999 ontstaan omdat mensen uit het (sociale) werkveld, inzonderheid het straat-hoekwerk, vaststelden dat bepaalde kansengroepen niet of nauwelijks bereikt werden via de normale kanalen. Straathoekwerkers en mensen uit de eerstelijns-hulpverlening signaleerden dat bepaalde kansengroepen de dienstverlening van de VDAB niet of nauwelijks kenden of er niet mee vertrouwd waren. Anderzijds stelde men vast dat deze jongeren hooguit ingeschreven werden in een uitzendkantoor, waarna ze niets meer hoorden, of dat ze eenvoudigweg niet ingeschreven werden. Het feit dat de VDAB Instant A in deze rol erkent, bevestigt de noodzaak en complementariteit van dit initiatief

Vraag 3: Waarom moeten deze kantoren geen erkenning aanvragen zoals de reguliere kantoren ?

Instant A is een projectnaam. Omdat binnen het project Instant A enkel Vedior en T-interim als uitzendpartner optreden, ieder met zijn eigen erkenningsnummer, en ook de vacatures door de twee laatstgenoemde aangeleverd worden, volstaat de

erkenning van deze beide partners en moet er geen erkenning door Instant A zelf aangevraagd worden.

Vraag 4: Moeten deze kantoren een borg storten van 75 euro ? Verwijzend naar het antwoord onder vraag 3 luidt het antwoord negatief.

Vraag 5: Hoewel deze kantoren hetzelfde werk verrichten als reguliere uitzendbureaus, maken ze blijkbaar aanspraak op toelagen. Welke motivatie schuilt hierachter ?

De enige rechtspersoon binnen Instant A die aanspraak maakt op toelagen voor het project, is de sociale VZW Labor X. De uitzendactiviteiten worden niet betoelaagd. De meerwaarde van de VZW Labor X, die voortkomt uit de erkende jeugdorganisatie Jeugd en Stad, is de sociale begeleiding, coaching en opvolging van de kandidaat-uitzenderkrachten uit deze specifieke doelgroep. De sociale begeleiders zorgen ervoor dat mensen uit de kansengroepen voldoende geïnformeerd en gemotiveerd worden en dat alle bijkomende hinderpalen naar werk (o.a. administratieve problemen, verslavings- en relatieproblemen) aangepakt en/of opgelost worden. De subsidiëring dient dus voor het toelidings- en begeleidingsluik van het project.

Vraag 6: Welke subsidies c.q. werkingstoelagen worden toegekend, door wie, en wat is de omvang van deze subsidies en werkingstoelagen ?

Overzicht van de subsidies c.q. werkingstoelagen Instant A

Vlaams Gewest	440.700 €
Steden: Antwerpen	51.000 €
Gent	87.380 €
Mechelen	12.500 €
Vilvoorde	43.720 €
Genk	30.100 €
Totaal	665.400 €

Vraag 7: Welke specifieke doelgroepen bereikt men als men weet dat bij uitzendkantoren ook nogal wat mensen ingeschreven zijn die niet bekend zijn bij de VDAB ?

Instant A bereikt de kansengroep van jonge werklozen tussen 18 en 30 jaar die gekenmerkt wordt door laaggeschooldheid, met weinig of geen werk-

ervaring en/of met een amalgaam van sociale problemen. Dit is een specifieke doelgroep die nood heeft aan sociale begeleiding tijdens de periode van interimarbeid, om kans te maken op een doorstroming naar het normaal economisch circuit.

Vraag H: Op welke manier wordt deze aparte structuur en aanpak gerechtvaardigd?

De aanwezige competenties en taken van de verschillende partners zijn complementair aan elkaar. De VZW Labor X richt zich op het sociale luik, namelijk de sensibilisering en begeleiding van de specifieke doelgroep de twee commerciële partners hebben de nodige contacten met de bedrijfswereld voor de vacatures zodat deze doelgroep via uitzendarbeid, en met de sociale begeleiding en ondersteuning, kan doorstromen naar een opleiding of het normaal economisch circuit. Het feit dat deze aanpak inmiddels verspreid is over vijf kantoren in Vlaanderen alsook binnenkort "geëxporteerd" wordt naar het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, bewijst de noodzaak van deze aparte structuur en rechtvaardigt de doelgroepgerichte benadering.

Vraag nr. 107
van 9 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Ongebruikte onderwijsinfrastructuur – Arrondissement Brugge

Op het tweede punt van mijn schriftelijke vraag nr. 15 van 22 september 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 19 november 2004, blz. 143) betreffende de leegstaande gebouwen van het Gemeenschapsonderwijs antwoordde de minister dat "gebouwen die niet meer gebruikt worden voor onderwijsdoeleinden (en niet meer van nut kunnen zijn in de toekomst voor onderwijs) worden overgedragen aan het centrale niveau en vervreemd (indien mogelijk, indien niet wordt er een andere oplossing gezocht)".

Kan de minister voor het arrondissement Brugge het volgende meedelen.

1. Een overzicht van de leegstaande gebouwen van het Gemeenschapsonderwijs (met de vermelding welke gebouwen worden overgedragen aan het centrale niveau en vervreemd, en welke gebouwen een andere oplossing krijgen).

Graag ook de vermelding van een eventueel huidig (tijdelijk) gebruik.

2. Welke gebouwen van het Gemeenschapsonderwijs werden de voorbije vijf jaar overgedragen aan het centrale niveau en vervreemd?

Wat was de opbrengst van de verkoop van deze onroerende goederen?

Antwoord

1. Zoals reeds vermeld in antwoord op een vraag van de heer Jos De Meyer van 24 september 2004, tracht het Gemeenschapsonderwijs zijn patrimonium zo rationeel mogelijk te gebruiken.

Onroerende goederen die niet meer gebruikt worden en waarvoor het Gemeenschapsonderwijs ook geen bestemming ziet voor de toekomst, worden te koop gesteld.

Het leegstaand gebouw in de Nieuwe Gentweg 47 in Brugge is overgedragen aan het centraal niveau en de lastgeving tot verkoop is reeds gegeven aan het Aankoopcomité Brugge.

Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst van gebouwen die verhuurd worden door het centraal niveau:

- Brugge - Dijver 9: gebouw in bruikleen aan het Europacollege;
- Oostkamp - Fonteinstraat 30: verhuurd aan VDAB Brugge en gemeente Oostkamp;
- Knokke-Heist - Kursaalstraat 55: visserij school verhuurd aan de provincie West-Vlaanderen.

2. De opbrengst van de verkoop van onroerende goederen maakt deel uit van de financiële middelen voor investeringen waarover het Gemeenschapsonderwijs decretaal beschikt, naast de investeringsmachtiging van de Vlaamse Gemeenschap.

Het Gemeenschapsonderwijs baseert zijn investeringsbeleid ook voor een stuk op deze moge-

lijkheid om onroerende goederen die niet meer gebruikt worden of die niet langer aangepast zijn aan de behoeften te verkopen en met de opbrengst andere onroerende goederen te verwerven, te bouwen ofte renoveren.

Aangezien de investeringsmiddelen van de Vlaamse Gemeenschap zoals bekend veel te beperkt zijn in verhouding tot de bestaande noden, zijn deze inkomsten uit verkopen absoluut noodzakelijk om de schoolinfrastructuur van het Gemeenschapsonderwijs in een redelijke staat te houden. De opbrengsten worden uitsluitend aangewend voor patrimoniumgerelateerde uitgaven (aankoop, renovatie, nieuwbouw, geschiktmakingswerken, brandverzekering).

Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst met de verkopen van de voorbije vijfjaar in het arrondissement Brugge:

– Blankenberge – Koning Albert I Laan:

voormalige klassenvleugel MS verkocht voor 743.680,57 euro (akte d.d. 21/12/2001);

voormalige sporthal MS verkocht voor 1.326.230,36 euro (akte d.d. 22/03/2002);

– Zedelgem - Loppemstraat: onteigening door de gemeente Zedelgem (centraal: 760.140 euro, akte d.d. 10/12/2004).

Vraag nr. 108
van 9 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Ongebruikte onderwijsinfrastructuur – Arrondissement St.-Niklaas

Op het tweede punt van mijn schriftelijke vraag nr. 15 van 22 september 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 19 november 2004, blz. 143) betreffende de leegstaande gebouwen van het Gemeenschapsonderwijs antwoordde de minister dat "gebouwen die niet meer gebruikt worden voor onderwijsdoeleinden (en niet meer van nut kunnen zijn in de toekomst voor onderwijs) worden over-

gedragen aan het centrale niveau en vervreemd (indien mogelijk, indien niet wordt er een andere oplossing gezocht)".

Kan de minister voor het arrondissement Sint-Niklaas-Dendermonde het volgende medelen.

1. Een overzicht van de leegstaande gebouwen van het Gemeenschapsonderwijs (met de vermelding welke gebouwen worden overgedragen aan het centrale niveau en vervreemd, en welke gebouwen een andere oplossing krijgen).

Graag ook de vermelding van een eventueel huidig (tijdelijk) gebruik.

2. Welke gebouwen van het Gemeenschapsonderwijs werden de voorbije vijf jaar overgedragen aan het centrale niveau en vervreemd ?

Wat was de opbrengst van de verkoop van deze onroerende goederen ?

Antwoord

1. Zoals reeds werd vermeld in het antwoord op een vraag van de heer Jos De Meyer van 24 september 2004, tracht het Gemeenschapsonderwijs zijn patrimonium zo rationeel mogelijk te gebruiken.

Onroerende goederen die niet meer gebruikt worden en waarvoor het Gemeenschapsonderwijs ook geen bestemming ziet voor de toekomst, worden te koop gesteld.

Het leegstaand gebouw "Bauhaus" in de Noordlaan in Sint-Niklaas is overgedragen aan het centraal niveau en de lastgeving tot verkoop is gegeven aan het Aankoopcomité Gent II.

2. De verkoopsofbrengsten zijn gelet op de beperktheid van de investeringsmiddelen van de Vlaamse Gemeenschap absoluut nodig om het patrimonium op peil te houden. Ze worden uitsluitend aangewend voor nieuwbouw, renovatie en geschiktmakingswerken en patrimoniumgerelateerde uitgaven (brandverzekering).

Het domein in de Kasteeldreef 56 in Eksaarde werd door de stad Lokeren onteigend (centraal: 454.420 euro, nog geen akte)

Vraag nr. 109
van 9 februari 2005
van de heer STEVEN VANACKERE

Rijksacademie voor Beeldende Kunsten Anderlecht – Renovatie

De gebouwen van de Rijksacademie voor Beeldende Kunsten in Anderlecht verkeren in een slechte staat en moeten worden gerenoveerd. Daarover bestaat binnen de Vlaamse Regering consensus, zo blijkt uit een antwoord dat toenmalig minister Vanderpoorten op 8 mei 2003 gaf op een vraag om uitleg van Walter Vandenbossche in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid (Handelingen Commissievergadering nr. 217 van 8 mei 2003, blz. 18).

Toenmalig minister Vanderpoorten schetste in haar antwoord omstandig het verloop en de financiering van de geplande werken. Eerste fase: aanpassing gebouw "Rachin" aan schoolgebruik (afbraak bouwvallige gedeelten, vernieuwing dak, vloeren, ramen, elektrische installatie, verwarming, sanitair en aanpassing trappen en vluchtwegen). Tweede fase : verdere afbraak van verkommerde gebouwen, aanleg van een speelplaats en inrichten van een atelier en bergingen. Ze kon toen, wegens de verscheidenheid van de ingrepen, aan de vergadering geen precieze timing van de voortgang geven, maar wist wel te vertellen dat men alvast – in uitvoering van de eerste fase – begonnen was met de dakwerken aan het gebouw Rachin.

Zes maanden later – opnieuw ondervraagd door de heer Vandenbossche omdat de werken blijkbaar niet vorderden – kon de minister vertellen dat het gebouw Rachin, zonder verdere tegenslagen weliswaar, in september 2004 in gebruik zou kunnen worden genomen.

We zijn nu februari 2005, de dakwerken zijn afgerond en de ramen zijn vernieuwd, maar de werken liggen stil en het gebouw ligt er lamentabel bij. Afgezien van de huisvesting van de academie, rijst fundamentele vraag welke de plannen zijn van de Vlaamse Gemeenschap met deze site. Ik weet dat de Vlaamse schepen van de gemeente

Anderlecht vragende partij is om in samenwerking met de Vlaamse Gemeenschap van deze nu troosteloze buurt een levendig cultuurcentrum te maken, waarin naast de academie ook onder meer de bibliotheek een plaats zou vinden. Ook privé-investeerdere hebben echter reeds meer dan interesse laten blijken. De kredieten die momenteel zijn uitgetrokken, zijn evenwel maar juist voldoende om de nodige instandhoudingswerken uit te voeren.

1. Wat is de juiste stand van zaken m.b.t. de door toenmalig minister Vanderpoorten geschetste werkwijze ?

Welke problemen liggen ten grondslag aan de vertragingen ?

2. Zijn er met de gemeente Anderlecht contacten gelegd over de verdere bestemming van de site en de realisatie ervan ?

Zo ja, waartoe hebben die geleid ?

Zo neen, zijn er plannen daartoe ?

3. Wordt in bijkomende kredieten voorzien om een volwaardige herinrichting van de site te bewerkstelligen ?

Antwoord

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen het Gemeenschapsonderwijs en de Vlaamse Gemeenschap / Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Het Gemeenschapsonderwijs richt in de buurt van het Dapperheidsplein in Anderlecht enkel deeltijds kunstonderwijs in (muziekacademie en academie beeldende kunst) en is momenteel bezig met de renovatie van de academie beeldende kunst.

Zoals beschreven in de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger zijn deze renovatiewerken al heel ver gevorderd: de ramen zijn geplaatst, het dak is afgewerkt en de binneninrichting is nagenoeg klaar. Op dit moment worden de lift en de elektrische installatie afgewerkt en wordt de verwarming geplaatst.

Zoals reeds aangegeven in het antwoord op een parlementaire vraag van de heer Walter

Vandenbossche hebben er zich problemen voorgedaan met de aannemer afbraakwerken. Het Gemeenschapsonderwijs is moeten overgaan tot een nieuwe aanbesteding, hetgeen een aanzienlijke vertraging met zich gebracht heeft. De afbraakwerken namen, gelet op de strikte geldende procedures, ook heel wat tijd in beslag.

De herinrichtingwerken konden pas van start gaan nadat de afbraakwerken volledig klaar waren.

Vandaar dat de destijds in het antwoord van minister Vanderpoorten vooropgestelde einddatum (september 2004) niet kon gehaald worden.

Vraag nr. 110
van 11 februari 2005
van mevrouw GREET VAN LINTER

Medische opleidingen – Tweede landstaal

In oktober 2003 en opnieuw op 29 maart 2004 kondigde federaal minister Demotte allerlei initiatieven aan in het kader van een pragmatische oplossing voor het probleem van de tweetaligheid in de Brusselse ziekenhuizen.

Hij stelde dat hij zijn collega's van Onderwijs zou aanspreken in verband met de verwerving van de kennis van de tweede landstaal tijdens de opleidingen Geneeskunde en Verpleegkunde, en schreef naar eigen zeggen een rondzendbrief naar de ministers bevoegd voor Onderwijs.

1. Hoeveel scholen voor verpleegkunde zijn er in het Vlaamse, respectievelijk het Waalse gewest ?

En hoeveel Nederlandstalige, respectievelijk Franstalige scholen voor verpleegkunde zijn er in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest ?

Hoeveel universitaire instellingen met studierichting Geneeskunde zijn er in het Vlaamse, respectievelijk het Waalse gewest ?

En hoeveel Nederlandstalige, respectievelijk Franstalige universitaire instellingen met studierichting Geneeskunde zijn er in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest ?

2. In welke van deze scholen wordt reeds de andere landstaal onderwezen ?

3. Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van alle initiatieven die inmiddels zijn genomen om de studie van de tweede landstaal op te nemen in de bovenvermelde opleidingen ?

Antwoord

Vooreerst moet ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop wijzen dat Onderwijs een aangelegenheid is van de gemeenschappen. Mijn informatie kan dus alleen het Vlaamse onderwijs betreffen. Gelet op het grondwettelijk verankerd territorialiteitsbeginsel dient voor gegevens met betrekking tot het Franstalig onderwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger contact op te nemen met de bevoegde minister van de Franse Gemeenschap.

I. Secundair onderwijs

Er zijn negentien door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierde of gesubsidieerde instellingen voor

verpleegkunde (vierde graad beroepssecundair onderwijs) waarvan de hoofdvestigingsplaats

in het Vlaamse gewest is gelegen. Eén van deze instellingen heeft een bijkomende

vestigingsplaats in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

Een andere instelling heeft een vestigingsplaats in de taalgrensgemeente Ronse, waar

eveneens een Franstalige afdeling bestaat.

Er is één school waarvan de hoofdvestigingsplaats zelf in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest is gelegen.

Het leervak Frans komt slechts in één van deze scholen op de wekelijkse lessentabel voor.

In de Franstalige afdeling in Ronse wordt uiteraard in het Frans lesgegeven.

Op het vlak van lessentabellen legt de decreetgever weliswaar een minimum vast. Hieronder wordt de zogenaamde algemene basisvorming verstaan die in bepaalde onderwijsvormen en leerjaren van toepassing is.

Voor de vierde graad secundair onderwijs geldt geen basisvorming. Men kan geredelijk onderstellen dat de basisvorming, ook betreffende het vreemdetalenonderwijs, in de eerste drie graden van het secundair onderwijs verworven werd.

Het behoort tot de exclusieve autonomie van de onderwijs sinrichters om al dan niet in bijkomende vakken zoals het leervak Frans te voorzien.

In de huidige stand van de regelgeving kan de overheid hier niet sturend optreden.

Wat de verpleegkundige vakken betreft moet het leerprogramma wel in overeenstemming zijn met de Europese richtlijn, welke betrekking heeft op de theoretische en klinische vorming in de verpleegkundige disciplines en niet op taal of andere algemene vakken.

II. Hoger onderwijs

De opleiding Verpleegkunde wordt aangeboden in vijftien van de tweeëntwintig Vlaamse hogescholen:

Hogeschool Antwerpen, Karel de Grotehogeschool-Katholieke Hogeschool Antwerpen, Katholieke Hogeschool Kempen, Katholieke Hogeschool Mechelen, Erasmushogeschool

Brussel, Katholieke Hogeschool Leuven, Hogeschool Gent, Katholieke Hogeschool Sint-Lieven, Katholieke Hogeschool Limburg, Provinciale Hogeschool Limburg, Hogeschool West-Vlaanderen, Katholieke Hogeschool Brugge-Oostende, Katholieke Hogeschool Zuid-West-Vlaanderen, EHSAL-Europese Hogeschool Brussel en Arteveldehogeschool.

Twee van de vijftien hogescholen organiseren de opleiding Verpleegkunde in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

In Vlaanderen wordt een opleiding in de geneeskunde aangeboden door de volgende universiteiten: Universiteit Gent, Katholieke Universiteit Leuven, Vrije Universiteit Brussel, Universiteit Antwerpen en het Limburgs Universitair Centrum.

In het Brusselse Hoofdstedelijke gewest gaat het langs Vlaamse zijde alleen over de Vrije Universiteit Brussel.

Bij brief van 4 november 2003 heeft federaal minister Demotte contact opgenomen met mijn ambtsvoorganger over de kennis van de tweede landstaal bij de verpleegkundigen. Mijn ambtsvoorganger heeft op 12 februari 2004 aan minister Rudy Demotte laten weten dat zij de bezorgdheid deelt betreffende het optimaal uitoefenen van het beroep van verpleegkundige.

Het verwerven van een behoorlijke kennis van de tweede landstaal of van een andere vreemde taal is echter geen kernleerdoelstelling van een opleiding Verpleegkunde of Geneeskunde. Ik vind uiteraard wel dat de universiteiten en hogescholen de studenten die in een ziekenhuis in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest hun beroepsactiviteiten wensen uit te oefenen de kans moeten geven om de nodige talenkennis te verwerven.

De organiserende besturen kunnen hiertoe de nodige initiatieven nemen. Hierbij kan men zich niet beperken tot de hogescholen en universiteiten actief in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest gezien de plaats van de studies niet automatisch bepaalt waar de afgestudeerden later tewerkgesteld worden.

Mijn ambtsvoorganger verklaarde zich bereid om daarover met minister Rudy Demotte verder te overleggen. Bij mijn weten heeft minister Demotte geen verdere initiatieven genomen om te overleggen met de Vlaamse Gemeenschap. Ik deel de visie van mijn ambtsvoorganger en ben net zoals zij steeds bereid om deze aangelegenheid, zoals trouwens elke andere, met de federale minister te bespreken.

Vraag nr. 111 van 11 februari 2005 van de heer JOHAN DECKMYN

Commerciële activiteiten in scholen – Actie "Sport op school"

Ook dit schooljaar kan elke school deelnemen aan de actie "Sport op school" van de Olympic Health Foundation (BOIC) en zo extra fondsen verdienen voor schoolsportactiviteiten.

De leerlingen moeten balpennen verkopen in zakjes van vier stuks tegen drie euro het zakje. De helft van de prijs betaalt men aan het BOIC terug.

De andere helft dient voor het organiseren van sportactiviteiten op school.

Daaraan zijn ook prijzen gekoppeld voor de beste verkopers/scholen.

Mag een school dergelijke commerciële activiteiten voor een privé-instantie organiseren ?

Kan een door de overheid niet erkende organisatie (zoals het BOIC) in de school winstgevende activiteiten organiseren ?

Zo neen, welke initiatieven neemt de minister terzake ?

Antwoord

Ik kan verwijzen enerzijds naar de regelgeving en anderzijds naar de standpunten van de Commissie Zorgvuldig Bestuur.

De onderwijswetgeving bepaalt dat een schoolbestuur handelsactiviteiten kan verrichten voor zover deze geen daden van koophandel zijn en zo ze verenigbaar zijn met de onderwijsopdracht. Een onderwijsinstelling kan dus geen daad van koophandel verrichten die exclusief ter verrijking is van haar bestuur of ter verrijking van personen die al dan niet als personeelslid bij het onderwijs zijn betrokken. Een schoolbestuur kan via handelsactiviteiten wel zekere inkomsten verwerven ter bekostiging van haar werking.

Als tweede voorwaarde wordt gesteld dat de handelsactiviteiten verenigbaar zijn met de onderwijsopdracht van de school. De "verenigbaarheid" houdt in dat de activiteiten passen in de onderwijsopdracht (bijvoorbeeld de afwerking van het programma of de normale dienstverlening aan de leerlingen) of, indien zij niet rechtstreeks bijdragen tot de verwezenlijking van de onderwijsopdracht, een occasioneel karakter hebben.

De Commissie heeft zich in een aantal concrete dossiers al uitgesproken over handelsactiviteiten op school.

Een schoolbestuur kan, na het participatieproces, vrijwillig beslissen om buiten de tijd besteed aan eindtermen en ontwikkelingsdoelen mee te werken

aan een actie, die gesitueerd is in de context van een ruim erkend maatschappelijk doel.

Het schoolbestuur, wellicht in afspraak met directie en personeel, is dus autonoom om te beslissen of het ingaat op vragen van buiten de school inzake handelsactiviteiten.

De Commissie wijst er wel op dat de verplichte onderwijstijd dient gebruikt te worden voor onderwijs- en opvoedingsactiviteiten. Daarbij zijn schoolbestuur en directie van cruciaal belang om het onderwijspersoneel te beschermen voor onnodige lasten (omzendbrief BAO/2002/7 van 17 juni 2002). Onderwijsinstellingen zijn in de eerste plaats bedoeld om de eindtermen te bereiken en de ontwikkelingsdoelen na te streven.

Het organiseren van handelsactiviteiten door de school mag geen invloed hebben op de toegang voor een leerling tot onderwijs- en schoolactiviteiten die voor alle leerlingen van een klas georganiseerd worden.

Zo er twijfels zijn over de toelaatbaarheid in scholen van de actie van de Olympic Health Foundation, kan hierover een vraag gesteld worden aan de Commissie Zorgvuldig Bestuur.

Vraag nr. 113
van 16 februari 2005
van mevrouw AN MICHIELS

Schoolomgeving – Luchtkwaliteit

Onlangs vernamen we via de Nederlandse tv de resultaten van een onderzoek naar de kwaliteit van de lucht in de omgeving van scholen. Daaruit bleek dat de lucht aan scholen die dicht bij een drukke snelweg gelegen zijn, van zeer slechte kwaliteit is.

Vele kinderen die op dergelijke plaatsen schoollopen, zouden een verhoogde kans hebben op allergieën, astma en dergelijke. Uit het onderzoek blijkt ook dat die kinderen, die meestal ook in de omgeving wonen, dagelijks een hoeveelheid ongezonde stoffen inademen die overeenkomt met een half pakje sigaretten per dag.

Aangezien er ook in Vlaanderen scholen dicht bij een snelweg zijn, had ik graag antwoord gekregen op volgende vragen.

2. Is er in Vlaanderen al een dergelijk onderzoek gevoerd ?

Zo ja, wat waren de resultaten hiervan ?

Zo neen, wordt een dergelijk onderzoek gepland ?

3. Heeft men er zicht op hoeveel scholen er in Vlaanderen dicht bij drukke snelwegen of invalswegen naar grote steden gelegen zijn ?
4. Heeft men er weet van of in die scholen beduidend meer leerlingen afwezig blijven door allergieën of astmaproblemen ?
5. Worden er voor de toekomst maatregelen overwogen om te vermijden dat scholen nog gevestigd worden dicht bij drukke wegen ?

Antwoord

1. Het thema van de preventieve gezondheidszorg behoort eigenlijk tot de bevoegdheid van mijn collega-minister Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Navraag bij de afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) leert dat daar geen dergelijke onderzoeken bekend zijn.

Wel zijn diverse onderzoeken, in Vlaanderen en daarbuiten, gebeurd naar de luchtkwaliteit nabij drukke verkeersaders, zowel in de woning als daarbuiten.

Deze onderzoeken leren dat verkeer een erg belangrijk aandeel heeft in de milieuverontreiniging c.q. luchtverontreiniging. Ik denk dan aan stoffen zoals stikstofoxyden, koolwaterstoffen en fijn stof. Vooral mensen die deelnemen aan het verkeer of mensen die wonen of werken nabij een drukke verkeersweg worden blootgesteld aan deze stoffen.

Schadelijke effecten op de gezondheid zijn onder andere een toename van sterfte en ziekenhuisopnames op dagen van verhoogde concentraties luchtverontreiniging. Mensen die

langdurig zijn blootgesteld, leven één tot twee jaar korter dan mensen met lage blootstelling.

Voor meer informatie over de luchtkwaliteit in België kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger steeds terecht op het luik "Luchtkwaliteit" van de website van de Intergewestelijke Cel voor het Leefmilieu: http://wvw.irceline.be/-celinair/dutch/homenrl_iava.html

2. Over hoeveel scholen in Vlaanderen dicht bij drukke snelwegen of invalswegen naar grote steden gelegen zijn, is geen gesystematiseerde informatie beschikbaar.
3. Bij de afdeling Preventie en Sociale Gezondheidszorg beschikt men niet over gegevens betreffende de afwezigheid van leerlingen door allergieën of astmaproblemen.
4. Er worden voor de toekomst geen maatregelen overwogen om te vermijden dat scholen zich dicht bij drukke wegen vestigen. De scholen kiezen in Vlaanderen zelf waar ze zich willen vestigen.

Wel gaat de Vlaamse overheid een actief beleid rond verkeersveilige schoolomgevingen voeren, waarbij het gebruik van de auto zoveel mogelijk ontraden wordt (STOP-principe voor het basisonderwijs, maximaal gebruik van het openbaar vervoer voor het secundair onderwijs). Dit zal vanzelfsprekend een gunstige invloed hebben op de schoolomgeving. Een beleid inzake luchtkwaliteit op school overstijgt echter de verantwoordelijkheid en bevoegdheden van de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs.

Vraag nr. 114

van 16 februari 2005

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Sportclubs faciliteitengemeenten – Aansluiting bij ADEPS

Naar verluidt zijn een aantal sportclubs uit de faciliteitengemeenten aangesloten bij Adeps, de Franstalige tegenhanger van Bloso.

1. Beschikt de minister over gegevens die dat bevestigen ? Om hoeveel clubs gaat het en waar zijn ze gevestigd ?
2. Heeft de minister ook weet van sportclubs buiten de faciliteitengemeenten die aangesloten zijn bij Adeps ?
3. Bestaan er terzake regels of bestaan er afspraken tussen/met Adeps en Bloso ? Zo neen, neemt de minister terzake de nodige initiatieven ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 114) en Anciaux (nr. 35).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

Vraag nr. 115
van 16 februari 2005
van mevrouw AN MICHIELS

Nederlandstalig deeltijds kunstonderwijs Brussel – Stimuli

Uit gegevens blijkt dat het Nederlandstalig deeltijds kunstonderwijs in Brussel de facto wordt achtergesteld tegenover het Franstalig deeltijds kunstonderwijs.

Aan Franstalige kant kunnen kinderen zich inschrijven vanaf vijf jaar, aan Nederlandstalige kant pas vanaf acht jaar. Daarenboven is het inschrijvingsgeld langs Nederlandstalige kant een stuk hoger dan langs Franstalige kant.

1. Is de minister op de hoogte van deze situatie ?
2. Hoeveel leerlingen zijn er dit jaar ingeschreven in het Nederlandstalig deeltijds kunstonderwijs in Brussel ?
3. Merkt men een daling of stijging in vergelijking met voorgaande jaren ?
4. Weet de minister of er leerlingen zijn die omwille van de financiële en andere voordelen zich hebben ingeschreven in het Franstalig deeltijds kunstonderwijs in Brussel ?

5. Welke maatregelen worden er genomen om de Nederlandstalige leerlingen ervan te overtuigen om toch in te schrijven in het Nederlandstalig deeltijds kunstonderwijs in Brussel ?

Antwoord

Ik ben op de hoogte van de verschillen in inschrijvingsgeld en startleeftijd tussen de Nederlandstalige en de Franstalige academies voor deeltijds kunstonderwijs (DKO) in Brussel.

1. In samenspraak met het departement Onderwijs heeft de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) maatregelen genomen om Nederlandstalige én anderstalige leerlingen hun weg te laten vinden naar het Nederlandstalige DKO in Brussel. Zo betaalde de VGC het inschrijvingsgeld van leerlingen in het Nederlandstalige Brusselse DKO gedeeltelijk terug. In 2002 stopte de VGC deze terugbetaling om de spanningen met DKO-academies in de Vlaamse Rand, waar de leerlingen geen financiële tegemoetkoming genoten, te vermijden.

De VGC reserveert sindsdien het uitgespaarde bedrag als compensatie voor de financiering van pre-academielessen (initiatie) voor zes- en zevenjarigen en andere initiatieven van het Nederlandstalige DKO in Brussel.

3. In het Nederlandstalige Brusselse DKO waren op 1 oktober 2004 5.412 leerlingen ingeschreven, wat vergeleken met de voorgaande schooljaren een stijging betekent. De oprichting van een netoverschrijdend Samenwerkingsforum voor het Nederlandstalige DKO in Brussel (conform de bepalingen in artikel VI.3 van Onderwijsdecreet XIII van 13 juli 2001) heeft samen met de invoering van versoepelingsmaatregelen in de schoolorganisatie een trendbreuk teweeggebracht in de evolutie van het leerlingenaantal. Waar in de jaren negentig van de vorige eeuw het aantal leerlingen licht daalde (van 4.831 in 1992-1993 tot 4.532 in 2000-2001), kende het sinds het schooljaar 2001-2002 een opvallende stijging (van 4.532 in 2000-2001 tot 5.412 in 2004-2005).
4. Het opgerichte netoverschrijdende Samenwerkingsforum lijkt een goed instrument om het Nederlandstalige Brusselse DKO via een

gecoördineerde visie verder uit te bouwen en meer uitstraling te geven. Via dit forum wordt het studieaanbod rationeel gespreid, worden leerlingen eventueel doorverwezen naar andere Nederlandstalige academies en worden socio-culturele activiteiten georganiseerd.

5. De vermelde versoepelingsmaatregelen betreffen onder meer de verlaging van de instapleeftijd voor de studierichting dans tot zes jaar, de mogelijkheid voor volwassenen om onmiddellijk met een muziekinstrument te beginnen en gemakkelijker in te stromen in de studierichting Woordkunst en de invoering van een aantal nieuwe opties (o.a. jazz en lichte muziek).
6. Het is uiteraard niet evident om het eventuele aantal Nederlandstalige leerlingen dat wegens financiële en andere voordelen is ingeschreven in het Franstalige Brusselse DKO te becijferen.

Een navraag bij enkele directeurs uit het Samenwerkingsforum leert dat ook het werkveld weinig zicht heeft op dit aantal

Gezien de stijgende leerlingenpopulatie van de laatste jaren in de Nederlandstalige Brusselse academies en rekening houdende met de financiële inspanningen van de VGC, neem ik aan dat het aantal Nederlandstaligen dat wegens financiële en andere voordelen inschrijft in het Franstalige DKO veeleer beperkt blijft.

Vraag nr. 116
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Leerlingenvervoer – Organiserende scholen

Ik verwijs naar het gecoördineerde antwoord op mijn schriftelijke vraag van 16 december 2004 (nr. 44 aan minister Van Brempt en nr. 57 aan de minister) betreffende het leerlingenvervoer.

1. Kan de minister een overzicht geven per provincie van de scholen die zelf voor hun leerlingenvervoer moeten instaan?
2. Waarom dienen deze scholen dit nog steeds zelf te organiseren? Betreft het een gebrek aan alternatieven?
3. Wat is de kostprijs hiervan voor de scholen zelf?

4. Is deze vorm van leerlingenvervoer efficiënt en rendeert de investering?

Antwoord

1. Op dit ogenblik organiseren verschillende instanties leerlingenvervoer (gemeenten, schoolbesturen, oudercomités, ...). Ik beschik momenteel niet over een totaalbeeld van het aanbod leerlingenvervoer in Vlaanderen. Er loopt een bevraging in alle basisscholen van het gewoon onderwijs over het al dan niet voorzien in leerlingenvervoer door deze scholen. Op basis van de resultaten van deze bevraging zal ik de vraag kunnen beantwoorden tegen de maand juni.
2. Scholen zijn niet verplicht om leerlingenvervoer te organiseren. In sommige gemeenten voorziet het gemeentebestuur in leerlingenvervoer, op andere plaatsen is het bijvoorbeeld het schoolbestuur zelf of het oudercomité dat dit initiatief neemt. In alle gevallen gebeurt het organiseren van leerlingenvervoer op vrijwillige basis.
3. De kostprijs van het leerlingenvervoer georganiseerd door scholen die zelf voor hun leerlingenvervoer instaan, is momenteel niet bekend.
4. Ik betwijfel of de huidige versnippering van de organisatie van leerlingenvervoer leidt tot een efficiënt uitgebouwd leerlingenvervoer. Ik ben ervan overtuigd dat een netoverschrijdende samenwerking op gemeentelijk vlak de investering op het vlak van leerlingenvervoer meer rendabel maakt. Ik verwijs hiervoor ook naar de tekst van het regeerakkoord om – in het kader van basismobiliteit voor leerlingen uit het leerplichtonderwijs – in de loop van de legislatuur projectgewijs, in samenwerking met de lokale besturen en de scholen, netoverschrijdend vervoer in te voeren voor leerlingen van het basisonderwijs.

Vraag nr. 117
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Zitpenningen

Zie:

Vice-minister-president van de Vlaamse Regering,
 Vlaams minister van Economie,

Ondernemen, Wetenschap, Innovatie
en Buitenlandse Handel

Vraag nr 39

van 18 februari 2005

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1602

Antwoord

Ken gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

Vraag nr. 118

van 18 februari 2005

van de heer JOS DE MEYER

Startbanen – Wettelijke basis – Sociaal overleg

Via startbanen kunnen jongeren tewerkgesteld worden in twee projecten :

- het JoJo-project: scholen voor Jongeren, Jongeren voor scholen;
- het project Verkeersveiligheid.

1. Welke scholen komen in aanmerking voor zo'n project en hoe worden zij geselecteerd ?
2. Welke jongeren komen hiervoor in aanmerking en hoe worden zij geselecteerd ?
3. Welk loon ontvangen deze jongeren en welk statuut is op hen van toepassing ?
4. Wat is de looptijd van deze projecten ?
5. Worden deze projecten geëvalueerd en zo ja, hoe en door wie ?
6. Ik neem aan dat al de voorgaande aspecten wettelijk verankerd zijn in één of meerdere besluiten van de Vlaamse Regering.

Op basis van welk besluit is dat ?

Zo er terzake geen besluit bestaat, wat is dan de wettelijke basis en door wie zijn deze aspecten dan vastgelegd ?

Is er terzake overleg geweest met de vakbonden en/of met de koepels van inrichtende machten ?

Antwoord

Op het departement Onderwijs lopen er momenteel twee startbanenprojecten:

- het project: scholen voor Jongeren, Jongeren voor scholen (JoJo-project);
- het project Verkeersveiligheid (VeVe-project).

1. De uitbouw van het JoJo-project gebeurde in eerste instantie in vijf steden: Antwerpen, Genk, Gent, Hasselt en Mechelen. In deze steden werden 135 secundaire scholen geselecteerd op basis van het percentage leerachterstand bij de ingeschreven leerlingen per school.

In mei 2001 werd het project uitgebreid door een aantal scholen te selecteren uit gemeenten met bijzondere noden waar de schoolse achterstand hoger ligt dan het Vlaamse gemiddelde.

In februari 2003 gebeurde een derde uitbreidingsronde naar alle Vlaamse TSO- en BSO-scholen waarvan de leerachterstand hoger is dan het Vlaamse gemiddelde. Alle secundaire scholen die in aanmerking komen voor het project werden in het verleden aangeschreven. (*TSO: technischsecundair onderwijs; BSO: beroepssecundair onderwijs – red.*)

In het VeVe-project worden de startbanen niet aan een school toegewezen. Leerlingenstromen en verkeersveiligheid van leerlingen zijn immers niet gebonden aan individuele scholen. Daarom werd beslist om de startbanen toe te wijzen aan provincies, steden, gemeenten en organisaties.

In eerste instantie werden er 201 steden en gemeenten aangeschreven, waarvan er 81 een aanvraag hebben ingediend.

In een tweede fase werden de resterende startbanen verdeeld over de gemeenten die tot dan toe niet in aanmerking gekomen waren.

De voorwaarde om in aanmerking te komen voor een startbaan is dat er in de betrokken gemeente tijdens de periode 1997-1999 meer

dan vijf jongeren (< 19 jaar), als voetganger of als bestuurder van fiets of bromfiets, betrokken waren bij een verkeersongeval en daarbij minstens lichtgewond werden (op basis van de NIS-ongevallenstatistiek).

2. De jongeren die in aanmerking komen voor het JoJo- en het VeVe-project moeten allereerst voldoen aan de voorwaarden om een startbaan te kunnen uitoefenen, namelijk jonger zijn dan 26 jaar en ingeschreven staan als werkzoekende.

Een bijkomende voorwaarde, vastgelegd door mijn ambtsvoorganger, is dat de jongere niet over een diploma hoger secundair onderwijs mag beschikken. Beide projecten engageren zich immers om prioritair aandacht te besteden aan de groepen die het laagst scoren op de werkzaamheidsgraad.

In het JoJo-project zijn er echter dertig plaatsen voorbehouden voor mensen die wel over een diploma secundair onderwijs beschikken.

In het VeVe-project is voor deze groep geen contingent bepaald. Ook hier kunnen jongeren met een diploma secundair onderwijs in aanmerking komen indien de werkgever zich engageert om de meerkosten aan de startbaner te betalen.

De uiteindelijke selectie en aanwerving van een startbaner gebeuren door de werkgever. In het JoJo-project is dit de inrichtende macht van de school.

In het VeVe-project is dit het provincie-, stads- of gemeentebestuur of het bestuur van de betrokken organisatie.

3. Loon (volgens de indexering van 01/11/2004) startbaners JoJo-project

- barema 229 (géén diploma hoger secundair onderwijs): 1.489,04 EUR (bruto maandloon)
- barema 252 (diploma secundair onderwijs): 1.624,65 EUR (bruto maandloon)
- haardvergoeding (indien gehuwd of samenwonend, of alleenstaand met kinderen ten laste): 80,74 EUR per maand

- standplaatsvergoeding: 40,36 EUR per maand

Loon (volgens de indexering van 01/11/2004) startbaners VeVe-project

- barema 229 (géén diploma hoger secundair onderwijs): 1.489,04 EUR (bruto maandloon)
- haardvergoeding (indien gehuwd of samenwonend, of alleenstaand met kinderen ten laste): 80,74 EUR per maand
- standplaatsvergoeding: 40,36 EUR per maand

Op deze jongeren is het statuut van startbaner van toepassing. Tijdens de duur van de startbaanovereenkomst verwerven zij geen dienst-, ambts- of geldelijke anciënniteit binnen het onderwijs. De startbaner JoJo geniet de vakantieregeling zoals het administratief personeel tewerkgesteld in scholen. In het contract van de startbaner VeVe staat dat de startbaner recht heeft op twee dagen vakantie per maand. Dit is een totaal van vierentwintig dagen.

4. De looptijd van deze projecten werd binnen het samenwerkingsakkoord tussen de staat en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de startbaanovereenkomst voor onbepaalde duur gesloten. Elk van de partijen kan er een eind aan maken met inachtneming van een opzegtermijn van zes maanden.
5. Op het departement Onderwijs zijn er twee coördinatoren voor het JoJo-project en één coördinator voor het VeVe-project aangesteld om het project in goede banen te leiden en te evalueren.

Zij proberen jaarlijks voor een evaluatiebezoek langs te gaan bij elke school en elke gemeente die een startbaner tewerkstelt. De klemtoon van een evaluatiebezoek ligt op het takenpakket van de startbaner en zijn/haar omgang met de leerlingen.

6. Voor het projecten JoJo en VeVe bestaat er geen besluit van de Vlaamse Regering. Voorgaande aspecten zijn immers verankerd in de federale regelgeving betreffende de startbanen. Voor

een wettelijke basis specifiek voor de projecten op het departement Onderwijs verwijs ik naar het samenwerkingsakkoord tussen de staat en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de startbaanovereenkomst van 1 augustus 2002. Voor het project VeVe is er in de Vlaamse Regering ook het "Protocol project startbanen verkeersveiligheid", ondertekend door mijn ambtsvoorganger en de toenmalige minister van Mobiliteit.

Bij de opstart van het project JoJo is er informeel overleg geweest met de koepels van de inrichtende machten. Voor het VeVe-project is dit niet het geval aangezien het hier een samenwerking met gemeenten, provincies of andere organisaties betreft.

Vraag nr. 119
van 18 februari 2005
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Lokale werkwinkel Zaventem – Oprichtingsproblemen

Op 25 februari 2000 werd in Zaventem het project voor een lokale werkwinkel goedgekeurd door de Vlaamse Regering. In uitvoering van een schrijven van 14 oktober 2003 van toenmalig minister Landuyt werd in Zaventem een lokale werkwinkel opgericht door de VDAB voor het verzorgingsgebied Zaventem, Kraainem en Wezembeek-Oppem. In dit schrijven werd duidelijk gesteld dat de oprichting van de lokale werkwinkel moet gebeuren door de VDAB in een VDAB-lokaal. Hierdoor zou de gemeente Zaventem niet zelf moeten optreden ten aanzien de Franstalige werkzoekenden. Het gemeentebestuur van de beide faciliteitengemeenten zou niet betrokken worden bij de werking van de werkwinkel.

Over deze oprichting, de statuten en het huiselijk reglement werd meermaals vergaderd met de gemeente en de andere actoren, VDAB, RVA, PWA, OCMW, ... (RVA: Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, PWA: plaatselijk werkgelegenheidsagentschap)

In augustus 2004 werd een akkoord bereikt tussen alle partijen. Ten slotte werd op 28 september 2004 de lokale samenwerkingsovereenkomst goedgekeurd door de gemeenteraad van Zaventem.

Bij de installatie van het forum "lokale werkwinkel" op 28 oktober 2004 tekende de afgevaardigde van de RVA bezwaar aan tegen de oprichting van de lokale werkwinkel Zaventem. Zij vroeg een uitstel, aangezien de RVA wou onderzoeken in hoeverre aan alle voorschriften werd voldaan voor de oprichting, in het bijzonder wat de betrokkenheid van de gemeentebesturen van Kraainem en Wezembeek-Oppem betreft.

Aangezien de VDAB zijn pand moest verlaten, huurde hij een nieuw gebouw voor de werkwinkel en verhuisde hij naar daar in november 2004.

In januari 2005 liet het hoofdbestuur van de RVA weten dat het de samenwerkingsovereenkomst niet gaat ondertekenen. Omdat het PWA afhangt van de RVA kan ook het PWA niet tekenen.

De situatie is dusdanig geëvolueerd dat er in Zaventem een forum "lokale werkwinkel" is dat enkel bestaat uit het gemeentebestuur en de VDAB, zonder de andere partners die bij elke andere werkwinkel betrokken zijn. De diensten die momenteel aangeboden worden in de lokale werkwinkel zijn hierdoor niet representatief voor de sector. Bovendien werd het gebouw gehuurd door de VDAB, maar is dit nu natuurlijk zonder voorwerp en bovendien veel te groot voor de VDAB alleen.

Is de minister op de hoogte van deze problematiek ?

Neemt hij een initiatief om klaarheid te scheppen in deze scheefgegroeide situatie ?

Organiseert hij een overleg met de betrokken actoren, onder andere via zijn federale collega in deze materie ?

Antwoord

Voor de oprichting van een werkwinkel volstaat het dat de twee regisseurs, in casu de VDAB en de lokale overheid, samen een initiatief nemen. Er zijn terzake trouwens geen dwingende voorschriften; de werkwinkel is een samenwerkingsverband, bestaande uit verschillende organisaties die hun samenwerking regelen via een overeenkomst waarvan zij als contractanten de vorm en inhoud zelf bepalen.

Het feit dat de RVA bezwaar maakt tegen de oprichting van een werkwinkel op Vlaams grond-

gebied heeft geen gevolgen voor de geldigheid van de overeenkomst tussen de VDAB en de gemeente Zaventem. Dat de PWA zou afhangen van de RVA is maar ten dele correct; de PWA's zijn financieel ongetwijfeld afhankelijk van de RVA maar juridisch zijn ze autonoom. De RVA roept deze juridische autonomie trouwens geregeld in als argument voor het feit dat hij niet in staat is PWA's te verplichten tot het storten van hun financiële bijdrage tot het werkwinkelbudget.

Het niet deelnemen van de gemeentebesturen van Kraainem en Wezenbeek-Oppem aan de werkwinkel Zaventem kan inderdaad voor enig ongemak zorgen. Het werkwinkelmodel is bovendien een partnerschapsmodel waarbij gestreefd wordt naar een samenwerking met alle relevante lokale actoren. Het PWA is hier dan ook een belangrijke partner. Maar dit heeft in elk geval geen negatieve gevolgen voor de inwoners uit deze gemeenten, vermits ook zij terecht kunnen in de werkwinkel van Zaventem. Voorheen werd de dienstverlening van de **VDAB via haar kantoren in Halle** en Vilvoorde aangeboden **aan** de inwoners van de faciliteitengemeenten. **Ook** de Franstalige inwoners van de faciliteitengemeenten werden (en worden nog steeds) hier bediend. Deze manier van werken heeft nooit tot problemen geleid. Met de oprichting van de werkwinkels wordt de huidige werkwijze overgenomen en gedecentraliseerd aangeboden.

Ik ben inderdaad op de hoogte van het standpunt van de **RVA** en heb hierover reeds contact genomen met de federale minister bevoegd voor de **RVA**. Verschillende initiatieven moeten dergelijke situaties **in** de toekomst vermijden.

De nieuwe regelgeving rond de lokale werkwinkels, opgenomen in het vorig jaar goedgekeurde decreet op de VDAB, biedt reeds heel wat mogelijkheden. Daarin wordt bijvoorbeeld een duidelijk onderscheid gemaakt tussen het werkgelegenheidsforum en de werkwinkel als dusdanig, in die mate dat zij beide als duidelijk apart van elkaar functionerende structuren bestaan.

- De werkwinkel is een samenwerkingsverband waarvan de partnerorganisaties de modaliteiten van hun samenwerking afspreken in een lokale samenwerkingsovereenkomst.
- Het forum lokale werkgelegenheid is een adviesverlenende vergadering waarvan de leden op geregelde tijdstippen bijeenkomen rond thema's

inzake het lokale werkgelegenheidsbeleid (de werkwinkel is hier één instrument in). Zo goed als alle relevante lokale actoren en organisaties zijn erin vertegenwoordigd, ongeacht het feit of zij actief zijn in de werkwinkel.

Op korte termijn wordt een nieuw partnerschapsverdrag gesloten tussen de Vlaamse en de federale overheid en de VVSG (*Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – red.*). Daarin zal de rol van elk van de mogelijke partnerorganisaties in de werkwinkels en het werkgelegenheidsforum gepreciseerd worden en zullen de wederzijdse en gemeenschappelijke rechten en plichten opgesomd worden.

Binnen de Technische Werkgroep Lokale Werkwinkels, waarin de verschillende moederorganisaties vertegenwoordigd zijn, zal aan de vertegenwoordigers van de RVA gevraagd worden om samen tot een constructieve oplossing te komen voor de geschetste problematiek.

Vraag nr. 120
van 18 februari 2005
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Vlaamse Rand – Werkgelegenheid ambulante welzijnsvoorzieningen

Over de tewerkstellingsmogelijkheden in Halle-Vilvoorde toonde de minister zich duidelijk optimistisch. Vooral m.b.t. de dienstensector gaf hij uiting over zijn tevredenheid, aangezien op 100 jobs er liefst 82 in deze sector worden ingenomen. Ook de tertiaire sector doet het zeer goed, onder meer in twee faciliteitengemeenten (Wezembeek-Oppem en Wemmel).

In de negentien Randgemeenten doet zich evenwel een lichte daling voor, en ruimer gezien in Halle-Vilvoorde komt men tot de vaststelling dat één op drie werkzoekenden niet het Nederlands heeft als moedertaal. Deze tendens is zeker niet nieuw. Een beweging die gedeeltelijk gecompenseerd wordt door de quaire sector, die reeds 20,2 % in de regio voor zijn rekening neemt in het tewerkstellingsaanbod.

Verwijzend naar een artikel in de "Randkrant" geeft de minister tijdens een gesprek toe dat misschien op het vlak van de ambulante welzijnsvoorzieningen in de Rand nog te weinig wordt gedaan

en dat Vlaams-Brabant tegenover de rest van Vlaanderen achterwege blijft.

1. Welke maatregelen overweegt de minister om deze achterstand in te lopen ?
2. Zal in de Rand bijzondere aandacht worden besteed aan de uitbouw van het welzijnsbeleid en de zorgsector ?
3. Zullen de gemeenten daarbij betrokken worden ?

Antwoord

Inzake ambulante welzijnsvoorzieningen in de Vlaamse Rand kunnen wellicht nog een aantal initiatieven genomen worden om de relatieve achterstand van Vlaams-Brabant tegenover de rest van Vlaanderen in te lopen.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger ongetwijfeld reeds vernomen heeft, richt ik momenteel een task force voor de Vlaamse Rand op. Daarin zullen alle administraties van de Vlaamse Gemeenschap samenwerken met de diensten van de provincie Vlaams-Brabant onder het voorzitterschap van gouverneur Lodewijk De Witte.

Deze werkgroep zal aanbevelingen kunnen doen inzake mogelijke initiatieven in de Vlaamse Rand op alle terreinen waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is, waaronder ondermeer de ambulante welzijnsvoorzieningen. Hij zal ook significant cijfermateriaal over de Vlaamse Rand verzamelen, een planning op lange termijn opstellen en de coördinatie van de initiatieven verzorgen. Dit moet het risico op dubbele en mogelijk zelfs concurrerende initiatieven vermijden waardoor het uiteindelijke resultaat verhoogd wordt.

Het spreekt vanzelf dat waar nodig en nuttig ook de gemeentebesturen daarbij kunnen betrokken worden.

Vraag nr. 121
van 18 februari 2005
van de heer GILBERT VAN BAELEN

Geweld op school – Cijfermateriaal

Er is geen onderwerp binnen het onderwijs zo geliefd bij de buitenwereld als geweld op school. Elk incident – en elk incident is er één te veel, laat

daar geen twijfel over bestaan – wordt breed uitgesmeerd op de belangrijkste pagina's van de kranten en ook de journaals op tv berichten meestal zeer uitgebreid over dit thema.

Enkele jaren geleden werd er door onderzoekers van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) onderzocht hoe het objectief en subjectief stond met het geweld op school. Men legde cijfermateriaal over alle vormen van geweld en antisociaal gedrag naast een bevraging naar het gevoel van onveiligheid bij leerkrachten. Samengevat concludeerde men toen dat scholen redelijk veilige werkomgevingen zijn in vergelijking met andere werkomgevingen en de maatschappij in het algemeen, maar dat het gevoel van onveiligheid bij leerkrachten hoger ligt dan de objectieve cijfers over geweld op school zouden kunnen aangeven.

Sinds dat onderzoek – waar trouwens weinig interesse voor bestond wegens te weinig spectaculair – wordt er haast maandelijks door een journalist of een geïnterviewde betrokkene beweerd dat het de spigaten uitloopt met het geweld op school.

1. Is er ander en misschien recenter cijfer- en of onderzoeksmateriaal beschikbaar dan het onderzoek van professor Walgrave en mevrouw Vettenburg waaraan ik refereerde ?

Zo ja, wat zijn de conclusies van dat nieuw materiaal ?

Zo neen, plant de minister een opvolgingsonderzoek van dit OBPWO-onderzoek (onderwijskundig beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek) ?

2. Zijn er signalen vanuit koepels of vakorganisaties over een recente toename van geweld op school ?
3. Zijn er cijfers beschikbaar van verzekeringsmaatschappijen over geweld op school in het kader van verzekeringspolissen ?
4. Zijn er cijfers beschikbaar van politiediensten over interventies op of in de buurt van scholen ?

Antwoord

1. Na het onderzoek van Walgrave en Vettenburg werd geen nieuwe opdracht gegeven voor het

actualiseren van cijfergegevens inzake geweld op school. In overleg met mijn administratie zal ik bekijken of het in het totale kader van beleidsrelevante informatie opportuun is om hiervoor een monitoringinstrument te ontwikkelen. Daarbij zal ik rekening moeten houden met de kostenefficiëntie. We moeten goed overwegen welk soort monitoringinstrument het meest aangewezen is in het kader van de beleidsopvolging van een dossier waarvan we sterk vermoeden dat het in omvang beperkt is.

Dat we de evolutie inzake geweld op school (nog) niet cijfermatig laten monitoren, betekent uiteraard niet dat er geen beleid rond ontwikkeld wordt. Een dossier als "geweld op school" kunnen we niet geïsoleerd benaderen. Daders van schoolgebonden delicten zijn meestal verwikkeld in een complex probleem van spijbelen en antisociaal gedrag op school en niet zelden hebben ze ook al een problematische schoolloopbaan achter de rug. Het aanpakken van schoolverzuim, spijbelen en antisociaal gedrag moet deel uitmaken van een integraal beleid dat uiteindelijk gericht is op een belangrijke doelstelling "Zorgen voor de talentontwikkeling van alle jongeren" (zie Beleidsnota – *Stuk 156 (2004-2005) – Nr. 1 – red.*). Op dit ogenblik is het departement volop bezig met een evaluatie van het huidige spijbelbeleid met het oog op nieuwe of aanpassing van de bestaande regelgeving. Tegelijk werken we aan projecten met herstelgericht groepsoverleg in het onderwijs. Medewerkers van mijn kabinet en van het departement werken nu al mee aan een werkgroep rond het spijbelbeleid in de stad Antwerpen. Het gaat om een initiatief dat uitgaat van de stedelijke overheid en dat optimalisering van de al doorgedreven spijbelwerking in de stad tot doel heeft.

2. In standpunten van de vakorganisaties en koepels heb ik recentelijk geen signalen inzake een toename van het geweld op school ontvangen.
3. De specifieke beroepsverzekeringspolissen voor leerkrachten die op de verzekeringsmarkt te vinden zijn, dekken niet exclusief gevallen van geweld op school. Het gaat meestal ook om een vorm van burgerlijke aansprakelijkheid. Navraag bij een belangrijke speler op het veld

leert dat op een totaal van ongeveer 8.800 afgesloten polissen bij Nederlandstaligen, jaarlijks maar een vijftal aangiften onder de noemer "geweld op school" thuishoren en dat het dan meestal om lichte gevallen gaat. Vanuit deze sector krijg ik het signaal dat er de laatste jaren zeker geen abnormale toename van gevallen van agressie op school vast te stellen is.

De administratie is niet in het bezit van een systematisch overzicht van de gevallen van agressie van leerlingen tegen leerkrachten omdat scholen niet verplicht zijn dit aan het departement Onderwijs te melden. Enkel indien een voorval fysieke letsels bij een personeelslid nalaat, kan dit als arbeidsongeval worden aangegeven. Deze cijfers worden hieronder weergegeven en geven een indicatie van daden van fysiek geweld tegenover leerkrachten/personeelsleden op school. Het betreft hier de aan het departement aangegeven arbeidsongevallen waarvoor mogelijk een derde aansprakelijk kan gesteld worden. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen daden van agressie op school tegen personeelsleden van de school gepleegd door leerlingen, door familieleden van leerlingen of door derden (onbekenden, ex-leerlingen, collega's, ...). Gezien de omvang van de populatie van leerkrachten kunnen op basis van deze getallen, die schommelen tussen 35 en 45 gevallen, geen significante stijgingen aangetoond worden.

	2001	2002	2003	2004
door leerlingen	36	27	30	38
door verwanten van leerlingen	/	4	3	3
door derden	2	4	2	4

4. Uit recente criminaliteitsstatistieken van de federale politie op landelijk niveau blijkt dat het niet mogelijk is interventies op of in de buurt van scholen als dusdanig op te volgen. De vragenlijst van de veiligheidsmonitor die de federale politie gebruikt, laat niet toe afzonderlijke analyses op schoolgebonden geweld uit te voeren.

Vraag nr. 123
van 18 februari 2005
van mevrouw AN MICHIELS

Opleiding Orkestdirectie – Hervorming

Uit gesprekken met zowel afgestudeerden als docenten valt af te leiden dat de opleiding "Orkestdirectie" aan de Vlaamse conservatoria ontoereikend is om aspirant-dirigenten op voldoende wijze voor te bereiden op de uitoefening van een professionele functie als dirigent van een symfonisch orkest.

De huidige dirigentenopleiding is hoofdzakelijk gericht op het verwerven van muziektechnische kennis. Nochtans geven docenten, dirigenten én musici aan dat goed orkestraal leiderschap een heel aantal niet-muziekgerelateerde vaardigheden vereist, zoals : krijgen en geven van feedback, motivevend/inspirerend leiding geven, ...

Belangrijke facetten van goed dirigentschap, zoals constructief leiderschap, effectieve communicatie en kennis inzake groepsdynamische processen, dienen verworven te worden door jarenlange ervaring. Een stageopleiding, gekoppeld aan het studietraject, zou het professionele leerproces aanzienlijk kunnen versnellen. Deze stageopleiding is er op dit ogenblik niet, of alleszins in tijdsduur onvoldoende.

Pas afgestudeerde dirigenten worden tijdens hun eerste professionele samenwerking met een klassiek orkest als het ware voor de leeuwen geworpen, zonder dat hun reeds de kans werd geboden om de nodige ervaring op te doen inzake het intermenselijke aspect van orkestraal leiderschap.

Het gebrek aan essentiële kennis inzake vermelde facetten zorgt ervoor dat het huidige leerproces en de werkervaringen van pas afgestudeerde dirigenten vaak zo ontgoochelend en demotiverend zijn dat velen er al snel de brui aan geven. Op deze manier ziet het departement Onderwijs een aanzienlijk deel van zijn investering in de opleiding "Orkestdirectie" verloren gaan.

Als gevolg hiervan zijn Vlaamse orkesten genoodzaakt de Vlaamse schaarste aan goed opgeleide dirigenten op te vullen door het aanwerven van buitenlandse dirigenten, die hierdoor tevens forse honoraria kunnen vragen. In landen zoals Nederland en Duitsland krijgen aspirant-dirigen-

ten namelijk wel de kans om tijdens of vlak na hun studies een begeleide praktijkervaring op te doen, waardoor ze sneller en beter in staat zijn een symfonisch orkest op een behoorlijke manier te leiden.

Buitenlandse dirigenten hebben vaak opvattingen over klankkleur en speelwijze die aanzienlijk verschillen met de Vlaamse overtuigingen, waardoor hun aanstelling het behoud van het Vlaams cultuurhistorisch patrimonium in gevaar brengt. Uiteraard kan deze invloed ook bekeken worden als een verrijking van onze Vlaamse muzikaliteit, maar het zou jammer zijn indien onze eigen onderwijsinstellingen niet in staat zijn het voortbestaan van het eigen cultuurhistorisch patrimonium te verzekeren.

Als mogelijke oplossingen zou men aan de opleiding "Orkestdirectie" een stage kunnen verbinden, die tijdens of vlak na de studies plaatsvindt, waarbij aspirant-dirigenten toegewezen worden aan Vlaamse orkesten en onder begeleiding van een gediplomeerde mentor of coach de nodige werkervaring kunnen opdoen. Deze stages zouden bijvoorbeeld ook tijdens schoolvakanties georganiseerd kunnen worden indien men de stageopleiding meer wenst te spreiden over het studietraject. De financiering van zo'n stageopleiding wordt in feite terugverdiend door de Vlaamse orkesten, die geen grote bedragen meer moeten betalen voor goed opgeleide dirigenten uit het buitenland.

Tevens zou men colleges inzake leiderschap, effectieve communicatie, groepsdynamica, managementvaardigheden, ... kunnen organiseren, tijdens welke studenten "Orkestdirectie" met elkaar in interactie kunnen treden en communiceren. Ook zou men aspirant-dirigenten de kans kunnen geven om tijdens schoolconcerten het orkest te dirigeren, terwijl dat nu doorgaans door een docent gebeurt.

Om dit alles (o.a. financieel) haalbaar te maken, is ten slotte een betere samenwerking noodzakelijk tussen de verschillende Vlaamse hogescholen (Brussel, Antwerpen, Gent en Leuven).

1. Werd de minister in het verleden reeds gewezen op de ontoereikendheid van de opleiding "Orkestdirectie" en welke stappen heeft hij reeds ondernomen om dit probleem aan te pakken ?
2. Welke voorstellen zijn volgens de minister haalbaar teneinde een preprofessionele praktijkervaring te koppelen aan de dirigentenopleiding ?

3. Heeft de minister reeds initiatieven ontwikkeld om een betere, meer constructieve samenwerking tussen de vier Vlaamse muzikale hogescholen te bewerkstelligen ?

Antwoord

De opleiding "Orkestdirectie" past integraal in de vigerende hogeronderwijscultuur en de daarmee samenhangende relatie tussen het hogeronderwijsveld en de overheid.

Het doel van elke opleiding is dat de afgestudeerden de nodige basiscompetenties verwerven om optimaal het beroepsleven binnen te stappen. De hogescholen genieten evenwel de volledige autonomie met betrekking tot de samenstelling van het opleidingsprogramma. Deze autonomie betreft zowel de inhoud van het programma als de concrete organisatie van de opleiding, met inbegrip van de verhouding tussen theoriegerichte en praktijkgerichte opleidingsonderdelen. De overheid komt daar als dusdanig niet in tussenbeide.

De reglementering met betrekking tot de opleidingen hoger onderwijs biedt evenwel stimulansen voor de instellingen om terdege aandacht te besteden aan een optimale voorbereiding van de studenten op hun latere beroepsuitoefening.

Enerzijds zijn de hogeschoolopleidingen gestoeld op beroepsprofielen die in overleg met de beroepswereld zijn opgesteld. De beroepsprofielen bevatten de noodzakelijke competenties voor de beroepsuitoefening. De hogescholen hebben uit deze beroepsprofielen het beroepsopleidingsprofiel gedistilleerd en dit aangevuld met competenties van meer algemeen socio-maatschappelijke aard. Het opleidingsprogramma, het curriculum, beoogt de realisatie van basiscompetenties.

Anderzijds is er de kwaliteitszorg. Het verwerven door de studenten van de noodzakelijke basiscompetenties is een element van de interne en externe kwaliteitszorg van de instellingen hoger onderwijs. Daarenboven zal het accreditatieorgaan daar ongetwijfeld ook rekening mee houden bij het vaststellen of een opleiding al dan niet voldoet aan de vereiste kwaliteitsnormen.

De regelgeving biedt aan de hogescholen het kader om samenwerkingsakkoorden af te sluiten. Ook op dit gebied komt de overheid niet rechtstreeks tussenbeide.

Binnen deze context kan ik op de vragen het volgende antwoord geven.

1. Er zijn mij geen meldingen bekend omtrent de ontoereikendheid van de opleiding "Orkestdirectie". Ik ben er daarenboven van overtuigd dat het accreditatieproces voldoende stimulansen bevat voor de hogescholen om de opleiding terdege uit te bouwen.
2. De samenstelling van het opleidingsprogramma, met inbegrip van de verhouding tussen theoriegerichte en praktijkgerichte opleidingsonderdelen, behoort volledig tot de autonomie van de hogescholen. Ik acht het niet wenselijk om daar van overheidswege sturend in op te treden.
3. De samenwerking tussen de hogescholen is ook gesitueerd binnen de autonome werkingssfeer van de hogescholen. Ook hier acht ik het niet nuttig om van overheidswege sturend op te treden.

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID
EN GEZIN

Vraag nr. 83
van 4 februari 2005
van mevrouw ANNICK DE RIDDER

Eénvormige medische urgentiekaart – Evaluatie

Het decreet van 23 december 1986 houdende de invoering van de eenvormige medische urgentiekaart en zijn uitvoeringsbesluit van 25 juni 1987 hebben tot doel aan patiënten een uniform document aan te reiken dat een kort overzicht geeft van hun medische gegevens. Wanneer men een ernstige aandoening heeft, kan zo'n kaart in noodsituaties de spoedarts onmiddellijk inzicht geven in een aantal factoren waarmee hij of zij rekening dient te houden tijdens het verstrekken van de eerste zorg.

Het belang van zo'n uniform document werd recentelijk onderstreept door de European Young Heart Conference (EYH C 2004). In haar eindrapport stelt de conferentie dat het document de patiënt kan helpen wanneer hij of zij tijdens een reis of in het buitenland een beroep moet doen op een arts. De geneesheer ter plaatse kan zich in dat geval een beeld vormen van de patiënt.

Thans leveren ziekenhuizen legio kaarten af die melding maken van een of ander medisch probleem. Een concreet voorbeeld hiervan is onder meer de pacemakerregistratiekaart. Ondanks het decreet van 23 december 1988 wordt zij uitgegeven door diverse ziekenhuizen, telkens in een variërend model. De pacemaker vormt nochtans onderwerp voor de eenvormige medische urgentiekaart (bijlage besluit VI. Ex. 25 juni 1987). In die zin heerst er een discrepantie tussen wat het decreet voorschrijft en wat in de medische praktijk gangbaar is.

1. Is de eenvormige medische urgentiekaart een courant aangevraagd document ?
2. Werd in het verleden al een evaluatie over het gebruik van de medische urgentiekaart doorgevoerd ? Zo niet, is het dan niet wenselijk een evaluatie door te voeren ?
3. Behoort een sensibiliseringscampagne die het document beter bekend moet maken bij het brede publiek en de artsen tot de mogelijkheden ?
4. Welke stappen onderneemt de minister naar ziekenhuizen die toch alternatieve kaarten afleveren ?

Antwoord

1. Is de eenvormige medische urgentiekaart een courant aangevraagd document ?

Uit navraag bij Vlaamse huisartsen blijkt dat de eenvormige medische urgentiekaart niet courant aangevraagd, noch gebruikt wordt.

Door de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen(WVVH) werden in 1988 medische urgentiekaarten, conform het BVE van 25 juni 1987 (*besluit van de Vlaamse Executieve – red.*), gedrukt en verspreid naar alle huisartsen. Sindsdien werd er geen updating, noch bijkomende druk van de kaarten gemaakt.

Een belangrijke reden waarom de medische urgentiekaart weinig verspreid is, is dat een groot deel van de gegevens, namelijk de chronisch organische ziekten, gecodeerd moeten meegedeeld worden en die codes weinig of niet gebruikt worden in de dagelijkse praktijk. Daarenboven is het niet zeker dat alle, al dan niet gespecialiseerde, zorgverleners in binnen- en buitenland, die dringende beslissingen moeten nemen op basis van die codes en de

andere gegevens, de betekenis ervan onmiddellijk begrijpen. Een andere reden waarom de kaart niet courant gebruikt wordt, is dat de kaart jaarlijks moet worden vernieuwd.

2. Werd in het verleden al een evaluatie over het gebruik van de medische urgentiekaart doorgevoerd ? Zo niet, is het wenselijk een evaluatie door te voeren ?

Tot nu toe werd geen evaluatie van het gebruik van de kaartjes door de WVVH gemaakt.

Weinig huisartsen vragen bijkomende kaartjes aan de WVVH. Dit is al een belangrijk evaluatie-element in de beoordeling van het gebruik van de medische urgentiekaartjes.

Een bijkomende evaluatie zal meer kosten genereren dan baten.

3. Behoort een sensibiliseringscampagne die het document beter bekend moet maken bij het brede publiek en de artsen tot de mogelijkheden ?

Het gebruik van de medische urgentiekaarten is gesitueerd binnen het grensgebied van de preventie en de curatie. Het huidige document is blijkbaar onvoldoende gebruiksvriendelijk en beantwoordt niet aan de doelstelling: op een duidelijke en voor alle zorgverstrekkers vlot verstaanbare wijze informatie verschaffen over een persoon zodat een levensbedreigende situatie voor hem kan vermeden worden, en dat alles rekening houdende met het voorkomen van misbruiken die met het medisch geheim te maken hebben.

De middelen waarover ik, als minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid, beschik, zijn beperkt. Ik wens deze prioritair te besteden aan de uitvoering van de Vlaamse gezondheidsdoelstellingen. Het gebruik van een eenvormige medische urgentiekaart past hier niet rechtstreeks in. Ik ben evenmin voorstander van een eenmalige sensibiliseringscampagne, los van een duurzaam beleid.

In de huidige context vind ik een sensibiliseringscampagne voor de éénvormige medische urgentiekaart niet opportuun.

4. Welke stappen onderneemt de minister naar ziekenhuizen die toch alternatieve kaarten afgeven?

Het besluit van 25 juni 1987 bepaalt dat de eenvormige medische urgentiekaart enkel door de huisarts

die over het volledige medische dossier beschikt, kan overhandigd worden en mits de patiënt hem dat vraagt. De ziekenhuisarts wordt niet vermeld in het besluit, noch in het decreet. Belangrijk bij het gebruik van een medische (urgentie)kaart is dat de informatie voor de ontvanger duidelijk is. Tot nu toe heb ik geen klachten over het gebruik van "alternatieve medische kaarten" ontvangen. Vanuit de beroepsgroepen van zorgverstrekkers is er mij momenteel ook geen vraag bekend voor een bijkomende regeling rond een éénvormige medische kaart.

Vraag nr. 84
van 4 februari 2005
van mevrouw VERA JANS

Vlaams Fonds – Beheersing uitgaven voor hulpmiddelen

Binnen de perken van de kredieten vastgelegd op de begroting van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) kan overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2001 individuele materiële bijstand worden verleend voor de sociale integratie van personen met een handicap.

Op 17 december 2004 keurde de Vlaamse Regering een aantal maatregelen goed ter beheersing van de uitgaven voor hulpmiddelen en aanpassingen.

- In 2005 zal er geen jaarlijkse indexering – zoals bepaald in het besluit inzake hulpmiddelen en aanpassingen van 13 juli 2001 – plaatsvinden.
- Vanaf 1 januari 2005 kan geen tegemoetkoming meer verleend worden voor bedden. Bedden worden opgenomen in artikel 7 van het besluit van 13 juli 2001, dat wil zeggen, zijn expliciet uitgesloten en kunnen dus ook niet meer via de Bijzondere Bijstandscommissie aangevraagd worden. Dit behoudens situaties opgenomen in de overgangsmaatregelen.
- Vanaf 1 januari 2005 wordt er geen tegemoetkoming meer verleend voor elektronische relaxzetels. Elektronische relaxzetels worden opgenomen in artikel 7 van het besluit van 13 juli 2001, dit wil zeggen, zijn expliciet uitgesloten en kunnen dus ook niet meer via de Bijzondere Bijstandscommissie aangevraagd

worden. Dit behoudens situaties opgenomen in de overgangsmaatregelen.

De overgangsmaatregelen bepalen onder meer dat alle bedden en relaxzetels waarvoor men een positieve beslissing kreeg van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap vóór 1 januari 2005, maar die niet werden aangekocht vóór 1 januari 2005 niet meer terugbetaald kunnen worden.

1. Welke kredieten werden er de laatste vijf jaar binnen de begroting van het VFSIPH besteed aan de tegemoetkoming voor bedden ?

Hoeveel aanvragen per jaar betrof dit ?

2. Welke kredieten werden er de laatste vijf jaar binnen de begroting van het VFSIPH besteed aan de tegemoetkoming voor elektronische relaxzetels ?

Hoeveel aanvragen per jaar betrof dit ?

3. Hoeveel aanvragen ontvingen vóór 1 januari 2005 een positieve beslissing van het VFSIPH inzake de aankoop van een bed, maar gingen vóór 1 januari 2005 nog niet over tot de aankoop ?

Welk bedrag vertegenwoordigen deze positief geadviseerde aanvragen ?

4. Hoeveel aanvragen ontvingen vóór 1 januari 2005 een positieve beslissing van het VFSIPH inzake de aankoop van een elektronische relaxzetel, maar gingen vóór 1 januari 2005 nog niet over tot de aankoop ?

Welk bedrag vertegenwoordigen deze positief geadviseerde aanvragen ?

5. Overweegt de minister andere initiatieven ter beheersing van de uitgaven voor de tegemoetkoming in de individuele materiële bijstand voor de sociale integratie van personen met een handicap ?

Antwoord

1. In onderstaande tabel wordt weergegeven hoeveel de laatste vijf jaar uitgegeven werd voor

bedden, evenals het corresponderende aantal aanvragen in de respectieve jaren.

Speciale bedden	2000	2001	2002	2003	2004
Bestede kredieten (EUR)	916.374	685.020	600.915	932.258	1.585.555
Aantal aanvragen	495	365	325	505	905

2. In onderstaande tabel wordt weergegeven hoeveel de laatste vijf jaar uitgegeven werd voor relaxzetels, evenals het corresponderende aantal aanvragen in de respectieve jaren.

Elektronische relaxzetels	2000	2001	2002	2003	2004
Bestede kredieten (EUR)	126.355	135.938	657.665	1.227.398	
Aantal aanvragen	230	245	325	475	1.530

3. Het betreft 150 aanvragen en een bedrag van 262.500 euro.

4. Het betreft 156 aanvragen en een bedrag van 87.500 euro.

5. Er worden vandaag geen nieuwe initiatieven overwogen. Wel dient de refertelijst, dit is. de lijst met vergoedbare hulpmiddelen, aan een grondig onderzoek onderworpen te worden. Het is nodig dat de terugbetalingen afgetoetst worden aan de huidige marktsituatie. Het is mogelijk dat hierdoor voor een aantal hulpmiddelen minder zal moeten terugbetaald worden, aangezien ook de marktprijzen voor die hulpmiddelen gezakt zijn.

Vraag nr. 86
van 4 februari 2005
van de heer TOM DEHAENE

Centra voor kortverblijf – Subsidiëring animatiepersoneel

Binnen de erkenningsnormen van een centrum voor kortverblijf (CKV) dient men te voldoen aan alle personeelsnormen die voor het rusthuis gelden.

Concreet betekent dit dat de erkende woongelegenheden voor kortverblijf worden meegerekend ter bepaling van het aantal VTE (voltijds equivalent)animatie.

In het subsidiebesluit rond animatie worden echter enkel de erkende woongelegenheden binnen het rustoord meegeteld. Hierdoor worden de meerkos-

ten voor animatiepersoneel binnen het CKV niet gesubsidieerd.

Welke budgettaire impact heeft deze maatregel, en is daarvoor in de nodige middelen voorzien ?

Antwoord

Centra voor kortverblijf dienen wat het aantal, de kwalificatie en de bijscholing van de personeelsleden betreft, in toepassing van de thuiszorgwetgeving te voldoen aan de terzake geldende normen voor de rusthuizen.

Het betreft hier specifiek punt C. Voorwaarden betreffende het personeel van de afdeling 2 - Specifieke erkenningsvoorwaarden van de bijlage V -Centra voor kortverblijf bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van verenigingen en welzijnsvoorzieningen in de thuiszorg.

Bovendien wordt gesteld dat de personeelsbestanden van het centrum voor kortverblijf en van het rusthuis waarin of waarbij het centrum voor kortverblijf ingericht wordt, samengevoegd moeten worden. Het gezamenlijke personeelsbestand van het centrum voor kortverblijf en het rusthuis moet voldoen aan dezelfde vereisten als de vereisten die van kracht zijn voor een rusthuis met een capaciteit minstens gelijk aan de gezamenlijke capaciteit van het rusthuis en het centrum voor kortverblijf.

Bij de toepassing van de aangepaste personeelsnorm 4.1.4. inzake de deskundige in animatie en activatie in de centra voor kortverblijf, werd vastgesteld dat een beperkt aantal centra voor kortverblijf door de toepassing van deze laatste regel in een hogere schijf vallen. Het betrof in 2004 in totaal 34 van de 112 erkende centra (29 uitgebaat door een VZW en 5 uitgebaat door een openbaar bestuur). Het totale aantal vereiste voltijdse equivalenten inzake deskundige in animatie en activatie per rusthuis met een centrum voor kortverblijf ligt hierdoor naargelang het geval 0,25 tot 0,50 voltijds equivalent hoger.

Wil een dergelijk centrum voor kortverblijf erkend worden of blijven, dan moet de initiatiefnemer van het centrum voor kortverblijf bijkomend personeel aanwerven waarvan de personeelskosten enigszins disproportioneel zijn ten opzichte van het beperkte

aantal plaatsen kortverblijf die aangeboden worden.

Deze supplementaire kosten worden in tegenstelling tot de gelijkaardige kosten in een rusthuis momenteel niet door de Vlaamse overheid betaald.

In de periode eind 2003 tot eerste helft van 2004 werd door mijn administratie reeds een voorstel uitgewerkt om een oplossing te bieden voor de vastgestelde discrepantie.

Een dossier met betrekking tot de uitbreiding van de animatiesubsidies voor de erkende centra voor kortverblijf werd in de eerste helft van 2004 voorbereid voor agendering op de Vlaamse Regering. Hierbij werd voorgesteld om de woongelegenheden in de erkende centra voor kortverblijf mee in rekening te brengen voor de berekening en uitbetaling van de subsidiëring van de animatiewerking.

Dit dossier werd evenwel binnen de vorige legislatuur niet meer geagendeerd.

Ik heb mijn administratie recentelijk de opdracht gegeven om dit dossier te actualiseren en mij een advies te bezorgen met betrekking tot het wegwerken van deze discrepantie met ingang van 1 januari 2006.

Vraag nr. 89
van 9 februari 2005
van de heer TOM DEHAENE

Geboortepremies – Gemeenten

Verschillende gemeenten reiken een geboortepremie uit. Daarmee trachten zij een bescheiden bijdrage te leveren in de kosten waarmee een jong gezin bij gezinsuitbreiding geconfronteerd wordt.

De modaliteiten die gepaard gaan met de toekenning van deze premie vertonen wel heel wat verschillen van gemeente tot gemeente. Ook kent niet elke gemeente een geboortepremie toe.

1. Welke initiatieven heeft de Vlaamse overheid genomen om de gemeenten aan te moedigen een geboortepremie toe te kennen ?

2. Heeft de minister een zicht op het aantal gemeenten dat een geboortepremie toekent, evenals de omvang ervan ?
3. Welke criteria gebruiken de gemeenten om een geboortepremie toe te kennen ? Heeft de minister daar enig zicht op ?

Antwoord

1. Een gemeente kan autonoom beslissen om toelagen (zoals een geboortepremie) aan haar inwoners toe te kennen. Gemeenten zijn bevoegd voor alles wat van gemeentelijk belang is en kunnen, binnen hun begroting, initiatieven nemen die niet indruisen tegen het beleid van de andere overheden. De Vlaamse overheid neemt geen specifieke initiatieven om gemeenten aan te moedigen een geboortepremie toe te kennen bij gezinsuitbreiding. De gemeentelijke autonomie wordt volledig gerespecteerd.

Binnen de dienstverlening van Kind en Gezin, zoals informatieavonden Kind op Komst, huisbezoeken, consulten en dergelijke, worden aanstaande ouders en ouders met jonge kinderen wel geïnformeerd over de geboortepremies van de gemeenten. (Aanstaande) ouders worden aangespoord om contact op te nemen met de dienst "Burgerlijke Stand" van de gemeenten om eventueel een geboortepremie aan te vragen.

2. De meeste gemeenten kennen een premie toe bij geboorte of adoptie en dit om gezinnen te ondersteunen. Ik heb exact zicht op hoeveel gemeenten een premie toekennen. Het bedrag varieert van gemeente tot gemeente en bedraagt doorgaans tussen 25 tot 100 euro per kind. Soms wordt een onderscheid gemaakt tussen een eerste kind, een tweede kind en volgende kinderen. De geboortepremie kan ook worden toegekend in de vorm van aankoopcheques, soms te besteden bij lokale handelaars. Naast of in de plaats van geldelijke steun geven sommige gemeenten ook ondersteuning in natura zoals bijvoorbeeld een informatiepakket, katoenen luiers, extra vuilniszakken,...
3. De criteria om een geboortepremie toe te kennen, verschillen van gemeente tot gemeente.

Sommige gemeenten voorzien enkel in een premie voor een geboorte. Andere gemeenten

geven ook een premie bij adoptie van een kind. Soms wordt de premie ook gegeven voor kinderen waarvoor een akte van aangifte van een levenloos kind werd opgemaakt. Meestal wordt de premie toegekend aan de moeder die op het moment van geboorte of adoptie ingeschreven is in de bevolkingsregisters van de gemeente. Ook de periode waarbinnen de aanvraag dient te gebeuren en de procedure verschillen van gemeente tot gemeente.

Vraag nr. 91 van 11 februari 2005 van de heer TOM DEHAENE

Diensten voor schuldbemiddeling – Stand van zaken

Overeenkomstig artikel 5 van het decreet van 24 juli 1996 houdende regeling tot erkenning van de instellingen voor schuldbemiddeling in de Vlaamse Gemeenschap komen enkel OCMW's en centra voor algemeen welzijnswerk (CAW) in aanmerking voor een erkenning als dienst voor schuldbemiddeling.

1. Hoeveel diensten voor schuldbemiddeling zijn er totnogtoe erkend (graag opdeling per provincie) ?
2. Hoeveel VTE (voltijds equivalenten) werken op deze diensten ?

Antwoord

Diensten voor schuldbemiddeling - stand van zaken

1. Op 31 december 2004 waren 298 (van de 308) OCMW's en 22 (van de 27 erkende CAW's) erkend als instelling voor schuldbemiddeling.

De OCMW's van Drogenbos, Duffel, Grimbergen, Landen en Sint-Pieters-Leeuw hebben een overeenkomst afgesloten met een erkende instelling voor schuldbemiddeling.

(Nog) niet erkend zijn de OCMW's van Halle, Herstappe, Melle, Merelbeke en Mesen.

De 22 als instelling voor schuldbemiddeling erkende CAW's zijn als volgt over de provincies verdeeld:

- West-Vlaanderen: 7
- Oost-Vlaanderen: 5
- Antwerpen: 4
- Vlaams-Brabant: 4
- Limburg: 2

2. Wat het aantal personeelsleden in deze diensten betreft, merk ik op dat zowel bij een aantal OCMW's als bij een aantal CAW's de schuldienstverlening binnen het algemeen maatschappelijk werk en de integrale zorg past.

Om erkend te kunnen worden, dient een OCMW of een CAW een deskundig maatschappelijk werker tewerk te stellen en te beschikken over een jurist die eveneens aan de voorwaarden van deskundigheid beantwoordt (zie erkenningvoorwaarden van artikel 5, 1° en 2° van het decreet van 24 juli 1996 houdende regeling tot erkenning van de instellingen voor schuldbemiddeling in de Vlaamse Gemeenschap). Deze personeelsleden worden niet door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd.

De cijfers waarover ik beschik, komen uit het onderzoek "Hulp op krediet, schuldbemiddeling in de Vlaamse OCMW's en CAW's", HIVA, 2002, waartoe mijn voorgangster Mieke Vogels opdracht gaf. Op dat ogenblik waren er 169 OCMW's en 21 CAW's erkend.

Gemiddeld kan men stellen dat het aantal (gespecialiseerde) maatschappelijk werkers voor de grote OCMW's 8,44 VTE, voor de middelgrote OCMW's 2,12 VTE en voor de kleine OCMW's 1,17 VTE bedraagt.

Wat de juridische ondersteuning betreft: 1,44 VTE voor de grote OCMW's, 0,22 VTE voor de middelgrote en 0,16 VTE voor de kleine.

Wat de CAW's betreft, voor maatschappelijk werkers gaat het over 2,90 VTE en voor de juristen bedraagt het gemiddelde 0,21 VTE.

De specifieke administratieve ondersteuning is zowel in de OCMW's als in de CAW's zwak. Gemiddeld gaat het bij grote OCMW's om 1,06 VTE, bij middelgrote om 0,14 VTE en bij

kleine OCMW's om 0,04 VTE. De CAW's hebben gemiddeld 0,16 VTE aan specifieke administratieve ondersteuning in dienst.

Vraag nr. 92
van 11 februari 2005
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Pedagogische consultaties Kind en Gezin – Evaluatie

Kind en Gezin wierf per provincie twee pedagogen aan om naast het medisch aspect in de preventieve kinderzorg ook aandacht te besteden aan het pedagogisch aspect.

1. Welke concrete wijzigingen hebben zich voorgedaan in de preventieve kinderzorg naar aanleiding van de aanwerving van de twee pedagogen ?
2. Werd de maatregel al geëvalueerd ?

Zo ja, wat is het resultaat van die evaluatie ?

Zo neen, zou het niet interessant zijn na te gaan wat de resultaten zijn ?

Antwoord

1. Per provincie werden niet twee, maar één pedagogo aangeworven.

Door de komst van deze pedagogen – binnen Kind en Gezin opvoedingsconsulenten genoemd – werd opvoedingsondersteuning binnen Kind en Gezin op een meer methodische manier uitgebouwd.

Opvoedingsconsulenten bieden vooreerst vorming en supervisie aan de regioteamleden¹, die in de meeste gevallen de aanbieders zijn van opvoedingsondersteuning binnen Kind en Gezin. Hierdoor komen bijvoorbeeld binnen het geïntegreerd pedagogisch consult en huisbezoek, naast de medische, ook meer psychosociale en pedagogische aspecten aan bod.

¹ Met regioteamleden verwijzen we naar de regioverpleegkundigen en naar de gezinsondersteuners (ervaringdeskundigen in de kansarmoede en interculturele bemiddelaars).

De opvoedingsconsulenten dragen ook bij tot de ontwikkeling van instrumenten die in het aanbod van opvoedingsondersteuning gebruikt worden. Voorbeelden hiervan zijn bijvoorbeeld de video "Samen lukt het", het ABC-boek, de opvoedingsondersteuningskoffers, ...

Verder doen ze in nauw overleg met beleidsmedewerkers aan methodiekontwikkeling, zoals het uitzoeken van nieuwe werkvormen van opvoedingsondersteuning die als "evidence based" kunnen beschouwd worden.

Ze spelen een sleutelrol in de uitbouw van regionale netwerken opvoedingsondersteuning.

De belangrijke vernieuwing is de uitbouw van spreekuren opvoedingsondersteuning voor ouders met lichte opvoedingsvragen. Dit spreekuur is een toegankelijke vorm van kortdurende individuele ondersteuning. Er vinden op afspraak één of meerdere gesprekken plaats gericht op het verhelderen van het probleem voor ouders, het zicht krijgen op de factoren die het probleem beïnvloeden en het mogelijk in stand houden en uitstippelen van een bepaalde aanpak. Eind 2005 zullen er 44 regioteams² gestart zijn met een structureel aanbod spreekuur opvoedingsondersteuning. In de meeste gevallen worden deze spreekuren verzorgd door regioteamleden zelf die hiertoe de nodige vorming en supervisie van de opvoedingsconsulenten krijgen. In sommige gevallen biedt de opvoedingsconsulent zelf het spreekuur aan.

Het uitbouwen van deze initiatieven inzake opvoedingsondersteuning gebeurt in nauw overleg met andere betrokken partners op het domein van opvoedingsondersteuning, zoals het socio-cultureel werk en andere eerstelijnsvoorzieningen uit de hulpverlening. Op die manier wordt maximaal gebruik gemaakt van bestaand aanbod inzake opvoedingsondersteuning in een regio of wordt zo mogelijk geopteerd voor het mee vorm geven aan een netwerkoverkoepelend aanbod zoals bijvoorbeeld de opvoedingswinkels.

2. Op dit moment loopt een onderzoek dat uitbesteed werd aan de firma De Witte en Morel

² Op dit moment telt Vlaanderen 63 regioteams van Kind en Gezin.

om de praktijk van opvoedingsondersteuning door te lichten. Dit onderzoek startte op 1 december 2004 en loopt tot eind september 2005. Het onderzoek omvat twee luiken: het in kaart brengen van het aanbod van opvoedingsondersteuning in de praktijk van de regioverpleegkundigen (bevraging van de regioverpleegkundigen en bevraging van de teamverantwoordelijken) én een bevraging van de tevredenheid bij ouders.

De bedoeling van dit onderzoek is om beleidsrelevante informatie te verkrijgen die nuttig is bij de verdere uitbouw van opvoedingsondersteuning. Op dit moment zijn er nog geen (tussentijdse) resultaten beschikbaar.

Vraag nr. 93
van 11 februari 2005
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Armoededecreet – Uitvoering

Het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding tekende een kader uit voor het voeren van een armoedebeleid.

1. Het decreet voorziet in de erkenning en subsidiëring van organisaties voor coördinatie en toeleiding tot de opleiding van ervaringsdeskundigen.

Werden er al organisaties erkend ?

Zo ja, hoeveel en welke organisaties werden erkend ? Zo neen, waarom niet ?

2. In het decreet werd voorzien in de mogelijkheid om middelen toe te kennen aan projecten met een experimenteel, aanvullend of vernieuwend karakter.

Werden al projecten erkend ?

Zo ja, hoeveel en welke projecten werden erkend ? Zo neen, waarom niet ?

3. Het decreet voorzag in een permanent armoedeoverleg op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap om het armoedebeleid in de verschillende sectoren op elkaar af te stemmen.

Dit armoedeoverleg is ingedeeld in een horizontaal overleg (overleg tussen de verschillende beleidsdomeinen) en een verticaal overleg (binnen elk beleidsdomein).

Hoeveel overlegmomenten vonden plaats, zowel voor het horizontaal als voor het verticaal overleg ?

Uit welke personen is het horizontaal overleg samengesteld ?

Wat zijn de resultaten van de totnogtoe gehouden overlegmomenten ?

Antwoord

1. Sinds 6 mei 2004 wordt één organisatie erkend als organisatie voor coördinatie en toeleiding tot de opleiding van ervaringsdeskundigen in de armoede. Het gaat om De Link, Boomgaardstraat 93, 2018 Antwerpen.
2. Tot op vandaag werd er nog geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om via het decreet middelen toe te kennen aan projecten met een experimenteel, aanvullend of vernieuwend karakter. Artikel 18 van het decreet bepaalt immers dat dit binnen de beschikbare begrotingskredieten en aanvullend op de reguliere subsidies dient aangewend te worden.

Gezien de beperkte beschikbare middelen voor de uitvoering van het armoededecreet heb ik dus tot op heden nog geen ruimte kunnen vrijmaken voor deze projecten.

3. Het decreet betreffende de armoedebestrijding trad in werking op 1 januari 2004. Artikel 8 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot uitvoering van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding bepaalt dat het **horizontaal** overleg minstens viermaal per jaar plaatsvindt. In 2004 waren er in totaal zes horizontale overlegmomenten. Het horizontaal overleg is het overleg tussen de verschillende beleidsdomeinen. Daaraan nemen vertegenwoordigers van de verschillende administraties van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse openbare instellingen en vertegenwoordigers van het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, deel.

De vertegenwoordigers van de verschillende administraties zijn als aandachtsambtenaar inzake armoedebestrijding door iedere Vlaamse minister binnen zijn of haar beleidsdomein aangewezen. De belangrijkste resultaten van dit horizontaal overleg zijn voornamelijk gesitueerd op twee domeinen. Ten eerste werd er al heel wat ervaring uitgewisseld rond de methodiek en de tewerkstelling van ervaringsdeskundigen in de armoede en sociale uitsluiting. De tweede belangrijke pijler is de realisatie van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding waarin binnen elk beleidsdomein de doelstellingen op korte en lange termijn inzake armoedebestrijding worden opgenomen.

Artikel 8 van het datzelfde besluit bepaalt dat binnen elk beleidsdomein een **verticaal** overleg wordt opgericht. Iedere Vlaamse minister bepaalt daartoe in overleg met het Vlaams Netwerk de nadere regels van de werking van dat verticale overleg binnen zijn beleidsdomein. Het overleg vindt minstens tweemaal per jaar plaats.

Door het aantreden van een nieuwe regeringsploeg in juli 2004 hebben de vorige ministers geen initiatief meer genomen voor de opstart van het verticale overleg. Wel hebben er in 2004 een aantal informele bijeenkomsten plaatsgevonden tussen de aandachtsambtenaren van een aantal beleidsdomeinen en het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen. Ik zal als coördinerend minister voor de armoedebestrijding mijn collega-ministers via een mededeling aanzetten om het nodige initiatief te nemen voor de officiële opstart van het verticale overleg binnen hun respectieve beleidsdomeinen.

Vraag nr. 95 van 16 februari 2005 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Adopties Vietnam – Bilateraal akkoord

Vietnam is traditioneel een belangrijk adoptieland voor Vlaanderen.

Ik verneem dat op dit ogenblik adopteren in Vietnam onmogelijk is omdat er een bilateraal

akkoord tussen België en Vietnam onderhandeld wordt.

Naar verluidt slepen deze onderhandelingen lang aan. Dat betekent dat heel wat kandidaat-adoptanten ongeduldig wachten om een adoptie in Vietnam te realiseren.

1. Wat is de stand van zaken van de onderhandelingen ?
2. Werd er overleg gepleegd met de minister van Buitenlandse Zaken teneinde de afhandeling te bespoedigen ?
3. Wanneer verwacht de minister de ondertekening van het bilateraal akkoord ?

Antwoord

De ondertekening van een bilateraal akkoord tussen België en Vietnam sleept inderdaad al lang aan. Dit alles heeft niets te maken met de inhoud van het akkoord, waarover consensus bestaat, maar wel met de onduidelijkheid voor Vietnam dat dit akkoord op niveau van de drie gemeenschappen van België moet getekend worden. Aangezien het voorwerp van deze conventies in de Belgische rechtsorde behoort tot de persoonsgebonden aangelegenheden dienen de conventies te worden afgesloten tussen Vietnam en de gemeenschappen.

Ondertussen zijn er nieuwe perspectieven voor een mogelijke ondertekening. Van 16 tot 18 maart komt er een delegatie uit Vietnam, onder leiding van de voorzitter van de Nationale Assemblée, op bezoek naar België. Er zou van deze gelegenheid gebruik gemaakt worden om het bilateraal akkoord tussen de gemeenschappen en Vietnam te ondertekenen. De Belgische ambassadeur in Hanoi volgt de zaak van nabij op en doet het nodige opdat de Vietnamese overheid zich akkoord zou verklaren met de ondertekening op niveau van de gemeenschappen. Hiervoor werden ook de nodige contacten genomen met de heer Van de Velde, adviseur-generaal van het departement Buitenlandse Zaken, en met de gemeenschappen.

Momenteel worden samen met Buitenlandse Zaken en de verschillende gemeenschappen alle voorbereidingen getroffen om het bilateraal akkoord te tekenen op donderdag 17 maart 2005.

Vraag nr. 96 van 16 februari 2005 van mevrouw VERA JANS

Kinderen van ouders met psychische problemen – Beleidsinitiatieven

Depressies worden vaak van generatie op generatie doorgegeven.

Aan de Columbia University van New York is een 20-jarig onderzoek afgerond dat omstandig en grondig bewijst dat psychische aandoeningen wel degelijk erfelijk kunnen zijn.

In dit onderzoek werden drie generaties opgevolgd. Bijna 60 % van de kinderen van wie een ouder of grootouder ooit een depressie had, krijgt zelf een depressie of een psychische aandoening voor hun tienerjaren, zo stelden de onderzoekers van het Columbia University Medical Center en het New York State Psychiatric Institute vast. Dat is meer dan het dubbele van het aantal kinderen dat zo'n aandoening krijgt zonder dat er een familiale voorgeschiedenis is.

De belangrijkste bevinding luidt dat de kinderen die nog niet in de puberteit zitten en bij wie er een geschiedenis van depressie in de familie zit, in twee derde van de gevallen angststoornissen ontwikkelen die later evolueren naar een depressie. "We hebben ontdekt dat het risico op een depressie van generatie op generatie wordt doorgegeven, en dat een familiegeschiedenis de aandoening ook versterkt. Kinderen met een familiegeschiedenis van depressie die over twee generaties loopt, ontwikkelen op vroegere leeftijd angststoornissen dan andere kinderen en raken er ook meer door beschadigd", schrijft hoofdonderzoeker Myma Weismann.

Ontwikkelt de minister naar aanleiding van de resultaten van dit onderzoek (bijkomende) beleidsinitiatieven op het vlak van de geestelijke gezondheidszorg waarbij specifiek aandacht wordt geschonken aan de problematiek van kinderen van ouders met een psychische aandoening ?

Antwoord

In het kader van preventie van depressie en zelfdoding heeft de Vlaamse Regering eind 2004 een

subsidie van 398.489 euro toegekend aan een proefproject met betrekking tot kinderen van ouders met psychiatrische problemen (KOPP). Dit project zal lopen in het Universitair Centrum Sint-Jozef in Kortenberg.

De bedoeling van het proefproject bestaat uit het nagaan van de effectiviteit van de Beardslee-interventie in de Vlaamse context. De enige meermaals onderzochte KOPP-interventie is namelijk een sterk cognitief georiënteerde gezinsinterventie, ontwikkeld door Beardslee. Een mooi overzicht daarvan vindt men in het artikel: Beardslee e.a. (2003). A family-based approach to the prevention of depressive symptoms in children at risk: evidence of parental and child change. *Pediatrics*, 112, 2, 119-131.

De doelmatigheid van de Beardslee-interventie wordt nagegaan aan de hand van een interventiestudie met drie condities, namelijk een groep die de Beardslee-interventie krijgt, een andere groep die een minimale interventie (twee psycho-educatieve lezingen over de ziekte van de ouder en de gevolgen voor de kinderen) aangeboden krijgt en ten slotte een groep die geen interventie krijgt.

Een verkennende proefstudie heeft de haalbaarheid van dit project aangetoond. De totale projectduur zal drie jaar bedragen, waarvan een opstartfase van drie maanden, een periode van veldwerk van 27 maanden en ten slotte gegevensverwerking gedurende zes maanden. Concreet ging dit project van start op 15 december 2004 en loopt het af op 14 december 2007.

Ik wil er ook op wijzen dat er reeds jaren (eind jaren 80 -begin jaren 90) aandacht is voor KOPP binnen de CGG-sector (*CGG: centrum voor geestelijke gezondheidszorg – red.*). Vanuit deze pionierservaring bestaat momenteel nog altijd een Vlaamse stuurgroep KOPP waarin, naast Similes, zowel residentiële als ambulante voorzieningen in de geestelijke gezondheidszorg vanuit alle provincies betrokken zijn.

Bovendien is in elke provincie ten minste één CGG actief rond KOPP-werking.

Gespreid over Vlaanderen is er een KOPP-werking in de volgende CGG's: CGG Waas en Dender in Sint-Niklaas, CGG Mandel en Leie in Kortrijk,

CGG Vlaams-Brabant Oost in Leuven, CGG Ahasverus in Halle-Vilvoorde, CGG Andante in Antwerpen en CGG DAGG in Hasselt.

De KOPP-werking is geïntegreerd in de kinderdiensten van deze zes CGG's. Zij zetten elk één personeelslid in om de KOPP-opdracht te bewaken. Er is geen bijkomende financiële impuls voor deze werking, de financiering wordt volledig geput uit de CGG-enveloppe.

Vraag nr. 97
van 16 februari 2005
van mevrouw AN MICHIELS

Rust- en ziekenhuisomgeving – Luchtkwaliteit

Onlangs vernamen we via de Nederlandse TV de resultaten van een onderzoek naar de kwaliteit van de lucht in de omgeving van scholen. Daaruit bleek dat de lucht in de omgeving van scholen die zeer dicht bij een drukke snelweg gelegen zijn, van zeer slechte kwaliteit is.

Vele kinderen die op dergelijke plaatsen schoollopen, zouden een verhoogde kans hebben op allergieën, astma en dergelijke. Uit het onderzoek blijkt ook dat die kinderen, die meestal ook in de omgeving wonen, dagelijks een hoeveelheid ongezonde stoffen inademen die overeenkomt met een half pakje sigaretten per dag.

Aangezien deze problematiek ook uitgebreid kan worden naar andere gebouwen waar dagelijks veel, vaak kwetsbare, mensen (moeten) verblijven, zoals rusthuizen, ziekenhuizen, ..., en die gelegen zijn dicht bij een snelweg of drukke invalsweg naar een stad, had ik graag van de minister vernomen of er in Vlaanderen al onderzoek naar de luchtkwaliteit in de omgeving van zulke gebouwen gevoerd werd.

Zo ja, wat waren de resultaten hiervan ?

Zo neen, wordt een dergelijk onderzoek gepland ?

Indien uit de resultaten van zo'n onderzoek dezelfde gegevens naar voren komen als in Nederland, welke maatregelen overweegt de minister dan om deze – vaak kwetsbare – mensen te verzekeren van goede lucht ?

Antwoord

1. In Vlaanderen is, voorzover mij bekend, nog geen onderzoek verricht naar de invloed van nabijgelegen drukke snelwegen op de kwaliteit van de binnenlucht in rust- en ziekenhuizen. Wel zijn diverse onderzoeken, in Vlaanderen en daarbuiten, gebeurd naar de luchtkwaliteit nabij drukke verkeersaders, zowel in de woning als daarbuiten.

Deze onderzoeken leren dat verkeer een erg belangrijk aandeel heeft in de milieuverontreiniging c.q. luchtverontreiniging. Ik denk dan aan stoffen zoals stikstofoxiden, koolwaterstoffen en fijn stof. Vooral mensen die deelnemen aan het verkeer of mensen die wonen of werken nabij een drukke verkeersweg worden blootgesteld aan deze stoffen. Schadelijke effecten op de gezondheid zijn onder andere een toename van sterfte en ziekenhuisopnames op dagen van verhoogde concentraties luchtverontreiniging. Mensen die langdurig zijn blootgesteld, leven één tot twee jaar korter dan mensen met lage blootstelling.

2. Er lijkt geen concentratiedrempel te zijn waardoor luchtverontreiniging geen schadelijke effecten meer heeft op de gezondheid. Daarenboven kosten alle maatregelen die de uitstoot en/of de blootstelling beperken geld. Hiertegenover staat dat de gezondheidswinst geld bespaart. Deze afwegingen moeten echter niet alleen door mij, als minister, worden gemaakt, maar maken deel uit van het maatschappelijke debat dat rond dit thema moet worden gevoerd door alle geledingen van onze samenleving. Hierbij moeten we wel bedenken dat luchtverontreiniging niet louter wordt veroorzaakt door het verkeer.

Verdere technologische verbeteringen aan voertuigen en hun brandstof zullen ervoor zorgen dat de emissie van luchtverontreinigende stoffen in de toekomst nog aanzienlijk zal zakken. Daar staat echter tegenover dat het aantal voertuigen en het aantal gereden kilometers nog steeds stijgen, zodat de balans voor de bijdrage van het wegverkeer toch nog negatief blijft.

Er lijkt mij dus minder nood aan verder onderzoek dan wel aan actie. Bij de bouw van publieke infrastructuur, zoals rust- of ziekenhuizen maar ook scholen, dient de mobiliteits-

component in overweging genomen te worden. Dit betekent een afweging van voldoende bereikbaarheid, in veilige omstandigheden, en het aspect van het aantrekken van bijkomend verkeer, met mogelijke verontreiniging.

Vraag nr. 98**van 16 februari 2005****van mevrouw GREET VAN LINTER***Zorgverzekering – Brussel (4)*

Tijdens de plenaire vergadering van 26 januari jongstleden had een actualiteitsdebat plaats over de financiering van de zorgverzekering. Dit kwam er na persberichten over en verklaringen van Steve Stevaert, en blijktbaar was het de minister die het idee gelanceerd heeft, en dit reeds op 21 januari.

De zorgverzekering was reeds herhaaldelijk aanleiding tot een debat, en blijktbaar zijn we nog niet aan het einde. Deze keer gaat het erom de bijdragen voor de zorgverzekering te integreren in de Vlaamse fiscaliteit. De bijdragen van 25 euro zouden niet meer geïnd worden via de zorgkassen. Hier rijst uiteraard onmiddellijk de vraag of het probleem : wat met Brussel ?

De Vlaamse zorgverzekering is namelijk een gemeenschapsaangelegenheid, met een speciale uitbreiding in Brussel. De aansluiting is hier echter facultatief, er is geen sprake van een verplichting zoals hier reeds meerdere keren werd herhaald.

De nieuwe ontwikkeling is echter dat de verrekening van de bijdragen zou gebeuren via de Vlaamse fiscaliteit.

1. Wordt er veeleer voor geopteerd om de zorgkassen, die nu in Brussel reeds een functie hebben op het vlak van informatie en inschrijving, hier verder een rol te laten spelen ?
2. Indien de minister ervoor kiest om de bijdragen te laten innen via de Vlaamse Gemeenschap, draagt dit dan effectief bij tot haar streven naar een volledige aansluitingsgraad, of rekent de minister hiervoor in Brussel volledigheidshalve nog op de zorgkassen ?
3. Wordt eraan gedacht om de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) in te schakelen

en hier de rol van de Vlaamse Gemeenschap te laten overnemen ?

4. De minister verklaart dat het debat zal worden afgerond na de meerjarenbegroting.

Voorziet zij pas dan in een oplossing voor Brussel of heeft zij hiervoor nu al een voorstel ?

Opteert zij veeleer voor een aanpassing van het Brusselluik, of streeft zij naar een apart decreet voor Brussel ?

Antwoord

Alvorens de vragen concreet te beantwoorden, schets ik even de juiste context:

Ik heb op 21 januari een mededeling bezorgd aan de leden van de Vlaamse Regering met een beschrijving van de financiële situatie van de Vlaamse zorgverzekering. Ik heb hierin de verschillende mogelijkheden aangegeven om de Vlaamse zorgverzekering leefbaar te houden in de toekomst, met bijzondere aandacht voor de aangroei van het reservefonds.

Louter theoretisch zijn er verschillende mogelijkheden om een voldoende aangroei van het reservefonds te verkrijgen:

- een verhoging van de bijdragen via de huidige methode of via de personenbelasting,
- een verhoging van de dotatie uit algemene middelen.

Het laatste alternatief wordt op dit ogenblik verder bekeken in de Vlaamse Regering. Dit debat zal pas worden beslecht na de goedkeuring van de meerjarenbegroting.

Een verrekening van de bijdragen via de Vlaamse fiscaliteit en het opheffen van de bijdrage-inning zijn op dit ogenblik niet aan de orde.

Vanuit dit gegeven kan ik de vragen als volgt beantwoorden.

1. Wordt er veeleer geopteerd om de zorgkassen, die nu in Brussel reeds een functie hebben op

het vlak van informatie en inschrijving, hier verder een rol te laten spelen ?

De zorgkassen zullen in Brussel onverminderd hun rol blijven spelen op het vlak van informatie en inschrijving.

2. Indien de minister ervoor kiest om de bijdragen te laten innen via de Vlaamse Gemeenschap, draagt dit dan effectief bij tot haar streven naar een volledige aansluitingsgraad, of rekent de minister hiervoor in Brussel volledigheidshalve nog op de zorgkassen ?

Aangezien er vandaag geen sprake is van gemeenschapsfiscaliteit, kan het instrument van de personenbelasting door de Vlaamse Gemeenschap zeker niet ingezet worden in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

Maar zoals vermeld is dit voorstel momenteel niet aan de orde.

3. Wordt eraan gedacht om de Vlaamse Gemeenschapscommissie in te schakelen en hier de rol van de Vlaamse Gemeenschap te laten overnemen ?

Dit is niet aan de orde.

4. Voorziet de minister pas na de meerjarenbegroting in een oplossing voor Brussel of heeft zij hiervoor nu al een voorstel ? Opteert zij veeleer voor een aanpassing van het Brusselluik, of streeft zij naar een apart decreet voor Brussel ?

Indien het debat over de financiering van de zorgverzekering zou leiden tot noodzakelijke aanpassingen in de bestaande regelgeving, dan blijf ik opteren voor een luik Brussel geïntegreerd in de globale regelgeving, veeleer dan voor een apart decreet voor Brussel.

Vraag nr. 99
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Zitpenningen

Zie:

Vice-minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel

Vraag nr 39
van 18 februari 2005
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1602

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

Vraag nr. 100
van 18 februari 2005
van mevrouw VERA JANS

Nieuwe gevangenis Hasselt – Begeleiding jonge moeders

De nieuwe gevangenis in Hasselt werd onlangs officieel geopend.

Het cellencomplex bestaat uit drie vleugels met centrale kern en biedt plaats aan 420 gedetineerden, met een afzonderlijke vrouwenvleugel voor 30 personen. De totale capaciteit is dus 450 gedetineerden.

In de oude gevangenissen van Hasselt en Tongeren is er momenteel geen vrouwenafdeling.

1. Is er binnen de vrouwenvleugel mogelijkheid tot opvang van zwangere vrouwen ? Zijn er binnen de gevangenis de nodige medische voorzieningen om deze vrouwen te helpen bevallen of worden hiertoe andere samenwerkingsverbanden afgesloten ?
2. Is er binnen de vrouwenvleugel mogelijkheid tot opvang van moeders met kinderen onder de 2,5 jaar ?
3. De nieuwe gevangenis van Hasselt is niet erkend als proefregio in het kader van het Strategisch Plan Hulp- en Dienstverlening aan Gedetineerden dat door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd op 8 december 2000.

Worden er samenwerkingsverbanden aangegaan, bijvoorbeeld met Kind en Gezin, om de optimale begeleiding van zwangere vrouwen en vrouwen met jonge kinderen te garanderen ? Zo ja, met welke organisaties ? Wat is hieromtrent de stand van zaken ?

Antwoord

Het bepalen van de bestemming en de uitrusting van de gevangenissen behoort tot de bevoegdheid van de minister van Justitie. Hetzelfde geldt voor het bepalen van het regime dat gedetineerden te beurt valt en voor de voorzieningen die daartoe vereist zijn.

De bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap betreft de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie. Vanuit deze bevoegdheid en verantwoordelijkheid werd door de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn, Beleidscel Samenleving en Criminaliteit, meegewerkt aan de voorbereiding van de hulp- en dienstverlening aan de gedetineerden in de nieuwe gevangenis en dit in nauwe samenwerking met het gevangenispersoneel, het provinciebestuur en het algemeen welzijnswerk.

Uit de voorbereidende werkzaamheden blijkt dat er door Justitie specifieke voorzieningen zijn getroffen voor de huisvesting, de regimebedeling en de medische zorg van zwangere vrouwen en van moeders met jonge kinderen.

Het aanbod van de Vlaamse Gemeenschap krijgt vorm in de werkgroep "kinderen en gedetineerden". In dit kader werden afspraken gemaakt tussen het Centrum Algemeen Welzijnswerk Sonar en het Centrum voor Kinderzorg en Gezinsondersteuning De Hummeltjes -- erkend door Kind en Gezin -- om het ambulante en residentiële aanbod van De Hummeltjes af te stemmen op de noden van de vrouwenafdeling zodra deze operationeel wordt. Dit aanbod omvat verzorgings- en opvoedingsondersteuning, (crisis)opvang, ambulante begeleiding. Dit aanbod zal zich zowel richten tot jonge moeders als tot jonge vaders.

Vraag nr. 101
van 18 februari 2005
van de heer MARK DEMESMAEKER

Oprichting rustoord Van Lierde Affligem – Stand van zaken

Op 2 februari 2005 keurde de minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering bij ministerieel besluit houdende de goedkeuring van het besluit van het OCMW van Affligem van 28 oktober 2004 de oprichting goed

van een vereniging "rustoord Van Lierde" overeenkomstig hoofdstuk 12 van de organieke OCMW-wet.

Bij het personeel van het OCMW-rustoord Van Lierde is de onzekerheid en de ontgoocheling compleet na de beslissing van Vlaams minister Keulen.

De hierna vermelde personeelsbezetting wordt vooropgesteld door het overlegcomité tussen gemeente en OCMW van Affligem.

- Verplegend en verzorgend personeel : voor het invullen van de centrale opdracht van de vereniging, met name de opvang en de verzorging van bejaarden, worden 10 personeelsleden vooropgesteld (4,5 FTE verplegend en 5,5 FTE verzorgend).
- Logistieke diensten (onderhoud-keuken-administratie) : vermits er voor deze diensten enerzijds inbreng en ondersteuning is vanuit de werking van de VZW De Toekomst en er anderzijds geopteerd werd voor de uitbesteding van bepaalde diensten (o.a. keuken), is een personeelsbezetting van 3 fulltime equivalenten (FTE) voldoende om een goede werking van deze diensten ter plaatse te waarborgen.

In het OCMW-rusthuis werken momenteel 16 vastbenoemde personeelsleden en 23 tijdelijke personeelsleden. Door allerhande personeelsstatuten en vervangingstewerkstelling verliezen 17 personeelsleden hun job.

De gemeente spreekt van een sociaal begeleidingsplan en op termijn bijkomende werkgelegenheid, maar van deze beloften is er tot op heden niets hard gemaakt.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Deze nieuwe openbare vereniging dient een zorgstrategisch plan en nadien een technisch-financieel plan op te maken.

Wat zijn de termijnen voor deze aanvangsprocedure ? Graag een overzicht.
3. Binnen welke termijn kan deze openbare vereniging beschikken over haar subsidies via het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) ?

4. Het huidige rusthuis beschikt over een erkenning tot 1 september 2005. Wat zijn de gevolgen voor deze erkenning na deze nieuwe situatie ?

5. Bij de vorige erkenningen was er steeds een probleem met de brandveiligheid van het gebouw. Wat zijn de gevolgen bij een negatief advies van de brandweer ?

6. Momenteel beschikt het huidige rusthuis over 62 erkende rusthuisbedden.

Worden deze bedden overgedragen aan de openbare vereniging ?

Hoeveel bedden blijven behouden voor het OCMW van Affligem ?

7. Binnen welke termijn kan deze nieuwe openbare vereniging haar plannen (nieuwbouw, serviceflats, nieuwe aanwervingen, ...) realiseren ?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan minister Keulen (vraag nr. 111), met name over de gevolgen voor het personeel.

Antwoord

Het rusthuis "Van Lierde", beheerd door het OCMW van Affligem, is erkend voor 62 woongelegenheden voor de periode van 1 september 2002 tot en met 31 augustus 2005. Met het oog op de verlenging van de erkenning zal de inspectie een onderzoek doen naar de naleving van de erkenningsnormen. De vaststellingen door de inspectie en de door de voorziening nog in te dienen documenten zullen door de administratie geëvalueerd worden. Vervolgens zal een besluit genomen worden of en voor welke termijn de verlenging van de erkenningstermijn kan verleend worden.

De aanvraag tot verlenging van de erkenning van het rusthuis "Van Lierde" in Affligem is zeer recentelijk door de voorziening ingediend. De aanvraag is in principe nog onontvankelijk omdat er ondermeer geen attest is bijgevoegd dat bevestigt dat de voorziening de nodige maatregelen heeft genomen inzake de veiligheid van het rusthuis.

Op 4 maart 2005 kreeg de administratie de mededeling dat de vzw De Toekomst met het OCMW

Affligem een vereniging heeft opgericht in toepassing van hoofdstuk XII van de organieke wet op de OCMW's. Er is een bijeenkomst belegd om een aantal zaken, zoals de verdere uitbating van het rusthuis en de realisatie van een vervangingsnieuwbouw, met de administratie te bespreken.

In de huidige stand van zaken is het dus niet mogelijk om een antwoord te geven op alle vragen.

Evenwel stel ik vast dat mijn collega, minister Marino Keulen, de besluiten van het OCMW gunstig evalueerde. Ik kan dus nu reeds concluderen dat de lokale overheden van Affligem behoorlijke beslissingen hebben genomen. Ik verwacht dan ook dat ze op het gebied van bejaardenzorg een evenwichtige toekomstvisie hebben uitgewerkt en dat ze met de brandweercommandant de nodige maatregelen zullen uitwerken opdat de brandveiligheid van de huidige infrastructuur geen onverantwoord risico zou inhouden voor de bewoners.

Wat betreft de realisatie van een vervangingsnieuwbouw zal de beheerder van het rusthuis een aanvraag moeten indienen tot het verkrijgen van een voorafgaande

vergunning om een vervangingsnieuwbouw te realiseren. Dit dossier moet onder meer een beleidsvisie op de ouderenzorg en een organogram bevatten.

Verder is het aan de initiatiefnemer om een beslissing te nemen op welke wijze hij de bouw zal financieren; hierbij kan hij eventueel een beroep doen op de subsidiëring door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA). In toepassing van de VIPA-regelgeving kan ik enkel een beslissing nemen tot subsidiëring van een bepaalde infrastructuur nadat de initiatiefnemer een welbepaalde procedure doorlopen heeft. De initiatiefnemer moet vooreerst een aanvraag indienen tot goedkeuring van zijn zorgstrategisch plan (ZSP) en vervolgens van zijn technisch - financieel plan (TFP). Een zorgstrategisch plan omvat de globale visie van de initiatiefnemer op lange termijn over het aanbod en de realisatie van residentiële ouderenvoorzieningen evenals van thuiszorgvoorzieningen.

De procedure omvat volgende stappen: indiening van het plan, VIPA verklaart het plan ontvankelijk (10 dagen), VIPA verzamelt adviezen van diverse administraties en bezorgt de adviezen aan de ini-

tiatiefnemer (40 dagen), initiatiefnemer dient een reactienota in (40 dagen). Vervolgens wordt de datum bepaald waarop de initiatiefnemer gehoord wordt door de Zorgstrategische Commissie. De Zorgstrategische Commissie stelt een gemotiveerd advies op voor de minister. De minister neemt een beslissing 30 dagen na ontvangst van dit advies. De procedure tot goedkeuring van een zorgstrategische planning heeft dus een principiële doorlooptijd van 210 dagen, de voorbereidende fases uiteraard niet inbegrepen.

Vervolgens zal de initiatiefnemer de goedkeuring moeten verkrijgen van zijn technisch financieel plan. De initiatiefnemer kan opteren om per project van het goedgekeurde ZSP een afzonderlijk TFP in te dienen.

De procedure omvat volgende stappen: indiening van het plan, VIPA verklaart het plan ontvankelijk (10 dagen), VIPA verzamelt adviezen van diverse administraties en bezorgt de adviezen aan de initiatiefnemer (60 dagen). Het TFP wordt geagendeerd op de agenda van de Coördinatiecommissie en de commissie formuleert een gemotiveerd advies voor de minister. De minister neemt binnen een termijn van ongeveer twee maanden een beslissing. De procedure tot goedkeuring van een technisch — financiële planning heeft dus een principiële doorlooptijd van 130 dagen.

De beslissing tot goedkeuring van het TFP houdt in dat de minister ook een beslissing neemt tot het verlenen van de subsidiebelofte. In principe worden op dat ogenblik de nodige financiële middelen gereserveerd voor het goedgekeurde project.

In de jongste jaren hebben echter een groot aantal voorzieningen subsidieaanvragen ingediend bij VIPA. Omdat er een structureel tekort was aan vasdeggingsmiddelen is er een reservatielijst ontstaan met alle administratief afgehandelde en gunstig geëvalueerde aanvragen tot subsidiebelofte. De aanvragen worden tot op heden chronologisch, op basis van hun datum van ontvankelijkheid, aangerekend op de opeenvolgende beschikbare jaarlijkse budgetten. Indien de budgetten voor de eerstkomende jaren ongewijzigd blijven, dan zou de wachttijd voor nieuw in te dienen aanvragen tot subsidiebelofte circa zeven jaar bedragen.

Ik neem mij dan ook voor om voor de sector van de ouderen- en thuiszorgvoorzieningen een wezen-

lijke uitbreiding van de VIPA-vasdeggingsbudgetten voor de komende jaren te bepleiten.

Vraag nr. 103
van 18 februari 2005
van mevrouw HILDE CREVITS

Vaderboekje – Evaluatie

Reeds geruime tijd krijgt elke kersverse moeder een "moederboekje". In september 2003 werd ook het "vaderboekje" gelanceerd als uitvloeisel van de campagne "Kwaliteit van werk, kwaliteit van leven", een informatief boekje dat aan elke jonge vader werd overhandigd via Kind en Gezin.

Het boekje staat vol getuigenissen van kersverse vaders en praktische tips, informatie en adressen. Het kan de aanleiding vormen voor beide ouders om na te denken en te praten over hun aandeel in het ouderschap.

Wordt de impact van het "vaderboekje" geëvalueerd? Op welke manier?

Zo niet, is een evaluatie niet aangewezen, zodat het initiatief eventueel kan worden aangepast?

Antwoord

Het vaderboekje was een uitgave van de cel Gelijke Kansen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voor de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen droeg de inhoud aan, Kind en Gezin had een bijdrage in de eindredactie en de verspreiding van het boekje.

Kind en Gezin evalueerde de ervaringen bij de verspreiding van het vaderboekje.

In de loop van het najaar 2003 werden 9.800 vaderboekjes verspreid via de regioteams van Kind en Gezin, op basis van de geboortespreiding over Vlaanderen.

De oplage volstond om aan de "nieuwe vaders" van pasgeborenen in de loop van de maanden oktober tot november 2003 een boekje te bezorgen.

Het was de bedoeling het vaderboekje zoveel mogelijk persoonlijk aan de vader te overhandigen, zo kort mogelijk na de geboorte van zijn kindje.

Evaluatie van de verspreiding bevestigde dat de overhandiging vooral gebeurd is tijdens het bezoek in de kraamkliniek of bij het eerste huisbezoek. De vaderboekjes werden verder ook verspreid tijdens de informatiesessies "Kind op komst" voor zwangere ouderparen.

De reacties van de vaders zelf waren vrij enthousiast. Velen apprecieerden de overhandiging positief: ze voelden zich hierdoor van overheidswege rechtstreeks aangesproken in hun vaderrol. De inhoud werd over het algemeen ook positief gewaardeerd. Specifieke waardering werd benoemd voor de informatie over sociale wetgeving rond geboorte en kinderen. Ook de moeders reageerden positief op het gegeven dat hun partner rechtstreeks werd aangesproken.

Na uitputting van de beschikbare oplage werd Kind en Gezin nog vanuit verschillende hoeken (papa's zelf, kraamafdelingen, opleidingsinstituten, ...) aangesproken om het vaderboekje beschikbaar te stellen. Het was echter een eenmalig initiatief van de voormalige Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 104
van 18 februari 2005
van mevrouw ELKE ROEX

Gezinszorg – Uitbreiding urencontingent

Gezinszorg biedt een belangrijke ondersteuning in het kader van thuiszorg. Deze vorm van thuiszorgondersteuning wordt geoptimaliseerd door een uitbreiding van het urencontingent.

In de begroting voor 2005 staat geschreven dat het budget voor gezinszorg ruimte laat voor een uitbreiding van het huidige urencontingent gezinszorg met 2,31 procent.

De verdeling van de bijkomende uren gebeurt op basis van een aantal criteria. De demografische evoluties, de optimale invulling van de urencontingenten per provincie zijn enkele van deze criteria.

1. Wat is de huidige verdeling van de uren per provincie en per vereniging of welzijnsorganisatie ?
2. Wat is de verhouding tussen vraag en aanbod ?

Kan de minister een overzicht geven van deze verhouding per provincie en per vereniging of welzijnsorganisatie (mate van niet-invulling van het aanbod of percentage van vraag waaraan de organisaties niet tegemoet kunnen komen) ?

3. Met welke criteria zal rekening worden gehouden voor de verdeling van de bijkomende uren ?
4. Kan de minister al een overzicht geven van de manier waarop de stijging van het urencontingent met 2,31 procent zal worden verdeeld over de verschillende provincies en de verschillende organisaties ?

Antwoord

1. In onderstaande tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van het aantal uren gezinszorg in 2004, opgesplitst per provincie en volgens de aard van de voorziening (openbare dienst - private dienst). De provinciale verdeling van uren werd wat de private diensten gezinszorg betreft berekend op basis van de gegevens in de publicatie "Spreiding van de gezinszorg in Vlaanderen 2002" van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Provincie	Uren 2004
Antwerpen:	3.684.565
Openbare diensten	1.012.815
Private diensten	2.671.750
Limburg:	1.649.661
Openbare diensten	297.566
Private diensten	1.352.095
Vlaams Brabant:	1.880.072
Openbare diensten	643.837
Private diensten	1.236.235
West-Vlaanderen:	3.366.204
Openbare diensten	54.903
Private diensten	3.311.301
Oost-Vlaanderen:	3.390.732
Openbare diensten	506.957
Private diensten	2.883.775
Brussel- Hoofdstad:	130.922
Openbare diensten	0
Private diensten	130.922
Totaal	14.102.156
Openbare diensten	2.516.078
Private diensten	11.586.078

Voor gezinszorg werd er een programmatie opgesteld. Deze programmatie houdt rekening met de vergrijzing van de bevolking en tracht de vraag naar gezinszorg weer te geven. De programmatie van gezinszorg wordt uitgedrukt in aantal te verlenen uren gezinszorg. De mate waarin de programmatie wordt ingevuld, geeft een zicht op de verhouding tussen theoretische vraag en aanbod.

Onderstaande tabel geeft een overzicht van de invulling van de programmatie per provincie en in Brussel-Hoofdstad.

Provincie	Uren 2004	Programma-cijfers 2005	Invulling programma cijfers
Antwerpen	3.684.565	4.641.070	79,39
Limburg	1.649.661	1.901.351	86,76
Vlaams Brabant	1.880.072	2.833.596	66,35
West-Vlaanderen	3.366.204	3.318.888	101,43
Oost-Vlaanderen	3.390.732	3.857.802	87,89
Brussel- Hoofdstad	130.922	814.052	16,08
Totaal	14.102.156	17.366.759	81,20

In welke mate individuele diensten aan hulpvragen niet tegemoet kunnen komen, is niet bekend.

3. Bij de verdeling van bijkomende uren wordt rekening gehouden met volgende principes:
 - voorafnames ten gevolge van nieuwe erkenningen, fusiebewegingen en een bijsturing van het nijpende tekort in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
 - diensten die in de drie voorafgaande jaren gemiddeld minder dan 90 % van het toegekende urencontingent realiseerden, krijgen in 2005 geen bijkomende uren. Zij hebben een potentiële groeimarge van 10 %;
 - diensten die zich niet kunnen engageren om de bijkomende uren effectief te realiseren, ontvangen geen bijkomende uren;
 - voor de openbare diensten wordt er rekening gehouden met de mate waarin de programmatie op gemeentelijk niveau reeds is ingevuld;

- voor de private diensten gezinszorg wordt een engagement gevraagd om de bijkomende uren bij voorkeur in te zetten in de regio's die laag scoren voor de criteria invulling programmatie gezinszorg en omvang van residentiële zorgcapaciteit.

De concrete vertaling van dit laatste principe wordt voorbereid in overleg met de sector.

- Ik vind het belangrijk dat bij de verdeling van de urencontingenten de sector wordt betrokken. Ik heb dan ook reeds met de betrokken partijen een overleg gehad waarin de voorstellen, die opgemaakt werden volgens de criteria uit punt 3, werden besproken. Ik bezorg een overzicht van de verdeling van de uren zodra deze definitief is.

Vraag nr. 105
van 25 februari 2005
van mevrouw VEERLE HEEREN

VOI's – M/V-samenstelling

De vrouwenbeweging in België bestaat honderd jaar. Zij heeft in al die jaren veel bereikt, maar we zijn er nog niet. Voor de wet hebben vrouwen gelijke rechten, maar lang nog niet altijd in de feiten.

Elke Vlaamse minister heeft een aantal Vlaamse openbare instellingen (VOI) onder zijn/haar bevoegdheid. Op regelmatige tijdstippen worden de raden van beheer (gedeeltelijk) hernieuwd.

De vraag rijst dan ook naar de stand van zaken wat m/v-samenstelling betreft voor deze raden van beheer.

- Wat is de m/v-samenstelling van de raden van bestuur van de VOI's die onder de bevoegdheid van de minister vallen ?
- Wanneer is deze samenstelling laatst geheel of gedeeltelijk vernieuwd ? Wanneer is de volgende vernieuwing ?
- Kan de minister ook aangeven hoe dikwijls deze raden vergaderen per jaar en welke vergoeding daarvoor wordt uitgekeerd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 37, Moerman nr. 47, Van-

denbroucke nr. 127, Vervotte nr. 105, Van Mechelen nr. 93, Anciaux nr. 40, Bourgeois nr. 98, Peeters nr. 410, Keulen nr. 119, Van Brempt nr.104).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 106
van 25 februari 2005
van mevrouw GREET VAN LINTER

Tewerkstelling doelgroepen – Ministeriële kabinetten

Zie:
 Vice-minister-president van de Vlaamse Regering,
 Vlaams minister van Economie, Ondernemen,
 Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel
 Vraag nr 48
 van 25 februari 2005
 van mevrouw Greet Van Linter
 Blz. 1606

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

Vraag nr. 112
van 25 februari 2005
van de heer TOM DEHAENE

Palliatieve netwerken – Stand van zaken

Op 3 mei 1995 nam toenmalig minister Wivina Demeester in de Vlaamse Regering het besluit betreffende erkenning en subsidiëring van palliatieve netwerken (Belgisch Staatsblad van 18 augustus 1995).

Kan de minister de meest recente stand van zaken geven m.b.t. erkenning en subsidiëring van palliatieve netwerken, met:

- naam en toenaam ;
- spreiding, en dit over meerdere jaren ;
- uiteraard huidige toestand ;
- regionale spreiding ;
- inzet van middelen over de jaren heen ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 03 mei 1995 houdende erkenning en subsidiëring van palliatieve netwerken (BS 18/08/1995) had uitwerking met ingang van 1 januari 1995.

Op basis van dit besluit worden vijftien palliatieve netwerken erkend en gesubsidieerd. De gegevens van deze netwerken zijn terug te vinden in het overzicht dat als **bijlage** is toegevoegd.

Van de vijftien erkende netwerken zijn er dertien erkend vanaf 01 januari 1995 en twee vanaf 01 januari 1996.

De erkenning van een palliatief netwerk geldt voor een hernieuwbare periode van maximaal vier jaar.

Elk palliatief netwerk is actief binnen een bepaalde regio, met dien verstande dat er geen overlappen zijn tussen de verschillende regio's en er ook geen blinde vlekken zijn (cf. kaart als **bijlage**) .

In uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 03 mei 1995 ontvangen de palliatieve netwerken binnen de grenzen van de begrotingskredieten jaarlijks een subsidie van 6.446 euro per schijf van 60.000 inwoners.

In totaal is, in uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 03 mei 1995, voor het werkingsjaar 2005 in een bedrag van 625.262,00 euro op de begroting voorzien.

De vijftien palliatieve netwerken worden, in uitvoering van het KB van 19 juni 1997 houdende vaststelling van de normen waaraan een samenwerkingsverband inzake palliatieve zorg moet voldoen om erkend te worden (BS 28/06/1997), door de Vlaamse overheid sedert 01 augustus 1997 ook erkend als samenwerkingsverband inzake palliatieve zorg.

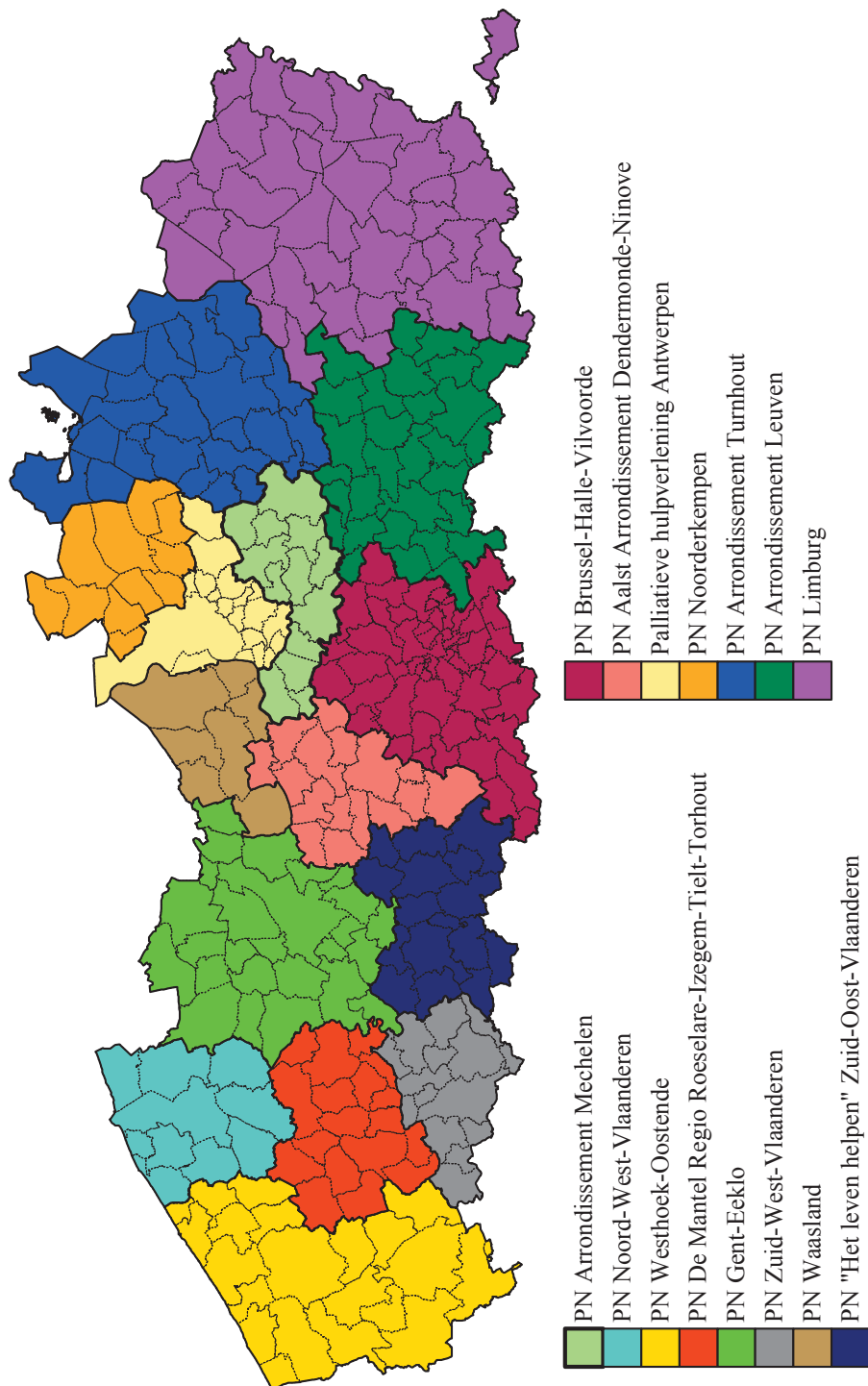
Als **bijlage** sluit ik in:

- een overzicht van de vijftien erkende palliatieve netwerken waarin de volgende gegevens zijn opgenomen: naam, erkenningsperiode, regio, bereikte inwoners voor het werkingsjaar 2005 en maximale subsidie tijdens het werkingsjaar 2005;
- een kaart waarop de vijftien netwerken zijn ingekleurd.

Erkende palliatieve netwerken

Volgnr	Naam palliatief netwerk	Erkend van	Erkend tot	erkende regio (regionale spreiding)	Aantal inwoners BS 16/07/2004 (waarop subsidie 2005 wordt berekend)	Max. subsidie 2005: 6.446 euro/60.000 inwoners
P01	PALLIATIEVE HULPVERLENING ANTWERPEN (PHA)	01/01/1995	31/12/2005	ARRONDISSEMENT ANTWERPEN (zonder Noorderkempen)	676.735	70.906,00
P02	PALLIATIEF NETWERK ARR. TURNHOUT	01/01/1995	31/12/2005	ARRONDISSEMENT TURNHOUT	414.026	38.676,00
P03	PALLIATIEF NETWERK ARR. MECHELEN	01/01/1996	31/12/2006	ARRONDISSEMENT MECHELEN	309.865	32.230,00
P04	NETWERK PALLIATIEVE ZORG NOORDERKEMPEN	01/01/1996	31/12/2005	BRECHT BRASSCHAAT ESSEN KALMTHOUT KAPellen MALLE SCHILDE SCHOTEN STABROEK WUUSTWEZEL ZOERSEL EKEREN (de Noorderkempen)	268.186	25.784,00
P05	PALLIATIEF NETWERK ARR. LEUVEN (PANAL)	01/07/1995	31/12/2006	ARRONDISSEMENT LEUVEN	463.113	45.122,00
P06	NETWERK PALLIATIEVE ZORG BRUSSEL-HALLE-VILVOORDE	01/01/1995	31/12/2006	BRUSSEL HOOFDSTEDELIJKE GEWEST ARRONDISSEMENT HALLE- VILVOORDE	768.768	77.352,00
P07	NETWERK PALLIATIEVE ZORG LIMBURG	01/01/1995	31/12/2005	PROVINCIE LIMBURG	805.786	83.798,00
P08	NETWERK PALLIATIEVE ZORG GENT-EEKLO	01/01/1995	31/12/2006	ARRONDISSEMENT GENT-EEKLO (zonder Oosterzele)	568.801	58.014,00
P09	NETWERK PALLIATIEVE ZORG AALST-ARR. DENDERMONDE-NINOVE	01/01/1995	31/12/2007	ARR. DENDERMONDE + AALST, ERPE-MERE, LEDE, HAAL TERT, DENDERLEUW en NINOVE	369.152	38.676,00
P10	HET LEVEN HELPEN - NETWERK PALLIATIEVE ZORG ZUID-OOST-VLAANDEREN	01/01/1995	31/12/2006	ARR. OUDENAARDE en ZOTTEGEM, GERAARDSBERGEN, HERZELE, SINT- LIEVENS-HOUTEM en OOSTERZELE	209.077	19.338,00
P11	NETWERK PALLIATIEVE ZORG WAASLAND	01/01/1995	31/12/2006	ARRONDISSEMENT SINT-NIKLAAS	226.690	19.338,00
P12	NETWERK PALLIATIEVE ZORG WESTHOEK-OOSTENDE	01/01/1995	31/12/2005	ARRONDISSEMENT IEPER (zonder Wervik), ARR. VEURNE, ARR. DIKSMUIDE (zonder Kortemark) en ARR. OOSTENDE (zonder De Haan)	314.797	32.230,00
P13	NETWERK PALLIATIEVE ZORG NOORD-WEST-VLAANDEREN	01/01/1995	31/12/2005	ARRONDISSEMENT BRUGGE (zonder Torhout) + DE HAAN	265.723	25.784,00
P14	NETWERK PALLIATIEVE ZORG ZUID-WEST-VLAANDEREN	01/01/1995	31/12/2006	ARR. KORTRIJK, WERVIK en WIELSBEGE	303.490	32.230,00
P15	DE MANTEL - PALLIATIEF NETWERK REGIO ROESELARE-IZEGEM-TIELT- TORHOUT	01/01/1995	31/12/2006	ARR. ROESELARE, ARR. TIELT (zonder Wielsbeke) en TORHOUT en KORTEMARK	251.792	25.784,00
					6.216.001	625.262,00

Palliatieve Netwerken

Vraag nr. 114
van 2 maart 2005
van de heer TOM DEHAENE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Op 23 december 1986 keurde de Vlaamse Raad een decreet goed met betrekking tot de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen.

Dit decreet bepaalt dat bij bouw of verbouwing die geheel of gedeeltelijk ten laste komt van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap, een bepaald percentage van de kosten moet worden besteed aan in het gebouw geïntegreerde kunstwerken.

Kan de minister een overzicht bezorgen van de toepassing van dit decreet voor de periode 1996-2004 voor gebouwen die door de administratie van de minister werden gesubsidieerd met opgave van de betrokken gebouwen, de kunstenaars die de opdracht kregen en de kostprijs van de kunstwerken?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 39, Moerman nr. 49, Vandenbroucke nr. 130, Vervotte nr. 114, Van Mechelen nr. 96, Anciaux nr. 42, Bourgeois nr. 100, Peeters nr. 417, Keulen nr. 123, Van Brempt nr. 106).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden vertrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport in Brussel

Vraag nr. 122
van 4 maart 2005
van de heer CARL DECALUWE

Raad van bestuur overheidsinstellingen en publieke NV's – Ambtenaren

Naar aanleiding van de hoorzitting met de NV BAM (Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel) bleek dat er verschillende leidinggevende ambtenaren van de Vlaamse administratie en van Vlaamse openbare instellingen (VOI's) zitting hebben in een raad van bestuur en hiervoor meer dan behoorlijke vergoedingen krijgen. Bovendien wordt die func-

tie vaak uitgeoefend tijdens de gewone ambtelijke werkuren.

1. Welke criteria gelden er voor ambtenaren van de departementen of VOI's die onder de bevoegdheid van de minister vallen om zitting te hebben in een raad van bestuur van een overheidsinstelling of een publieke NV ?
2. Wie dient daarvoor toestemming te geven ?
3. Kan de minister een overzicht geven van de ambtenaren onder zijn bevoegdheid (aantal/rang) die zitting hebben in één of meerdere raden van bestuur van overheidsinstellingen of publieke NV's ?
4. In welke raden van bestuur van zulke instellingen of bedrijven onder de bevoegdheid van de minister hebben er ambtenaren zitting ? Hoeveel bedragen de respectieve zitpenningen en representatievergoedingen ?
5. In welke mate wordt er nagegaan of de betrokken ambtenaren niet in situaties van rechter en partij terechtkomen ?

Welke maatregelen worden er genomen als zo'n situaties zich voordoen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 40, Moerman nr. 52, Vandenbroucke nr. 137, Vervotte nr. 122, Van Mechelen nr. 105, Anciaux nr. 45, Bourgeois nr. 104, Peeters nr. 433, Keulen nr. 129, Van Brempt nr. 114).

Antwoord:

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, buitenlands Beleid, Media en Toerisme

Vraag nr. 123
van 4 maart 2005
van de heer CARL DECALUWE

Overheidscommunicatie – Communicatiebureaus

Communicatie is in onze snel evoluerende maatschappij meer dan noodzakelijk. Vandaar dat door

de Vlaamse overheid of haar Vlaamse openbare instellingen (VOI's) en privaatrechtelijke vennootschappen die werken met overheidsmiddelen, geregeld een beroep wordt gedaan op communicatiebureaus.

1. Kan de minister een overzicht geven, voor zijn/haar bevoegdheidsdomein, van de communicatiebureaus die sedert het begin van deze regeerperiode werden ingeschakeld, en voor welke (respectieve) bedragen en opdrachten?
2. Welke procedures werden toegepast voor de selectie van de betrokken bureaus?
3. Wat waren de respectieve doelstellingen van de betrokken campagnes en op welke manier werd er nadien getoetst of geëvalueerd?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 41, Moerman nr. 53, Vandenbroucke nr. 138, Vervotte nr. 123, Van Mechelen nr. 106, Anciaux nr. 46, Bourgeois nr. 105, Peeters nr. 434, Keulen nr. 130, Van Brempt nr. 115).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 83
van 11 februari 2005
van de heer ERIK MATTHIJS

Investeringsfonds – Trekkingsrechten

De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) stelt dat het Investeringsfonds opgenomen

is in het Gemeentefonds, maar dat er tot eind 2005 nog steeds trekkingsrechten kunnen worden opgenomen. In oktober 2004 stond nog een bedrag van ruim 73 miljoen euro ongebruikte trekkingsrechten open.

Dexia financiert eerst, de Vlaamse overheid betaalt terug met intrest.

Voor 2005 zouden er geen middelen zijn uitgetrokken voor deze terugbetaling met intresten. Dit zou de impliciete schuld van de Vlaamse overheid doen oplopen.

1. Hoeveel kredieten zijn er in 2004 door steden en gemeenten opgenomen uit het Investeringsfonds?
2. Waarom staan de terugbetaling en de intresten van de trekkingsrechten niet meer in de begroting?
3. Is er een afspraak met Dexia om dit jaar niet terug te betalen?
4. Wordt dit item opnieuw opgenomen bij de begrotingscontrole 2005?

Antwoord

1. In 2004 is voor 83.015.411,81 euro opgenomen uit het Investeringsfonds.
2. De terugbetaling van de trekkingsrechten werd geschrapt op basisallocatie 53.1 63.01 "Betaling geprefinancierde trekkingsrechten" omdat er voldoende ruimte is binnen titel III om zonder een beroep te doen op financieringsleningen ter aflossing van de directe schuld, deze schuld af te lossen. De intresten werden geschrapt op basisallocatie 53.1 21.02 "Rentelasten op de in de loop van het begrotingsjaar op te nemen voorschotten op trekkingsrechten op het investeringsfonds" en toegevoegd aan basisallocatie 24.4 21.01 "Rente van leningen".
3. Met Dexia Bank NV werd geen specifieke afspraak gemaakt om in 2005 niet terug te betalen.

4. Aangezien er voldoende kredieten binnen de begroting beschikbaar zijn, zullen er geen bijkomende kredieten opgenomen worden in de begrotingscontrole 2005.

Vraag nr. 86
van 16 februari 2005
van de heer JOHAN SAUWENS

Financieringsfonds Eenmalige Uitgaven – Middelen 2000-2004

Kan de minister in aansluiting op het antwoord op schriftelijke vraag nr. 116 van 4 april 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 30 mei 2003, blz. 2443) een overzicht bezorgen per eind 2004 van:

- de middelen die sedert 2000 in het FFEU werden gereserveerd;
- de werkingskosten per jaar;
- de goedgekeurde middelen per project;
- de vastleggingen en betalingen die per project zijn gebeurd;
- de nog te bestemmen middelen ?

Antwoord

Het totale bedrag gereserveerd in dit Fonds bedraagt 894.343.700,53 euro op datum van 31 december 2004. De onderstaande tabel geeft de dotaties weer sedert december 2000 tot en met januari 2004, alsook correcties op deze dotaties.

De werkingskosten voor het jaar 2004 bedragen 70.845,90 euro (voornamelijk personeelskosten en de realisatie van het jaarverslag). In 2003 bedroegen deze kosten 51.202,72 euro voor drie kwartalen en in 2002, toen er nog niemand in dienst was, 18.893,09 euro voor selectiekosten en de personeelsadvertentie in de krant.

De goedgekeurde middelen, werkingskosten voor het FFEU inbegrepen, door het Vlaams Parlement op voorstel van de Vlaamse Regering bedragen in totaal 866.461.881,55 euro, waarvan 596.612.086,94 euro vastgelegd per 31 december 2004.

In de onderstaande tabel staat eveneens per project welk bedrag reeds vastgelegd werd, alsook hoeveel hiervan reeds uitbetaald werd.

Het saldo aan nog te bestemmen middelen bedraagt 27.881.818,98 euro.

FINANCIERINGSFONDS VOOR SCHULDAFBOUW EN EENMALIGE INVESTERINGSUITGAVEN PER 31/12/2004 (CUMUL)				
Middelen (EUR)				
Oorsprong	Bedrag			
Dotatie 12/2000	54.082.083,15			
Dotatie 01/2001	62.170.434,61			
Dotatie 12/2001	265.277.994,22			
Dotatie 01/2002	120.443.481,42			
Correcties 12/2001	-3.681.941,50			
Correctie dot. 12/2001	-195.388,31			
Correcties 01/2002	-5.740.171,25			
Correctie dot. 01/2002	-304.611,69			
Dotatie 12/2002	150.253.796,60			
Dotatie 01/2003	66.783.116,91			
Saldo Aquafin-investeringen	352,48			
Dotatie 12/2003	22.128.233,63			
Dotatie 01/2004	163.126.320,26			
Totaal	894.343.700,53			
Uitgaven (EUR)		Toekenningen	Vastleggingen	Betalingen
Projecten				
2001 Stadsvernieuwing	24.789.352,48	22.011.200,00	7.019.600,00	
Fietspaden	49.578.704,95	48.063.890,88	4.450.371,58	
Missing links	24.789.352,48	24.789.352,48	24.711.008,47	
2002 Mobiliteit en Veerkeersveiligheid	151.314.000,00	150.174.791,66	78.619.475,03	
Duurzame milieu-investeringen	37.184.028,72	36.757.646,18	17.668.839,24	
Wetenscupsbeleid	37.184.000,00	37.184.000,00	37.184.000,00	
Aquafin-investeringen	24.789.352,48	24.789.000,00	24.789.000,00	
Onderwijsinvesteringen	19.831.481,98	19.831.481,98	13.643.303,73	
Culturele investeringen	10.154.935,25	7.676.449,16	2.625.449,16	
Toeristische investeringen	12.420.000,00	8.957.505,63	4.897.350,62	
Welzijnsinvesteringen	6.197.338,12	6.152.913,29	422.265,10	
Investeringen Buitenl. Beleid	6.197.338,12	5.954.149,57	5.951.460,21	
Werkingskosten 2002	18.893,09	18.893,09	18.893,09	
2003 Gevaarlijke punten	100.000.000,00	32.779.342,60	5.664.161,24	
Waterw. + herstelling dijken	38.900.000,00	26.332.369,96	7.742.996,00	
Ouderenvoorzieningen	37.250.000,00	37.225.233,93	1.051.988,10	
Brownfields en waterbeheersing	37.250.000,00	25.094.226,30	7.111.235,87	
Wetenscupsbeleid	37.250.000,00	37.250.000,00	14.464.227,20	
DYNAMO-projecten	12.500.000,00	0,00	0,00	
Investeringen sportinfrastructuur	7.250.000,00	447.591,61	0,00	
Holocaustmuseum	6.250.000,00	300.000,00	0,00	
Werkingskosten 2003	51.202,72	51.202,72	51.202,72	
2004 Gevaarlijke punten	50.000.000,00	0,00	0,00	
Investeringswerken waterwegen	57.689.000,00	0,00	0,00	
Sportinfrastructuur	3.570.860,70	0,00	0,00	
Stadsvernieuwingprojecten	6.427.549,26	0,00	0,00	
Toeristische infrastructuur	1.440.000,00	0,00	0,00	
Sociale huisvesting	7.135.961,95	0,00	0,00	
Onderzoek en ontwikkeling	14.277.683,35	0,00	0,00	
Schuldafbouw	44.700.000,00	44.700.000,00	44.700.000,00	
Werkingskosten 2004	70.845,90	70.845,90	57.011,27	
Totaal	866.461.881,55	596.612.086,94	302.843.838,63	
Saldo te bestemmen middelen	27.881.818,98			

Vraag nr. 87
van 16 februari 2005
van de heer PAUL WILLE

Vereffening Gimvindus – Stand van zaken

Enkele jaren geleden werd beslist om de NV Gimvindus te vereffenen. Sedertdien zijn verschillende vereffeningsactiviteiten gebeurd.

1. Hoeveel middelen zijn er nog beschikbaar op dit ogenblik ?
2. Wat is de exacte verhouding ten opzichte van het Vlaams Gewest (schuldeiser-schuldenaar, ...) in kapitaal en in rente ?
3. Graag een overzicht van de nog hangende gedingen. En wat is hierin de stand van zaken ?
4. Hoeveel provisie werd er genomen voor elk van deze gedingen ?
5. Wat is de situatie ten opzichte van de federale fiscus ?
6. Drie medewerkers van Gimvindus werden onlangs veroordeeld. Zij werden schuldig bevonden aan verschillende financiële misdrijven en dienen een aanzienlijke som aan onrechtmatige subsidies terug te betalen.

Zij dienen dit zelf te doen maar naar verluidt hebben ze inmiddels met Gimvindus een overeenkomst tot vrijwaring, zodat zij in feite niet zelf maar wel de belastingbetaler (via Gimvindus) opdraait voor de kosten!

Is dit volgens de minister een normale handelwijze ?

7. wordt in sommige begrotingsdocumenten vermeld dat "Gimvindus nog 15 Mio Euro bodemsaneringsprojecten zou betalen".

Wat betekent dit ?

Kan een vennootschap in vereffening nog betalingen doen voor een andere instelling ? OVAM, of een andere vennootschap ?

Antwoord

Naar aanleiding van het onderzoek over de toekenning en de aanwending van de scheepskredieten gaf het Vlaams Parlement de Vlaamse Regering de aanbeveling om Gimvindus te vereffenen.

Op 1 december 2000 nam de Vlaamse Regering hiervan akte en hechtte ze haar goedkeuring aan het vereffeningsscenario.

Dit scenario bestond in het overhevelen van de staal- en textielparticipaties in twee dochtervennootschappen, NV Staal Vlaanderen en NV Textiel Vlaanderen, en die onder te brengen bij de Participatiemaatschappij Vlaanderen.

Tegelijkertijd werden ook de passiva, zijnde de renteloze en achtergestelde schuld aan het Vlaams Gewest en de schuld aan het bankenconsortium, in evenredigheid met de activa overgedragen.

Staal Vlaanderen moest de afspraken met Arbed over de ruil van de Sidmar-aandelen concretiseren en uitvoeren alsook de Finindus-structuur vereenvoudigen, om uiteindelijk te valoriseren middels verkoop.

Textiel Vlaanderen diende haar portefeuille te stroomlijnen en te dynamiseren met het oog op een latere verkoop.

Gimvindus kreeg als opdracht de haar resterende activa te verkopen en de verdere behartiging van de historische geschillen. Daartoe werd op 31 juli 2001 een beheersovereenkomst afgesloten tussen Gimvindus en het Vlaams Gewest.

Het merendeel van de activa zijn in 2002 via een openbare verkoopprocedure verkocht. De ontvangen geldmiddelen zijn aangewend voor de terugbetaling van de schuld aan het Vlaams Gewest.

De voornaamste actiefbestanddelen zijn per 31 december 2004 geldmiddelen ten bedrage van 53,7 miljoen euro, waarvan 53 miljoen euro is uitgeleend aan het Vlaams Gewest en een vordering in rekening - courant op het Vlaams Gewest van 5,4 miljoen €.

Het eigen vermogen van Gimvindus bedraagt einde 2004 15,6 miljoen euro. De achtergestelde en renteloze schuld aan het Vlaams Gewest is 14,4 miljoen euro en de betwiste fiscale schulden zijn voor 21,6 miljoen euro geboekt. Enerzijds gaat het hier over een betwisting betreffende een belastbare winst gerealiseerd door de verwerving van terreinen uit het faillissement van Boelwerf NV. Het andere fiscale dossier handelt over de vraag of waardeverminderingen op aandelen geboekt in de jaren 1990-1992 al dan niet als "fiscaal aangenomen waardeverminderingen" kunnen aangemerkt worden.

Een voorzichtige prognose van de verdere feitelijke vereffening laat toe te stellen dat de huidige kas-situatie van Gimvindus voldoende is om de netto-verplichtingen aan het Vlaams Gewest en – in het worst case-scenario – de belastingschulden te kunnen voldoen. Na aftrek van deze schulden beschikt Gimvindus nog over 23,1 miljoen euro cash.

Na aftrek van de aangelegde provisies voor de nog lopende geschillen blijft er voor de aandeelhouder nog een bedrag van 11,6 miljoen euro over. Deze geschillen worden door de raad van bestuur in nauw overleg met de bijzondere opdrachthouder van de toezichthoudende minister en de commissaris van de Vlaamse Regering opgevolgd. Gimvindus heeft geen personeel meer in dienst. De geschillen hebben vooral betrekking op gerechtelijke betwistingen bij toekenning van scheepsbouwkredieten en -subsidies.

Hierbij moet nog worden opgeteld de terugbetaling van de vordering op BSC, vennootschap in vereffening (nominaal bedrag 1,5 miljoen €, boekwaarde 0,7 miljoen €)

Conclusie is dat Gimvindus haar verplichtingen tegenover het Vlaams Gewest volledig zal kunnen nakomen.

De raad van bestuur van Gimvindus heeft in 2000 een overeenkomst tot vrijwaring afgesloten met de betrokken werknemers om ze te vrijwaren voor alle financiële veroordelingen die lastens hen zouden kunnen uitgesproken worden. Evenwel met uitzonderingen voor de veroordelingen die zouden kunnen worden uitgesproken op grond van of gesteund op fouten die met het opzet van persoonlijke verrijking zouden zijn begaan. Het is niet ongebruikelijk dat een vennootschap een verbintenis tot vrijwaring aangaat ten voordele van de per-

soneelsleden die zij verzoekt om namens haar te zitten in raden van bestuur van vennootschappen waarin zij participeert.

Tot slot wil ik erop wijzen dat ten aanzien van twee medewerkers van Gimvindus enkel de veroordeling bij eenvoudige schuldverklaring is uitgesproken. Er is hen bijgevolg geen straf en dus ook geen geldboete opgelegd. Volgens de raadsman van Gimvindus is het niet correct te stellen dat betrokkenen veroordeeld werden om aanzienlijke sommen en onrechtmatige subsidies terug te betalen. In deze verwijst hij naar volgende passage uit het vonnis van 12 oktober 2004:

"Artikel 3 van het Koninklijk Besluit van 31 mei 1933 bepaalt dat de Rechtbank bij welke de vervolging is aanhangig gemaakt, ambtshalve de teruggave van de ten onrechte betaalde sommen beveelt. Wanneer de Rechtbank derhalve vaststelt dat subsidies ten onrechte werden betaald, zoals in casu het geval is, is zij verplicht teruggave te bevelen. De Rechtbank heeft terzake geen enkele beoordelingsmarge en kan niet de teruggave mildereren. De Rechtbank dient derhalve, waar de tenlasteleggingen in hoofde van de onderscheiden beklaagden bewezen werden verklaard, de teruggave zoals gevorderd door het Openbaar Ministerie te bevelen..."

De Rechtbank veroordeelt de schuldig bevonden beklaagden, noch de NV Boelwerf Vlaanderen, noch de NV Gimvindus tot teruggave, doch beveelt enkel de teruggave van de ten onrechte betaalde sommen. De eerste tot en met de negende beklaagden werden trouwens niet gedagvaard in veroordeling tot teruggave, doch enkel om de teruggave te horen bevelen, uiteraard ten aanzien van de aan de subsidiemisdrijven schuldig bevonden beklaagden...

De teruggave dient wel bevolen te worden ten aanzien van de eerste tot en met de zevende beklaagden."

Een ander belangrijk element, zo stelt de raadsman, is dat de bedragen in kwestie werden uitgekeerd aan Boelwerf Vlaanderen, en dus bestemd zijn geweest voor uitbetaling van lonen van werknemers van Boelwerf Vlaanderen. Dit wordt trouwens bevestigd in het vonnis van de correctionele rechtbank van Dendermonde van 12 oktober 2004:

"Wel kan worden rekenig gehouden met het belangrijke aspect dat de ten onrechte bekomen subsidie, behalve een bedrag van 2.557.388 BEF, bij boelwerf

Vlaanderen is terechtgekomen. Meer bepaald warden er de loonkosten van de in dienst gebleven 92 overtalige werknemers mee betaald. Het voornoemd bedrag van 2.557.388 BEF werd aan GTI als commissie betaald voor het leveren van drie valse facturen en de deelname aan de factuencarroussel... Hoe dan ook hebben de beklaagden geen geld van de ten onrechte ontvangen subsidie in eigen zakken gestoken."

Deze veroordelingen zijn nog niet definitief vermits hoger beroep werd aangetekend.

Met het oog op de geplande overdracht van een parkingterrein (7.930 m²) in Hoboken (ex-Boelwerf) laat Gimvindus een bodemonderzoek verrichten. Dit is het enige bodemsaneringsproject waar Gimvindus actief in optreedt.

Vraag nr. 88
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Vermindering registratierechten – Termijnvoorwaarde en overmacht

Het voordeel van een verlaagd registratietarief wordt verleend wanneer de inschrijving in het bevolkingsregister van een gemeente geschiedt binnen een termijn van drie jaar, te rekenen van de datum van de authentieke akte van verkrijging, en ten minste drie jaar zonder onderbreking wordt behouden. Afwijkingen hierop kunnen enkel worden toegestaan in geval van overmacht.

De lange wachttijd voor een bouwvergunning wordt door de administratie echter niet beschouwd als overmacht.

Ook bouwers die te laat zijn door onvoorziene omstandigheden (bv. door aankooptermijn van noodzakelijke bijkomende grond voor de toegankelijkheid van de bouwkaavel) kunnen niet het voordeel genieten van een verlaagd registratietarief.

1. Kan de minister een overzicht geven, en dit opgesplitst per provincie, van het aantal bouwheren dat niet in aanmerking kwam voor het verminderde registratietarief door overmacht ?
2. In welke mate zijn de gevallen van overmacht te wijten aan de laattijdige verkrijging van de bouwvergunning ?

Indien dit in zekere mate het geval is, welke conclusies kunnen hieruit worden getrokken ?

3. Wordt er nagegaan op welke manier mensen die deze vermindering buiten hun wil om niet kregen, beter kunnen worden beschermd ?

Wordt eraan gedacht om de wetgeving hieromtrent te verfijnen ?

Antwoord

Alvorens concreet te antwoorden op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger wens ik eerst de terzake geldende en toegepaste principes toe te lichten.

Artikel 60 van het Wetboek van Registratie-, Hypotheek- en Grifftierechten schrijft voor dat de krachtens artikel 53, 2° genoten vermindering – dit is het verlaagd tarief van 5 % bij de aankoop van een bescheiden woning – enkel behouden blijft zo de verkrijger of zijn echtgenoot ingeschreven is in het bevolkingsregister of vreemdelingenregister op het adres van het verkregen goed binnen drie jaar vanaf de datum van de authentieke akte van verkrijging. Bovendien moet deze inschrijving gedurende driejaar behouden blijven.

De verkregen vermindering blijft toch behouden zo de niet-nakoming van die voorwaarden het gevolg is van overmacht.

Overmacht onderstelt het samengaan van drie factoren. De betekenis van overmacht is in deze trouwens niet anders dan in het burgerlijk recht. Overmacht is een gebeurtenis die :

- 1) onvoorzienbaar is,
- 2) onafwendbaar is, en derhalve niet gepaard gaat met een aan de schuldenaar toerekenbare nalatigheid of gebrek aan voorzichtigheid;
- 3) een onoverkomelijke hinderpaal uitmaakt voor het naleven van de verbintenis.

Het bewijs van het bestaan van de overmacht moet door de koper (schuldenaar van de verbintenis) worden geleverd. De ontvangers van de registratie hanteren bij de interpretatie van het begrip overmacht algemene richtlijnen, maar dienen ook elke

casus in concreto te beoordelen en te interpreteren.

Om nu concreet te antwoorden op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger:

1. Het Vlaams Gewest werd op 1 januari 2002 bevoegd voor de regelgeving inzake bepaalde registratierechten waaronder het verkooprecht. De inning van deze rechten gebeurt nog wel steeds door de federale overheid. Bijgevolg werd de vraag in verband met het geven van een overzicht van het aantal bouwheren dat niet in aanmerking kwam voor het verminderde registratietarief door overmacht, overgezonden aan het hoofdbestuur van de Administratie van het Kadaster, de Registratie en de Domeinen. Uit deze consultatie bleek dat van de gevraagde informatie geen statistieken worden bijgehouden.
2. De laattijdige verkrijging van een bouwvergunning is op zichzelf genomen niet voldoende om meteen de overmacht als bewezen te beschouwen. Een bijkomende vraag is of het niet of niet-tijdig nakomen van de inschrijvingsplicht van de koper te wijten is aan het laattijdig handelen van de overheid. Indien die tweede vraag positief moet worden beantwoord en de koper verder alles in het werk heeft gesteld om tijdig aan zijn inschrijvingsverplichting te voldoen, dan kan overmacht worden aanvaard. De federale administratie kan het aantal van deze of soortgelijke aanvaarde situaties niet meedelen.
3. De regelgeving omtrent het klein beschrijf dateert van vóór de overheveling van de regelgevende bevoegdheid over de registratierechten op verkopen van onroerende goederen. Het Vlaams Gewest heeft dus deze regelgeving en de daarbij horende casuïstiek, met alle eventuele zichtbare en verborgen gebreken, overgeërfd. Momenteel bestaan er in het Vlaams Gewest twee gunstregimes die als doel hebben de eigendomsvererving te vergemakkelijken voor die mensen die nog geen woning hebben. Enerzijds bestaat er het verlaagd tarief van 5 % in plaats van het algemeen tarief van 10 % (het klein beschrijf), anderzijds is er het zogenaamde abattement, de vermindering van de belastbare grondslag van 12.500 euro. Beide systemen hebben hun eigen voorwaarden die subtiel kunnen verschillen, terwijl beide systemen toch ongeveer dezelfde

doelgroep beogen. Ik ben van mening dat er inderdaad op dat vlak enige vereenvoudiging mogelijk is. Samen met mijn administratie zal ik de mogelijkheden daartoe onderzoeken.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT
EN BRUSSEL

Vraag nr. 32
van 4 februari 2005
van de heer ELOI GLORIEUX

BLOSO-domein Hofstade – Sportinfrastructuur projecten

Bloso heeft grootse uitbreidingsplannen op de site van het domein van Hofstade.

1. Kan de minister verduidelijken wat die plannen omvatten, met andere woorden, welke projecten Bloso op het domein van Hofstade wil realiseren en wat de timing daarvan is ?
2. Een deel van het domein waar Bloso projecten wil realiseren, ligt officieel in natuurgebied.

Wat zijn de precieze plannen en projecten die Bloso op dit gedeelte van het domein wil realiseren ?

Wordt dit natuurgebied omgezet in recreatiegebied en welke activiteiten zullen er dan ontplooid worden ?

3. Hoe gaan al deze plannen gefinancierd worden ?

Wat is de geschatte kostprijs en ten laste van welk budget komt dit ?

4. De minister heeft laten weten dat hij ondertussen de Olympische droom heeft laten varen.

Worden de investeringen in een Olympische watersportbaan dan nog voortgezet ?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan minister Peeters (vraag nr. 314), met name m.b.t. het aspect "natuurgebied".

Antwoord

1. Ik verwijs naar het antwoord van mijn voorganger Marino Keulen op een gelijkaardige vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (vraag nr. 32 van 27 augustus 2003) omtrent het Bloso-domein in Hofstade (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 14 november 2003, blz. 847 – red.*)

Zoals toen reeds geantwoord, bezit het Bloso geen "grootse uitbreidingsplannen op de site van het domein van Hofstade". Wél beogen de inmiddels uitgevoerde werken én de nog geplande projecten een modernisering en functionele inrichting van het Bloso-domein, dat reeds in 1920 voor recreatiedoeleinden werd gebruikt. In concreto betreft het de uitvoering van de volgende werken:

- de heraanleg van de ringgrachten volgens het oorspronkelijk concept;
- de heraanleg en modernisering van openluchtportvelden;
- de heraanleg van interne circulatiewegen;
- heraanplantingen;
- de modernisering en uitbreiding van de parkeerplaatsen binnen het Bloso-domein;
- de vervanging van de buitenomheining.

De werken in verband met de heraanleg van de ringgrachten en de heraanleg en modernisering van openluchtportvelden werden in 2004 gestart en zijn bijna voltooid.

De overige werken zijn gepland voor 2005 en 2006.

Bovendien zal in 2005 de renovatie van het geklasseerde "Strandgebouw" worden voortgezet.

Momenteel wordt de haalbaarheid onderzocht om een functionele invulling te geven aan het sinds 1976 gesloten openluchtwembad. Dit is inmiddels totaal verkrot. De idee bestaat om deze inmiddels als monument beschermde

accommodatie te moderniseren tot een natuurbad, in combinatie met een wildwaterbaan.

Met betrekking tot de werking van het Sportmuseum Vlaanderen (Sportimonium) dat in een reeds gerenoveerd gedeelte van het "Strandgebouw" is ondergebracht, wordt eveneens de bouw overwogen van een museumopslagplaats en museumdepot met atelier. Deze accommodaties zullen gebouwd worden nabij de bestaande loods. De concrete realisatie hiervan bevindt zich evenwel nog in de studiefase.

Afgezien van een klein gedeelte van de inmiddels gerealiseerde ringgrachten zijn de geplande projecten gesitueerd in recreatiegebied. Het Bloso sluit evenwel niet uit dat mettertijd een ruiming van het slib zal gebeuren in de zwemzone van de vijver van 35 ha die volgens het gewestplan gelegen is in natuurgebied.

Ook wordt in de installatie voorzien van een fontein in de vijver van 35 ha, met de bedoeling om meer zuurstof in het water te brengen en aldus de vissterfte tijdens warmere periodes te beperken.

Voor de eventuele omzetting van natuurgebied in recreatiegebied bestaan er geen concrete plannen. Indien evenwel de historisch gegroeide recreatiefunctie van het Bloso-domein in Hofstade aan banden zou gelegd worden door beperkingen van het gewestplan en door de extreme houding van een lokale actiegroep, sluit het Bloso de opmaak van een herbestemmingsplan niet uit.

3. De geplande projecten zullen gefinancierd worden via de investeringskredieten van het Bloso, van de VZW Sportmuseum Vlaanderen en van eventuele PPS-constructies waarvan de haalbaarheid wordt onderzocht (*PPS: publiek-private samenwerking – red.*).
4. De realisatie van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger genoemde "Olympische Watersportbaan", staat niet in relatie tot een "Olympische droom".

Een dergelijke accommodatie richt zich in eerste instantie tot de jeugd en de recreatiesporters in het algemeen. Slechts in tweede orde worden

ook topcompetities beoogd. Zoals reeds gesteld, zou de realisatie gebeuren in combinatie met de bouw van een natuurbad. De haalbaarheid van deze accommodaties wordt momenteel onderzocht.

(Antwoord Kris Peeters: blz. 1792 – red.)

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER
VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS
BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 76
van 2 februari 2005
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VOI's – Telewerkprojecten

In het Vlaams regeerakkoord wordt over telewerken het volgende bepaald.

"We voeren een werkgelegenheidsbeleid vanuit het perspectief en streven naar een meer mobiele arbeidsmarkt. Daarin is meer aandacht voor maatwerk, waarbij (de nood om) sneller van job (te) veranderen positief wordt gewaardeerd en ervaren. We maken het werken van op afstand (e-werken, thuiswerken en werken in satellietkantoren, ...) gemakkelijker." Wat de Vlaamse overheid betreft, wordt gesteld dat "de verdere uitbouw van en de decentralisatie naar de Vlaamse administratieve centra in de Vlaamse provinciesteden en de realisatie van satellietkantoren en tele(thuis)werkfaciliteit en zal worden geëvalueerd."

Tijdens de vorige legislatuur werd bovendien een resolutie goedgekeurd waarin werd gepleit voor het bestuderen van het fenomeen telewerken en het opzetten van experimenten (Stuk 1096 (2001-2002) – Nr. 6). Onder meer bij Kind en Gezin werd met veel succes een experiment opgezet in uitvoering van een eerdere resolutie inzake thuiswerken.

Het voorbeeld van Kind en Gezin kent echter niet in alle Vlaamse openbare instellingen (VOI's) navolging. Integendeel, naar wij vernemen, zou het enthousiasme in sommige Vlaamse instellingen, waaronder de openbare omroep, inzake het laten verrichten van telewerken onder nul liggen.

Toch lijkt het ons noodzakelijk om telewerkprojecten in VOI's de nodige kansen te geven om de bekende redenen : flexibele arbeidsorganisatie, combinatie arbeid en gezin, ontlasten van de mobiliteit ... In eerste instantie is het dus noodzakelijk dat er overal wordt nagegaan of telewerken überhaupt tot de mogelijkheden behoort en zo ja, op welke manier, voor welke functies én voor welke concrete werknemers. Telewerken ondersteunt immers dat de betrokken werknemers over de nodige discipline en zelfstandigheid beschikken om in dergelijk project te stappen.

1. In welke VOI's lopen momenteel proefprojecten inzake telewerken en in welke VOI's staan dergelijke projecten op stapel ?
2. Hoeveel mensen zijn er telkens bij betrokken ?
3. Werden deze projecten reeds geëvalueerd en zo ja, welke waren de voornaamste conclusies ?
4. Zijn er VOI's die weigeren om proefprojecten inzake telewerken op te starten ? Welke ?
5. Welke initiatieven neemt de minister om het aantal experimenten met telewerken in de VOI's op te drijven ?
6. Welke concrete doelstellingen en welke timing zal de minister hierbij hanteren ?

Antwoord

In het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is de Kenniscel Anders Werken belast met de uitbouw van kennis en ervaring over relevante onderwerpen van anders werken, zoals telewerken, kantoorinnovatie, ICT-mogelijkheden, changemanagement, enzovoort. Deze informatie wordt ontsloten naar interne en externe klanten (*ICT: informatie- en communicatietechnologie – red.*).

Naar aanleiding van de brochure "Beter/Anders Werken" werden recentelijk alle diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aangeschreven om zicht te kunnen krijgen op het telewerken. Eenzelfde bevraging is zeer recentelijk ook naar de VOI's gestuurd. De resultaten hiervan zijn evenwel nog niet volledig bekend. Ik beschik vandaag over de volgende informatie.

- 1 tot 3. In het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij lopen momenteel (proef)projecten inzake telewerken. In genoemde instellingen zijn er respectievelijk 39 en 11 personen bij het telewerken betrokken. De evaluatie van deze projecten is nog niet bekend.
4. Ik heb geen kennis van VOI's die weigeren om (proef)projecten inzake telewerken op te starten.
5. Ik zal eerst de resultaten van de bevraging afwachten om te evalueren welke initiatieven kunnen genomen worden om het aantal experimenten met telewerken in de VOI's eventueel op te drijven.
6. Op basis van deze inlichtingen zullen in de loop van het jaar verdere stappen worden gezet om het telewerken, dat nu op verschillende manieren wordt geïmplementeerd, meer op een uniforme manier in de organisatie te implementeren. Dit houdt onder meer in dat er concrete afspraken worden gemaakt over de terbeschikkingstelling van materiaal, de maximale duur van het telewerken, het wettelijke en statutaire kader, de te bereiken resultaten, enzovoort.

Vraag nr. 80
van 4 februari 2005
van de heer STEFAAN SINTOBIN

New York-reis – Toeristische promotie

Het bezoek van de minister aan New York en de daarmee gepaard gaande Rubenstentoonstelling passen in een poging om Vlaanderen beter bekend te maken bij het bredere Amerikaanse publiek.

Naast deze tentoonstelling werden tijdens het bezoek ongetwijfeld nog initiatieven genomen om Amerikaanse toeristen naar Vlaanderen te "lokken".

1. Ik had daarom van de minister graag wat meer toelichting gekregen omtrent dit bezoek en de initiatieven of contacten terzake.
2. Verder lijkt het mij ook interessant om te vernemen hoe de Amerikaanse markt in de toekomst verder dienaangaande zal worden bewerkt.

Antwoord

1. Mijn buitenlandse zending naar New York (17 januari-19 januari 2005) ter gelegenheid van de opening van de Rubenstentoonstelling in het Metropolitan Museum of Art (MET) bood op velerlei vlakken aanknopingspunten voor initiatieven en/of contacten inzake de promotie van bestemming Vlaanderen.

Op mijn toeristische agenda stonden onder meer:

- een werkbezoek aan het buitenlandkantoor van Toerisme Vlaanderen met contact met mevr. Federique Raeymakers, directeur Noord-Amerika en haar collega's.
- een werkbezoek aan Ellis Island met contact met mevr. Diane Perdu, Chief of Museum Services. Ellis Island was de selectiesluis voor ruim 12 miljoen migranten die in de VSA hun geluk kwamen zoeken. Meer dan 2 miljoen emigranten namen in Antwerpen de boot om via de Red Star Line in Amerika een nieuw leven op te bouwen. Tijdens dit werkbezoek werd de aandacht gevestigd op het belang van een structurele samenwerking met de stad Antwerpen in het kader van het 'Red Star Memoriaal' dat wordt ingericht aan de Rijnkaai;
- een ontbijtbijeenkomst, georganiseerd door het buitenlandkantoor van Toerisme Vlaanderen in het MET (19.01.05), voor een veertigtal gespecialiseerde persmensen, tour-operators en reisagenten;
- een werkbezoek aan NYC&Company met contact met Rhianna Quinne Roddy, vice-president Toerisme. NYC&Company is het officiële orgaan van New York City belast met de toeristische promotie en wereldwijde marketing van de stad. Het is een privaat non-profitbedrijf met ongeveer 1.600 leden (horeca, musea, winkels, grote evenementen, reisagentschappen).
- 2. Vlaanderen wordt in de VSA gepromoot als een culturele bestemming. Culturele evenementen maken deel uit van het instrumentarium om Amerikanen naar Vlaanderen te halen. De promotie voor die evenementen gebeurt via intensieve persbewerking en contacten met de reisindustrie.

De Rubenstentoonstelling in het Metropolitan Museum of Art in New York is een opportuniteit om de relatie te leggen tussen cultuur én bestemming Vlaanderen. Mijn bezoek aan het MET naar aanleiding van de opening van deze tentoonstelling was dan ook een gelegenheid om ook een sterk toeristische boodschap te brengen en bood in die zin dan ook tal van contactmogelijkheden.

Meestal gaat Toerisme Vlaanderen in haar buitenlandpromotie omgekeerd tewerk en worden journalisten en contacten uit de reisindustrie naar Vlaanderen gebracht om hier ter plaatse kennis te maken met ons toeristisch product.

De Rubenstentoonstelling in New York betekende in dat opzicht voor Toerisme Vlaanderen een extra kans op goede sectorcontacten, bovenop de gewone promotionele werking van het buitenlandkantoor in New York.

Doen zich in de toekomst nieuwe, gelijkaardige culturele evenementen voor, met duidelijk relatie naar bestemming Vlaanderen, dan zijn we van plan om daar opnieuw en steeds met een duidelijk toeristische boodschap op aan te sluiten.

Vraag nr. 82
van 9 februari 2005
van de heer JAN LOONES

Vlaamse administratie – Provinciale vestigingen

Uit de Vlaamse Regionale-indicatoren (Vrind) 2003 kunnen we afleiden dat er in 2002 13.141 mensen voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werkten en voor de Vlaamse openbare instellingen (VOI) 28.204. In het totaal (41.769) ging het over een toename met 22 % ten opzichte van de toestand in 1996 (34.316).

De Vrind-indicatoren geven ons evenwel geen beeld van de toestand per provincie.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal personeelsleden (VTE) dat per provincie is tewerkgesteld voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met daaraan gekoppeld de wijziging ten opzichte van het indexjaar 1996 ?

2. Kan de minister een overzicht geven van het aantal personeelsleden (VTE) dat per provincie is tewerkgesteld voor de verschillende VOI's (met een opsplitsing per VOI), met daaraan gekoppeld de wijziging ten opzichte van het indexjaar 1996 ?

3. Kan de minister een totaalbeeld geven van de betrokken dienstgebouwen in eigendom van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (per adres, per provincie) ?

Kan de minister een totaalbeeld geven van de betrokken gehuurde of geleasde dienstgebouwen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (per adres, per provincie, met inbegrip van de kostprijs) ?

4. Kan de minister een totaalbeeld geven van de betrokken dienstgebouwen in eigendom van de VOI's (per adres, per provincie) ?

Kan de minister een totaalbeeld geven van de betrokken gehuurde of geleasde dienstgebouwen van de VOI's (per adres, per provincie, met inbegrip van de kostprijs) ?

Antwoord

1. Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het aantal personeelsleden (VTE) dat op 31 december 2004 per provincie is tewerkgesteld voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ten opzichte van de situatie op 31 december 1996. Er zijn echter geen gegevens beschikbaar met betrekking tot het aantal VTE in 1996.

Standplaats	Aantal 1996	Aantal 2004	Aantal VTE 2004
Antwerpen	1.791	2.027	1.891
Limburg	745	886	816
Oost-Vlaanderen	1.424	1.658	1.520
West-Vlaanderen	1.681	2.088	1.979
Vlaams-Brabant	654	665	612
Brussel-Hoofdstad	4.611	5.723	5.130
Buitenland	110	123	118
Onbekend		156	160
Totaal	11.016	13.326	12.226

2. Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap beschikt niet over informatie met betrekking tot het aantal personeelsleden (VTE) dat per provincie is tewerkgesteld voor de verschillende VOI's, met een opsplitsing per VOI.
- 3 en 4. Wat het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gevraagde totaalbeeld van de dienstgebouwen betreft, kan ik hem meedelen dat het Ministerieel Comité Beter Bestuurlijk Beleid op 2 februari 2005 aan de administratie opdracht heeft gegeven om een globaal huisvestingsmigratieplan in het kader van het project Beter Bestuurlijk Beleid voor te stellen aan de Vlaamse minister bevoegd voor het vastgoedbeheer. Dit plan gaat uit van de huidige toestand met vermelding van alle gebouwen en de erin gehuisveste diensten en personeelsleden. Aangezien daarin elk gebouw wordt opgenomen, zal de lijst tevens een overzicht geven van de situatie per provincie, wat tegemoetkomt aan een aantal aspecten van de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger gestelde vraag.

De huidige toestand wordt voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap momenteel geactualiseerd. Wat de VOI's betreft, worden de gegevens door de administratie opgevraagd en verwerkt.

Aangezien ik dit dossier tegen eind april bij het Ministerieel Comité Beter Bestuurlijk Beleid zal indienen, stel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger voor om hem achteraf kennis te geven van de globale studie.

Vraag nr. 83
van 9 februari 2005
van de heer LUC VAN DEN BRANDE

MVG-kabinetsleden – FOP-bijdrage op salariscomplement

Het besluit van 14 september 2001 tot organisatie van de kabinetten van de leden van de Vlaamse Regering bepaalt dat de naar een kabinet gedetacheerde personeelsleden van het ministerie verder worden gesalarieerd door hun departement van herkomst, en dat dit salaris door het departement voor de duur van de detachering aangerekend wordt op de kabinetsbegroting. Verder bepaalt het besluit dat de desbetreffende personeelsleden een

salariscomplement ontvangen ten belope van het verschil tussen het salaris in het departement van herkomst en het salaris dat zij op het kabinet toegekend krijgen.

De wedde van de ambtenaar vormt het uitgangspunt voor de berekening van het pensioen. De wedde die in aanmerking komt voor de vaststelling van het pensioen bestaat niet alleen uit de eigenlijke wedde, maar ook uit de weddesupplementen die inherent zijn aan het ambt.

Nu blijkt dat deze gedetacheerden op dit salariscomplement dat zij ontvangen wel FOP-bijdragen (bijdrage voor het Fonds der Overlevingspensioenen) dienen te betalen, maar dat deze bijdragen op geen enkel ogenblik in aanmerking komen voor de pensioenberekening van de betrokkenen. Normalerweise zou men er kunnen van uitgaan dat op salariscomplementen die niet in aanmerking komen voor de latere pensioenberekening ook geen bijdragen zouden worden geïnd. Het feit dat dit nu wel gebeurt, komt in de feiten neer op een overheveling van middelen naar de federale pensioenkas.

1. Is het de minister bekend dat er FOP-bijdragen betaald dienen te worden op het salariscomplement dat gedetacheerde ambtenaren bij een Vlaams kabinet ontvangen ?

Hoe hoog is het bedrag dat jaarlijks aan dergelijke FOP-bijdragen betaald moet worden ?

2. Acht de minister het opportuun dat er bijdragen betaald dienen te worden op salariscomplementen die niet in aanmerking komen voor de latere pensioenberekening ?

Heeft hij reeds initiatieven genomen om deze aangelegenheid te bespreken met de federale overheid ?

Antwoord

1. Het is mij bekend dat er FOP-bijdragen (Fonds voor Overlevingspensioenen) dienen betaald te worden op het salariscomplement dat gedetacheerde ambtenaren bij een Vlaams kabinet ontvangen. Het betalen van bijdragen hierop is een federale wettelijke verplichting aangezien het salariscomplement in het loonbegrip valt.

Momenteel komen de salariscomplementen van de gedetacheerde ambtenaren inderdaad niet in aanmerking voor de pensioenen openbare sector, aangezien ze niet voorkomen in de desbetreffende federale lijst (artikel 8 van de algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen, vervangen bij de wet van 21 mei 1991). Deze lijst is limitatief.

De FOP-bijdragen vertegenwoordigen 7,50 % van het brutobedrag van het maandelijks salariscomplement. Het bedrag is variabel, naargelang de hoogte van elk individueel salariscomplement.

2. Bij de omschakeling van de zogenaamde kabinetstoelage naar het salariscomplement was het de bedoeling van de Vlaamse Regering om zowel de gedetacheerde als de aangestelde personeelsleden gelijk te schakelen naar verloning toe, met alle eraan verbonden verplichte bijdragen, inhoudingen en rechten, met inbegrip van de pensioenrechten.

Aangezien het salariscomplement dus ten volle gekwalificeerd wordt als loon, worden hierop alle RSZ-bijdragen en FOP ingehouden (*RSZ: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid – red.*). Uiteraard is het niet aanvaardbaar dat zulks uiteindelijk niet in aanmerking zou worden genomen voor de pensioenrechten van betrokkenen.

Het is dan ook aangewezen, aan te sturen op de opname van het salariscomplement in de limitatieve lijst van in aanmerking komende bedragen, met name een wijziging van genoemd artikel 8. Deze wijziging is mogelijk bij koninklijk besluit. Evenwel is hiervoor een beleidsinitiatief van de federale overheid vereist.

Volledigheidshalve wens ik erop te wijzen dat de minister-president bevoegd is om de nodige stappen te ondernemen.

Vraag nr. 84
van 9 februari 2005
van mevrouw HILDE CREVITS

Toerisme Vlaanderen – Steun aan privé-initiatieven

De gids "Toeristische Attracties en Musea van België 2004" is een uitgave van de VZW

Toeristische Attracties/ASBL Attractions et Tourisme. Het gaat dus om een privé-initiatief.

Niettemin komt Toerisme Vlaanderen tegemoet in de druk van de brochure voor een bedrag van 75.000 euro. Van Franstalige zijde (Office de Promotion du Tourisme – OPT) wordt de VZW met eenzelfde bedrag gesteund.

De brochure verschijnt in vier talen en wordt ook ruim verspreid in onze buurlanden en landen waar Toerisme Vlaanderen en/of OPT actief zijn.

1. Toerisme Vlaanderen steunt hierbij een privé-initiatief tot uitgave van een toeristische gids.

Welke privé-initiatieven worden door Toerisme Vlaanderen op gelijkaardige wijze ondersteund ?

Welk bedrag behelzen deze steunmaatregelen ?

2. Welke criteria worden door Toerisme Vlaanderen gehanteerd om al dan niet tot (financiële) ondersteuning van een privé-initiatief over te gaan ?

Op basis van welke criteria werd beslist om de gids "Toeristische Attracties en Musea van België 2004" te ondersteunen ?

3. Hoe is de VZW Toeristische Attracties samengesteld ? Wie maakt er deel uit van de raad van bestuur ?

Is Toerisme Vlaanderen of het Office de Promotion du Tourisme vertegenwoordigd in de structuren van de VZW ?

Wat zijn de toetredingsvoorwaarden ?

4. Welke inspraak en controlemogelijkheden heeft de Vlaamse overheid inzake de privé-initiatieven die door Toerisme Vlaanderen worden ondersteund ?

Antwoord

1. Toerisme Vlaanderen heeft in 2004 geen ander privé-initiatief tot uitgave van een toeristische gids op gelijkaardige wijze gesteund.

Wat betreft de gids "Toeristische Attracties" komt Toerisme Vlaanderen tegemoet in de druk

van de brochure voor een bedrag van 75.000 euro. Het Office de Promotion du Tourisme Wallonie-Bruxelles steunt de publicatie met eenzelfde bedrag.

2. De gehanteerde criteria zijn kostenefficiëntie en complementariteit met de toeristische sector.

Om redenen van kostenefficiëntie en personeelsbezetting heeft Toerisme Vlaanderen, reeds jaren geleden, besloten om de brochure over de toeristische attracties niet zelf te maken, maar daarvoor een beroep te doen op private actoren. Het is het toenmalige Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) dat zelf initiatief genomen heeft om ervoor te zorgen dat er een vereniging van toeristische attracties kwam (de VZW Toeristische Attracties werd in 1989 opgericht; in 1991 verscheen de eerste gids "Toeristische Attracties van Vlaanderen en Brussel").

Op vlak van promotie ligt de kerntaak van Toerisme Vlaanderen in het buitenland. Daarnaast werkt Toerisme Vlaanderen uit het oogpunt van het verblijfstoerisme. Het brochuremateriaal dat Toerisme Vlaanderen zelf publiceert, past dan ook binnen laatstgenoemde activiteiten.

De toeristische attracties bepalen mee de aantrekkingskracht van bestemming Vlaanderen, maar zijn voor een buitenlandse bezoeker niet de aanleiding of het motief voor zijn verblijf. Als werfinstrument voor de buitenlandse toerist is een brochure over toeristische attracties dus weinig zinvol, maar de brochure heeft uiteraard wel waarde in de informatieverstrekking aan de reeds geïnteresseerde klant (die activiteiten/bezienswaardigheden zoekt die hij kan bezoeken tijdens zijn verblijf).

Bij "binnenlands" toerisme is de attractie veel vaker een doel op zich; de publieksmarkt voor de toeristische attracties ligt dan ook grotendeels in het binnenland. Heel vaak gaat het om daguitstappen.

Voor Toerisme Vlaanderen is het niet kostenefficiënt om zelf een gids te maken voor buitenlands gebruik, als er al een efficiënt instrument bestaat. In ruil voor de financiële bijdrage maakt de VZW Toeristische Attracties een

viertalige brochure (in plaats van een tweetalige voor de binnenlandse markt) en wordt de oplage opgetrokken (thans ongeveer 1,3 miljoen exemplaren). De distributie van de gids gebeurt via de toeristische attracties zelf, tezamen met Toerisme Vlaanderen en het Office de Promotion du Tourisme Wallonie-Bruxelles.

3. Toerisme Vlaanderen is als waarnemer aanwezig in de raad van bestuur van de VZW Toeristische Attracties. OPT is vertegenwoordigd bij de ASBL Attractions et Tourisme.

De samenstelling van de Raad van Bestuur van de VZW Toeristische Attracties:

Voorzitter: dhr. Filip De Witte Bellewaerde Park (algemeen directeur)

Ondervoorzitter: dhr. Rudy Van Eysendeyk KMDA (directeur)

Penningmeester: dhr. Christian Claeys Doornzele NV (bestuurder)

Secretaris dhr. Fons Van Bael De Lilse Bergen (directeur)

Beheerders:

dhr. Erik Accou Het Domein Bokrijk VZW (marketing)

dhr. Jan Rammeloo Nat. Plantentuin van België (directeur)

dhr. Steven Vols Technopolis (coördination manager)

dhr. Daniel Cahen Museum voor Natuurwetenschappen (directeur)

Dhr. Philippe Muylle Co. Het Zoute (directeur)

Dhr. Harry Schram EHA! EcoHuis Antwerpen (coördinator)

Dhr. Philippe Hellemans Gent-Watertoerist (zaakvoerder)

(KMDA: Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde Antwerpen – red.)

Ter informatie de toetredingsvoorwaarden (art. 8 uit de statuten van de VZW).

1. De attractie moet minstens een *regionaal belang* hebben.

2. De attractie moet *toegankelijk zijn voor individuele bezoekers* zonder voorafgaande reservering of verwittiging.
3. De attractie moet minstens *vijf maanden per jaar*, gedurende minstens *vijf dagen per week*, en gedurende minstens *vijf uur per dag* geopend zijn. Alleen permanente attracties kunnen lid worden van de vereniging.
4. De toeristische attractie moet *op zichzelf belangrijk zijn*. Het mag geen aanhangsel zijn van een ander bedrijf.
5. Landschappen, steden en natuurgebieden, die open toegankelijk zijn, worden niet beschouwd als een toeristische attractie.
6. De toeristische attractie moet *minstens tienduizend bezoekers per jaar* tellen.
7. Voor nieuwe attracties wordt in een inloopperiode voorzien van twee jaar.
8. De attractie moet gelegen zijn in het *Vlaamse landsgedeelte of in Brussel*.
9. Als er een verschil is tussen eigenaar en exploitant van een attractie, dan wordt de *exploitant* lid van de vereniging.
4. Toerisme Vlaanderen legt verantwoording af over z'n activiteiten aan de bevoegde minister. Daarnaast doet het Rekenhof controle op de wetmatigheid en de regelmatigheid van de uitgaven.

Vraag nr. 85
van 11 februari 2005
van mevrouw VERA JANS

Vlaamse administratie – Gehandicapten

De federale overheid verplicht zichzelf al jarenlang om minstens 2 % van het totale personeelsbestand te laten bestaan uit mensen met een handicap. Een recent onderzoek van de universiteit van Namen wijst echter uit dat er amper 0,6 % personen erkend als persoon met een handicap in overheidsdienst werken. Bovendien blijkt dat het bijna uitsluitend tewerkstelling betreft in de laagste personeelscategorieën.

Ter uitvoering van het decreet van 8 mei 2002 houdende de evenredige participatie op de arbeidsmarkt, keurde de Vlaamse Regering op 24 december 2004 het uitvoeringsbesluit betreffende de evenredige arbeidsdeelname bij het Vlaams overheids-personeel definitief goed. Streefcijfers vormen in het uitvoeringsbesluit de basis van het streven naar evenredige arbeidsdeelname.

Met de goedkeuring op 12 maart 2004 van de nota "Evenredige arbeidsdeelname bij de Vlaamse overheid van personen met een arbeidshandicap. Engagements ingevolge Rondetafelconferentie van 2 december 2003", ging de Vlaamse Regering het engagement aan om 4,5 % personen met een arbeidshandicap in het personeelsbestand te hebben tegen 2010.

Dit streefcijfer vervangt het tot op heden gehanteerde wettelijk bepaalde quotum van 2 % personen met een handicap op het niveau D.

1. Hoeveel personen met een arbeidshandicap zijn er momenteel tewerkgesteld binnen de Vlaamse overheid ?
2. Welk percentage vertegenwoordigen de personen met een arbeidshandicap binnen het totale personeelsbestand ?
3. Op welke niveaus zijn zij binnen de Vlaamse overheid tewerkgesteld ?
4. Het aangegane engagement om 4,5 % personen met een arbeidshandicap in het personeelsbestand te hebben tegen 2010 wordt bemoeilijkt door de aanwervingsstop die door de Vlaamse Regering werd afgekondigd.

Welke initiatieven neemt de minister om dit engagement toch te kunnen nakomen ?

Antwoord

- 1, 2 en 3. Het besluit van de Vlaamse Regering van 24 december 2004 houdende maatregelen ter bevordering en ondersteuning van het gelijkheids- en diversiteitsbeleid in de Vlaamse administratie bepaalt in artikel 2, §1, 4° wat onder "een persoon met een arbeidshandicap" wordt verstaan, namelijk een "persoon met een aantasting van zijn/haar mentale, psychische,

lichamelijke of zintuiglijke mogelijkheden, voor wie het uitzicht op het verwerven en behouden van een arbeidsplaats en op vooruitgang op die plaats, langdurig en in belangrijke mate beperkt is. Het gaat om personen uit een van de volgende categorieën:

- a) personen ingeschreven bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, voorheen het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap;
- b) personen die hun hoogste getuigschrift of diploma behaald hebben in het buitengewoon secundair onderwijs;
- c) personen die door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding erkend zijn als personen met een handicap;
- d) personen die in aanmerking komen voor een inkomensvervangende tegemoetkoming of voor een integratietegemoetkoming, verstrekt aan personen met een handicap op basis van de wet van 27 februari 1987 houdende tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- e) personen die in het bezit zijn van een attest van minstens 66 % arbeidsongeschiktheid van de federale bestuursdirectie van de uitkeringen aan personen met een handicap;
- f) personen die in het bezit zijn van een afschrift van een definitief geworden gerechtelijke beslissing, of van een attest van het Fonds voor Arbeidsongevallen, van de Administratieve Gezondheidsdienst of van het Fonds voor Beroepsziekten waaruit een arbeidsongeschiktheid blijkt van minstens 66 %".

In artikel 4 van hetzelfde besluit wordt bepaald dat elk beleidsdomein verplicht over een systeem van vrijwillige registratie moet beschikken: "Om de evenredige participatie en gelijke kansen binnen het personeelsbestand te realiseren, wordt gewerkt met streefcijfers. Die streefcijfers worden bepaald door de functioneel bevoegde minister voor zijn/haar beleidsdomein en vastgelegd in de aansturingsinstrumenten. Vervolgens worden ze door de Vlaamse Regering bekrach-

tigd. Elk beleidsdomein gebruikt een operationeel systeem dat vrijwillige registratie van de kansengroepen mogelijk maakt op basis van de definities, omschreven in artikel 2, §1, 3° en 4°. Die registratie verloopt conform met de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens van kansengroepen".

Het zal nog enige tijd vergen vooraleer deze registratiesystemen uitgewerkt en operationeel zijn. Voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn de werkzaamheden hiervoor wel al in een vergevorderd stadium: de registratieschermen in het personeelssysteem Vlimpers zijn ontworpen maar nog niet toegepast.

Verschillende Vlaamse openbare instellingen melden om dezelfde reden dat ook zij over geen of slechts zeer partiële gegevens beschikken. Een aantal geven aan dat zij aan de voorbereiding van een registratiesysteem werken: bijvoorbeeld Kind en Gezin, de VDAB en de VRT. Ook melden enkele instellingen dat er een groot deel jobs in hun personeelsbestand verbonden is aan strenge medische voorwaarden: bijvoorbeeld chauffeurs van De Lijn.

De gegevens waar de entiteiten momenteel over beschikken zijn nog gebaseerd op de situatie vóór het besluit van de Vlaamse Regering van 24 december 2004. Dit betekent dat zij niet altijd beschikken over geregistreerde gegevens in de personeelssystemen met betrekking tot de tewerkstelling van personen met een handicap. Meestal wordt zo'n registratie dan nog beperkt tot de personen waarvoor het bijhouden van dergelijke gegevens relevant is: dit is bijvoorbeeld het geval wanneer gebruik wordt gemaakt van maatregelen van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH), wanneer een handicap in rekening wordt gebracht voor de belastingen, na een arbeidsongeval of voor de werving van het personeel om aan het vereiste 2%-quotum te komen op niveau D.

Wat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap betreft, zijn de gegevens beschikbaar in het centrale personeelssysteem Vlimpers. Ook een aantal Vlaamse openbare instellingen en Vlaamse wetenschappelijke instellingen maken hiervan gebruik.

Tabel 1: Cijfers (jaareinde 2004) voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap: geregistreerde personen met een arbeidshandicap: voornamelijk personen ingeschreven bij het VFSIPH en de personen die voor 66% arbeidsongeschikt zijn:

Niveau	Geslacht	Totaal van het	Aantal personen personeel (hoofden) met handicap	Aandeel %
D	M	2.495	63	2, 13%
	V	1.787	28	
	T	4.282	91	
C	M	2.079	23	0,88%
	V	1.650	10	
	T	3.729	33	
B	M	912	3	0,39%
	V	896	4	
	T	1.808	7	
A	M	2.661	12	0,42%
	V	1.365	5	
	T	4.026	17	
Totaal	M	8.147	101	1,07%
	V	5.698	47	
	T	13.845	148	

Wat de Vlaamse openbare en wetenschappelijke instellingen betreft, doet zich volgende situatie voor.

Volgende instellingen zeggen geen personeel met een handicap in dienst te hebben:

- Dienst"voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO);
- Export Vlaanderen;
- gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen;
- Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen NV (GIMV);
- Instituut voor de Aanmoediging van Innovatie door Wetenschap en Technologie in Vlaanderen (IWT-Vlaanderen);
- Vlaams Informatiecentrum over Land- en Tuinbouw VZW (VILT);
- Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO);

- Vlaamse Onderwijsraad (VLOR);
- Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG);
- Vlaamse Stichting Verkeerskunde (VSV);
- Waterwegen en Zeekanaal.

Volgende instellingen hebben geen eigen personeel maar maken gebruik van personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap:

- Gimvindus NV;
- Investeringsdienst voor de Vlaamse Autonome Hogescholen (IVAH);
- Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie (CBGS);
- Centrum voor Landbouwonderzoek;
- Centrum voor Landbouweconomie;
- Dienst Investeren in Vlaanderen (DIV);
- Egalisatiefonds voor de Responsabiliseringsbijdrage van de Vlaamse Gemeenschap (Vlaams Pensioenfonds);
- Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Éénmalige investeringsuitgaven (FFEU);
- Fonds Bijzondere Jeugdbijstand (FBJ);
- Fonds Culturele Infrastructuur (FoCI);
- Gemeenschapsinstelling De Kempen;
- Gemeenschapsinstelling De Zande (Ruisseledeen Beernem)
- Grindfonds;

- Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen;
- Koninklijke Academie voor Geneeskunde van België (KAGB);
- Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde (KANTL) ;
- Vlaams Commissariaat voor de Media;
- Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD);
- Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA);
- Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE);
- Vlaams Zorgfonds.

Volgende instellingen hebben geen gegevens verstrekt:

- Instituut voor Natuurbehoud;
- Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW).

Volgende instellingen zeggen over onvoldoende relevante gegevens te bezitten omdat een systeem van vrijwillige registratie nog niet is ingevoerd:

- Vlaamse Radio- en Televisieomroep (VRT);
- Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn;
- Kind en Gezin;
- Universitair Ziekenhuis Gent (UZ Gent).

Tabel 2: Cijfers (februari 2005) voor de Vlaamse openbare en wetenschappelijke instellingen met personeelsleden met een handicap in dienst

Naam Instelling	D	C	B	A	Tot	Tot personeel	%
Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)	1	0	0	0	1	75	1,5
Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO)	0	0	0	1	1	25	0,2 5
Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis - Geel (OPZ Geel)	1	1	0	0	2	555	0,3 6
Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis - Rekem (OPZ Rekem)	1	0	1	0	z.	540	0,3 7
Toerisme Vlaanderen	1	1	0	1	3	200	1/5
Vlaamse Landmaatschappij (VLM)	3	0	0	0	3	750	0,4
Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer	2	1	1	0	4	127	3,1
Het Gemeenschapsonderwijs (voorheen ARGO)	2	2	1	0	5	427	1,2
Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM)	1	1	1	2	5	290	1,7
Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM)	4	2	0	1	7	468	1,5
Vlaamse Milieumaatschappij (VMM)	5	4	1	0	10	647	1,5
Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie (Bloso)	7	6	0	0	13	625	2,1
Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH)	5	12	1	2	20	375	5,3
Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)	28	8	7	0	43	467 0	0,9
NV De Scheepvaart	26	3	1	0	30	531	5,7

4. Er zijn in de eerste plaats de acties die deel uitmaken van het positieve-actieplan 2005 van de dienst Emancipatiezaken. Deze acties werden goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 18 februari 2005 en door mij toegelicht op 1 maart 2005 in de Commissie Bestuurszaken naar aanleiding van de indiening van het positieve-actieplan 2005 in het Vlaams Parlement, zoals voorgeschreven door het artikel 12, §2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 1990 betreffende maatregelen tot bevordering van gelijke kansen van mannen en vrouwen in de diensten van de Vlaamse Regering en in de instellingen van openbaar nut die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaams Gewest.

Voor een groeiscenario zijn hier opvallende actiepunten: het uitwerken van een registratiesysteem en het realiseren van redelijke aanpassingen bij wervingstesten. Ook zijn er een groot aantal voorwaardenscheppende en ondersteunende acties: verhogen van de toegankelijkheid van gebouwen en informatie, het centrale budget arbeidspostaanpassingen in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, informatieverstrekking voor en netwerking met de personeelsleden met een handicap, enzovoort.

Ter realisatie van de engagementen die door de Vlaamse Regering op 12 maart 2004 waren aangegaan, heeft de toenmalige Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken aan de leidend ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse openbare en wetenschappelijke instellingen gevraagd om dit groeipad naar 4,5 % uit te tekenen.

Op voorstel van de opdrachthouder Emancipatiezaken heeft het college van secretarissen-generaal hiervoor een interdepartementale werkgroep geïnstalleerd. De werkzaamheden van deze werkgroep, die beperkt zijn tot het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, zijn reeds in een vergevorderd stadium. Het ligt in de bedoeling van de dienst Emancipatiezaken om op basis van deze ervaring een gelijkaardige oefening aan te bieden aan de Vlaamse openbare en wetenschappelijke instellingen.

Evenwel zou de problematiek van de wervingsstop een remmende rol kunnen spelen.

Ik heb alvast het initiatief genomen om in de toekenning van de startbanen voor 2005 de administratie aan te moedigen om meer inspanningen te leveren tot werving van personen met een arbeidshandicap.

Het beperkte contingent startbanen voor heel de Vlaamse overheid wordt toegekend op projectmatige wijze om deze startbanen voor een aanzienlijk aandeel voor te behouden aan onder meer de kansengroep personen met een arbeidshandicap.

Vraag nr. 86
van 11 februari 2005
van de heer JOHAN SAUWENS

Vlaamse overheidsgebouwen Brussel — Leegstand

De financiële problemen van de Vlaamse Gemeenschap zijn groot, zelfs in die mate dat de minister administratieve gebouwen verkoopt om ze achteraf duur opnieuw te huren.

Intussen verneem ik dat twee verdiepingen van het Ferrarisgebouw in Brussel reeds een tijd leeg staan.

1. Kan de minister verklaren wat daar de reden van is ?
2. Hoeveel vierkante meter Vlaamse administratieve gebouwen staan er in Brussel leeg ?
3. Welke inspanning heeft de minister gedaan om dit te voorkomen ?

Antwoord

Vooraleer ik op de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger antwoord, wens ik hem even de context te schetsen.

In de beleidsnota van toenmalig Vlaams minister Van Grembergen, bevoegd voor de huisvesting van de diensten van de Vlaamse Regering, werd benadrukt dat een hergroepering van alle diensten in het Noordkwartier en op het Martelaarsplein in Brussel, met uitzondering voor de diensten van Cultuur, moest nagestreefd worden.

Rekening houdende met de toekomstige beleidsdomeinen die in het kader van het project Beter Bestuurlijk Beleid (BBB) werden voorgesteld, werd door de afdeling Gebouwen een denkoefening uitgewerkt met betrekking tot de toekomstige huisvesting van de diverse administraties.

De criteria voor deze migratie in Brussel waren een beperking van de noodzakelijke verhuisoperaties, een maximale invulling volgens het principe "Anders Werken" en budgettaire restricties.

Uit deze analyse kwamen volgende opties naar voren die, los van de implementatie van BBB, onmiddellijk uitvoerbaar waren en die alle op termijn in een kostenbesparend effect resulteren:

1. verhuis van Abafim (+/- toekomstig beleidsdomein Financiën en begroting) naar het Phoenixgebouw;
2. verhuis van Arohm (+/- toekomstig beleidsdomein Ruimtelijke ordening) naar het Phoenixgebouw;
3. verhuis van AOGGI en ABA (toekomstig beleidsdomein Bestuurszaken) naar het Boudewijngebouw;
4. hergroepering van alle diensten van Aminoal (toekomstig beleidsdomein Natuur) in het Ferrarisgebouw;
5. verlaten van het Markiesgebouw om in te trekken in een gebouw in het Noordkwartier;
6. afzonderlijke regeling voor het beleidsdomein Cultuur, Sport en Jeugd.

Op basis van deze voorstellen werden tot op vandaag reeds volgende beslissingen genomen.

1. Inhuring van het restant van het Phoenixgebouw (vanaf 1/4/2004)
2. Verhuis van Abafim naar het Phoenixgebouw (maart 2004)
3. Inrichtingswerken Boudewijngebouw vierde en vijfde verdieping (na 1/4/2004)
4. Verlaten van het Markiesgebouw tegen eind 2006
5. Verhuis van het beleidsdomein Ruimtelijke ordening naar het Phoenixgebouw (beslissing dd. 17/1/2005)

6. Inhuren van het Arenberggebouw voor het beleidsdomein Cultuur, Jeugd en Sport (beslissing dd. 1/2/2005)

7. Verhuis van het beleidsdomein Cultuur, Jeugd en Sport

8. Verhuis van AOGGI en ABA naar het Boudewijngebouw

Deze beslissingen zijn of worden als volgt gerealiseerd.

1. Het saldo van het Phoenixgebouw werd ingehuurd met ingang van 1 april 2004.
2. De verhuis van ABAFIM werd medio maart 2004 gerealiseerd.
3. Het project voor de renovatie van het Boudewijngebouw vierde en vijfde verdieping werd eind 2003 aanbesteed, maar werd tot op heden niet opgestart (zie verder onder project Boudewijngebouw vierde en vijfde verdieping).
4. Het Arenberggebouw werd ingehuurd.
5. De verhuis naar het Arenberggebouw wordt gepland voor september 2005, voorafgegaan door de verhuis van het kabinet van Vlaams minister Anciaux (april 2005).
6. De verhuis van het beleidsdomein Ruimtelijke ordening naar het Phoenixgebouw zal in twee fasen verwezenlijkt worden. De eerste fase wordt voor juni 2005 gepland, de tweede fase voor medio 2006 (zie verder project Phoenixgebouw).
7. Bij het verlaten van het Markiesgebouw zal er een gepast alternatief in het Noordkwartier worden gezocht voor de huisvesting van de daar gehuisveste administraties. Momenteel wordt er een prospectie in die zin voorbereid.

Wat de huidige leegstand betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen.

Boudewijngebouw: momenteel staan een deel van de derde verdieping en de volledige vierde verdieping leeg (dit is ongeveer 5.700 m², zijnde 2.400 m² op de derde verdieping en 3.305 m² op de vierde verdieping). Deze leegstand is ontstaan na de verhuis van Abafim naar het Phoenixgebouw in maart 2004.

Phoenixgebouw: momenteel staan de tweede verdieping en een deel van de derde verdieping van het Phoenixgebouw leeg (dit is 2.550 m², zijnde 1.650 m² op de tweede verdieping en 900 m² op de derde verdieping). Deze ruimte wordt sinds 1 april 2004 gehuurd.

Dit zijn de enige ruimtes die in Brussel actueel leeg staan. Er staan geen verdiepingen van het Ferrarisgebouw leeg.

Project boudewijngebouw (4de en 5de verdieping)

Zodra de beslissing werd genomen om Abafim te verhuizen naar het Phoenixgebouw werd een project opgestart voor het herinrichten van de vierde en vijfde verdieping in het Boudewijngebouw. Deze werken zullen de capaciteit van het gebouw verhogen. Bij de start van de werken zullen de diensten die momenteel gehuisvest zijn op de vijfde verdieping maximaal gehuisvest worden op de derde verdieping.

Het aanbestedingsdossier voor deze werken van december 2003 voor een bedrag van 3,2 miljoen EUR werd tot op heden niet goedgekeurd.

De Inspectie van Financiën vond deze werken prematuur vermits op dat ogenblik er nog geen formele goedkeuring van het project BBB beschikbaar was en er geen formele goedkeuring van de Vlaamse Regering met betrekking tot het project "Anders Werken" werd verleend.

De Vlaamse minister bevoegd voor de begroting heeft medio april 2004 een begrotingsakkoord verleend voor dit project.

De toenmalige Vlaamse minister Van Grembergen heeft de beslissing over de uitvoering van het project aan mij overgelaten.

De huidige Vlaamse Regering legt de nadruk op budgettaire neutraliteit met betrekking tot de invoering van BBB. Hierdoor werd de adminis-

tratie verplicht om een alternatieve financiering uit te werken.

Na onderhandeling is de eigenaar (Befimmo) bereid om de noodzakelijke investeringen voor de renovatie van de vierde en vijfde verdieping én de herinrichting van het restaurant en de keuken te realiseren. In ruil wordt de huurovereenkomst voor het Boudewijngebouw verlengd met tien jaar tot 30 juni 2027 en wordt de huurprijs zelfs licht verlaagd (3%).

Het dossier voor de goedkeuring van deze investeringswijze met de eraan gekoppelde huurtermijnverlenging wordt eerstdaags door de administratie voorgelegd aan de Inspectie van Financiën en aan mezelf.

Als dit voorstel wordt goedgekeurd, kunnen de werken starten waardoor de verhuis van de diensten eind 2005 kan plaatsvinden.

Project phoenixgebouw

De beslissing om het toekomstige beleidsdomein Ruimtelijke ordening in het Phoenixgebouw te huisvesten dateert van 17 januari 2005. De huidige leegstand wordt nog vóór de bouwvakantie opgevuld in de eerste fase van de verhuis van de diensten van Ruimtelijke ordening. Deze verhuis zal leegstand creëren in het Ferrarisgebouw maar deze wordt zo snel mogelijk opgevuld met diensten van AMINAL die daar kunnen gehuisvest worden.

De geplande migraties na juni 2005 zullen slechts van tijdelijke aard zijn voor het creëren van bufferzones waar de noodzakelijke aanpassingswerken kunnen uitgevoerd worden.

Besluit

In antwoord op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan er gesteld worden dat er sinds april 2004 een tijdelijke leegstand is in het Boudewijngebouw op de derde en vierde verdieping (5.700 m²) en op de tweede en derde verdieping in het Phoenixgebouw (2.550 m²).

Uit het voorgaande blijkt dat de administratie, in nauw overleg met mezelf, de huisvestingsproblematiek in Brussel in een ruimer kader benadert en dat de beslissingen terzake steeds in een groter geheel genomen worden. De huidige, tijdelijke leegstand

wordt verklaard door de financiële beperkingen die de Vlaamse Regering zichzelf heeft opgelegd en ook strikt wenst toe te passen.

Het door de administratie voorgestelde migratieplan kan slechts gerealiseerd worden in de mate dat er bufferzones ter beschikking komen om de noodzakelijke werken uit te voeren. Deze werken betekenen initieel een investering, maar vormen op termijn (vanaf eind 2006) een verlaging van de werkmiddelen van de Vlaamse overheid met betrekking tot haar huisvesting.

Vraag nr. 88
van 11 februari 2005
van de heer HUGO PHILTJENS

Startbanenproject BLOSO – Stopzetting

In het kader van het stelsel van de startbanen voor jonge schoolverlaters en jonge werkzoekenden werd door Bloso in 2000 een project uitgewerkt met betrekking tot het tewerkstellen van zaalwachters voor sportaccommodaties in de gemeente.

Volgens een brief die momenteel in omloop is, uitgaande van Bloso, zou dit project niet meer verlengd worden in 2005.

Dit werd naar verluidt beslist door toenmalig minister van Ambtenarenzaken Paul Van Grembergen.

1. Wanneer werd die beslissing genomen door toenmalig minister Paul Van Grembergen ?
2. Zijn er nog andere projecten die worden stopgezet ? Zo ja, graag een overzicht.
3. Over hoeveel startbaners gaat het in totaal ?

Antwoord

Wat de vragen 1 en 3 betreft, verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar mijn antwoord op vraag nr. 63 van 14 januari 2005 van de heer Jacky Maes.

In antwoord op vraag 2 deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat het startbaanproject gemeentelijke zaalwachters van Bloso het enige

grootschalige project is dat vanaf 2005 niet meer verlengd wordt. Wat de andere projecten betreft, wordt jaarlijks nagegaan of een verlenging ervan opportuun is of niet.

Vraag nr. 89
van 11 februari 2005
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VAC Leuven – Stand van zaken

Op 2 april 2002 hebben de kandidaat-ontwerpers van het Vlaams Administratief Centrum in Leuven hun ontwerp ingediend.

Sedertdien vernamen we niets meer over dit ontwerp.

Wat is de stand van zaken betreffende dit Vlaams Administratief Centrum in Leuven ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger de volgende stand van zaken meedelen met betrekking tot het Vlaams Administratief Centrum in Leuven.

Voor de realisatie van dat Vlaams Administratief Centrum heeft de Vlaamse Gemeenschap een architectuurwedstrijd uitgeschreven, die midden 2002 resulteerde in het aanwijzen van de laureaat GZ-ZAvEM. Eind maart 2003 werd het contract door die laureaat ondertekend. De Vlaamse Regering keurde op 16 oktober 2003 een eerste voorontwerp goed. Op 29 april 2004 werd een tweede versie van het definitieve ontwerp voorgelegd en goedgekeurd.

De ontwerpers zijn de bestekteksten aan het finaliseren. Zij sturen ze nog enigszins bij op basis van de gemaakte opmerkingen. Verwacht wordt dat de bestekteksten een van de komende weken beschikbaar zullen zijn.

De NMBS heeft het statuut van "onschuldig eigenaar" van vervuilde grond verkregen voor het perceel dat de Vlaamse Gemeenschap wenst aan te kopen. Dit houdt in dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaamse Gewest (OVAM) saneringsplicht heeft. In samenwerking

met de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) wordt onderzocht wat dit inhoudt voor de verwerving van deze grond en de bouwplannen.

Het dossier voor het aanvragen van de bouwvergunning werd op 5 januari 2005 bij de betrokken instanties ingediend: stad Leuven, administratie ruimtelijke ordening, brandweer en monumenten en landschappen. Tot op heden werd nog geen beslissing medegedeeld.

Op vraag van de afdeling Gebouwen werd het voorstel van de ontwerpers voor het realiseren van een systeem van boorgat-energieopslag verder bestudeerd. Door de samenstelling van de ondergrond is het onderzoekscentrum VITO tot het besluit gekomen dat een dieper uitgevoerd boorgatenveld een hoger rendement zal opleveren. De meerinvestering die daaruit voortvloeit, is gerechtvaardigd omdat het gebruik van Glycol als warmtewisselaar een besparing zou kunnen opleveren.

In samenwerking met de kunstcel van de Vlaamse Bouwmeester werd aan vier kunstenaars gevraagd een project voor te stellen. Tijdens de bespreking van deze projecten op 18 oktober 2004 werd beslist om twee kunstenaars te selecteren voor de tweede fase van de kunstintegratie. Deze kunstenaars zijn Chantal Akermans en Christoph Terlinden.

De realisatie van dit project wordt momenteel niet opgenomen in de begroting 2005. Aangezien de doelstelling gehandhaafd blijft om in elke provinciehoofdplaats een Vlaams Administratief Centrum te realiseren, moet er gezocht worden naar een alternatieve vorm van financiering voor dit bouwproject. Hiervoor werd onlangs een externe partner gezocht en aangesteld om de afdeling Gebouwen advies te verlenen in het vastleggen van de meest optimale financieringsformule. Dit advies zal dan verwerkt worden in het bestek.

Vraag nr. 90
van 16 februari 2005
van mevrouw AN MICHIELS

VRT – Engels

Dagelijks worden we in uitzendingen op de VRT geconfronteerd met Engelse woorden of Nederlandse woorden die "op zijn Engels" worden

uitgesproken en die gewone Nederlandse woorden vervangen.

Na de jarenlange strijd die de Vlaamse Beweging gevoerd heeft (en nog voert) tegen de verfransing van Vlaanderen, moeten we nu op deze manier een sluipende verengelsing ondergaan. En deze invloed is er wel degelijk, want zelfs zeer jonge kinderen gebruiken al woorden als "jumpen", "kids" en "phones", zonder de Nederlandse woorden nog te kennen.

1. Is het ook de vaststelling van de minister dat op deze manier de Nederlandse taal op subtiële wijze verengelst wordt ?
2. Werd er reeds onderzoek gevoerd naar het gebruik van Engelstalige woorden op de VRT ?

Zo ja, wat was het resultaat ? En is er een verschil merkbaar in het taalgebruik in eigen uitzendingen en in aangekochte uitzendingen ?

Zo neen, waarom niet ? Overweegt de minister dergelijk onderzoek ?

3. Heeft de minister reeds maatregelen genomen om de verengelsing van de Nederlandse taal via tv-uitzendingen tegen te gaan ?

Antwoord

1. Is het ook de vaststelling van de minister dat op deze manier de Nederlandse taal op subtiële wijze verengelst wordt ?

De VRT is zich bewust van de Engelse invloed op het taalgebruik en van zijn rol als taalbepaler in Vlaanderen. De VRT hanteert in zijn taalbeleid dan ook een aantal strikte richtlijnen. Die zijn opgenomen in het *Stijlboek VRT*.

In het boek, een gids voor het taalgebruik op de VRT-netten, wordt de kwestie van het gebruik van Engelse woorden in VRT-uitzendingen besproken:

"Er is geen bezwaar tegen Engelse woorden als ze de sfeer van een tekst of een bijdrage ten goede komen en als er geen gewoon Nederlands alternatief beschikbaar is.

Overdrijf niet met Engels. Voor een aantal begrippen die tegenwoordig wel eens met een Engels

woord aangeduid worden, hebben we vaak goede, ingeburgerde Nederlandse equivalenten. Het gaat om modieuze kreten als *in no time* (in een mum van tijd), *approach* (aanpak), *lookalike* (dubbelganger). Het is niet wenselijk dat we daarvoor het Engelse woord gebruiken. We mogen er niet van uitgaan dat iedereen Engels begrijpt.

Als de sfeer en de context erom vragen, kan een Engels woord gebruikt worden. In dat geval brengt het kleur in de tekst. In een tennisverslag bijvoorbeeld hoeft er geen bezwaar gemaakt te worden tegen woorden als *game* (spel) of *ranking* (ranglijst). In een voetbalverslag daarentegen gebruiken we meestal Nederlandstalige terminologie.

We moeten ook niet overdrijven in het weren van Engels: een groot aantal Engelse woorden is helemaal ingeburgerd en het Nederlandse alternatief doet vaak gekunsteld aan. Dat geldt bijvoorbeeld voor woorden als *consultant*, *tackelen* en *website*."

In het *Stijlboek VRT* worden honderden Engelse woorden opgenomen met Nederlandse alternatieven. Daarbij is dankbaar gebruikgemaakt van de woordenlijst *1.200 x liever Nederlands*, met Nederlandse varianten voor zogenoemd onnodig Engels, van de Stichting Nederlands in Amsterdam.

2. Werd er reeds onderzoek gevoerd naar het gebruik van Engelstalige woorden op de VRT? Zo ja, wat was het resultaat? En is er een verschil merkbaar in het taalgebruik in eigen uitzendingen en in aangekochte uitzendingen? Zo neen, waarom niet? Overweegt de minister dergelijk onderzoek?

De VRT laat het taalgebruik in al zijn programma's systematisch doorlichten door het departement Linguïstiek van de Katholieke Universiteit Leuven. Een van de aspecten die beoordeeld worden, is het onnodige gebruik van vreemde woorden. Uit de rapporten blijkt dat alleen Studio Brussel vaker Engelse woorden gebruikt. De jongeren waar dat net zich op richt, staan onder invloed van de Angelsaksische jongerencultuur en nemen ten dele het daarbij horende taalgebruik over (*skaten* is nu eenmaal niet hetzelfde als *schaatsen*, *tnjampen* is niet hetzelfde als *springen*). Voor de andere radio- en tv-netten wordt in de rapporten uiterst zelden melding gemaakt van onnodig Engels.

De VRT kan mijns inziens dus niet verweten worden dat hij "de Nederlandse taal op subtiële wijze

verengelt". Hij levert veel inspanningen om zo helder en aantrekkelijk mogelijk te formuleren, onder meer door onnodig Engels te weren en Nederlandse alternatieven aan te reiken.

De VRT wordt trouwens door vele organisaties beschouwd als de behoeder van de Nederlandse taal en van een correct taalgebruik in zijn programma's.

3. Heeft de minister reeds maatregelen genomen om de verengelsing van de Nederlandse taal via tv-uitzendingen tegen te gaan?

Gelet op het voorgaande zijn bijkomende maatregelen tegen de verengelsing van de Nederlandse taal via tv-uitzendingen, vooralsnog niet nodig. Het Stijlboek VRT is en blijft de richtlijn voor de VRT-medewerkers.

**Vraag nr. 91
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE**

VRT teletekst – Basket- en volleybalslagen

In het verleden bleek dat de uitslagen en rangschikking van de basketbal- en volleybalcompetitie in tweede nationale niet altijd worden vermeld op de teletekstpagina's van de VRT, tot grote ergernis van clubs en supporters.

1. Waarom worden deze uitslagen en rangschikkingen niet meer vermeld op de teletekstpagina's van de VRT?
2. Welke criteria worden gehanteerd voor het al dan niet vermelden van uitslagen en rangschikkingen?

Antwoord

1. Waarom worden deze uitslagen en rangschikkingen niet meer vermeld op de teletekstpagina's van de VRT?

De VRT wordt jammer genoeg geconfronteerd met een moeilijke inzameling van de wedstrijdgegevens uit de tweede klasse van basketbal en volleybal. De VRT raakt immers onvoldoende snel aan de uitsla-

gen. Er zit met andere woorden heel wat vertraging op.

De VRT wil met teletekst echter een on line aanbod brengen. Met te veel vertraging de uitslagen van de tweede klasse van basketbal en volleybal brengen, past niet in dit on line beleid.

Bij voetbalwedstrijden uit de lagere afdelingen heeft de VRT daarentegen wel de garantie van snelle nieuwsgaring.

2. Welke criteria worden gehanteerd voor het al dan niet vermelden van uitslagen en rangschikkingen ?

Naast de mogelijkheid tot het snel verzamelen van informatie van sportwedstrijden en de filosofie achter een on line medium zoals teletekst, is ook de mate van interesse vanwege de bevolking belangrijk.

De VRT wil een aanbod bieden voor een breed publiek.

De belangstelling voor de tweede klasse basketbal en volleybal is daarentegen volgens de VRT vooral beperkt tot die groep van mensen die zelf in die klasse spelen of er direct bij betrokken zijn.

Vraag nr. 96
van 18 februari 2005
van mevrouw MIET SMET

Subsidies "occasionele initiatieven" – Overzicht

In het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 52 betreffende "Subsidies aan personen, verenigingen, instellingen in binnen- en buitenland" staat te lezen dat in 2002 en in 2003 respectievelijk in 151.838,99 € en 25.985 € voorzien was voor occasionele initiatieven (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van ...).

Welke personen, organisaties of initiatieven waren in 2002 en 2003 de voornaamste begunstigden van deze subsidies ?

Antwoord

Hierbij een overzicht van de occasionele initiatieven gesubsidieerd ten laste van basisallocatie

30.02 van programma 12.1 in 2002 (in totaal voor 151.838,99 €), 2003 (in totaal voor 25.985,00 €) en 2004 (in totaal voor 8.000,00 €).

In 2002

Vereniging voor de	
Verenigde Naties	7.439,00 € (1)
Unesco-Platform	50.000,00 € (1)
Interreg II provincie	
West-Vlaanderen	2.244,80 € (2)
Koning Boudewijnstichting	4.957,87 €
Internationale Vredesschool	12.500,00 €
Uzerbedevaartcomité	5.000,00 €
EYP-België	5.000,00 €
Wave	25.869,32 €
Europese Beweging België	18.500,00 €
Balticum	20.328,00 €

(1) vanaf 2003 gesubsidieerd via basisallocatie 35.04

(2) Interreg III maakt het voorwerp uit van een afzonderlijke basisallocatie 30.06

In 2003

CAFED	20.000,00 €
Flaming-Flanders	5.985,00 €

In 2004

Stad Mesen	5.000,00 €
Centrum Roemeense Studies	3.000,00 €

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE,
LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 244
van 26 januari 2005
van mevrouw HILDE CREVITS

Dossier Lappersfortbos – Aanpak

Op 6 januari laatstleden maakte de minister zijn aanpak bekend m.b.t. het dossier van het Lappersfortbos.

Opvallend is dat de minister laat weten dat, toen de kwestie van het Lappersfortbos tijdens de zomer

2004 op tafel van het kabinet-Peeters belandde, er geen formeel dossier beschikbaar bleek te zijn. Deze situatie leidde ertoe dat de documentatie in de loop van de eerste weken en maanden bijeen gesprokkeld werd.

Voor het centraal gelegen gedeelte heeft de minister beslist een huur- en beheersovereenkomst af te sluiten met Fabricom NV, waarbij de Vlaamse overheid het beheer overneemt van deze 10 ha, de ecologische mogelijkheden ervan ontwikkelt en het openstelt als toegankelijk stadsbos.

Voor het zuidelijke gedeelte van het Lappersfortbos heeft de minister een principiële afspraak met Fabricom NV gemaakt om de aankoopoptie te verlengen. De praktische modaliteiten van deze afspraak zouden verder ingevuld worden. De uiteindelijke bedoeling van de minister is dankzij deze verlenging te zoeken naar een oplossing voor het zuidelijke gedeelte, tot er duidelijkheid is over zijn definitieve planologische bestemming.

1. Hoe komt het dat er geen formeel dossier beschikbaar was over het Lappersfortbos ?

Wat zijn volgens de minister de oorzaken ?

Worden die verder onderzocht ?

2. Wat zijn de modaliteiten van de beheersovereenkomst voor het centraal gelegen gedeelte qua prijs en duurtijd ?
3. Wat houdt de principiële afspraak in met Fabricom NV over het zuidelijke gedeelte ?

Is er intussen zekerheid m.b.t. deze afspraak en werd de aankoopoptie effectief verlengd ?

Werden de praktische modaliteiten intussen verder ingevuld ? Indien niet, binnen welke termijn zal dit gebeuren ? Indien wel, wat houden deze modaliteiten in onder andere inzake prijs en duurtijd van de overeenkomst ?

Antwoord

1. De gebruikelijke werkwijze bij aankoopdossiers van bos- en natuurterreinen is dat de administratie een dossier voorbereidt, waarbij het schattingsverslag, opgemaakt door de

Aankoopcommissaris van het Ministerie van Financiën, aan het dossier wordt toegevoegd.

De dossiers waarvoor geen delegatie is verleend aan de administratie worden ter goedkeuring voorgelegd aan de minister en wanneer de minister zijn akkoord verleent, wordt opdracht gegeven aan de Aankoopcommissaris om met de eigenaar te onderhandelen met het oog op het afsluiten van een aankoopovereenkomst. Uiteraard heeft de minister steeds de bevoegdheid om een dossier naar zich toe te trekken, dus ook de voorbereiding ervan.

Wat het dossier Lappersfort betreft, werden alle stappen in het dossier door het toenmalige kabinet gezet. Ook alle contacten en onderhandelingen met de eigenaar en de bespreking met de stad Brugge werden uitsluitend door het kabinet gevoerd. Bij de kabinetswissel werd het schattingsverslag van de Aankoopcommissaris en een advies van de Inspecteur van Financiën door het toenmalig kabinet aan de administratie overgezonden. Op zich zijn dit essentiële stukken van een aankoopdossier.

Over de gevoerde onderhandelingen en de schriftelijk ingenomen standpunten en engagementen van de diverse partijen was evenwel geen informatie beschikbaar.

2. De principes voor een huur- en beheersoverdracht zijn in volle onderhandeling met NV Fabricom. Het centrale gedeelte wordt voor onbepaalde duur overgedragen aan het Vlaams Gewest met een opzegmogelijkheid na vijf jaar. Het gewest verkrijgt aldus het genot over de gronden tegen een nog te bepalen huurprijs. Voor het overige wil ik nog niet te veel in detail treden omdat de onderhandelingen lopende zijn.
3. Wat het zuidelijk gedeelte aangaat, is de principiële afspraak dat de aankoopoptie zou worden verlengd aan de voorheen bepaalde prijs, geïndexeerd, en dit voor onbepaalde duur met een opzegperiode van een jaar. De praktische modaliteiten zijn eveneens nog het voorwerp van onderhandeling. Het is de bedoeling deze onderhandelingen voor het einde van maart af te ronden.

Vraag nr. 267
van 28 januari 2005
van mevrouw TINNE ROMBOUTS

Natuur- en bosbeleid – Landgoederen

De veelheid aan regels en beperkingen voor bos, natuur en landbouw van de vorige Vlaamse Regering in het kader van het natuurbehoud had het omgekeerde effect en leidde tot veel frustratie op het terrein. Vandaar dat bij de voorstelling van de Beleidsnota Leefmilieu van deze legislatuur (Stuk 139 (2004-2005) – Nr.1) een participatief beleid naar voren werd geschoven. Het concept "landgoederen" werd dan ook met veel enthousiasme onthaald door heel wat bos-, land- en natuureigenaars.

Zo zou een duurzaam bos- en natuurbeheer aangemoedigd worden door de opmaak van beheerplannen voor afzonderlijke bossen en natuurgebieden en zouden privé-initiatieven inzake inrichting en beheer worden aangemoedigd, net zoals de uitwerking van een erkenningsregeling voor bosexploatanten en het realiseren van een volwaardig certificatiesysteem voor houtproductie.

1. Heeft de minister al enig zicht op de manier waarop het concept "landgoederen" zal worden uitgewerkt ?
2. Hoe ziet de minister de integratie van het landgoed in het toekomstige gecoördineerde plattelandsbeleid ?
3. Hoeveel ha bosgrond kan er op deze manier met het oog op het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) worden gerealiseerd ? Kan de minister hiervan een inventaris geven ?
4. Op welke manier wordt er concreet vorm gegeven aan de samenwerking tussen de private eigenaars en de regering ?
5. Is er reeds een onderzoek gestart naar de rendabiliteit van de economische exploitatiebenadering die de minister wenst in te voeren ?

Antwoord

1. Het concept landgoederen is een relatief nieuw begrip in het Vlaamse beleid rond het buitengebied.

In het buitenland bestaan reeds langer voorbeelden van een geïntegreerd beleid dat zich richt tot eigenaars en beheerders van grotere landgoederen. Toch bestaan in Vlaanderen in verschillende beleidssectoren en zelfs in operationele wetgeving aanknopingspunten voor een beleid rond landgoederen. Een veel gehoorde opmerking bij de landeigenaars is de veelheid aan verplichtingen en de toenemende administratie waarmee zij geconfronteerd worden. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf reeds stelt, bevatten bijvoorbeeld de bos- en natuurwetgeving door middel van het instrument "beheerplan" reeds vele mogelijkheden om als het ware te ontsnappen aan de door haar aan de kaak gestelde veelheid aan regels en beperkingen. Zo ontstaat bijvoorbeeld een goedgekeurd bosbeheerplan de bosbeheerder van de plicht om voor elke afzonderlijke activiteit in zijn bossen een machtiging aan te vragen. Door onderlinge afstemming tussen het bosbeleid en het natuurbeleid kan, door middel van een goedgekeurd bosbeheerplan, de bosbeheerder ook bepaalde zekerheden krijgen voor activiteiten die anders vanuit het natuurbeleid ofwel zouden kunnen beperkt worden, ofwel vergunningsplichtig zijn.

Dezelfde technieken worden gebruikt bijvoorbeeld in het kader van het natuurbeleid. Bepaalde activiteiten die opgenomen zijn in een goedgekeurd beheerplan van bijvoorbeeld een erkend natuurreservaat, hoeven niet verder te worden vergund. Zo is bijvoorbeeld een ontbossing waarin voorzien is in een goedgekeurd beheerplan voor een erkend natuurreservaat "vrijgesteld" van de ontbossingsregeling die gekoppeld is aan een stedenbouwkundige vergunning.

Dit zijn maar enkele voorbeelden, maar het is op deze basis dat ik het denkspoor verder wil ontwikkelen : op basis van een geïntegreerde en goed doordachte planning kan een beheercontract worden afgesloten tussen de overheid en de beheerder van een landgoed waarin de wederzijdse rechten en verplichtingen kunnen opgenomen worden.

2. Vermits het grootste deel van de functies van een landgoed in het buitengebied gesitueerd zijn en een relatie hebben met leefmilieubeleid, wil ik in eerste instantie onderzoeken of dit idee in te passen is in de bestaande regelgeving

rond natuur-, bos- en faunabeheer en mestbeleid. Uiteraard zijn overleg en integratie nodig met andere beleidsdomeinen, met name de ruimtelijke ordening en zeker ook het plattelandsbeleid en het beleid rond het onroerend en landschappelijk erfgoed.

3. Dat dit beleid zou meehelpen aan de geplande bosuitbreiding wil ik graag vooropstellen als één van de doelstellingen, maar het is niet de belangrijkste doelstelling. Het is dan ook op dit moment te prematuur om hier rond een planning vooruit te schuiven. Ik werk momenteel aan verschillende projecten rond bosuitbreiding waar ik samen met de lokale besturen, naar aanleiding van de opmaak van ruimtelijke plannen, ruimte wil creëren voor nieuwe bossen. De bosuitbreiding moet immers planmatig en bovenal vanuit een lokaal draagvlak groeien. Uiteraard dient binnen deze ruimtelijke visies het particulier initiatief aan bod te komen bij de uiteindelijke realisatie van deze planmatige bosuitbreiding. Een beleid gericht op de landgoederen kan hiertoe bijdragen.

Ter vervollediging wil ik melden dat nu reeds financiële ondersteuning geboden wordt aan particulieren ter realisatie van de bosuitbreiding. Ik wil dit beleid dan ook voortzetten naast het geschetste initiatief rond de landgoederen.

4. Er zijn verschillende manieren waarop de overheid samenwerkt met private eigenaars.

Ik gaf reeds het voorbeeld van de bosbeheerplannen. Dit instrument biedt ons ook de mogelijkheid om particuliere bosbeheerders te adviseren en met raad bij te staan in de planning en organisatie van het beheer over hun bos. Een recent klantentevredenheidsonderzoek onder de klantengroep "private bouseigenaars" leerde dat de private bouseigenaar het extra advies en de technische competentie van de ambtenaren van de afdeling Bos en Groen sterk op prijs stelt.

Een ander voorbeeld is de bosgroep die een coöperatieve structuur is waarin verschillende typen van bouseigenaars de krachten bundelen rond een efficiënter en effectiever beheer van hun bossen.

Verder zijn er de verschillende financiële stimuli waarmee de overheid de bosbeheerder de soms zware inspanningen voor een duurzamer bosbeheer tracht te verlichten.

Nog een ander voorbeeld is de VZW Inverde, misschien nog steeds beter bekend onder zijn oude benaming EBG (Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal). Dit is een gespecialiseerd vormings- en informatiecentrum rond bos-, natuur- en groenbeheer waarin de Vlaamse overheid onder meer samen met de private eigenaars vormings- en opleidingsprojecten uitwerkt die ook ten dienste staan van de particuliere bouseigenaar.

Op beleidsmatig vlak wordt heel geregeld overlegd tussen de verschillende geledingen van de Milieuadministratie en vertegenwoordigers van belangenverenigingen die opkomen voor de particuliere sector.

5. Een beleid gericht op de landgoederen moet inderdaad ook vanuit economische invalshoek bekeken worden, wat evenzeer een aspect van duurzaam beheer inhoudt. De sociaal-economische context is inderdaad cruciaal en ik zal die dan ook voldoende aan bod laten komen. Op dit ogenblik zijn er nog te veel vrijheidsgraden om zinvol een studie te starten.

Vraag nr. 274
van 2 februari 2005
van de heer RUDI DAEMS

Sluiswachters – Dienstwoningen

De Dienst voor de Scheepvaart beheert het Albertkanaal en een aantal Kempische en Limburgse kanalen.

De dienst beschikt langs deze kanalen over een reeks dienstwoningen voor de sluiswachters ("technisch beambten").

1. Over hoeveel dienstwoningen langs het Albertkanaal en de Kempische en Limburgse kanalen beschikt de Vlaamse overheid ?
2. Worden al deze dienstwoningen vandaag effectief gebruikt als dienstwoning ?
3. Bestaan er wettelijke regelingen over het gebruik en de huur van deze woningen ? Zo ja, welke ?
4. Door wie worden deze woningen betrokken ? Gaat het in alle gevallen over ambtenaren verbonden aan de Dienst voor de Scheepvaart ?

Antwoord

In de vraag wordt gesproken over "Dienst voor de Scheepvaart". In de loop van 2004 heeft het Vlaams Parlement een decreet gestemd waarbij de "Dienst voor de Scheepvaart" werd omgevormd in "NV De Scheepvaart". In het antwoord wordt dan ook de benaming "NV De Scheepvaart" gebruikt.

1. De term "dienstwoningen" dient alleszins te worden verduidelijkt: in het verleden werden systematisch woningen gebouwd in de onmiddellijke omgeving van kunstwerken (sluizen en bruggen). Deze dienstwoningen worden bewoond door ambtenaren voor het uitoefenen van permanentie op deze kunstwerken. Doordat aan een bepaald kunstwerk in de loop der tijden geen permanentie meer nodig was (bv. een beweegbare brug die vervangen werd door een vaste brug) werd ook de originele bestemming van de aangrenzende woning veranderd en spreekt men eigenlijk niet meer van "dienstwoning".

Bij de aanleg/verbreding van de waterwegen werden er diverse woningen in de reservatiezones onteigend. Sommige van deze woningen werden afgebroken, andere zijn alsnog behouden gebleven. Ook hier spreekt men niet van "dienstwoningen".

In het licht van het bovenvermelde beheert NV De Scheepvaart vandaag 114 woningen, waarvan 80 dienstwoningen en 34 "andere" woningen die particulier worden verhuurd.

2. Zoals blijkt uit bovenstaande wordt 70 % van de woningen in beheer bij NV De Scheepvaart als dienstwoning gebruikt. Bij het uitoefenen van een bepaalde functie (bv. sluis- of dijkwachter) hoort soms de verplichting om een dienstwoning te betrekken.
3. Wat de dienstwoningen betreft zijn er formele regelingen opgenomen in het personeelsstatuut.
4. Indien er "niet-dienstwoningen" vrijkomen, worden zij in eerste instantie aangeboden aan het personeel van het desbetreffende district. De toewijzing van deze woningen gebeurt volgens een daartoe opgemaakt reglement. Het gaat hier niet om luxewoningen, maar voornamelijk

kleine huizen met een zeer elementaire vorm van comfort. De gevraagde huurprijs is dan ook in verhouding. Indien er in het eigen district geen geïnteresseerden zijn en bijgevolg een woning leeg staat, ontvangt de vennootschap al vlug aanvragen uit de privé-sector om deze woningen te mogen kopen of huren. Vermits deze woningen in onteigeningszones liggen, is er van verkopen uiteraard geen sprake. Wetende dat de kernopdracht van NV De Scheepvaart de exploitatie van de waterweg is en dat de financiële middelen beperkt zijn, kan en wenst de vennootschap geen zware investeringen (te) doen aan deze woningen. Indien er privé-interesse is voor een dergelijke woning wordt zij in voorkomend geval aan de eerste geïnteresseerde kandidaat verhuurd.

Wanneer de woningen niet meer voldoen aan de elementaire vereisten voor bewoning, worden ze afgebroken.

Vraag nr. 275**van 2 februari 2005****van de heer JAN VERFAILLIE***Mestuitvoer grensboeren – Stand van zaken*

Heel wat landbouwers in de grensstreek met Frankrijk en West-Vlaanderen hebben, naast de hoofdzetel van hun bedrijf in Vlaanderen, gronden (in totaal +/- 1.200 ha) in Frankrijk. Voor het uitrijden van varkens- en koeienmest geeft de Franse overheid geen toelating om met deze mest naar de bedrijfseigen Franse gronden te rijden (kippenmest en paardenmest vormen echter geen probleem).

De jaarlijkse toelating moet worden gevraagd met een aanvraagdossier via de plaatselijke autoriteiten in Rijsel (Département du Nord). De opmaak van dergelijk aanvraagdossier bezorgt de landbouwers dagen werk, terwijl ze vooraf het antwoord kennen : "l'importation de lisier dans le Nord de France est interdite pour les transfrontaliers, par l'arrête préfectoral du Nord du 25 juin 1990".

Rijsel wil thans geen dossiers meer behandelen en stuurt de landbouwers door naar Parijs (ondanks het akkoord dat afgesloten werd in juni 2004 met gouverneur Breyne). Parijs geeft te kennen dat het voor hen geen probleem vormt, maar dat men moet overeenkomen met de plaatselijke autoritei-

ten. Zo komt men natuurlijk in een vicieuze cirkel terecht, die de landbouwers dwingt om in de schemerzone te werken.

Aansluitend op mijn vraag om uitleg van 3 november 2004 (Handelingen Commissievergadering nr. 49 van 18 november 2004, blz. 9-10) zou ik dan ook volgende vragen willen stellen.

Hebben het Département du Nord en de overkoepelende dienst in Parijs al gereageerd op de uitnodiging tot overleg van de Mestbank ?

Zo ja, heeft het overleg al plaatsgevonden ? Wat was het resultaat ? Of zo het nog niet heeft plaatsgevonden : voor wanneer is het gepland ?

Zo neen, is er al een rappel gestuurd ?

Antwoord

Vanuit de bevoegde diensten in het Département du Nord is positief gereageerd op de vraag tot overleg. Dit overleg tussen de VLM-Mestbank enerzijds en de vertegenwoordigers van de "Direction Départementale des Services Vétérinaires du Nord" (DDSV) anderzijds, heeft plaatsgevonden op woensdag 16 december in de kantoren van de Mestbank in Brussel.

Dergelijk overleg is reeds geregeld gevoerd in het verleden (minstens jaarlijks) en vindt afwisselend plaats in Rijsel of Brussel.

Het opzet van deze vergadering was om de knelpunten/aandachtspunten van 2004 in verband met de uitwisseling van zuivere mest en verwerkte mest tussen Vlaanderen en Frankrijk te bespreken.

Naast een uitgebreid debat over de toe te passen procedures in het kader van de implementatie van de Europese verordening 1774/2002 werden de mogelijkheden voor bemesting van bedrijfseigen gronden in Frankrijk besproken.

Het standpunt van de DDSV was eenduidig: Vlaamse grensboeren kunnen hun bedrijfseigen gronden in Frankrijk bemesten met pluimveemest en paardenmest. Deze regeling kan in principe niet aanvaard worden voor varkens- en rundermest op grond van een Frans ministerieel besluit van 25

september 1995 en van een prefectoraal verbod van 25 juni 1990.

Het bewuste ministerieel besluit van 25 september 1995 stelt dat enkel pluimvee- en paardenmest kunnen uitgewisseld worden en het prefectoraal verbod van 25 juni 1990 stelt dat de invoer en spreiding van mest in het "Département du Nord" vanuit derde landen verboden is.

Momenteel is op dit principe één uitzondering toegelaten; met name vier grensboeren hebben de toelating gekregen om runderstalmest op hun Franse gronden te spreiden. Grensregelingen betreffende varkensmest en rundermest worden niet toegestaan.

Naar aanleiding van een aantal juridische onduidelijkheden zowel op het vlak van importmogelijkheden en -procedures als wat betreft de grensboerenregeling en de verschillende standpunten die daarbij worden ingenomen door de diverse Franse departementen, plant de VLM-Mestbank in het voorjaar een uitgebreid overleg met de bevoegde administraties van Parijs en de meest betrokken Franse departementen.

Het is de bedoeling om zo spoedig mogelijk te komen tot eenduidige afspraken met alle betrokken Franse administraties, zodat de VLM-Mestbank naar de Vlaamse landbouwers een uniforme en werkbare regeling kan communiceren en de mest-exportmogelijkheid naar Frankrijk duurzaam kan gegarandeerd blijven.

Vraag nr. 284
van 4 februari 2005
van de heer HUGO PHILTJENS

Bomen langs gewestwegen – Verkeersveiligheid

Langs verschillende gewestwegen staan er bomen vlak langs de rijbaan en het fietspad. Dit leidt tot onveilige toestanden, ook voor de fietsers.

Al te vaak liggen er kransen langs de weg waar er verkeersslachtoffers gevallen zijn. Recentelijk zijn er in Limburg nog twee jongeren verongelukt tijdens het weekend toen ze met hun auto tegen een boom reden. Sommige wegen zoals de N717 worden "dodenweg" genoemd.

In Limburg wil men nu, gezien die onveilige toestanden en vele ongevallen, de bomen langs de gewestwegen in de bebouwde kom systematisch kappen. Dit initiatief kan ik natuurlijk alleen maar toejuichen. Toch vind ik dat er buiten de bebouwde kom, waar de snelheid sowieso hoger ligt, ook maatregelen getroffen moeten worden om de bomen te kappen op onveilige plaatsen zoals in bochten en ter hoogte van aansluitingen met andere wegen.

1. Is het inderdaad zo dat de bomen langs de gewestwegen binnen de bebouwde kom systematisch zullen worden gekapt ?
2. Worden er eventueel richtlijnen uitgevaardigd waarin men minder kritisch is omtrent het vellen van bomen buiten de bebouwde kom ?
3. Gaat men ervan uit dat de verkeersveiligheid zal verhogen als de fietspaden heraangelegd worden achter de bomen ?

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer plant geen systematische kappingen. Enkel wanneer een boom een potentieel gevaar voor de weggebruiker oplevert of wanneer dit past in een infrastructuurwerk wordt er geveld. In de meeste gevallen worden op dezelfde plaats bomen teruggeplaatst. Dit op een verkeersvriendelijke manier waarbij ze verder van de weg komen te staan en verder uit elkaar. In elk ontwerp wordt dit afzonderlijk bekeken.

Op de betrokken locatie in Zutendaal zal er inderdaad een bomenrij gerooid worden. Dit zal gebeuren omwille van een fietspad dat daar aangelegd wordt.

2. De afdeling Bos en Groen (Aminal) plant een initiatief met betrekking tot het opstellen van een model bomenbeheerplan. Bedoeling is de boombeheerders een instrument aan te reiken dat hen moet ondersteunen in het voeren van een duurzaam bomenbeheer. Dit instrument is een leidraad om problemen met bomen te voorkomen.

Indien het gaat om bomen die een acuut gevaar opleveren voor de weggebruiker is een ver-

korte procedure mogelijk. Mits voorafgaande schriftelijke instemming van de afdeling Bos en Groen kunnen hoogstammige bomen geveld worden zonder stedenbouwkundige vergunning als er sprake is van "acuut gevaar".

3. Het aanleggen van fietspaden die van de rijweg gescheiden zijn, beoogt inderdaad een betere bescherming van de zwakke weggebruiker.

Vraag nr. 287 van 4 februari 2005 van de heer JOS DE MEYER

Investeringsprogramma binnenvaart – Herinrichting Reep Gent

In het investeringsprogramma voor de binnenvaart (BA 364F7322), met als doelstelling het wegwerken van knelpunten in het waterwegennet, is de herinrichting Reep in Gent, Bovenschelde, opgenomen.

1. Welke werken worden hiermee juist bedoeld ? Graag een korte beschrijving ervan.
2. Is dit werk reeds aanbesteed ? Zo ja, wat is de kostprijs ?
Zo neen, wanneer wordt dit werk aanbesteed ?
3. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
4. Voor wanneer is de uitvoering ervan gepland ?

Antwoord

1. Het project heeft als doelstelling recreatieve infrastructuur. Het betreft geen werken aan de Reep zelf maar wel het uitwerken van het ontwerp van de kunstenaar voor het monument aan de samenvloeiing van Leie en Schelde. De technische uitwerking omvat verschillende sterk uiteenlopende disciplines (scheepsbouw, staalbouw, licht- en geluidstechnieken,...).
2. Het werk is nog niet aanbesteed. Een aanbesteding wordt op zijn vroegst voor de tweede helft 2005 gepland.
3. Er is geen bedrag opgenomen op de begroting 2005.

4. De uitvoering volgt uiteraard na aanbesteding, goedkeuring en vastlegging en zal waarschijnlijk in de loop van 2006 gebeuren.

Vraag nr. 290
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investerings waterbeheersing – Uitwatering Denderbellebroek

In het investeringsprogramma voor waterbeheersing (BA 364F7323), met als doelstelling de beheersing van de waterpeilen, is de bouw van een uitwateringsconstructie in het Denderbellebroek langs de Dender opgenomen.

1. Waar wordt de uitwateringsconstructie in het Denderbellebroek precies gebouwd ? Graag een korte beschrijving van deze constructie.
2. Is dit werk reeds aanbesteed ? Zo ja, wat is de kostprijs ?

Zo neen, wanneer wordt dit werk aanbesteed ?

3. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
4. Voor wanneer is de uitvoering ervan gepland ?

Antwoord

1. Het Denderbellebroek dient als buffer voor het Denderwater dat tijdens perioden van hoogtij niet onmiddellijk kan geloosd worden in de Zeeschelde. Dit gebufferde water wordt dan tijdens laagwaterperiodes door middel van pompen (met een totaaldebiet van ongeveer 6 m³/s) terug naar de Dender gepompt, om zo afgevoerd te worden naar de Zeeschelde via de stuw van Dendermonde.

Het ledigen van het Denderbellebroek dient, wanneer de waterstand op de Dender en de Zeeschelde dit toelaat, zó snel mogelijk te gebeuren, enerzijds om de bergingscapaciteit voor een eventuele volgende hoge waterstand te vrijwaren en anderzijds om de beken die in het Denderbellebroek uitmonden, te kunnen ontlasten.

Om dit te realiseren, wordt een uitwateringssluis gerealiseerd tussen het broek en de Dender. Zo kan het water bij eb op de Zeeschelde maximaal gravitair geëvacueerd worden vanuit het broek naar de Dender en worden de pompen slechts in tweede instantie ingeschakeld voor zover dat nog nodig mocht zijn.

Deze uitwateringssluis zal gebouwd worden net opwaarts het bestaande pompstation. Dit is het diepste punt van het Denderbellebroek, waar het neerslagwater verzameld wordt in een bekken.

De uitwateringssluis zal bestaan uit twee geulen van 6 meter breedte die het bekken in verbinding stellen met de Dender en afgesloten worden door middel van metalen hefschuiven.

Deze constructie zal gelegen zijn in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Door de bouw onmiddellijk opwaarts het bestaande pompstation en een aangepaste vormgeving zal de visuele impact op de omgeving tot een minimum beperkt worden.

2. Er is nog geen aanbestedingsdatum bepaald.
3. Er is nog geen bedrag op de begroting ingeschreven wegens studie.
4. Er is nog geen zicht op de periode van uitvoering.

Vraag nr. 292
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investerings waterbeheersing – Sigmaplan Demer

In het investeringsprogramma voor waterbeheersing (BA 364F7323), met als doelstelling dijkwerken en oeververstevingen aan de binnenwateren, is de optimalisatie van het Sigmaplan uit het oogpunt van overstromingsrisico's op de Demer opgenomen.

1. Wat houdt deze optimalisatie van het Sigmaplan uit het oogpunt van overstromingsrisico's op de Demer in ? Graag een korte beschrijving hiervan.

Zijn de werken voor deze optimalisatie van het Sigmaplan reeds aanbesteed ? Zo ja, wat is de kostprijs ?

Zo neen, wanneer worden deze werken aanbesteed ?

2. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
3. Voor wanneer is de uitvoering ervan gepland ?

Antwoord

1. De overstromingsproblematiek op de Demer wordt hoofdzakelijk veroorzaakt door excessieve bovenafvoer. De geplande werken betreffen de aanleg van een winterdijk langs de wijk Hellicht in Rotselaar. Deze wijk had de afgelopen jaren herhaaldelijk te kampen met wateroverlast. Momenteel wordt er een MER (*milieueffectrapport – red.*) gemaakt voor dit project. Nadien wordt het ontwerp gefinaliseerd. De aanbesteding is gepland voor oktober 2005.
2. Voor dit project is een bedrag van € 833.000 vereist. Deze werken kunnen aldus pas aanvangen in 2006, waarvoor de kredieten pas dan ter beschikking dienen te zijn.
3. De start van de uitvoering is gepland voor het voorjaar van 2006.

Vraag nr. 294 van 4 februari 2005 van de heer JOS DE MEYER

Investeringsprogramma waterbeheersing – MER/LER-studies Zeeschelde

In het investeringsprogramma voor waterbeheersing (BA 364F7323), met als doelstelling dijkwerken en oeververstevingen aan de binnenwateren, is het uitvoeren van MER- en LER-studies (milieueffect- en landbouweffectrapport) voor de Zeeschelde opgenomen.

1. Voor welke werken en in welke gebieden (welke gemeenten) worden deze studies uitgevoerd ?

Zijn deze studies reeds gegund ? Zo ja, wat is de kostprijs ?

Zo neen, wanneer worden ze gegund ?

2. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
3. Voor wanneer worden de resultaten van deze studies verwacht ?

Antwoord

1. Conform de beslissing van de Vlaamse Regering van 17 december 2004 zal er tegen 01 juli 2005 duidelijkheid zijn over de precieze ligging en grootte van de aan te leggen overstromingsgebieden. De procedure die moet leiden tot het gedetailleerde onderzoek naar de effecten op de landbouw kan dus maar opgestart worden na 01 juli 2005.
2. Op de begroting 2005 is hiervoor in een bedrag van € 625.000 voorzien.
3. De resultaten van de studie worden verwacht in de loop van 2006.

Vraag nr. 295 van 4 februari 2005 van de heer JOS DE MEYER

Investeringsprogramma waterbeheersing – Milieu-onderzoek Zeeschelde

In het investeringsprogramma voor waterbeheersing (BA 364F7323), met als doelstelling dijkwerken en oeververstevingen aan de binnenwateren, is het uitvoeren van een milieuhygiënisch onderzoek voor de Zeeschelde opgenomen.

1. Wat houdt dit milieuhygiënisch onderzoek juist in ? Graag een korte omschrijving.
2. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
3. Voor wanneer worden de resultaten van dit onderzoek verwacht ?

Antwoord

1. In het kader van de wetgeving inzake droog grondverzet is het noodzakelijk om de milieuhygiënische kwaliteit van uit te graven grond te onderzoeken, om na te gaan of die grond opnieuw bruikbaar is.
2. Op de begroting 2005 is in een totaalbedrag van € 208.000 voorzien.
3. De resultaten worden in de loop van 2006 verwacht.

Vraag nr. 297
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investerings waterbeheersing – Studies Waterbouwkundig Labo

In het investeringsprogramma voor waterbeheersing (BA 364F7323) zijn diverse studies opgenomen, onder meer het uitvoeren door het Waterbouwkundig Laboratorium van studies voor waterbeheer en zoetwaterbeheer en ook de studie van het veiligheidsniveau in Vlaanderen.

1. Kan de minister een korte beschrijving geven van de verschillende studies die het Waterbouwkundig Laboratorium in het kader van waterbeheersing uitvoert ?

Welke zijn de voornaamste specifieke onderzoeksdoelstellingen ?

2. Met welke partners wordt er eventueel samengewerkt ?
3. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
4. Voor wanneer worden de resultaten van deze verschillende studies verwacht ?

Antwoord

1. De afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek (WLH) voert in het kader van de strategische doelstelling "Bescherming tegen wateroverlast en/of watertekort", vermeld in mijn beleidsnota (*Stuk 130*

(2004-2005) – Nr. 1 – red.), hydrologisch onderzoek uit om de negatieve effecten van extreem hoog- en laagwater te minimaliseren. Daarbij wordt verondersteld dat water niet volledig kan beheerst worden, in het beste geval kan het beheerd worden. In plaats van het voorkomen van overstromingen vormt het terugdringen van de risico's die de veiligheid aantasten, het uitgangspunt. Het beheer van hemelwater en oppervlaktewater wordt zo georganiseerd dat verdroging wordt voorkomen, beperkt of ongedaan gemaakt. De afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek voert hydrologisch onderzoek uit ter ondersteuning van deze beleidsvisies. Meer concreet wordt hydrologisch onderzoek uitgevoerd met volgende doelstellingen:

- de uitbreiding en modernisering van het hydrologisch meetnet op vraag van de lokale waterwegbeheerder en van derden zodat vrijwel on line de lokale waterstanden kunnen opgevolgd worden ;
- de gestructureerde opslag van alle hydrologische metingen, zodat ze steeds bruikbaar blijven voor verder hydrologisch onderzoek in geavanceerde informatiesystemen ;
- de professionele gebruiker en burger de actuele waterstanden en debieten informeren via het beheer en de verdere uitbouw van de internetsite <http://www.lin.vlaanderen.be/awz/waterstanden/hydra> en andere moderne communicatiemiddelen;
- de beschikbaarheid van nauwkeurige hydrologische en hydraulische modellen van alle Vlaamse bevaarbare waterlopen, die ingezet kunnen worden voor verschillende doeleinden ;
- de bepaling van hydrologische effecten van mogelijke maatregelen om de veiligheid tegen overstromingen te verhogen ;
- de voorspelling van waterstanden en debieten, zodat de waterwegbeheerder en hulpdiensten optimaal geïnformeerd kunnen worden ;
- de verdere ontwikkeling van wetenschappelijke methodes die de schade en het risico van overstromingen kwantificeren.

Deze methode werd reeds toegepast bij de voorbereidende studies ter actualisatie van het Sigmaplan en in het kader van de Langetermijnvisie voor de Schelde.

Meer specifiek.

- Het opmaken van numerieke hydrologische en hydraulische modellen van het kanaal naar Charleroi en Zeekanaal Brussel-Schelde. Dit omvat het opbouwen van numerieke hydrologische en hydraulische modellen volgens een opgelegde algemene methodologie. Het WLH werd met de technisch-inhoudelijke opvolging van deze opdracht belast. De werken starten op 1 maart 2005.
- De uitbouw van een telemetriesysteem, om een gecentraliseerde beheersing van de waterhuishouding op het Zeekanaal Brussel-Schelde, het Kanaal Brussel-Charleroi en het Kanaal Leuven-Dijle te verkrijgen.

Het bestek werd opgesteld door de afdeling Elektriciteit en Mechancia Antwerpen in samenwerking met het WLH. Het WLH zal de afdeling Elektriciteit en Mechanica Antwerpen bijstaan bij de kwaliteitscontrole bij de uitvoering.

2. De afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek voert dit onder-

zoek uit in nauw overleg met de afdeling Beleid Havens, Waterwegen en Zeewezen van de administratie Waterwegen en Zeewezen en met de lokale waterweg beheerders NV De Scheepvaart en NV Waterwegen en Zeekanaal.

Het uitvoeren van scenarioanalyses, waarbij hydrologische effecten van mogelijke infrastructuuringrepen bepaald worden, gebeurt steeds in opdracht van de lokale waterwegbeheerder. De samenwerking met deze organisaties wordt geregeld in een formele samenwerkingsovereenkomst met de afdeling Zeeschelde van het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV, en in de in opmaak zijnde samenwerkingsovereenkomsten met NV De Scheepvaart en NV Waterwegen en Zeekanaal.

Concreet is er een intensieve en goede samenwerking en interactie met de afdeling Zeeschelde en de afdeling Bovenschelde van de NV Waterwegen en Zeekanaal, met de afdeling Maas en Albertkanaal van de NV de Scheepvaart, en met de afdeling Kust en de afdeling Maritieme Toegang van de administratie Waterwegen en Zeewezen.

3. De volgende projecten worden opgenomen op de begroting waterbeheersing 2005 (BA 364F7323):

Project	Ingeschreven bedrag (Euro)	Doelstelling
Uitbouw HYDRA	600.000	Verdere ontwikkeling van applicaties voor beheer en terbeschikkingstelling van hydrologische data
Datamanagement HYDRA	225.000	Dagelijks beheer van de hydrologische databank Hydra
Uitbreiding meetnetten	500.000	Verdere uitbreiding en modernisering van het hydrologisch meetnet
Meteorologische, hydrologische en geografische gegevens	50.000	Aankoop van meteorologische, hydrologische en geografische data bij derden ten behoeve van hydrologisch onderzoek
Optimalisatie voorspellingstrein	250.000	Optimalisatie van de hardware ten behoeve van de opmaak van dagelijkse hydrologische voorspellingen
Optimalisatie 1D-modellen	100.000	Actualisatie van 1D-hydraulische modellen aan recentelijk uitgevoerde ingrepen op het terrein
Bepalen bresgevoeligheid winterdijken	200.000	Onderzoek naar het mechanisme van breken van winterdijken

4. De resultaten van de uitbestede projecten 2005 worden verwacht tegen:

Project	
Uitbouw Hydra	dec 2006
Datamanagement Hydra	sep 2006
Uitbreiding meetnetten	juni 2006
Meteorologische, hydrologische en geografische gegevens	jan 2006
Meteorologische radartoren	dec 2006
Opmeting overstroomde gebieden	dec 2006
Optimalisatie voorspellingstrein	jan 2007
Optimalisatie 1D-modellen	sep 2006
Bepalen bresgevoeligheid winterdijken	jan 2007

Bovenstaande projecten zijn een uitvoering van mijn beleidsnota.

De bovenstaande inspanningen die worden geleverd voor specifieke verbeteringen en uitbreidingen van het huidige systeem en de ontwikkeling van nieuwe instrumenten nemen niet weg dat er ondertussen reeds een professioneel en operationeel Hydrologisch Informatiecentrum functioneert dat de gegevens van de waterstanden en debieten meet, beheert en exploiteert en met de ontwikkelde hydraulische en hydrologische modellen onderzoek doet ter realisatie van bovenstaande doelstellingen.

Vraag nr. 302
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investeringsbruggen – Ringvaart Gent

In het investeringsprogramma voor bruggen (BA 364F7311) is, in het kader van het patrimoniumbeheer, de renovatie van het wegdek W12 en herstelling van W15 aan de Ringvaart om Gent opgenomen.

1. Graag een korte beschrijving van de uit te voeren werken.
2. Zijn deze werken reeds aanbesteed? Zo ja, wat is de kostprijs?

Zo neen, wanneer worden ze aanbesteed?

3. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005?
4. Voor wanneer is de uitvoering ervan gepland?

Antwoord

Renovatie wegdek W12

Het betreft werken aan de brug van de Ringvaart om Gent in de Hundelgemsesteenweg in Merelbeke.

- 1) Dit project behelst het volledig verwijderen van de toplaag van het brugdek, de afschermingslaag en de afdichtingslaag, in een zone tussen de fietspaden op de brug.
- 2) De aanbesteding is gepland voor begin april 2005.
- 3) Het ingeschreven bedrag op de begroting bedraagt 83.000 EUR.
- 4) De uitvoering is, in samenspraak met de politie en de gemeente, voorzien voor eind mei 2005.

Herstelling W15

Het betreft werken aan de brug over de Ringvaart om Gent in de Brusselsesteenweg in Melle.

- 1) Dit project behelst een grondige herstelling van de betonnen boogbrug over de Ringvaart, meer bepaald betonherstellingen aan de onderzijde van de brug en herstellingswerken aan de brugvoegen en voetpaden.
- 2) De aanbesteding is voorzien voor juni 2005.
- 3) Het ingeschreven bedrag op de begroting bedraagt 250.000 EUR (hieronder vallen ook herstellingswerken aan de spoorwegbrug S3).
- 4) De uitvoering is voorzien voor na het bouwverlof 2005.

Vraag nr. 303
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investeringsbruggen – Zeeschelde

In het investeringsprogramma voor bruggen (BA 364F7311) is, in het kader van het patrimoniumbeheer, het herstellen van bruggen van de Zeeschelde opgenomen.

1. Graag een korte beschrijving van de uit te voeren werken ?
2. Zijn deze werken reeds aanbesteed ? Zo ja, wat is de kostprijs ?

Zo neen, wanneer worden ze aanbesteed ?

3. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
4. Voor wanneer is de uitvoering ervan gepland ?

Antwoord

1. In het investeringsprogramma voor bruggen werd voor de Zeeschelde één project opgenomen, namelijk de renovatie van de stuwbrug over de monding van de Nete-afleiding in Lier.
2. De aanbesteding van deze opdracht is gepland voor begin april 2005.
3. Op de begroting 2005 is voor deze werkzaamheden een bedrag ingeschreven van €1.000.000.
4. De uitvoering van de werken is gepland voor zo snel mogelijk na de betekening van de offerte en de vastlegging van het benodigde krediet.

Vraag nr. 304
van 4 februari 2005
van de heer JOS STASSEN

VEN-gebied Vlassenbroek – Geplande parking

Het dorp Vlassenbroek maakt deel uit van het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN).

In dit VEN-gebied krijgt de natuur een bijkomende bescherming en worden er instrumenten ingezet zodat eigenaars en beheerders mogelijkheden en middelen krijgen voor de instandhouding van die natuur, waardoor in de toekomst iedereen in Vlaanderen nog kan beschikken over voldoende bos en natuur om in te recreëren, te leven en te werken. Het dorp Vlassenbroek maakt deel uit van dit netwerk en is ook een echte trekpleister voor wandelaars en fietsers.

Dit brengt ook veel autoverkeer met zich mee. Het gemeentebestuur wil hier dan ook een parking

aanleggen. Voor de aanleg van deze parking, waarvan het principe zelf niet in vraag wordt gesteld, komen twee locaties in aanmerking, de ene binnen het VEN-gebied, de andere erbuiten.

Indien ik goed ben ingelicht, kan een parking in het VEN-gebied enkel na de ontheffing van de verbodsbepalingen in het VEN vereist. Een parking buiten het VEN-gebied geeft geen problemen met het decreet op het natuurbehoud.

1. Wat is de stand van zaken van dit dossier ?
2. Op welke manier zijn de diensten van de minister (Aminal) bij dit dossier betrokken ?
3. Welke beleidsvisie hanteren de diensten van de minister in dit dossier ?
4. Welke beleidsvisie hanteert de minister inzake de aanleg van een parking in VEN-gebied ?
5. Op welke manier verloopt de procedure hier verder ?
6. Aangezien hier een valabel alternatief bestaat voor een parking in VEN-gebied, moet het gemeentebestuur bij een mogelijke keuze voor een parking binnen het VEN-gebied haar keuze uitgebreid motiveren ?

Antwoord

1. Door de stad Dendermonde werd een voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan op 26 maart 2004 aan de plenaire vergadering voorgelegd.

Aminal is niet op de hoogte van nieuwe verdere stappen inzake planningsprocessen die de stad Dendermonde of de andere administraties van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap in dit dossier zouden hebben genomen.

2. De afdeling Natuur en de andere administraties van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap adviseerden over dit dossier op de plenaire vergadering over het voorontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. In navolging van de plenaire vergadering werden door de afdeling Natuur, via briefwisseling met het stadsbestuur van Dendermonde, twee aanvullende adviezen overgezonden.

3. De afdeling Natuur heeft het stadsbestuur van Dendermonde geadviseerd om een degelijk alternatievenonderzoek uit te voeren. Als alternatief aan de door het stadsbestuur voorgestelde locatie voor de aanleg van een parking in het VEN, adviseerde de afdeling Natuur om een moestuin aan de overzijde van deze locatie te bekijken, hetzij de parkeeraccommodatie te plannen aan de zuidzijde van het VEN-gebied. Op voorwaarde van de door de stad Dendermonde voorgestelde maatregelen om het wildparkeren tegen te gaan, maatregelen die erop gericht zijn de ruimtelijke en ecologische aantasting van het VEN-gebied gelijk te houden, kan voor de afdeling Natuur ook de site binnen de huidige VEN-afbakening in beschouwing genomen worden.

De adviezen van de afdeling Natuur zijn er steeds op gericht om de aanwezige natuurwaarden in stand te houden en in overleg met de gemeenten tot haalbare oplossingen voor de ruimtelijke en ecologische knelpunten te komen. In het dossier Vlassenbroek is de afdeling Natuur van oordeel dat het advies, dat in verscheidene locatiealternatieven voor de aanleg van een parking voorziet maar echter evenzeer gekoppeld is aan maatregelen die wildparkeren tegengaan, de stad Dendermonde toelaat oplossingen voor de weekendoverlast in Vlassenbroek uit te werken.

4. Voorafgaandelijk moet benadrukt worden dat de voorgestelde inname van de gronden voor een parking niet ten koste van bestaande natuur mag gaan.

De beleidsvisie van de minister past binnen de bepalingen van het decreet natuurbehoud ten aanzien van het VEN.

De aanleg van een parking voor de ondersteuning van het recreatief medegebruik in het VEN-gebied Vlassenbroek beantwoordt niet aan de criteria om in aanmerking te komen als dwingende reden van groot openbaar belang, met inbegrip van sociale of economische aard, die in het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (art. 26 bis, §3) opgenomen is voor ontheffing.

De Vlaamse Regering zou kunnen beslissen in een gedeeltelijke herbestemming van het natuurgebied met overdruk VEN. Een dergelijke

beslissing van de Vlaamse Regering kan enkel gebaseerd zijn op een goed uitgewerkt dossier, waarbij door de stad Dendermonde aangetoond wordt dat deze locatie uit het alternatievenonderzoek naar voren komt als de enige haalbare locatie en dat het totaalproject van aanleg van de parking met inbegrip van de mitigerende en compenserende maatregelen die deze aanleg begeleiden, geen effect heeft op de natuurwaarden in het VEN.

5. Afhankelijk van de locatie die de stad Dendermonde selecteert na haar alternatievenonderzoek, dienen verschillende procedures zich aan.

- De opmaak van een dossier voor stedenbouwkundige vergunningsaanvraag voor de aanleg van de parking binnen de daartoe geëigende bestemmingen.
- De schriftelijke vraag gericht aan de Vlaamse Regering om een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken voor de herbestemming van het deel bestemd als natuurgebied met overdruk VEN. Deze vraag dient gemotiveerd te worden door een grondig alternatievenonderzoek met opgave van mitigerende en compenserende maatregelen.

6. Het gaat hier over een algemeen probleem van aantasting van het VEN-gebied door weekendoverlast.

Derhalve en verwijzend naar bovenstaande punten 4 en 5, is een uitgebreide motivering met een grondig alternatievenonderzoek en met opgave van mitigerende en compenserende maatregelen vereist om tot een definitieve keuze van oplossing te kunnen komen.

Vraag nr. 305
van 4 februari 2005
van mevrouw CAROLINE GENNEZ

Kruispunt dorpskern Malle – Verkeersveiligheid

In de dorpskern van Malle rijst een acuut verkeersveiligheidsprobleem.

Het kruispunt ter hoogte van de aansluiting Zoerselbaan (N179) en de Antwerpsesteenweg

(N12) is onduidelijk en gevaarlijk. Er is vandaag geen enkel zebrapad. Het is daarom onduidelijk waar voetgangers het kruispunt kunnen oversteken. De verkeerslichten die er staan, zijn enkel voor automobilisten, er zijn geen verkeerslichten voor voetgangers of fietsers. Er is ook geen volle witte lijn geschilderd waar auto's en ander gemotoriseerd vervoer moeten stoppen, waardoor er volop geïmproviseerd wordt. De bestaande markeringen op het wegdek zijn weggesleten door het remmen en afdraaiende verkeer.

1. Is de minister op de hoogte van de huidige onveilige toestand op dit kruispunt ?
2. Heeft de gemeente het betrokken veiligheidsprobleem bij het Vlaams Gewest aangekaart ?
3. Wanneer gebeurde het laatste onderhoud aan de wegmarkeringen op dit kruispunt en voor wanneer zijn de volgende onderhoudswerken gepland ?
4. Werden er reeds maatregelen ter verbetering van de verkeersveiligheid van de zachte weggebruiker (zoals veilige oversteekvoorzieningen) op dit kruispunt vastgelegd ?

Zo ja, welke en op welke termijn worden ze uitgevoerd ?

Antwoord

Op het kruispunt N12-N179 in Westmalle werden tijdelijke verkeerslichten geplaatst naar aanleiding van de omleiding voor de werken op de N14 tussen Oostmalle en Zoersel. De gemeente Malle was vragende partij om deze tijdelijke verkeerslichten te bestendigen. Daarom werd een dossier opgemaakt voor de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid (PCV), waar een definitieve verkeerslichtenregeling werd voorgesteld met oversteekplaatsen voor fietsers en voetgangers. Op de PCV-vergadering dd. 13 januari 2004 werd ook beslist om het Bergstraatje dat uitgaat op het kruispunt af te sluiten om reden van verkeersveiligheid. Door de afdeling Verkeerskunde werd een voorontwerp opgemaakt voor de heraanleg van het kruispunt met definitieve verkeerslichtenregeling. Het Schepencollege van Malle heeft dit plan teruggedroepen en gevraagd om het Bergstraatje toch mee in de verkeerslichtenregeling op te nemen. Toen dit verkeerstechnisch

niet mogelijk bleek, werd aan de gemeente Malle gevraagd of de oplossing voor het kruispunt zoals werd beslist in de PCV-vergadering verder uitgewerkt kon worden. De gemeente Malle onderzoekt actueel of er andere mogelijkheden bestaan om het Bergstraatje te behouden en zal een voorstel doen waarbij het Bergstraatje niet moet afgesloten worden.

De weggesleten markering zal vernieuwd worden en de stopstrepen zullen aangebracht worden tijdens het jaarlijkse onderhoud van de wegmarkeringen in het voorjaar 2005. Wegens het ontbreken van een lichtenregeling voor fietsers en voetgangers wordt het schilderen van zebrapaden uitgesteld. De vorige onderhoudsbeurt van de wegmarkeringen dateert van het voorjaar 2004.

Vraag nr. 309 van 4 februari 2005 van de heer JOHAN DECKMYN

Vinderhoutse bossen (Lovendegem) – Stand van zaken

Op 19 april 2002 werd door Vlaams volksvertegenwoordiger Niki De Gryze een schriftelijke vraag gesteld over de Vinderhoutse bossen (vraag nr. 200, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 312).

Het toenmalige antwoord van de bevoegde minister was samengevat het volgende:

"(...) In het structuurplan van de stad Gent werden de Vinderhoutse bossen aangewezen als een te ontwikkelen groenpool. Stadsbossen hebben een belangrijke rol te vervullen op het vlak van passieve recreatie, zoals wandelen, fietsen en eventueel paardrijden. Hierdoor kan de hoge recreatiedruk op andere waardevolle natuurterreinen vermindern. (...)

Mijn bevoegde diensten hebben opdracht gekregen een ontwerp van inrichtingsplan uit te werken. (...)

Het bestaande boscomplex Vinderhoutse bossen beslaat 67 hectare. Wanneer een stadsbos op deze locatie verder als groenpool wordt ontwikkeld, is uitbreiding van het bestaande bos noodzakelijk. (...)

Op basis van binnen- en buitenlandse voorbeelden kunnen we stellen dat een bossite aan de rand van een stedelijke agglomeratie met beperkte gelijkaardige infrastructuur en in hoofdzaak bestemd voor passieve recreatie, een oppervlakte van minstens 200 hectare moet beslaan, wil men conflicten tussen de verschillende bosgebruikers vermijden. (...)

Op dit ogenblik kan ik nog geen uitspraak doen over de vraag of er al dan niet onteigeningen zullen plaatsvinden. Ikzelf ben geen voorstander van onteigeningen. Mijn voorkeur gaat uit naar minnelijke verwervingen, overgangsregelingen in de vorm van tijdelijke gebruiksovereenkomsten met de grondgebruikers, uitruiling en dies meer. (...)

Bij het ontwikkelen van een inrichtingsplan voor het gebied zal uiteraard rekening gehouden worden met het recreatief gebruik. Zo zullen wandel-, fiets- en ruiterspaden moeten worden aangelegd en ingericht. Ook de inrichting van een speelzone in het aan te leggen bos behoort tot de mogelijkheden. Open zones zijn geschikt als picknick- of zonneweide. (...)

Bossen beschikken, in vergelijking met andere openruimtegebieden, over een grote draagkracht om recreatie op te vangen zonder dat verstoring plaatsvindt. Door de toegangen tot het bos strategisch te kiezen, kan de verstoring ten aanzien van de omgeving tot het minimum beperkt worden. Nieuwe infrastructuur zal bestaan uit het aanleggen van boswegen ten behoeve van het wandelen, fietsen en paardrijden, uit infopanelen en signalisatie op de boswegen en uit parkeergelegenheid."

Nu er een nieuwe legislatuur is en een nieuwe minister heb ik dan ook volgende vragen.

Blijft de Vlaamse Regering achter dit standpunt staan ?

Zo ja, zijn er al termijnen bekend ?

Zo ja, kan er al een inschatting worden gegeven van de werken aangaande infrastructuur en ligging ten opzichte van de dorpskern van Vinderhoutse ?

Antwoord

In 2004 werd door de Vlaamse Landmaatschappij een ontwerp van inrichtingsplan voor de realisatie van de groenpool Vinderhoutse Bossen opgesteld. Momenteel is dit ontwerp van inrichtingsplan in adviesprocedure. Het eindvoorstel van inrichtingsplan zal rekening houden met de ingediende adviezen.

Het voorliggende ontwerp van inrichtingsplan beoogt de realisatie van de groenpool Vinderhoutse Bossen. Deze omvat onder meer een bosuitbreiding van 140 ha door middel van de inzet van verschillende grondbeleidsinstrumenten: vrijwillige bebossing, actief aankoopbeleid, verwerving volgens uitdovingshorizon landbouwactiviteiten, recht van voorkoop en 15 ha op vrijwillige basis te realiseren door landbouwers.

Om de sociale en recreatieve functie van de groenpool uit te bouwen, wordt in infrastructuur voorzien voor de uitbouw van een recreatief netwerk. Wandel-, fiets- en ruiterspaden zullen worden aangelegd en ingericht. De ligging van deze recreatieve paden, toegangen en portalen is zodanig gepland dat zo weinig mogelijk recreatieve druk wordt veroorzaakt op de dorpskern van Vinderhoutse. Het gros van de recreatieve infrastructuur wordt dan ook aangelegd op het grondgebied van de stad Gent.

De portalen "De Campagne" en "Jongensstad" zijn ten zuiden van het plangebied op het grondgebied van de stad Gent gelokaliseerd met een sterke gerichtheid en relatie op de stedelijke activiteiten. Deze portalen worden uitgebouwd als uitvalsbasis voor recreatieve activiteiten in de toekomstige groenpool. De parkeermogelijkheden, haltes van openbaar vervoer, infrastructuur voor de opvang van recreanten, sanitaire voorzieningen en permanente natuureducatieve infrastructuur worden geïntegreerd in de inrichting van deze portalen.

Het toekomstige ruimtelijk functioneren van deze groenpool kan niet los worden gezien van het nabijgelegen dorp Vinderhoutse. Enerzijds worden op het grondgebied van Lovendegem/Vinderhoutse geen publieksgenererende functies gepland, om ervoor te zorgen dat het zwaartepunt van de toekomstige recreatie op het grondgebied van de stad Gent ligt. Anderzijds kan de ontwikkeling van deze groenpool een meerwaarde vormen voor zowel de nabijgelegen dorpskern van Vinderhoutse als de recreant uit de Gentse agglomeratie.

De geplande recreatieve infrastructuur in het ontwerp van inrichtingsplan op het grondgebied van Lovendegem betreft:

- de realisatie van een zone voor extensief recreatief bos (gelegen tegen grens met stad Gent, ingesloten door Ringvaart, R4 en Kanaal Gent-Oostende);
- valoriseren (opname in recreatieve routes, bewegwijzering) van een bestaande fietsen wandelverbinding (Langendam) tussen het natuurreservaat Durmmeersen en het bos-complex op het grondgebied van Gent;
- maatregelen voor het verbeteren van de verkeersveiligheid ter hoogte van de Neerstraat/Speybrug;
- maatregelen voor het aanleggen van een verkeersluwe Vinderhoutsedam.

Vraag nr. 310
van 4 februari 2005
van de heer JOHAN SAUWENS

Groene Boulevard Hasselt – Renovatiekosten

In de loop van de jaren negentig werd in Hasselt de "kleine ring" omgevormd en tegelijk omgedoopt tot de "groene boulevard". De werken sleepten verschillende jaren aan en resulteerden in een veilige, groene en voetgangersvriendelijke ring rond Hasselt-centrum.

Recentelijk konden we echter vernemen dat bijna de volledige "groene boulevard" heraangelegd zal worden. Enkel de stroken in asfalt (de rijbaan en de wandelpromenade) blijven gespaard. De busbanen aan de binnenzijde van de kleine ring (nu in klinkers) worden volledig heraangelegd in figuratiebeton. De reden hiervoor is dat ze nu reeds, na slechts zes jaar, verzakkingen vertonen. De overige wegen zijn ook reeds beschadigd en worden, waar nodig, hersteld.

Kostenplaatje voor deze renovatiewerken bedraagt bijna twee miljoen euro (1.941.144 euro om precies te zijn). En dit amper zes jaar na de realisatie van de "groene boulevard". Het is dan ook niet verwonderlijk dat heel wat mensen ondertussen

spreken over de "gouden boulevard" van Hasselt. Temeer omdat er reeds eerder herstellingen zijn uitgevoerd.

1. Wat is de technische reden die noopt tot deze vroege renovatie ?
2. Is dit te wijten aan een fout concept (ontwerper, bouwheer) of aan een uitvoeringsfout ?
3. Is recuperatie van de renovatiekosten mogelijk en heeft men dit reeds geprobeerd ?
4. Welke bedragen zijn er van 1995 tot op heden door het Vlaams Gewest geïnvesteerd in:
 - a) de kleine ring van Hasselt;
 - b) de gewestwegen die aansluiten op de kleine ring, op het grondgebied van Hasselt;

zowel in de aanleg van rioleringen, wegverbetering, verkeerslichten, onbemande camera's als in verlichting, beplanting, bushuisjes en ander meubilair ?

Antwoord

1. De herstellingswerken aan de Groene Boulevard gaan enkel over de gedeelten in betonstraatstenen. Dit is slechts een klein deel van de totale boulevard. De reden voor deze herstelling is te vinden in de verzakkingen van de kleinschalige materialen die een gevolg zijn van een reeks factoren : aslasten in hetzelfde rijspoor waardoor altijd dezelfde stenen zwaar belast worden, wringbewegingen van voertuigen, bij kleine beschadigingen gaat het afbrokkelingsproces zeer snel verder, ...
2. In de jaren '90 werden betonstraatstenen geregeld gebruikt in doortochten. Sommige doortochten bleven in goede staat, andere vertoonden verzakkingen na enkele jaren. Daarom worden betonstraatstenen op gewestwegen nu nog slechts zelden toegepast. Omwille van esthetische en stedenbouwkundige redenen wordt bij het afleveren van de bouwvergunning echter vaak opgelegd dat toch kleinschalige materialen dienen gebruikt te worden. Waar

vroeger deze voorwaarde van (Ruimtelijke Ordening, Huisvestingen en Monumenten en Landschappen (ROHM) aanvaard werd omdat er geen echt alternatief was, tracht de administratie Wegen en Verkeer (AWV) de afdeling ROHM te overtuigen om een volle verharding te gebruiken wegens het onzekere gedrag van kleinschalige materialen onder verkeersbelasting.

3. Aangezien de verzakkingen voorkomen op delen die door verschillende aannemers zijn aangelegd, is het niet mogelijk om de aannemers verantwoordelijk te stellen en de kosten te recupereren.

4. a) Het aanbestedingsbedrag ten laste van AWV voor de aanleg van de verschillende fasen van de Kleine Ring bedroeg 5.596.073 EUR inclusief BTW

b) Het aanbestedingsbedrag ten laste van AWV voor de heaanleg van de gewestwegen die aansluiten op de Groene Boulevard bedroeg 1.886.104 EUR incl. BTW.

De kosten voor de aanpassingen van de elektromechanische installaties op deze gewestwegen (verkeerslichten, verlichting, camera) bedroeg ongeveer 720.000 EUR inclusief BTW.

Vraag nr. 311
van 4 februari 2005
van de heer JOHAN SAUWENS

Bomen langs gewestwegen – Rooibeleid – Limburg

Naar aanleiding van een dodelijk ongeval op zondag 23 januari 2005 in de gemeente Zutendaal, staat in de pers (Het Belang van Limburg van 25 januari 2005) te lezen dat de afdeling Wegen en Verkeer Limburg heeft beslist om alle bomen langs gewestwegen, binnen de bebouwde kom, te laten kappen.

Op die manier zou de zichtbaarheid voor de bewoners verbeteren en zouden er zich minder dodelijke ongevallen voordoen.

1. Is de minister op de hoogte van deze plannen van de afdeling Wegen en Verkeer Limburg ?

2. Is deze maatregel van toepassing in heel Vlaanderen ?

3. Hoeveel bomen zullen op deze wijze gekapt worden ?

4. Is er in compenserende aanplantingen elders voorzien ?

5. In heel wat dossiers van heraanleg van doortochten en gewestwegen is in de aanplant van laanbeplanting voorzien uit esthetische overweging en ook om visueel de rijweg te versmallen en zo de snelheid te verlagen.

Hoe valt dit te rijmen met bovenvermelde maatregel ?

6. Zijn er wetenschappelijke studies die wijzen op een relatie tussen de aanwezigheid van laanbeplanting en het aantal ongevallen ?

Antwoord

1. Het gaat hier niet om nieuwe plannen van de afdeling Wegen en Verkeer Limburg. De inhoud van het artikel geeft duidelijk aan wat er bedoeld wordt: enkel bij de aanleg van fietspaden zullen in de zone van de bebouwde kom de bestaande bomen gerooid worden en vervangen door nieuwe jonge bomen. Deze werkwijze wordt al jaren toegepast.

2. Deze werkwijze is normaal en wordt op de meeste plaatsen in Vlaanderen toegepast.

3. Het is niet mogelijk om een inventaris te maken van deze bomen, maar het betreft slechts een klein aantal. Het aantal bebouwde kommen langs gewestwegen is immers beperkt. De bomen die moeten verdwijnen, zullen trouwens enkel gekapt worden tijdens de uitvoering van het fietspadproject, en niet systematisch op voorhand.

4. In de meeste gevallen worden op dezelfde plaats bomen terug geplaatst, maar op een verkeersvriendelijkere manier: verder van de weg en verder uit elkaar. Dit wordt in elk ontwerp afzonderlijk bekeken.

5. Zoals ook reeds in het artikel werd vermeld, zullen buiten de bebouwde omgeving de bomen

behouden blijven, juist omwille van het snelheidsverlagend effect. In punt 4 staat reeds aangegeven dat ook in de bebouwde kom in een aangepaste beplanting wordt voorzien.

6. Een studie uit de jaren '80 in de Verenigde Staten gaf volgend cijfermateriaal:

- 6,65 % van alle dodelijke ongevallen gebeurt ten gevolge van een aanrijding met een boom;
- van alle aanrijdingen tegen een object naast de rijweg, geven deze tegen een boom de zwaarste letsels en 61% resulteert in een verwonding of dodelijke afloop;
- per dodelijk ongeval tegen een boom, zijn er ook nog eens 23 ongevallen met gewonden en 15 ongevallen met blikshade tegen een boom.

Vraag nr. 312
van 4 februari 2005
van de heer ERIK MATTHIJS

Schipdonkkanaal – Studies

Er ligt al meer dan dertig jaar een reserveringszone langs het Schipdonkkanaal, met het oog op mogelijke verbreding. Deze verbreding zou dan passen in het beter toegankelijk maken van de haven van Zeebrugge, of als oplossing dienen voor overstromingen in het Gentse.

De haven van Zeebrugge zou een verbreding van het Schipdonkkanaal op lange termijn niet nodig achten. Hiervoor werden verscheidene studies uitgevoerd. Het strategisch plan van de haven van Zeebrugge kostte minstens 841.315 euro (WES), de maatschappelijke impactstudie voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens kostte 451.276,53 euro. De studie naar de mogelijkheden van estuaire vaart is in dit kader ook belangrijk. Hiervan heb ik geen kostprijs.

Voor de overstromingsproblematiek werd een onderzoek uitgevoerd, waarbij verschillende scenario's met het mathematisch model van de Leie worden berekend, gekoppeld aan de mathematische modellen van het Afleidingskanaal van de Leie, de Schelde, de Ringvaart om Gent, het Kanaal

Gent-Terneuzen, het Kanaal Gent-Oostende. Uit vroegere studies bleek een uitwateringsinstallatie in Terneuzen een adequate en veel goedkopere oplossing dan de verbreding van het Schipdonkkanaal.

De studies kosten veel geld. Er moet dan ook iets gebeuren met de resultaten.

1. Welke studies zijn er uitgevoerd waarbij het Schipdonkkanaal aan de orde is ?

Wat is hun kostprijs ?

2. Wat zijn de conclusies van de studies, wat de verbreding van het Schipdonkkanaal betreft ?

3. Zijn er nog studies lopende ?

Antwoord

1. In het recente verleden is betreffende de mogelijke verbreding van het Schipdonkkanaal enkel de Maatschappelijke Impactstudie voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens (MaIS) uitgevoerd, met een kostprijs zoals aangegeven van 451.276,23 euro.

2. De MaIS onderzocht vier alternatieven voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens, namelijk de verbreding van het Schipdonkkanaal, een nieuw kanaal evenwijdig met de N49, de opwaardering van het Kanaal Gent-Brugge en de estuaire vaart.

Op vlak van waterbeheersing biedt het alternatief van de verbreding van het Schipdonkkanaal de beste mogelijkheden voor de bescherming tegen overstromingen in het Leiebekken en rond Gent.

Op economisch vlak vergt dit alternatief een vrij hoog trafiekniveau, zeker in vergelijking met het huidige goederenvervoer voor het Kanaal Gent - Oostende, teneinde een positieve kosten-batenanalyse te verkrijgen. De Vlaamse kusthavens beschikken evenwel met dit alternatief over een volwaardige aansluiting op het Trans-Europese Netwerk van waterwegen, waarbij vooral de aansluiting op de in ontwikkeling zijnde Seine-Scheldeverbinding een belangrijke impact zal hebben op de goederenstroom.

Op vlak van ruimtelijke ontwikkeling biedt dit alternatief mogelijkheden voor het wegwerken van een aantal ruimtelijke knelpunten. Op vlak van cultuur heeft dit alternatief een groot effect op de bekende archeologische waarden aan de oostzijde van de Cuesta van Oedelem. De impact op het landschap is vooral in de polders gesitueerd.

Op sociaal vlak heeft dit alternatief een grote impact op het bestaande sociale weefsel, door de wijziging van bestaande netwerken. Wat betreft veiligheid en recreatieve mogelijkheden scoort dit goed, temeer daar de natuurontwikkeling langs het Kanaal Gent-Oostende op deze manier gevrijwaard kan blijven.

Op vlak van milieu brengt de modale verschuiving (modal shift) positieve effecten met zich mee. De verziltingsimpact is beperkt. De grootste impact op de aanwezige natuurwaarde is het ecotoopverlies ter hoogte van de achterhaven van Zeebrugge en ter hoogte van het poldergebied van Damme. Anderzijds zijn er potentialiteiten zoals de bosuitbreiding tot aan het kanaal ter hoogte van het Leen en de inrichting van de oevers. Positief is ook dat de binnenvaart op het Kanaal Gent-Brugge tussen Merendree en Brugge afgebouwd kan worden, wat kansen biedt voor het ontwikkelen van een aaneengesloten natuurgebied langs dit kanaal.

3. De berekeningen met het ontwikkelde mathematische model van het bekken van de Leie en de Boven-Schelde zijn nog volop aan de gang. Uit deze berekeningen zal moeten blijken wat de effecten zijn van enerzijds een uitwateringsconstructie in Terneuzen en anderzijds een verbreding van het Schipdonkkanaal. De resultaten worden in het voorjaar 2005 verwacht.

Vraag nr. 315
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Proefproject herintroductie edelherten – Wenselijkheid

De Stichting Limburgs Landschap heeft een driejarig proefproject opgestart om maximaal vijftientig edelherten uit te zetten in

Hasselterbroek, gelegen in het erkend natuurreserveaat Stamprooierbroek.

Het is de bedoeling om de dieren eerst tijdelijk te plaatsen in een uitwengebied van ongeveer 13 hectare. Dit uitwengebied is volledig omrasterd, maar na een gewenningsperiode van zo'n twee tot drie maanden zou het raster opengezet worden zodat de edelherten deze 13 hectare zouden kunnen verlaten. Het potentiële leefgebied ligt zowel in Vlaanderen als in Nederland en heeft een totale oppervlakte van 8.783 hectare.

Gedurende de looptijd van het driejarig proefproject is in een budget voorzien om land- en bosbouwschade veroorzaakt door de edelherten te vergoeden. Het totale budget voor schadevergoedingen in Vlaanderen bedraagt 24.000 euro, of zo'n 8.000 euro per jaar. Schade veroorzaakt na de looptijd van het proefproject moet worden vergoed op grond van artikelen 24 en 25 van het Jachtdecreet.

Er bestaat heel wat ongerustheid rond dit proefproject bij omwonenden en zeker bij de land- en bosbouwers. Ook wetenschappelijk gezien zijn er nogal wat vragen, zeker omdat edelherten geen bedreigde diersoort zijn in Europa. Het is misschien spijtig dat edelherten niet meer voorkomen in Vlaanderen, maar de vraag rijst of in Vlaanderen nog wel plaats is voor deze diersoort. Ook een aantal gemeentebesturen zou sceptisch tegen het project aankijken.

Zeker wat de schadeloosstelling bij schade betreft, rijzen grote vragen. Het lijkt weinig waarschijnlijk dat 24.000 euro voldoende zal zijn om alle schade te vergoeden. Zo ligt bijvoorbeeld een landbouwbedrijf dat graszoden produceert met verschillende tientallen hectare landbouwgrond in het omliggende gebied. Eén voetafdruk van een edelhert zou ongeveer 1 m² graszoden onbruikbaar maken. Ook de overige landbouwers en de bosbouwers in de regio vrezen grote schade aan hun teelten.

1. Wat is de wenselijkheid van een dergelijk project, waarbij nogal wat tegenstand bestaat van de omwonenden en edelherten helemaal geen bedreigde diersoort zijn?
2. Is het proefproject wetenschappelijk gezien haalbaar en/of noodzakelijk?

3. Bestaat er een maatschappelijke noodzaak of vraag om opnieuw edelherten te introduceren in Vlaanderen ?

4. Zijn alle partijen die schade kunnen ondervinden bij dit project, voldoende betrokken geweest bij de uitbouw ervan ?

5. Zijn alle opties overwogen om schade te voorkomen ?

Welke mogelijkheden zijn er nog om vooraf te zorgen dat de schade aan land- en bosbouw minimaal zal zijn ?

6. Voldoet de schaderegeling voor de te verwachten schade ?

Wat indien de schade hoger oploopt dan waarin het projectvoorstel wordt voorzien ?

7. Kan de minister garanderen dat de edelherten effectief verwijderd worden indien het proefproject negatief wordt geëvalueerd ?

Antwoord

1. Vooreerst wil ik stellen dat ik beslist heb het project niet te vergunnen. Wat hier het eerste element in de vraagstelling betreft, verwijs ik naar de overige, hierna volgende elementen.

2. Op wetenschappelijk-ecologisch vlak zou de terugkeer van grote hoefdieren invulling geven aan een meer op processen gericht beheer en een impuls aan de schaalvergroting van natuurgebieden en grensoverschrijdende samenwerking. Samen met andere natuurlijke grazers kunnen edelherten een sleutelrol vervullen door het plaatselijk openhouden van grasland en heide in bosgebieden en het laten ontstaan van geleidelijke overgangen daartussen.

Het Rapport "Kansen voor grote hoefdieren in het Kempen-Broek en omgeving", resultaat van een samenwerking tussen het Instituut voor Natuurbehoud en de Stichting Ark, toonde aan dat dit project haalbaar was. Momenteel bestaat bijna 25 % van het studiegebied uit bos en natuur met een aantal aaneengesloten natuurschuilplaatsen van ongeveer 2.000 ha. De bos- en natuurgebieden binnen het studiegebied bleken

op basis van een draagkrachtanalyse voldoende edelherten te kunnen huisvesten voor een duurzame populatie.

3. Ik heb vastgesteld dat zowel de Vlaamse Kamer van de Landbouwrap, als de Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud negatief adviseerden over het project, zij het om uiteenlopende redenen. Bovendien bereikten mij meerdere tientallen brieven uit het gebied, waarin (weliswaar gelijklopende) bezwaren geuit werden tegen het project.

4. Er is wel heel wat energie geïnvesteerd in het vooroverleg. Vooral met het bedrijf Schelfhout, een graszodenkwekerij, werd meermaals overlegd in verband met het voorkomen van wildschade aan graszoden van het bedrijf, gelegen in Molenbeersel, gemeente Kinrooi.

Wat dit betreft, waren volgende afspraken gemaakt. De huiskavel zou in zijn geheel, over een lengte van ongeveer 3.000 meter, uitgerasterd kunnen worden om te voorkomen dat edelherten aan graszoden schade veroorzaken. In de toegangsweg van het graszodenbedrijf zou een wildrooster gelegd kunnen worden zodat het verkeer vanaf of naar het bedrijf niet steeds poorten moet openen of sluiten. De zogenaamde Boerenboskavel zou over een lengte van circa 3.000 meter uitgerasterd kunnen worden.

5. Ja, zie vraag 4.

6. Er was geld uitgetrokken om eventuele schade te vergoeden.

7. Niet van toepassing.

Vraag nr. 316

van 4 februari 2005

van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

KWZI-projecten – Stand van zaken

In juli 2002 heeft het Vlaams Gewest ervoor gekozen een tiental kleinschalige waterzuiveringsinstallaties (KWZI) te laten bouwen door de NV Aquafin, gefinancierd met FFEU-kredieten (Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven).

1. Kan de minister meedelen over welke projecten het gaat, of ze inmiddels voltooid zijn en wat de kostprijs van de desbetreffende KWZI's is ?
2. Werde er een kosten-batenanalyse gemaakt van deze KWZI's ten opzichte van een aansluiting op de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) ?
3. Was de financiering van de KWZI's conform de subsidiereglementering ?

Antwoord

1. Op 3 februari 2003 werden tien proefprojecten ter realisatie opgedragen aan Aquafin door toevoeging aan de reeds eerder goedgekeurde investeringsprogramma's. De realisatie gebeurt binnen de bestaande overeenkomst tussen het Vlaams Gewest en Aquafin.

Het betreft volgende projecten:

20.069 - KWZI Oude Schelde in Bornem

21.702 - KWZI Diel in Dessel

21.703 - KWZI Heystraat in Galmaarden

21.704 99.252 - KWZI Varenbergbeek in Lennik

21.705 - KWZI Hazelstraat in Hooglede

21.706 - KWZI Pilkem in Ieper

21.707 - KWZI Geneiken in Lummen

20.886 - KWZI Sint-Jan-in-Eremo (Boerekreek) in Sint-Laureins

20.726 - KWZI Veurs te Voeren

21.701 - KWZI Westrem in Wetteren.

Na het doorlopen van de in de overeenkomst opgenomen goedkeuringsprocedure werden de technische plannen van deze projecten op 16 oktober 2003 formeel goedgekeurd.

Op 26 november 2003 werd de goedkeuring voor project 21.702 - KWZI Diel in Dessel

door de toenmalige minister ingetrokken, dit wegens protest van omwonenden waardoor de haalbaarheid van de realisatie van dit project beperkt werd.

Wegens het negatieve advies van de Inspectie van Financiën werd de verdere uitvoering van de resterende projecten tijdelijk stopgezet. Pas op 9 juni 2004 kon de toenmalige minister van Leefmilieu na gunstig advies van de minister van Begroting een ministerieel besluit van vastlegging van een investeringssubsidie aan de NV Aquafin nemen. Op 16 juni 2004 werd de vastlegging op het FFEU aan Aquafin medege-deeld.

Ingevolge het beperkte beschikbare budget werd volgend project niet geselecteerd :

20.069 - KWZI Oude Schelde in Bornem

Volgend project werd als reserveproject geselecteerd :

21.705 - KWZI Pilkem in Ieper

Voor de overige projecten werd de realisatie van de projecten daaropvolgend door Aquafin aangevat. Sindsdien werden volgende stappen doorlopen:

- opmaak bestek ontwerp rioleringsprojecten,
- publicatie ontwerp rioleringsprojecten op 13 augustus 2004,
- gunning ontwerp rioleringsprojecten op 13 oktober 2004,
- opmaak voorontwerp rioleringsprojecten en inventarisatie particuliere

domeinprojecten - momenteel in eindfase,

- publicatie van vraag tot kandidatuurstelling voor het ontwerp en de bouw van de KWZI's op 24 december 2004.

De volgens de haalbaarheidsstudie geraamde kosten voor deze projecten bedragen:

Nr.	Gemeente	Project	Bedrag in EUR
20726	Voeren	KWZI Veurs	999.862,33
20886	St Laureins	KWZI St Jan in Eremo	1.311.308,76
21701	Wetteren	KWZI Westrem	763.930,48
99252	Lennik	KWZI Varenbergbeek	425.246,94
21703	Galmaarde n	KWZI Heystraat	743.534,41
21706	Lummen	KWZI Geneiken	1.262.317,38
21704	Hooglede	KWZI Hazelstraat	1.331.440,14
21705	leper	KWZI Pilkem	795.767,09

De kostprijs omvat de werken op particulier domein, de aanleg van een volledig gescheiden riolering, de aanleg van een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie, BTW en algemene kosten zoals studiekosten, proefkosten, enzovoort. De kostprijs van de kleinschalige waterzuiveringsinstallaties vertegenwoordigen ongeveer 20% van de totale kostprijs, 80 % gaat naar de aanleg van de riolering en de afkoppeling op perceelsniveau.

2. In het kader van de goedkeuringsprocedure van de technische plannen werd een vergelijking gemaakt tussen de bouw van de RWZI en de bouw van een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie. Volgende conclusies werden getrokken.

KWZI Veurs: aansluiting op Sint-Pieters-Voeren via een milieuverantwoord collector-tracé is aanzienlijk duurder dan een lokale zuivering.

KWZI Pilkem: lokale zuivering is een weinig goedkoper dan aansluiting op RWZI leper.

KWZI Hazelstraat : aansluiting op RWZI Kortemark is in beperkte mate goedkoper dan een lokale zuivering.

KWZI Heystraat: aansluiting op RWZI Galmaarden is in beperkte mate goedkoper dan een lokale zuivering, het afwaarts rioolstelsel kampt echter met wateroverlast, zodat aansluiting op dit stelsel technisch geen goede oplossing is.

KWZI Westrem: lokale zuivering is een weinig goedkoper dan aansluiting op RWZI Bavegem.

KWZI Sint-Jan-in-Eremo: gezien de grote transportafstanden naar de RWZI Eeklo werd een scenario voor aansluiting op deze RWZI niet meer verder onderzocht.

In de ganse regio in het noorden van het Meetjesland wordt voor verschillende woonkernen geopteerd voor lokale zuivering.

KWZI Geneiken: aansluiting op RWZI Halen is in beperkte mate goedkoper dan een lokale zuivering. Reeds in de TRP-visie werd hier geopteerd voor een lokale zuivering (*TRP: totaalrioleringsplan – red.*).

Globaal kon gesteld worden dat de kostprijsverschillen relatief klein zijn. De conclusies gelden indien de installaties afgestemd worden op de basiseffluentnormen van Vlarem II. Indien strengere effluentnormen gehanteerd worden, worden de meeste kleinschalige installaties duurder dan het aansluitingsscenario.

3. Zoals boven gesteld, worden deze installaties niet gefinancierd conform de subsidiereglementering voor de aanleg van openbare riolering en kleinschalige waterzuiveringsinstallaties. Gezien het proefaspect werden deze projecten opgedragen aan Aquafin en worden zij gerealiseerd volgens de overeenkomst tussen Aquafin en het Vlaams Gewest. De kredieten voor deze projecten zijn echter niet gereserveerd op het MINA-fonds (*Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*) maar op het FFEU.

Vraag nr. 317
van 4 februari 2005
van mevrouw ELSE DE WACHTER

A12 Londerzeel-Meise – Vangrails

Op de autosnelweg A12 vielen in 2004 zes doden ten gevolge van verkeersongevallen op het grondgebied van Londerzeel en Meise.

Opmerkelijk is dat de slachtoffers niet om het leven kwamen ter hoogte van de zogenaamde zwarte kruispunten, maar wel op lange, rechte stukken waar in geen van beide richtingen vangrails staan, maar enkel grachten, bomen en paaltjes te bespeuren vallen.

Ofschoon dramatische verkeersongevallen dikwijls te wijten zijn aan overdreven snelheid, kan men zich toch vragen stellen bij de afwezigheid van vangrails. Immers, de kans op dodelijke ongevallen is groter wanneer men met zijn wagen van de rijbaan slipt en vervolgens tegen een boom of paaltje botst, dan wanneer men tegen een vangrail belandt.

Dit blijkt ook uit de praktijk. Navraag bij de bevoegde hulpdiensten leert dat wie zonder remmen in de vangrail rijdt, een grotere kans heeft op overleven dan wie in de gracht rijdt of tegen een boom botst. En zoals reeds vermeld, waren de zes dodelijke ongevallen van het afgelopen jaar te betreuren op een recht stuk zonder vangrails.

De bevoegde hulpdiensten zijn ervan overtuigd dat de aanwezigheid van vangrails op het rechte stuk tussen Londerzeel en Meise heel wat mensenlevens zou kunnen redden. Het gaat om een rechte strook van zo'n 10 km.

1. Is de minister op de hoogte van bovenvermelde problematiek ?
2. Bestaan er plannen om bij wijze van preventieve maatregel vangrails te plaatsen op het 10 km lange rechte stuk van de A12 op het grondgebied tussen Londerzeel en Meise ?

Zo ja, welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

3. Heeft de minister enig zicht op het feit of er ook op andere autosnelwegen een correlatie bestaat tussen dodelijke verkeersongevallen en de afwezigheid van vangrails ?

Antwoord

De ongevallengegevens van de A12 Brussel - Willebroek - Antwerpen op het grondgebied van de gemeenten Londerzeel en Meise worden opgevraagd bij de federale politie, bevoegd voor dit wegvak.

Daarenboven zal ook een evaluatie met gelijkaardige ongevallen op andere autosnelwegen worden gevraagd.

Ik zal niet nalaten de Vlaamse volksvertegenwoordiger van het resultaat hiervan in kennis te stellen.

Vraag nr. 319
van 4 februari 2005
van mevrouw MIET SMET

Aankoop natuurgebieden – Financiering met geld Nationale Loterij

In Vlaanderen wordt een deel van de aankoop van natuurgebieden gefinancierd met de winst van de Nationale Loterij.

Recentelijk heb ik vernomen dat de aankoop van natuurgebieden met het geld van de Nationale Loterij ter discussie staat.

1. Wordt inderdaad overwogen om de aankoop van natuurgebieden met geld van de Nationale Loterij af te bouwen ?

Zo ja, ten belope van welk bedrag wordt dit afgebouwd ?

2. Voor welk bedrag werden er de vorige jaren via de subsidiëring door de Nationale Loterij natuurgebieden aangekocht ?

Antwoord

1. Nee, vanuit het dossier leefmilieu vraag ik de doortrekking van die kredieten. In de schoot van de Vlaamse Regering worden er echter al nieuwe initiatieven voorgesteld.
2. In het jaar 2004 werd hiervoor in een bedrag van 607.056,70 euro voorzien en uitgekeerd; voor het jaar 2003 ging het om 406.126,39 euro. De jaren voordien werden de kredieten telkens rechtstreeks door de Nationale Loterij uitgekeerd.

Vraag nr. 322
van 9 februari 2005
van de heer JAN PEUMANS

Uitbreiding sluizencomplex Ternaaien – Stand van zaken

Reeds jaren is er sprake van de bouw van een vierde sluis naast het huidige sluizencomplex in

Ternaaien (Wezet) aan het Albertkanaal. Er was zelfs sprake van Europese toelagen die het bouwproces zouden versnellen.

Uiteraard heeft dergelijke ingreep consequenties voor ons Vlaams waterwegennet (type schepen, hoeveelheid vrachten, ...).

1. Werd er door de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) reeds formeel of informeel overleg gepleegd over de aanleg van een vierde sluis in Ternaaien ?
2. Welke waren de resultaten van dit overleg tot op heden ?
3. Kan de minister medelen wat de exacte stand van zaken is m.b.t. de aanleg van een vierde sluis ?
4. Welke motieven liggen aan de basis van de plannen voor deze aanleg en op basis van welk sociaal-economisch belang kwamen deze plannen tot stand ?
5. Welke zijn de rechtstreekse en onrechtstreekse gevolgen van deze ingreep op het Albertkanaal ?
6. Is Vlaanderen terzake vragende partij ? En zo ja, op basis van welke motivatie ?

Antwoord

De sluis van Ternaaien ligt volledig op het grondgebied van het Waals Gewest en is als dusdanig de uitsluitende bevoegdheid van dit gewest.

Het sluizencomplex van Ternaaien ligt in een kanaal dat een verbinding vormt tussen het Albertkanaal en de gekanaliseerde Maas. Het sluizencomplex staat dus in verbinding met het Albertkanaal maar maakt er geen deel van uit.

1. Er is geen overleg geweest met AWZ, wel was er informatieverstrekking over de stand van zaken, in het kader van het Intergewestelijk Overleg Waterwegen (IOW), over grensoverschrijdende waterlopen.
2. AWZ was niet actief betrokken bij de plannen.
3. Dit behoort tot de bevoegdheid van het Waals Gewest.

4. Idem.

5. Het sluizencomplex van Ternaaien bestaat uit twee zeer kleine sluizen en een sluis van 16 meter breed en 136 meter lang. Het is duidelijk dat door de beperkte afmetingen van deze sluizen ernstige beperkingen worden opgelegd aan het scheepvaartverkeer dat via de gekanaliseerde Maas en het Julianakanaal naar Nederland vaart. Door de beperkte sluiscapaciteit ontstaan er ook wachttijden aan dit sluizencomplex.

Het Albertkanaal vormt dus voor een aantal schepen of duwvaartkonvooien een veel beter alternatief om via Antwerpen naar Nederland te varen. Na de voltooiing van een nieuwe duwvaartsuis in Ternaaien kunnen voor het Albertkanaal dus een aantal trafieken verloren gaan. Het is moeilijk voorspelbaar over hoeveel trafiek dit gaat.

6. Het Vlaams Gewest is geen vragende partij voor een nieuwe sluis in Ternaaien.

**Vraag nr. 323
van 9 februari 2005
van de heer JAN PEUMANS**

Instorting Verbrande Brug Grimbergen – Oorzaak, controles, kosten

Tijdens de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement van 8 december 2004 stelde ik de minister reeds een actuele vraag over de gevolgen van de instorting van de Verbrande Brug in Grimbergen (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 10 van 8 december 2004, blz. 14-15). Inmiddels vernam ik via de pers dat deze brug in augustus 2005 opnieuw opengesteld zal worden.

Een aantal binnenschippers ondervond groot nadeel van de instorting op 4 december 2004. De problemen met de brug van Humbeek versterkten dit nadeel. Sommige verladers beslisten hierop hun vracht via de weg te vervoeren, anderen konden niet anders dan wachten.

In een aantal krantenartikels werd door de administrateur-generaal van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen gesteld dat de binnenschippers geen aanspraak konden maken op schadevergoeding. De administrateur-generaal

maakt hierbij de vergelijking met vrachtwagens die zich in een file bevinden, waarbij er ook geen sprake is van enige schadevergoeding. De minister liet zich in de pers evenwel genuanceerder uit, men zou dit verder onderzoeken.

Ander heikel punt was het gebrek aan communicatie. Noch het Verkeerscentrum Antwerpen, noch de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ), noch de NV Zeekanaal maakten enige melding van de instorting op de respectieve websites.

1. Is inmiddels bekend wat de oorzaak was van de instorting van de Verbrande Brug ?

Wie voerde het onderzoek uit en wat waren de resultaten ?

2. Welke problemen deden zich exact voor m.b.t. de brug van Humbeek ?

3. Welke jaarlijkse of regelmatig weerkerende onderzoeken of controles worden door welke instantie of administratie uitgevoerd m.b.t. de staat van deze bruggen ?

4. Bestaat er terzake een raadpleegbare databank die een overzicht biedt en een opvolging van de uitgevoerde controles mogelijk maakt ?

5. Wat is de totale kostprijs van de werken aan de Verbrande Brug ?

Vallen deze kosten volledig ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ?

Werd er een juridische procedure gestart die zal bepalen wie verantwoordelijkheid draagt ?

6. Hoe verklaart de minister het volledig uitblijven van communicatie op de websites van respectievelijk AWZ, de NV Zeekanaal en het Verkeerscentrum m.b.t. de instorting ?

7. Op welke wijze kunnen binnenschippers het geleden verlies verhalen ? Is er sprake van enige verzekering of vergoeding ? Welke jurisprudentie werd er terzake ontwikkeld ?

Antwoord

1. Op 8 december 2004 is via een procedure van vrijwillige verschijning bij de rechtbank van koophandel in Brussel in openbare en buitenge-

wone terechtzitting een college van deskundigen aangesteld, met als opdracht onder andere een tegensprekelijk onderzoek uitte voeren van alle relevante onderdelen van de brug en te onderzoeken wat dienstig en noodzakelijk is om tot een besluit te kunnen komen met betrekking tot:

- de oorzaak van het ongeval;
- het tegensprekelijk bepalen van de schade aan alle onderdelen ervan;
- de raming van die schade te maken;
- aanwijzingen te geven betreffende de wijze van herstelling.

Dit college heeft reeds een vrijgave verleend voor het starten van de herstellingen aan het brugdek, de betonnen structuur, de mechanische uitrusting, de tegengewichten en allerlei herstellingen.

Het onderzoek van de deskundigen verloopt – dankzij de constructieve medewerking van alle partijen – vlot, maar is nog niet afgerond.

Op 16 februari 2005 hebben de gerechtsdeskundigen een eerste "deskundig voorrapport" met bevindingen over het verloop en de verklaring van het incident verspreid. Partijen zijn gevraagd hierop opmerkingen te geven ten laatste op 15 maart 2005. De opmerkingen van de verschillende partijen kunnen er altijd toe leiden dat de bevindingen van de gerechtsdeskundigen gewijzigd worden.

Omtrent de oorzaak van het incident kan dan ook nog geen uitsluitel gegeven worden. Er is nog geen definitief deskundig verslag.

2. Bij de brug van Humbeek is een defect opgetreden in een eindschakelaar, die de vertraging van de aandrijving bij het neerleggen van het brugdek beveelt. Daardoor is het brugdek onzacht op zijn steunpunten terechtgekomen en is de aandrijving niet automatisch gestopt, waardoor de bewegingskabel volledig van de trommel is gelopen en deels in de verkeerde zin werd opgewikkeld, voordat de brugwachter handmatig de aandrijving had uitgeschakeld.

De schade bleef beperkt tot het herleggen van de bewegingskabels op de kabeltrommels.

3. Aan de bruggen van de afdeling Zeekanaal worden volgende periodieke inspecties uitgevoerd:

- om de drie jaar: een inspectie A van het bouwkundig gedeelte van de brug;
- jaarlijks worden de mechanismen geïnspecteerd door een erkend keuringsorganisme, volgens de voorschriften van het ARAB, artikels 281, 281 bis en 281 ter;
- om de drie maanden worden de kabels van alle hijswerktuigen (waaronder de kabels van de brug) geïnspecteerd door een erkend keuringsorganisme volgens de voorschriften van de Codex-titel VI Arbeidsmiddelen artikel 11.

4. De driejaarlijkse A-inspecties worden bijgehouden in de BRYGGIA ((*ARAB: Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming – red.*) databank van de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten (AOSO). De inspectieverslagen van het erkend keuringsorganisme worden bijgehouden door de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk van Waterwegen en Zeekanaal NV.

5. De totale kostprijs van de werken aan de Verbrande Brug wordt thans geraamd op 3.500.000 EUR exclusief BTW.

Deze kosten worden thans volledig ten laste genomen van de begroting. Nadat uitsluitel verkregen is over de aansprakelijkheid, zal nagegaan worden in welke mate de gemaakte kosten geheel of gedeeltelijk verhaald kunnen worden.

Zoals onder punt 1 vermeld, is er door middel van een procedure van vrijwillige verschijning door de voorzitter van de rechtbank van koophandel in Brussel zetelend in kort geding, een college van gerechtsdeskundigen aangesteld, met de opdracht vermeld in de beschikking van 08 december 2004.

Een procedure tot het vaststellen van de juridische verantwoordelijkheid voor het incident

en tot het verhalen van geleden schade kan in voorkomend geval gestart worden nadat er definitieve conclusies zijn omtrent het schadegebeuren zowel naar oorzaak als naar schade.

6. De communicatie van het ongeval is onmiddellijk gevolgd via de meest geëigende draadloze wegen:

- via de VRT-verkeersdienst ten behoeve van het wegverkeer;
- door Oostende Radio werd via het daartoe bestemde marifoonkanaal 24 het scheepvaartverkeer op de hoogte gesteld.

Daarnaast zijn er berichten aan de scheepvaart verspreid via:

- een communiqué aan de scheepvaart ten behoeve van de waterweggebruikers;
- persberichten nr. 04/40 van 6 december 2004 en nr. 04/41 van 7 december 2004. officieel bericht aan de schipperij nr. 49 van 8 december 2004 (ref 49/3 en 49/4);
- publicatie van voormelde berichten aan de schipperij op de website van RIS Vlaanderen Evergem, (deze zijn nog steeds downloadbaar in pdf, adres: <http://ris.vlaanderen.be/ris-beheer/upload/statistiek/berichtnr49-2004.pdf>).

Er was dus geen gebrek aan communicatie, zonder dan nog te spreken van de ruchtbaarheid die het voorval in de pers heeft gekend.

7. Binnenschippers konden bij Waterwegen en Zeekanaal NV een becijferde schadeclaim indienen die, aangezien de aansprakelijkheid voor het schadegeval momenteel nog niet vaststaat, tot op heden louter administratief werd overgezonden via haar verzekeringsmakelaar aan de verzekeraar.

Het agentschap is ten opzichte van derden verzekerd voor zijn burgerlijke aansprakelijkheid.

Afhankelijk van de definitieve bevindingen van de gerechtelijke experts, zullen Waterwegen en Zeekanaal NV en haar verzekeraar de feitelijke

en juridische grondslag van de schadeclaims ten gronde behandelen.

Binnenschippers zullen zich kunnen baseren op artikel 1382 en volgende BW (*Burgelijk Wetboek – red.*). Uiteraard dient aan alle bepalingen van deze artikelen voldaan te zijn. Qua jurisprudentie wordt verwezen naar de Cassatierechtspraak terzake.

Vraag nr. 325

van 9 februari 2005

van mevrouw MICHÈLE HOSTEKINT

Herinrichting kruispunt N36 Izegem – Stand van zaken

In het investeringsprogramma 2005 van de afdeling Wegen en Verkeer (AWV), afdeling Primaire Wegen II, staat een bedrag van 372.000 euro gereserveerd voor de herinrichting van het kruispunt Krekelmotestraat-Leenstraat (N36) in Izegem (projectnummer 1074).

1. Wat is de precieze inhoud van dit project ?
2. Is het project al goedgekeurd door de auditcommissie ?
3. Voor wanneer is de aanbesteding gepland ?
4. Wanneer starten de werken ?

Antwoord

1. Het project "Herinrichting van het kruispunt N36 met de Krekelmotestraat en Leenstraat te Izegem" is een project dat met toepassing van het mobiliteitsconvenant zal worden uitgevoerd. Deze herinrichting betreft een tweerijstrooksrotonde met een middendoor overrijdbare zone voor uitzonderlijk vervoer in plaats van een met verkeerslichten geregeld kruispunt.
2. Het mobiliteitsplan is conform verklaard op 2 juli 2001. De startnota werd voorgelegd op 21 mei 2002. De eerste voorlegging van de projectnota gebeurde op 21 mei 2002. De tweede voorlegging van de projectnota gebeurde op 18

november 2002. De projectnota is conform verklaard op 25 januari 2003 door de auditor.

Vlaamse gevaarlijke punten tijdens deze legislatuur verder nog zullen worden aangepakt.

3. De openbare aanbesteding heeft plaatsgevonden op 21 september 2004.

4. De werken starten op 1 april 2005.

Vraag nr. 326
van 9 februari 2005
van de heer STEFAAN SINTOBIN

Gevaarlijke punten – West-Vlaanderen

De minister neemt zich voor om ernstig werk te maken van het wegwerken van gevaarlijke verkeerssituaties over het hele land. Tegen einde 2005 moet de aanbesteding rond zijn voor de werken aan 342 zwarte punten op de Vlaamse wegen.

De Vlaamse Regering stelt zich tot doel om tegen het einde van de legislatuur 800 gevaarlijke punten op de Vlaamse wegen veiliger te maken.

Ik had van de minister graag vernomen welke "zwarte punten" in West-Vlaanderen prioritair behandeld zullen worden en welke andere West-

Antwoord

Hieronder wordt een overzicht gegeven van hetgeen in West-Vlaanderen voor het project "Wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen" prioritair zal behandeld worden. Hierbij wordt opgemerkt dat reeds vijf punten werden uitgevoerd, deze werden niet in dit overzicht opgenomen.

In alle tabellen wordt achtereenvolgens gegeven:

- het nummer van het gevaarlijk punten,
- de gemeente waarin het gevaarlijk punt ligt,

het nummer van de gewestweg waarop het gevaarlijk punt ligt, het kilometerpunt waarop het gevaarlijk punt zich bevindt,

- de naam van de gewestweg,
- de naam van de kruisende weg.

003038	Menen	N008	96,71	KORTRIJKSTRAAT	
003008	Brugge	N031	1,66	EXPRESWEG	KONING ALBERT 1 LAAN

Tabel 1 * punten in uitvoering

003069	Brugge	N367	2,93	GISTELSE STEENWEG	NIEUWE SINT-ANNADREEF
003012	Oostkamp	A017	61,80	E403	UITRIT 11
003042	Blankenberge	N034	12,68	DE SMET DE NAEYERLAAN	KERKSTRAAT
003106	Brugge	N367	2,62	GISTELSE STEENWEG	LANGE MOLENSTRAAT
003018	Knokke-Heist	N300	5,25	HEISTLAAN	KNOKSEBAAN
003060	Jabbeke	N367	5,92	GISTELSTEENWEG	LIJSTERDREEF
003074	Harelbeke	N050	67,92	BRUGSESTEENWEG	HAZENSTRAAT
003105	Harelbeke	N050	67,84	BRUGSESTEENWEG	HULSTEMOLENSTRAAT
003131	Jabbeke	N367	5,42	GISTELSE STEENWEG	MARIENHOVEDREEF
003132	Jabbeke	N367	5,80	GISTELSE STEENWEG	

Tabel 2 : punten reeds aanbesteed

003057	Waregem	N043	32,73	KORTRIJKSEWEG	SPRIETESTRAAT
003064	Kortemark	N035	36,53	STAATSBAAN	AMERSVELDESTRAAT
003183	Menen	N032	50,70	EXPRESSWEG	N366
003005	Harelbeke	N043	35,71	GENTSESTEENWEG	GENTSESTEENWEG
003006	leper	N008	118,76	NOORDERRFNG	VEURNSEWEG

Tabel 3 : punten in aanbesteding

003004	Brugge	R030	4,20	BUITEN GENTPOORTVEST	GENERAAL LEMANLAAN
003029	Oostende	N033	2,19	TORHOUTSESTEENWEG	MARIAKERKELAAN
003051	Brugge	R030	2,99	BUITEN DE KRUISPOORT	MAALSE STEENWEG
003055	Gistel	N033	10,78	TORHOUTSEBAAN	NIEUWPOORTSE STEENWEG
003059	Beernem	N337	11,82	KNESSELARESTRAAT	TINHOUTSTRAAT
003076	Brugge	R030	1,92	BUITEN KRUISVEST	SASPLEIN
003114	Brugge	N009	92,94	MAALSE STEENWEG	BUITEN KAZERNEVEST
003142	Brugge	N009	95,38	SCHEEPSDAELELAAN	GULDEN-VLIESLAAN
003068	Oostende	N358	22,92	OUDENBURGSESTEENWEG	STATIONSTRAAT
003072	Kortemark	N035	34,89	STAATSBAAN	AARSDAMSTRAAT
003088	Knokke-Heist	N049	82,48	NATIENLAAN	KALVEKEETDIJK
003169	Knokke-Heist	N049	82,59	NATIENLAAN	
003017	Knokke-Heist	N049	84,50	NATIENLAAN	KNOKKESTRAAT
003045	Koksijde	N034	1,35	ELISALAAN	KINDERLAAN
003030	Lichtervelde	N035	47,30	KOOLSKAMPSTRAAT	OUDE HEIRWEG
003067	Kortrijk	N043	41,45	GENTSESTEENWEG	GROENINGEKAAI / VLAANDERENKAAI
003137	Oostende	R031	2,98	ELISABETHLAAN	GISTELSESTEENWEG
003229	Middelkerke	N318	8,62	WESTENDELAAN	HEIRWEG
003053	Lichtervelde	N032	23,55	ROESELAREBAAN	OMLEIDING
003054	Oostende	N033	3,08	TORHOUTSESTEENWEG	DUINKERKSEWEG
003243	Veurne	N390	0,01	ALBERT I-LAAN	EUROPALAAN
003184	Menen	N058	9,50	AFRIT IZ “LAR”	E17
003010	Brugge	N031	3,03	EXPRESWEG	KONINGIN ASTRIDLAAN
003080	Oostende	N033	3,00	TORHOUTSESTEENWEG	
003002	Roeselare	N036	14,68	RIJKSWEWEG	OUDE ZILVERBERGSTRAAT
003013	Roeselare	R032	3,07	RING	OOSTNIEUWKERKSESTWG
003015	Roeselare	R032	1,63	RING	IEPERSESTRAAT
003020	Harelbeke	N036	31,05	RIJKSWEWEG	DEERLIJKSESTEENWEG
003022	Waregem	N382	11,74	EXPRESWEG	EIKENLAAN
003102	Deerlijk	N036	31,39	RINGLAAN	KORTRIJKSE HEERWEG
003111	Roeselare	R032	3,64	RINGLAAN	DIKSMUIDSESTEENWEG
003044	Gistel	N033	9,42	OOSTENDSE BAAN	
003036	Waregem	N382	9,80	EXPRESWEG	HENRI LEBBESTRAAT
003046	Deerlijk	N036	32,59	RINGLAAN	STATIONSSTRAAT
003092	Waregem	N382	10,43	EXPRESWEG	JOZEF DUTHOYSTRAAT
003104	Waregem	N043	29,39	GENTSEWEG	EXPRESWEG
003179	Oostende	R031	1,54	ELISABETHLAAN	TORHOUTSESTEENWEG
003009	Deerlijk	A014	17,24	E17	UITRIT 4
003084	Deerlijk	N036	33,95	RINGLAAN	VICHTESTEENWEG
003127	Oostende	N318	2,18	NIEUWPOORTSESTEENWEG	ELISABETHLAAN
003138	Roeselare	R032	0,89	RINGLAAN	MEIBOOMLAAN / KLEINE WEG
003139	Roeselare	R032	2,23	RINGLAAN	GROENESTRAAT
003167	Roeselare	N036	16,00	RIJKSWEWEG	OEKENSESTRAAT
003180	Roeselare	R032	4,72	RING	HOOGLEEDSESTEENWEG
003205	Izegem	N036	17,35	RIJKSWEWEG	UITRIT 6 ROESELARE
033021	Brugge	N031	1,00	EXPRESWEG	CHARTREUSEWEG

Tabel 4 : prioritair te behandelen punten

Verder in deze legislatuur werden reeds de in onderstaande tabel opgenomen 37 gevaarlijke punten in een uitvoeringsprogramma opgenomen. Momenteel wordt voor deze punten een voorstudie uitgevoerd.

003204	Oostende	N034	30,95	DR. EDUARD MOREAUXLAAN	VISMIJNLAAN
003223	Kortrijk	N050	0,03	WANDELWEG	MINISTER TACKLAAN
003282	Brugge	N309	1,60	HEIDELBERGSTRAAT	RIJSELSTRAATN31b
003031	Kortrijk	R036	4,59	MINISTER TACKLAAN	AALBEEKSESTEENWEG
003032	Veurne	N008	147,73	EUROPALAAN	PANNESTRAAT
003182	Kortrijk	R036	1,75	GENTSESTRAAT	VESTINGSSTRAAT
003297	Kortrijk	N395	1,99	RINGLAAN N395a	IZEGEMSTRAAT
003241	Brugge	N376	0,02	HAVEN STRAAT	R30 FORT LAPIN - KOMVEST
003189	Zwevegem	N008	72,89	HEESTERPLAATS / STREUVELSSTR	KERKOMTREK
003190	Zonnebeke	N008	107,86	ZANDVOORDESTRAAT	KASTEELSTRAAT
003292	Blankenberge	N371	11,35	KERKSTRAAT	ZUIDLAAN N34c
003100	Brugge	N034	5,11	SABELLALAAN	KUSTLAAN
003217	Kortrijk	N050	62,20	BRUGSESTEENWEG	IEPERSESTRAAT
003077	Brugge	R030	4,73	BUITEN GENTPOORTVEST	BARON RUZETTELAAN
003178	Middelkerke	N369	38,85	SLIJPESTWG-DORPSTRAAT	VAARTDIJK-ZUID N358
003150	Koksijde	N039	1,32	VEURNEKEIWEG	ZOUAVENPAD / KINDERLAAN
N355					
003299	Brugge	R030	8,20	KON. ELISABETHLAAN	LEOPOLD II-LAAN
003203	Blankenberge	N034	13,99	KONINKLIJKE LAAN	OUDE WENDUINESTEENWEG
003226	Zedelgem	N309	4,50	HEIDELBERGSTRAAT	AUTOBAAN N397
003240	Damme	N374	7,57	KOOLKERKESTEENWEG	DAMMESTWG / DUDZEELSESTWG
003288	Izegem	N357	4,50	ROESELARESESTRAAT	RUMBEEKSESTRAAT
003225	Ieper	N308	2,35	POPERINGSEWEG	NOORDERRING
003280	Oostkamp	N050	101,94	GASTON ROELANDSTRAAT	SINT MICHIELSESTRAAT
003290	Blankenberge	N371	10,10	BRUGSESTEENWEG	
003201	Oostende	N033	3,33	TORHOUTSESTEENWEG	
003202	Blankenberge	N034	13,67	WATERKASTEELSTRAAT	SERG. DE BRYUNESTRAAT
003210	Ardoos	N037	23,50	ROESELARESTRAAT	CLOETBERGSTRAAT
003219	Harelbeke	N050	66,69	BRUGSESTEENWEG	BRUGSESTR / LENDELEDESTR
003134	Blankenberge	N371	9,81	BRUGSE STEENWEG	SCHAAPSTRAAT
003152	Ingelmunster	N050	72,94	RINGLAAN	BRUGGESTRAAT
003124	Meulebeke	N050	74,50	BRUGGESTEENWEG	GROTE EN KLEINE ROESELARESTR
003221	Oostkamp	N050	101,80	GASTON ROELANDSTRAAT	
003108	Oostkamp	N368	14,10	PROOSTDIJKSTRAAT	SCHARESTRAAT
003291	Blankenberge	N371	10,42	KERKSTRAAT	SCHAAPSTRAAT
003293	Blankenberge	N371	11,49	KERKSTRAAT	SCARPHOUTSTRAAT
003187	Nieuwpoort	A018	22,19	E40	DIKSMUIDSEWEG

Ten slotte zal op het einde van dit jaar een 4^e uitvoeringsprogramma opgemaakt worden, waarin opnieuw een aantal gevaarlijke punten zullen bestudeerd en aangepakt worden.

Vraag nr. 328
van 11 februari 2005
van de heer PAUL WILLE

OVAM-terrein Mechelen – Bodemsanering

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest bezit een terrein in de Kanunnik Dedeckerstraat in Mechelen. Het wordt gebruikt als parking.

In het jaar 2000 kreeg OVAM van de Vlaamse Regering de toelating om een nieuw gebouw te betrekken in de Stationsstraat 110 in Mechelen. Bij die regeringsbeslissing werd ook gesteld dat de andere gronden rond de gebouwen zouden worden verkocht.

Het bleek dat het vermelde parkeerterrein verontreinigd was door een bedrijf dat er voorheen gevestigd was.

Nu, vijf jaar later, kan men op dit terrein een bord lezen waarop staat dat de saneringswerken zullen gebeuren voor $\pm$ 140.000 euro in het kader van de verkoop. Dat zal allemaal wel juist zijn en nodig, maar het valt toch op dat het voor de "bevoegde" instelling terzake op het vlak van bodemsanering dan toch vijf jaar moet duren vooraleer men aan een sanering toe is van een eigen terrein. Hoe zit het dan met de situatie van de gewone burger, die afhankelijk is van OVAM, terwijl OVAM voor zichzelf de bevoegde overheid speelt ?

1. Wordt vijf jaar als een normale termijn beschouwd om zulke kleinere saneringswerken uit te voeren ?
2. Is het normaal dat in dit geval OVAM "bevoegde overheid" speelt voor zijn eigen eigendom ?

Is dit geen manifeste situatie van "rechter en partij" ?

Antwoord

1. Verkoop van de OVAM-eigendommen

Op 22 september 2000 hechtte de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan een voorstel voor het afsluiten van een huurcontract voor negen jaar voor de huisvesting van de OVAM-

diensten aan het centraal station in Mechelen. Hierdoor diende een nieuwe bestemming te worden gezocht voor de eigendommen van de OVAM in de Kanunnik Dedeckerstraat. Deze OVAM-eigendommen bestaan uit een geklasseerd gebouw en twee braakliggende percelen die momenteel nog steeds dienst doen als parking.

Wat betreft de grondverontreiniging op de parking, welke te wijten is aan een verontreinigde puinlaag, werden verschillende saneringsmogelijkheden onderzocht, al dan niet rekening houdende met een projectontwikkeling door mogelijke kopers. Ook werd rekening gehouden met de voorbeeldfunctie van de OVAM op het gebied van bodemsanering. In dit kader richtte toenmalig minister van Leefmilieu en Landbouw Dua op 20 januari 2003 via de inspecteur van Financiën een nota aan de leden van de Vlaamse Regering.

Op 14 maart 2003 hechtte de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan het voorstel om de puinlaag op de OVAM-parking af te graven en het grondwater te saneren tot op de halve bodemsaneringsnorm en aan een aantal praktische voorstellen omtrent de verkoop van het geheel. Op deze wijze vermeedde de OVAM om tegelijkertijd rechter en partij te zijn.

2. Bodemsaneringswerken

Het bodemsaneringsproject werd in navolging van bovenvermelde beslissing ingediend op 10 juli 2003 en conform verklaard op 10 oktober 2003.

De aanbesteding voor de uitvoering van de bodemsaneringswerken vond plaats in de periode december 2003 - maart 2004. De aannemer voor de uitvoering van de bodemsaneringswerken werd aangewezen bij gunningsbeslissing van de administrateur-generaal van de OVAM op 2 april 2004.

De ontgraving van de steenpuinlaag vatte aan op 24 mei 2004. De grondwatersanering werd opgestart op 2 juli 2004 en is tot op heden lopende. De duur van de grondwatersanering werd geraamd op drie jaar, maar kan aangepast worden afhankelijk van de behaalde saneringsresultaten.

De voormelde chronologie geeft aan dat de OVAM vanaf de beslissing van de Vlaamse Regering van 14 maart 2003 ongeveer een jaar nodig had om een bodemsaneringsproject te laten opstellen, de bodemsaneringswerken te gunnen en in uitvoering te gaan. In vergelijking met andere bodemsaneringsdossiers is dit veel eerder een korte termijn. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat er geen milieuhygiënische redenen waren om de werken bij urgentie uit te voeren.

Vraag nr. 329
van 11 februari 2005
van de heer PAUL WILLE

OVAM – Toekenning attest "niet-reinigbare grond"

Zoals de minister weet, is de regeling van hoofdstuk X – "Grondverzet" uit Vlaams Reglement op de Bodemsanering (Vlarebo) nagenoeg onuitvoerbaar. Voor verontreinigde grond wordt een gunstig systeem van milieuheffingen toegepast.

Een aanvraag voor verminderde heffingen dient volgens de website van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) vergezeld te zijn van een verklaring "niet-reinigbare grond" van de VZW OVB.

Deze VZW OVB heeft enkel privé-leden. Op deze organisatie heb ik geen enkele kritiek voor het overige.

Maar de vraag rijst toch of een private VZW, hoe eerbaar ook, een rol kan spelen in een overheids-optreden m.b.t. fiscaliteit (milieuheffingen).

Bij OVAM werken nu $\pm$ 430 personeelsleden en verschillende essentiële taken besteedt men uit!

Staat de minister achter deze werkwijze ?

Antwoord

Het toekennen van het verlaagd tarief aan milieuheffing voor het storten en/of verbranden van afvalstoffen afkomstig van bodemsaneringsoperaties kan en mag enkel toegepast worden indien

er een formele goedkeuring is van de OVAM. Elke aanvraag wordt door de OVAM zeer rigoureus beoordeeld, vooraleer ze al dan niet wordt goedgekeurd. Deze taak wordt dan ook in geen enkele vorm uitbesteed. De goedkeuring van de aanvraag zal eveneens een aantal voorwaarden opleggen zoals tonnage en termijn.

Een aanvraag tot het verkrijgen van het verlaagd tarief dient, gelet op de daaraan gekoppelde fiscale aspecten, steeds grondig te worden onderbouwd. Bij elke aanvraag dient als bijlage ook een bewijs van niet-reinigbaarheid te worden opgenomen. De aanvraagprocedure voor het verkrijgen van het verlaagd tarief aan milieuheffing werd inderdaad licht gewijzigd. In die zin dat tot voor 1 januari 2005 het voldoende was dat één grondreinigingscentrum verklaarde dat de grond niet reinigbaar was, is het nu noodzakelijk dat de VZW OVB hieromtrent een uitspraak doet.

Deze vereniging verenigt de meeste grondreinigingscentra in Vlaanderen en heeft dan ook een grote expertise met betrekking tot het reinigen van uitgegraven gronden. Terwijl de vroegere aanvraagprocedure soms aanleiding gaf tot discussies tussen grondreinigingscentra onderling omtrent het al dan niet reinigbaar zijn van de grond, wordt het advies nu gedragen door de volledige werkgroep OVB -grondreinigingscentra, die bijna alle grondreinigingscentra in Vlaanderen groepeerde. Dit resulteert dan ook in een beter en meer gefundeerd advies.

De OVAM is van mening dat het advies van de VZW OVB een meerwaarde heeft en dat zo kan worden voorkomen dat partijen grond die toch reinigbaar zou zijn, zou worden gestort en/of verbrand. De OVAM wenst in deze tevens te benadrukken dat het de OVAM is, die op basis van al de elementen in de aanvraag beslist omtrent het al dan niet toekennen van het verlaagd tarief aan milieuheffing, en dat het advies van de VZW OVB hier slechts een deel van uitmaakt en enkel richtinggevend is.

Vraag nr. 331
van 11 februari 2005
van de heer PAUL WILLE

OVAM – Ambtshalve bodemsaneringen

Uit de begrotingsvoorstellen blijkt dat er door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het

Vlaams Gewest (OVAM) voor niet minder dan 743 miljoen euro aan ambtshalve bodemsaneringen werden voorgelegd voor 2005 ($\pm$ 30 miljard frank) (zie bijlage). Dit is een gigantisch bedrag.

1. Welke zijn deze dossiers ? Graag een overzicht.
2. Wat is de motivering ervan ?
3. Is dit in overeenstemming met het Regeerakkoord ?

Bijlage

* Voor 2003 art. 361B6147

GVK: 15,184.000, VL% 100% (waarvan 1 miljoen ambtshalve verwijdering afvalstoffen)

* voor 2004: bodemsanering loopt via het Bodembeschermingsfonds dat wordt gespijsd door volgende éénmalige ontvangsten

Mina	3.756.000
FFEU 2003	12,500 000
IFO-saldo	16.000.000 (afgerond)
totaal	(32.256 000 (afgerond))

Er was ook sprake dat GIMVINDUS nog 15 miljoen bodemsaneringprojecten rechtstreeks ging betalen maar dit is niet zeker op dit ogenblik

* voor 2005: éénmalige ontvangsten FFEU en IFO-saldo vallen weg

Op ontwerpbegroting Mina is er een beleidskrediet van 4.456.000 euro voorzien waarvan 1 miljoen voor ambtshalve verwijdering afvalstoffen. Netto is er 3.456.000 euro voor ambtshalve saneringen. Daarnaast zijn er nog de budgetten voor de UMICORE-convenant (1.550 kE).

De lijst projecten ambtshalve saneringen die voor 2005 wordt voorgelegd bedraagt een goede 743 miljoen euro...

Antwoord

1. Op 24 december 2004 werd het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de lijst van de bodemsaneringen waarvan de uitvoering ambtshalve door de Openbare

Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest in de loop van 2005 zal worden begonnen of voortgezet, goedgekeurd. De publicatie van dit besluit verscheen in het Belgisch Staatsblad van 8 februari 2005. Deze lijst wordt jaarlijks in uitvoering van artikel 46 van het bodemsaneringsdecreet opgesteld en omvat per fase van de sanering een oplijsting van de kadastrale percelen waarop de respectieve saneringsacties betrekking hebben. De oplijsting is eveneens opgenomen in het Belgisch Staatsblad.

Bij de goedkeuring heeft de Vlaamse Regering rekening gehouden met een totale kostprijs voor dit programma van 9,37 miljoen euro. Deze totale kostprijs heeft betrekking op meerdere jaren en er werd rekening gehouden met de budgettaire beperkingen voor het jaar 2005 waarvoor de begroting voor ambtshalve saneringen via het MINA-fonds 4,456 miljoen euro voorziet.

In het voorstel van lijst art. 46 voor 2005 worden voor de diverse fasen volgende bedragen begroot:

- artikel 2 : te beginnen bodemsaneringen : 0,63 miljoen euro voor de opmaak van ambtshalve beschrijvende bodemonderzoeken;
- artikel 3 § 1 : voort te zetten bodemsaneringen : 2,06 miljoen euro voor de verdere opmaak van ambtshalve beschrijvende bodemonderzoeken;
- artikel 3 § 2 : voort te zetten bodemsaneringen : 2,22 miljoen euro voor de opmaak van ambtshalve bodemsaneringsprojecten;
- artikel 3 § 3 : voort te zetten bodemsaneringen : 3,96 miljoen euro voor de uitvoering van ambtshalve bodemsaneringswerken;
- artikel 3 § 4 : voort te zetten bodemsaneringen : 0,50 miljoen euro voor de uitvoering van ambtshalve nazorg.

Uit het voormelde blijkt dat deze cijfers niet overeenstemmen met de raming van 743 miljoen euro waarvan de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag melding maakt.

2. Het betreft hier dossiers waarbij de saneringsplichtige in gebreke blijft ofwel een exoneration van de saneringsplicht werd toegekend. In uitvoering van artikel 46 van het bodemsanerings-decreet beslist de Vlaamse Regering op voorstel van de OVAM tot de ambtshalve uitvoering.
3. De ambtshalve uitvoering past binnen het juridisch kader dat thans van toepassing is. Het regeerakkoord voorziet in een evaluatie en momenteel worden hieromtrent initiatieven genomen.

Vraag nr. 333
van 11 februari 2005
van de heer PAUL WILLE

Afgedankte gsm's – Verwerking

Onlangs werd in de media het probleem van de afgedankte gsm's naar voren geschoven. De gsm's, die een korte levensduur (volgens een studie bureau in Gent anderhalf jaar) beschoren zijn en dus snel vervangen worden, komen massaal in het afvalcircuit terecht.

Nu blijken deze kleine apparaatjes heel erg vervuילend te zijn voor het milieu. Voornamelijk de batterijen zouden uiterst schadelijk zijn. Eén gsm-batterij zou 600.000 liter water kunnen vervuilen. De toestelletjes dumpen op een stort of verbranden, is dus uit den boze. Op die manier komen giftige en vaak kankerverwekkende stoffen vrij en kunnen ze het milieu en de mens ernstige schade toebrengen. Recyclage is dus de boodschap !

In België bestaat uiteraard wel de terugnameplicht van de producenten en verkopers, georganiseerd door de VZW Recupel. Dankzij deze terugnameplicht en het werk van Recupel haalt België de Europese normen voor recyclage. En dit kan ik enkel toejuichen. Toch zal het wel zo zijn dat een deel van de gsm's het recyclagecircuit misloopt en gedumpt of verbrand wordt, wat gezien de schadelijkheid ervan vermeden moet worden. Dit ligt voor een deel aan het feit dat de consument er zich niet bewust van is dat de gsm zo schadelijk is en dat hij afgedankte gsm's kan terugbrengen naar de verkoper/producent.

Het probleem beperkt zich overigens niet enkel tot Vlaanderen en België: het is een mondiaal pro-

bleem. Jaarlijks worden zo'n 235 miljoen gsm's weggegooid. Veel van die afgedankte gsm's vinden hun weg voor verwerking en vaak dumping naar de landen in de Derde Wereld. De verwerking en dumping gebeuren daar niet altijd op de beste manier, met alle gevolgen van dien voor mens en milieu.

Hiertoe werd een internationaal partnerschap afgesloten met de tien belangrijkste fabrikanten van gsm's en dit werkt nauw samen met de Verenigde Naties om de crisis aan te pakken. Die samenwerkingsverbanden moeten in de toekomst resulteren in mobiele telefoons met minder milieuonvriendelijke componenten en in gedegen recyclagesystemen. Op welke termijn men die toekomst ziet, is natuurlijk de vraag. Ondertussen blijven de afgedankte gsm's uiteraard komen.

1. Bestaan er cijfers voor Vlaanderen die de verhouding verkochte gsm's/gerecupereerde gsm's weergeven en zo een idee geven van het aantal gsm's dat het recyclagecircuit misloopt ?

Deze niet-gerecupereerde gsm's worden dan ofwel bijgehouden door consumenten, ofwel komen ze in de afvaldumping en/of -verbranding terecht, wat nefast is.

2. Zijn er plannen om het terugbrengen van de afgedankte gsm's via voorlichting aan te moedigen bij de consumenten ? Zoals dit trouwens ook gebeurde voor lege batterijen (immers, een gsm bestaat voor een aanzienlijk deel uit batterij).

Veel consumenten hebben wel van Recupel gehoord, maar hebben nog niet de reflex gebruikte elektronische apparaten naar de verkoper/producent terug te brengen, waardoor ze het recyclagecircuit mislopen.

3. Aangezien de verwerking van de gerecupereerde batterijen niet enkel in België gebeurt, moeten mondiale afspraken gemaakt worden, zodat men niet massaal de gevaarlijke verwerking en dumping van de afvalstoffen naar de Derde Wereld verplaatst. Men tracht hiervoor door middel van een internationaal partnerschap tussen de producenten en de Verenigde Naties voor de toekomst een oplossing te vinden.

Maar wat met het nu ?

Heeft de minister een zicht op de export van de te verwerken gsm's (en bij uitbreiding andere gevaarlijke apparaten en onderdelen) ? En zou het niet beter zijn deze voor recyclage in eigen land te houden, aangezien we toch over de beste technologie daartoe beschikken (en dit inzake tewerkstelling ook niet slecht is) ?

Antwoord

1. Er zijn geen exacte gegevens over de inzameling van afgedankte gsm's. De VZW Recupel organiseert in het kader van de aanvaardingsplicht de collectieve inzameling van afgedankte elektrische en elektronische apparaten via de detailhandelaar, het gemeentelijk containerpark of het kringloopcentrum. De afgedankte apparaten worden in vier gescheiden fracties ingezameld en opgehaald, afhankelijk van de verschillende verwerkingsvereisten:

- koel- en vriesapparatuur,
- groot witgoed,
- beeldbuishoudend materiaal (tv's en monitoren),
- ander elektr(on)isch materiaal (computers, kleine huishoudelijke toestellen, gereedschappen, verlichting,...).

Gsm's worden via de vierde fractie in het Recupel-systeem ingezameld en verwerkt door de daartoe aangewezen metaalverwerkers (GallooMetal voor Vlaanderen). Volgens de milieuvoorschriften worden de gsm's bij de metaalverwerkers eerst ontdaan van de batterij en vervolgens vershredderd voor materiaalrecyclage.

Het jaarrapport van Recupel geeft cijfers van op de markt gebrachte en via het collectief systeem ingezamelde en verwerkte toestellen, maar niet per type toestel dat tot die fractie behoort. Een gedetailleerde registratie van elk type toestel per fractie zou resulteren in een enorme stijging van de administratieve lasten en de logistieke kosten. Volgens het Recupel-jaarrapport van 2004 werd in 2003 8.326 ton ICT-materiaal op de markt gebracht (*ICT: informatie- en communicatietechnologie – red.*). Datzelfde jaar werd

er 3.460 ton ingezameld en verwerkt via het Recupel-systeem.

Wat de gsm's betreft die niet in het Recupel inzamelcircuit terechtkomen, is het onwaarschijnlijk dat deze gedumpt worden. Ondanks het feit dat deze toestellen afgedankt worden, hebben zij nog een positieve waarde in het afvalcircuit wegens de edele metalen die zij bevatten. Het dumpen of verbranden van de oude toestellen zou dus weggegooid geld betekenen. Gsm-producenten én netwerk-operatoren zijn zich hiervan bewust en geven zelf allerlei stimulanzen om de teruggave van de oude gsm's via de detailhandelaar te bevorderen. De grotere gsm-verkoopketens bieden de klant kortingen aan bij de aankoop van een nieuw toestel wanneer het oude toestel wordt ingeleverd. De nog niet verouderde toestellen worden getest, zo nodig gerepareerd en opnieuw vermarkt. Voor de verouderde gsm's hebben deze producenten een rechtstreeks contract afgesloten met de metallurgie voor de verwerking. Vooraleer de gsm's naar de metaalraffinaderijen gaan, worden ze ontdaan van de batterij.

De gedemonteerde batterijen worden door Bebat ingezameld. Ingezaamde herlaad-bare batterijen (NiMeH-, Li-ion- en NiCd-batterijen) worden afgevoerd naar de vergunde verwerker SNAM in Frankrijk met als doel de terugwinning van metalen, meer bepaald een nikkel-ijzerresidu bestemd voor de staalindustrie, een kobaltfractie en een cadmiumfractie.

De uitvoer naar SNAM vindt plaats met inachtnaam van de bepalingen van EU-verordening 259/93 inzake de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen.

2. De VZW Recupel heeft op basis van de huidige milieubeleidsovereenkomst een communicatieopdracht naar de consument. Recupel stelt een communicatiepakket ter beschikking aan elk inzamelpunt. Het pakket bevat onder meer een productenlijst en affiches die verplicht moeten opgehangen worden. Vermits de gsm-producenten én operatoren tot op heden zelf economische belangen vinden in de inzameling van de oude gsm's, is er geen behoefte aan extra inspanningen om de toestellen via het collectief systeem in te zamelen. De overheid heeft echter wel de taak om erop toe te zien dat deze recht-

streekse inzamelings- en verwerkingsscenario's voldoen aan alle wettelijke bepalingen inzake milieureglementering.

3. Vanaf 13 augustus 2005 moeten alle lidstaten de verplichtingen volgen opgelegd in richtlijn 2002/96/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 2003 betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA-richtlijn). De richtlijn legt een selectieve inzameling op van alle AEEA, waaronder gsm 's, hetzij via een collectief systeem, hetzij via een individueel systeem. Elk inzamelingscenario dient te voorzien in de verplichte demontage van de gevaarlijke componenten vooraleer de toestellen verwerkt worden. In heel de EU zal bijgevolg via de milieureglementering erop toegezien worden dat de oude gsm 's eerst ontdaan worden van de gevaarlijke onderdelen (niet alleen batterijen, maar ook LCD-schermpje en printkaart) vooraleer ze verder verwerkt worden.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) heeft geen volledig zicht op de exportstromen van afgedankte gsm 's uit Vlaanderen (België). Er zijn in Europa slechts twee bedrijven die beschikken over de beste beschikbare technologie om deze toestellen te verwerken, met name Umicore in Vlaanderen en Boliden in Zweden.

Umicore werkt momenteel aan een aanvraagdossier voor de Europese Commissie om een afwijking te verkrijgen van bijlage II van de AEEA-richtlijn. Met de Umicore-technologie is men in staat om oude gsm 's, enkel ontdaan van batterijen en zonder verdere demontage, in hun geheel te verwerken in de smeltoven. De OVAM zal Umicore hierbij steunen aangezien er maximale recyclage gebeurt, aan minimale milieu-impact.

Eens deze technologie aanvaard wordt door de Europese Commissie, verwachten wij vooral invoerstromen van oude gsm 's vanuit andere EU-landen en ook vanuit de USA naar Vlaanderen.

Afgedankte herlaadbare batterijen kunnen alleen mits kennisgevingsprocedure in het kader van EU-verordening 259/93 uitgevoerd worden. In België bestaat geen verwerking voor deze batterijen. Dezelfde regeling geldt voor

de uitvoer van niet werkende gsm -toestellen (met batterij). Uitvoer van deze afvalstoffen wordt niet toegestaan naar Derdewereldlanden. De toestellen mogen alleen uitgevoerd worden indien aangetoond kan worden dat het gaat om werkende (herstelde) toestellen. Deze worden dan als tweedehandstoestel en niet als afvalstof beschouwd.

Vraag nr. 334
van 11 februari 2005
van de heer RUDI DAEMS

*Zonneveldweg en Vloeiherkstraat Wellen –
 Heraanleg*

De Zonneveldweg en de Vloeiherkstraat in het Limburgse Wellen zijn gewestwegen waarvoor de komende periode werkzaamheden zijn gepland.

In dat verband is er ook enige onrust ontstaan bij de buurtbewoners. Onrust die dikwijls ook ingegeven is door onwetendheid of gebrek aan informatie.

1. Welke aanpassingen, met de inherente werkzaamheden, zijn er gepland ?
2. Zijn deze werkzaamheden de volle verantwoordelijkheid van het gewest, of heeft de gemeente hierin ook een verantwoordelijkheid ? Ook financieel ? In welke verhouding ?
3. Zijn voor deze werkzaamheden ook onteigeningen gepland ? En zo ja, hoeveel eigenaars zijn daarbij betrokken ?

Ligt de verdere procedure van onteigening reeds vast ? Hoe ziet die er uit ?

4. Wat is het kostenplaatje voor de werkzaamheden ? Met onteigeningen inbegrepen ?

Hoe ziet de opsplitsing van deze kosten eruit ?

Dient de gemeente hierin een bijdrage te leveren ?

5. Is er reeds een planning voor heel dit proces vastgelegd ? Hoe ziet die eruit ? Start- en einddatum ?

6. Zijn de budgetten voor deze werkzaamheden ingeschreven in de begroting 2005 ?

Antwoord

1. De werken omvatten de aanleg van fietspaden langs de N777 vanaf mp 5.300 tot mp. 8065, en de heraanleg van de tussenliggende schoolomgeving "De Eik" (*mp: meterpaal – red.*). Gelijk met deze werken wordt langs weerszijden van de weg een gescheiden rioleringsstelsel aangelegd. In de Vloeiherkstraat wordt langs de bestaande wegverharding in een fietspad met 1,75 meter breedte voorzien. De bestaande berm wordt in zijn oorspronkelijke staat hersteld. Het kruispunt "Blijdenhoek" wordt omgevormd tot een rotonde met fietspaden in de voorrang. Langs de Zonneveldweg zal de bestaande weg ingezaagd worden tot dezelfde rijstrookbreedte als de Vloeiherkstraat, met aanliggende fietspaden voorzien van een veiligheidsstrook. Ter hoogte van de schooluitgang wordt in een beveiligde fietsoversteek voorzien. Aan het kruispunt met de Plattestraat wordt door middel van een middenberm een poorteffect gecreëerd. Hiervoor is een asverschuiving van de N777 noodzakelijk. De Plattestraat zelf wordt haaks aangesloten. De werken sluiten verder aan op de reeds bestaande fietspaden langs de N777.
2. Dit project past in een module 13 "Subsidiëring van nieuwe verbindende fietspaden langs gewestwegen". Dit houdt in dat het initiatief en de verantwoordelijkheid bij de gemeente Wellen liggen. Het Vlaams Gewest financiert de werken a rato van 80% (vanwege het feit dat het hier gaat om fietspaden die niet als prioritair zijn geselecteerd). Deze subsidiëring omvat studiekosten, onteigeningen en aanleg. De rest van de kosten wordt gedragen door de gemeente. "Blijdenhoek" is geen onderdeel van deze module 13, wel van de module 10 "Subsidiëring van de herinrichting van schoolomgevingen".
3. Om dit project te verwezenlijken, zijn er 223 onteigeningen gepland, in hoofdzaak voortuinen. Omwille van het poorteffect ter hoogte van de Plattestraat worden twee woningen onteigend. Deze onteigeningen worden door het Aankoopcomité in naam van de gemeente uitgevoerd.

Door het gewest wordt het ministerieel besluit ter bekrachtiging van de spoedprocedure aangevraagd. De gemeente prefinanciert de onteigeningskosten die naderhand, conform de bepalingen in de ondertekende module, in schijven worden terugbetaald. De door de gemeente verworven gronden worden naderhand overgedragen aan het Vlaams Gewest.

Wegens het grote aantal innemingen wordt het onteigeningsdossier uitgevoerd in twee fases:

- fase 1 : Vloeiherkstraat + Zonneveldweg aan de Plattestraat;
 - fase 2: vervolg Zonneveldweg.
4. Een bedrag van 1.678.000 € inclusief BTW werd ten laste van het Vlaams Gewest vastgelegd. Dit komt overeen met 80% van de projectkosten. De overige 20% is ten laste van de gemeente. Dit bedrag dekt studie-, onteigenings- en uitvoeringskosten.
 5. De onteigeningen en de aanbesteding van het project dienen op initiatief van de gemeente te gebeuren. Op deze vraag kan dus niet worden geantwoord.
 6. Een bedrag van 1.678.000 € inclusief BTW werd eind 2002 vastgelegd op het betrokken begrotingsartikel.

Vraag nr. 335
van 11 februari 2005
van de heer RUDI DAEMS

Afvaltransport over water – Stimuli

Na jaren van voorbereidende studies en overleg heeft de provincie Vlaams-Brabant samen met de vijf betrokken afvalintercommunales (Ecowerf, Incovo, Interrand, Interza en Haviland) beslist een overeenkomst af te sluiten met de NV Indaver uit Beveren voor de eindverwerking van het huishoudelijk afval uit de hele provincie. Omdat de vijf betrokken intercommunales gezamenlijk hebben onderhandeld en doordat het gaat om een overeenkomst van lange duur, werd een belangrijk prijsvoordeel bedongen.

Groen! heeft op verschillende fora reeds te kennen gegeven dat deze beslissing althans voorlopig de keuze van alternatieven voor afvalverbranding hypothekeert, zoals het scheiden/drogen/vergisten van huishoudelijk afval of een combinatie ervan. Bovendien moet het afval over een relatief grote afstand worden vervoerd, wat extra milieukosten met zich meebrengt.

In het IOK-Ivareem project in Geel (alternatieve verwerking van huishoudelijk afval op basis van droging en scheiding) is het transport over water en spoor reeds opgenomen. Via bijzondere vergunningsvoorwaarden heeft voormalig Leefmilieuminister Vera Dua een minimale aan- en afvoer van afval via spoor en/of water aan de exploitant opgelegd.

Het transporteren van afval over water veroorzaakt echter hogere kosten, onder meer door de noodzaak van opslag- en overslaginfrastructuur. Maar aan transport over water/spoor zijn ook belangrijke voordelen verbonden. De milieudruk vermindert door vermeden wegkilometers, er zitten minder vrachtwagens vast op de wegen en het wordt leefbaarder voor de bewoners in de buurt van afvalverwerkingsinstallaties.

Alle partijen zijn het er zowat over eens dat het transport over water en spoor aangemoedigd moet worden. Daarom is het ook positief dat de provincie Vlaams-Brabant en de betrokken intercommunales zich hebben geëngageerd de haalbaarheid van transport over water te onderzoeken. Vanuit twee van de geplande vier overslagstations (Wilsele en Grimbergen) is overslag op watertransport mogelijk. De overeenkomst met Indaver voorziet zelfs in een eventuele wijziging in transportmodus, en zet daarvoor ook een gemengde werkgroep aan de slag om de kostprijs van transport over water te beperken.

Voormalig minister van Openbare Werken, Mobiliteit en Energie Gilbert Bossuyt heeft destijds aangekondigd het transport van huishoudelijk afval over water via financiële stimuli en/of heffingen voordeliger te maken.

1. Op welke wijze wordt het probleem van een hogere kostprijs van afvaltransport over het water in vergelijking met wegtransport concreet ondervangen ?

2. Deelt de minister het standpunt van voormalig minister Bossuyt om een beleid te ontwikkelen om dit transport aantrekkelijker te maken ?

Zo ja, welke beleidsmaatregelen zal de minister doorvoeren ? En binnen welke timing ?

Antwoord

1. Afvaltransport over water blijkt binnen Vlaanderen nog steeds merkkelijk duurder te zijn dan transport over de weg. Redenen hiervoor zijn de te korte afstanden, de te kleine volumes om te transporteren en het gegeven dat weinig verwerkingsinstallaties rechtstreeks aan een waterweg gelegen zijn, wat extra overslagkosten met zich meebrengt. Bij de bouw van nieuwe verwerkingsinstallaties wordt bij de locatiekeuze, indien mogelijk, rekening gehouden met de aanwezigheid van alternatieve transportmogelijkheden. Stimulering via verlaagde milieuheffingen van verwerking van afvalstoffen aangevoerd via andere kanalen dan wegtransport is niet te verkiezen. Hierdoor zouden bijkomende lange-afstandtransporten gegenereerd worden ten opzichte van de huidige situatie louter vanuit economisch standpunt. Andere mogelijke stimulering vanuit het Vlaamse beleid is het werken met subsidies ter stimulering van afvaltransport over water.

2. Het standpunt van voormalig Vlaams minister Bossuyt wordt ondersteund evenwel binnen het kader van het huidige Vlaamse regeerakkoord. Het is verheugend vast te stellen dat zowel bij de projecten van IOK-Ivareem, Vlaams-Brabant als Limburg alternatieven voor afvaltransport via de weg in beschouwing worden genomen. Kosten- en batenanalyses per project zijn hierbij van essentieel belang, zowel op ecologisch als op economisch vlak. Op ecologisch vlak moeten het aantal transportbewegingen op de gekozen sites en de emissies van de ingezette transportmiddelen en andere noodzakelijke activiteiten (overslag) in rekening genomen worden. Op economisch vlak kan transport via alternatieve wegen niet tegen om het even welke kostprijs gebeuren. De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) en de Waterwegen en Zeekanaal NV onderzoeken momenteel de mogelijkheid om afvaltransport via water finan-

cieel te ondersteunen, zodat dergelijk transport tegen een vergelijkbare of een aanvaardbare meerkostprijs dan transport over de weg kan plaatsvinden. Mogelijke pistes die onderzocht worden, zijn het subsidiëren van infrastructuur (kade, loskranen, ...) en containers. Hiertoe dienen de nodige middelen vrijgemaakt te worden. Ook dient bekeken te worden aan wie de subsidies verleend kunnen worden. Een mogelijkheid betreft het subsidiebesluit aan lokale besturen voor investeringen in afvalinfrastructuur. Dit subsidiebesluit moet evenwel aangepast worden vooraleer op deze basis de lokale besturen door de OVAM kunnen ondersteund worden. In het geval dat deze piste gevolgd wordt kan de procedure tot aanpassing van deze wetgeving nog in 2005 opgestart worden. Ook de Waterwegen en Zeekanaal NV beschikt over mogelijke financiële steunmaatregelen die verder onderzocht worden.

Vraag nr. 336
van 11 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Heraanleg N485 Haasdonk — Stand van zaken

De heraanleg van het wegdek en de aanleg van fietspaden, alsook de aanleg van DWA- en RWA-leidingen (droogweerafvoer en regenwaterafvoer) voor het gedeelte van de N485 (Bergstraat) tussen het centrum van Haasdonk (deelgemeente van Beveren) en E17 wordt behandeld in het kader van module 16 betreffende de heraanleg van wegvakken die niet als doortocht kunnen worden beschouwd.

Het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen categoriseert dit wegvak slechts als lokale weg. Dit omdat men bij de realisatie van een oostelijke aansluiting van de ring rond Sint-Niklaas op de E17 de aansluiting van de N485 op de E17 zou willen afschaffen. Gezien de omvang van dit project in combinatie met de andere geplande werken aan de ring rond Sint-Niklaas, kan de realisatie van de oostelijke aansluiting nog enige tijd op zich laten wachten.

De gewestweg N485 heeft momenteel een veel te smalle rijwegbreedte, zonder enige ruimte voor fietsers, en verkeert in een erg slechte staat op alle gebied : verharding, afwatering en geen zijbermen.

Deze weg is hoogst gevaarlijk, wat de talrijke ongevallen, jammer genoeg, bewezen hebben.

De gemeente Beveren dringt al twintig jaar aan op de aanpak van dit weggedeelte. Via module 16 wordt er eindelijk werk van gemaakt. De heraanleg was gepland voor 2005-2006. De gemeente Beveren verneemt – tot haar begrijpelijke en terechte ergernis – dat de uitvoering ervan mogelijk opnieuw vertraagd zou worden.

1. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) en Aquafin hebben de aanleg toegezegd van de collector en rioleringen in Haasdonk, waarbij de Bergstraat betrokken moet worden. Kan de minister de vaststelling onderschrijven dat de N485 tussen het centrum van Haasdonk en de E17 hoogst gevaarlijk is en dat er dringend geïnvesteerd moet worden in meer verkeersveiligheid ?

2. Voor wanneer is de heraanleg van de Bergstraat in Haasdonk gepland ?

Had de aanbesteding reeds plaats of wanneer zal ze gebeuren ?

Wat is de geraamde kostprijs ?

Wat is de concrete timing ?

3. Op welke wijze worden de werken voor de collector en rioleringen afgestemd op de heraanleg van de Bergstraat ?

Antwoord

1. De situatie op de N485 Bergstraat is inderdaad gevaarlijk. Momenteel is dan ook een studie lopende die zal leiden tot de heraanleg van de N485.

2. Momenteel is een studie lopende in het kader van een module 16 "Herinrichting van wegvakken die niet als doortocht kunnen beschouwd worden". De startnota van deze studie werd conform verklaard op de Provinciale Auditcommissie (PAC) d.d. 18 oktober 2004. De volgende fase is het opstellen van de projectnota. Het studiebureau wacht nog steeds op de gegevens van de hydronautstudie (in opdracht van Aquafin) zodat deze kunnen geïntegreerd worden.

De onteigeningsplannen worden binnenkort verwacht.

Een denkpiste die momenteel bewandeld wordt, is het afsluiten van een module 13 (fietspaden). Het Gewest zal dan in het budget voorzien voor de heraanleg van de weg zelf.

Aangezien het voorontwerp nog niet volledig uitgewerkt is, beschik ik nog niet over een precieze raming. De totale kostprijs zal rond de 2,6 miljoen euro liggen (excl. BTW).

3. Momenteel wordt gewacht op de gegevens van de hydronautstudie, zodat de projecten op elkaar kunnen afgestemd worden.

Vraag nr. 337
van 11 februari 2005
van de heer JAN VERFAILLIE

Ringweg Diksmuide – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vragen nr. 114 van 20 december 2001 en nr. 76 van 14 november 2003 in verband met de ringweg rond Diksmuide zou ik graag volgende vragen willen stellen (resp. Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1192 en BVA nr. 6 van 16 januari 2004, blz. 1336).

1. Welke stappen werden in het dossier ondernomen na november 2003 ?
2. Welke procedurele stappen moeten in het dossier nog ondernomen worden ?
3. Voor wanneer wordt de aanvang van de werken gepland ?

Antwoord

1. Door het provinciebestuur van West-Vlaanderen werd aan een studiebureau de opdracht gegeven tot de opmaak van een tracéstudie voor de zuidwestelijke omleiding van Diksmuide. Deze studie werd ondertussen afgerond en heeft geresulteerd in het selecteren van een drietal mogelijke varianten voor deze omleidingsweg. Door de provincie werd ondertussen een studie uitbesteed voor de afbakening van het kleinste-

delijk gebied Diksmuide. Hierin zal in het voorjaar van 2005 de uiteindelijke keuze voor een (definitief) tracé van de omleidingsweg worden gemaakt. Daaropvolgend dient nog een aanvang genomen te worden met de opmaak van een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan voor de omleidingsweg. De duurtijd hiervoor is minstens achttien maanden.

2. Nadat het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan door de Vlaamse Regering is goedgekeurd, kan door de administratie Wegen en Verkeer (AWV) gestart worden met de opmaak van de uitvoeringsplannen en de nota's ten behoeve van de convenanten- procedure (startnota en projectnota). Daarbij is ook van belang dat de stad beschikt over een goedgekeurd MP (*mobiliteitsplan – red.*).
3. De kredieten voor de aanleg van de omleidingsweg zijn niet opgenomen op het driejarenprogramma van AWV. De planning van deze werken kan slechts gebeuren nadat de verschillende procedures worden afgerond.

Vraag nr. 338
van 11 februari 2005
van de heer MARNIC DE MEULEMEESTER

Bermbesluit – Maaiperiode

Door middel van het besluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984 houdende maatregelen inzake natuurbehoud op de bermen beheerd door publiekrechtelijke rechtspersonen, werd een aantal bepalingen vastgelegd waaraan het maaien van bermen in opdracht van overheidsorganen dient te voldoen. In artikel 3 van dit besluit wordt onder meer bepaald dat begraasde bermen niet vóór 15 juni gemaaid mogen worden, een eventueel tweede maaibeurt mag slechts vanaf 15 september uitgevoerd worden. Evenwel wordt in artikel 4 van hetzelfde besluit bepaald dat de minister een afwijking kan verlenen.

De omzendbrief van 4 juni 1987 terzake ziet dit laatste echter ruimer. Hij noemt de data "richtdata" en bepaalt dat de afwijking kan worden aangevraagd bij de diensten van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), mits meezending van een plan en een motivering. Er wordt uitdrukkelijk gesteld dat het maaien van

de wegranden voor het vrijhouden van verkeers- en signalisatieborden buiten de vastgestelde data kan gebeuren en dat een vroeger maaitijdstip gekozen kan worden indien de verkeersveiligheid in het gedrang zou komen.

Op een schriftelijke vraag van Stefaan Platteau van 22 juni 1998 (vraag nr. 347 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 9 oktober 1998, blz. 56), waarbij de vraag werd gesteld of de data niet konden worden aangepast aan de realiteit, antwoordde de toenmalige minister van Leefmilieu Theo Kelchtermans dat hij dit niet wenste te doen, aangezien de ontwikkeling van de planten van jaar tot jaar verschilt afhankelijk van de weersomstandigheden. Hij werkte liever met afwijkingen.

In de praktijk blijkt ondertussen dat deze afwijkingen bijna altijd worden toegestaan, aangezien de verkeersveiligheid vereist dat in zeer veel gevallen wordt gemaaid een eerste keer vóór 15 juni en een tweede keer vóór 15 september. De afwijking is met andere woorden regel geworden.

1. Hoeveel keer werd in 2002, 2003 en 2004 een afwijking toegestaan op de regel vervat in artikel 3 van het bermbesluit ?
2. Heeft de minister reeds een initiatief genomen om de data van 15 juni en 15 september uit het bermbesluit aan te passen aan de realiteit ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Het bermbesluit bepaalt dat een afwijking kan worden toegestaan op de maaiperiode en de afvoer van het maaisel wegens natuurbehoudsredenen. Deze bevoegdheid is thans gedelegeerd aan de diensthoofden van de buitendiensten van de afdeling Natuur.

Het aantal afwijkingen dat om natuurbehoudsredenen door de afdeling Natuur is verleend in de laatste drie jaar bedraagt:

in 2002 :	16,
in 2003:	11,
in 2004:	13.

De meeste afwijkingen zoals bepaald in artikel 4 van het bermbesluit worden aangevraagd en verleend op basis van een bermbeheersplan dat voor goedkeuring wordt voorgelegd aan de afdeling Natuur. De afwijking wordt in dit geval meestal voor vijf jaar toegekend, teneinde de bermbeheerder toe te laten zijn vooropgezette beheersdoelstellingen te behalen afhankelijk van een beoogde vegetatie en/of faunaelementen. Het verlenen van een afwijking gebeurt steeds na een kort terreinbezoek en controle van de opgegeven inventarisatiegegevens.

De afdeling Natuur vraagt ook aan de bermbeheerder de nodige inspanningen te doen rond bekendmaking van een toegestane afwijking zodat er geen onnodige klachten binnenkomen over de vermeende niet-naleving van het bermbesluit.

Daarnaast kan elke overheid zich beroepen op het proportionaliteitsbeginsel om zich aan de bepalingen van het bermbesluit te onttrekken (zie hiervoor het advies dd. 22 maart 1984 van de Raad van State n.a.v. het ontwerp van het bermbesluit - BS 02.10.1984). Dit betekent dat eventueel een vroeger maaitijdstip kan worden gekozen indien de verkeersveiligheid in het gedrang zou komen, of indien de bestrijding van schadelijke organismen dit noodzakelijk maakt. In de praktijk gaat het meestal om het meermaals maaien van kruispunten en het vrijhouden van wegranden en verkeers- en signalisatieborden. De meeste overheden en instanties zijn blijkbaar goed vertrouwd met het zogenaamde proportionaliteitsbeginsel en vragen hiervoor (verkeerdelijk) geen afwijking meer aan bij de afdeling Natuur. De afdeling Natuur houdt daarbij strikt toezicht op deze "veiligheidsmaaibeurtten". Indien een vervroegde maaibeurt wegens veiligheidsredenen wordt vastgesteld die ongegrond lijkt, wordt de bermbeheerder schriftelijk op de hoogte gebracht van deze overtreding en doet de afdeling de nodige voorstellen tot verbetering.

2. Een wijziging van de maaidata is absoluut niet nodig. De laatste jaren is er immers de tendens dat meer en meer bermbeheersplannen worden opgesteld die rekening houden met een meer "flexibel" maaibeheer.

Het bermbeheersplan is immers hét instrument om het bermbeheer op een organisatorische en praktische manier te regelen. Daarbij kunnen kosten en baten op een evenwichtige wijze ten opzichte van mekaar worden afgewogen zonder de ecologische doelstellingen uit het oog te verliezen.

De bermbeheerder geeft in een bermbeheersplan ook aandacht aan de verkeersveiligheid en de praktische uitvoering van het plan. Langs belangrijke verkeersknooppunten zal er steeds voor geopteerd worden vóór 15 juni te maaien. Ook wordt er in meer verstedelijkte of residentiële woonwijken voor geopteerd af te wijken van het bermbesluit om eventuele wrevel bij de burger te voorkomen.

Het Vlaams Gewest stimuleert de gemeenten tot de opmaak van een bermbeheersplan. Sinds 1997 kunnen gemeenten via het milieuconvenant subsidies krijgen voor de opmaak. In de nieuwe Gemeentelijke Samenwerkingsovereenkomst 2005-2007 zal voor de actie "opmaak en uitvoering van een bermbeheersplan" een financiële ondersteuning worden gegeven van minimaal 30% en maximaal 70% van de kostprijs van de planvorming.

Vraag nr. 339
van 11 februari 2005
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Parkpoort Leuven – Ondertunneling

Met de ingebruikname van de Sportplaza aan de Parkpoort in Leuven werd een bijkomend deel van de Philipssite operationeel. Elke ingebruikname heeft effect op het verkeer in deze buurt en bijgevolg op de veiligheid.

Door de ondertunneling van de Parkpoort zal dit knooppunt ontlast worden van het doorgaand verkeer, wat uiteraard bijdraagt tot de veiligheid van de weggebruiker.

Hier en daar duiken er verschillende berichtgevingen op omtrent de ondertunneling van de Parkpoort.

Wat is de stand van zaken betreffende de ondertunneling van de Parkpoort ?

Antwoord

De voorstudie van de ondertunneling is door de gedelegeerde bouwheer TV3V (in het kader van het project "gevaarlijke punten") overgedragen aan studie bureau SWK-VDS.

Dit bureau zal in de loop van 2005 de stabiliteitsstudie uitvoeren en een bestek opmaken.

Vraag nr. 340
van 11 februari 2005
van de heer JAN VERFAILLIE

N8 Koksijde-Ieper – Verkeersdrukke

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 300 van 24 mei 2002 in verband met de N8 Koksijde-Ieper – verkeersdrukke, zou ik graag volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 16).

1. Kan de minister recente cijfers meedelen over de verkeersintensiteit langs de N8 van Koksijde tot Ieper ?

Hoe is de evolutie ten opzichte van de vorige jaren (2003-2002-2001) ?

2. Werden deze meetresultaten reeds geïnterpreteerd ? Zo ja, wat zijn de bevindingen ?

3. Hoeveel ongevallen werden er de voorbije drie jaar geregistreerd (aantal lichtgewonden per jaar – zwaargewonden per jaar – doden per jaar) ?

Welke categorieën van weggebruikers waren bij deze ongevallen betrokken ?

Antwoord

1. Op de N8 zijn er tussen Koksijde en Ieper drie automatische telposten waar de intensiteiten van het verkeer worden gemeten, namelijk in Woesten (kmp. 126,6), Lo-Reninge (kmp. 135,5) en Beauvoorde (kmp. 141,8). In 2004 werden de hoogste intensiteiten gemeten in Beauvoorde, waar gemiddeld 11.784 voertuigen werden gemeten in beide richtingen tussen 6 uur - 22 uur; in Lo-Reninge was dit 8.679 voertuigen, in

Woesten 8.660. De hoogste intensiteiten worden waargenomen op zondag, wanneer de intensiteiten stijgen tot respectievelijk gemiddeld 12.806, 10.228 en 9.929. In vergelijking met 2003 is dit een daling. In de zomermaanden liggen de intensiteiten uiteraard hoger. Gedetailleerde gegevens worden als **bijlage** opgenomen.

2. De intensiteiten op de N8 nemen de laatste jaren niet merkbaar toe. Tussen 2001 en 2004 is er een lichte daling van het aantal voertuigen waar te nemen. De belangrijkste vaststelling is dat de N8 beduidend meer verkeer te verwerken krijgt in de zomermaanden en op zondag. Het valt ook op dat er beduidend meer verkeer rijdt op de N8 ter hoogte van Beauvoorde dan ter hoogte van Woesten en Lo-Reninge.
3. De meest recente ongevalgegevens zijn deze uit het ongevallen-GIS voor de periode 1999-2001. In deze periode deden zich tussen centrum leper en Koksijde in totaal 215 ongevallen voor met 4 doden (waaronder geen enkele fietser), 46 zwaargewonden (waaronder 9 fietsers) en 267 lichtgewonden (waaronder 49 fietsers) tot gevolg. Per jaar geeft dit volgend beeld:

	1999	2000	2001
Ongevallen	48	78	89
Doden	0	3	1
Zwaargewonden	8	16	22
Lichtgewonden	59	104	104
Doden (fietsers)	0	0	0
Zw.gew. (fietsers)	2	2	5
Lichtgew. (fietsers)	14	21	14

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen en Antwoorden – red.)

Vraag nr. 341
van 11 februari 2005
van de heer PAUL WILLE

VMH-International — Overheidssteun

Binnen de NV VMH (Vlaamse Milieuholding) bestond destijds de VMH-International (VMH-I), die zich vooral toelagde op buitenlandse contacten en contracten.

In de begroting van 1997 (of 1998) was een bedrag ingeschreven van 1 miljard BEF ($\pm$ 25 miljoen euro) voor de VMH-I. De andere Vlaamse bedrijven die op de markten in het buitenland wilden komen, kregen niets en werden zelfs als vijandig beschouwd door VMH-International.

Dit bedrag van 1 miljard BEF stond een tijdlang geparkeerd op een speciale rekening in Warshoven. Alleen twee personen van de VMH hadden handtekeningrecht.

Sedert enige jaren is de NV VMH in vereffening, onder meer naar aanleiding van een formele ingebrekestelling door de Europese Commissie. Men hoort nu ook niet meer van de VMH-I.

1. Wat is er met dat 1 miljard BEF gebeurd ? Waaraan werd het besteed ? Of werd het niet besteed ?
2. Wat was destijds het advies van de Inspectie van Financiën ? Wat schreef het Rekenhof hierover ?
3. Er werd destijds blijkbaar enkel in overheidssteun voorzien voor de geliefde dochter van de NV VMH en niet voor andere bedrijven.

Stroken die beleidsvisies uit het verleden met de beleidsvisies die de huidige minister – met zijn UNIZO-achtergrond – voorstaat ?

Antwoord

Alvorens op de vragen in te gaan, wil ik erop wijzen dat VMH-I een afdeling (2 tot 3 personen) was binnen VMH die van start is gegaan in 1996 en operationeel werd gestopt tijdens het eerste semester van 2002.

De bedoeling van VMH-I was om internationale contacten te leggen (o.a. EU, programma's in de sector milieu) en via deze contacten Vlaamse milieubedrijven te helpen te internationaliseren. De jaarlijkse kostprijs was beperkt en werd gedeeltelijk gerecupereerd door bijdragen van enkele dochterondernemingen voor het begeleiden van deze ondernemingen in welbepaalde internationale projecten. Enkele consultancyprojecten werden trouwens met consultants die geen enkele binding

hadden met VMH, uitgevoerd. VMH-I stond aldus open voor alle milieubedrijven in Vlaanderen maar hiervan werd slechts in beperkte mate gebruik gemaakt.

In de derde alinea wordt gesteld dat een bedrag van 1 miljard BEF een tijdlang geparkeerd stond op een speciale rekening in Warshoven en dat twee personen van de VMH hiervoor een handtekeningrecht hadden. Ik kan formeel meedelen dat VMH nooit een bedrag van 1 miljard BEF heeft beheerd voor VMH-I.

Tot slot moet gesteld worden dat VMH niet in vereffening is. Het decreet dat door het Vlaams Parlement op 7 januari 2004 werd goedgekeurd, bepaald dat de VMH geherstructureerd wordt en dat de wijze waarop zal worden vastgelegd in een uitvoeringsbesluit. Tot op heden werd hierover geen uitvoeringsbesluit genomen. Dit belet niet dat intussen de participaties uit de participatiefunctie, waarvan de vorige regering opdracht had gegeven deze te valoriseren, op één na werden verkocht. En ook voor deze laatste participatie lopen er onderhandelingen. Daarbuiten houdt VMH nog participaties aan voor het Vlaams Gewest in Indaver en Aquafin.

1. Zoals hierboven vermeld werd, heeft VMH nooit een bedrag van 1 miljard BEF beheerd voor VMH-I.

2. De rekeningen van VMH werden door het Rekenhof jaarlijks gecontroleerd. Ik heb geen kennis van het advies van de Inspectie van Financiën, noch van een uitspraak van het Rekenhof in deze.

3. Aangezien VMH enkel investeerde tegen marktconforme voorwaarden kan van overheidssteun geen sprake zijn.

Vraag nr. 342
van 11 februari 2005
van de heer PAUL WILLE

Bodemsanering Noorderkempen – Umicore

In de kranten en de media kan men lezen dat het Vlaams Gewest en de Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaams Gewest (OVAM) in de komende periode werk zullen maken van de bestrijding van verontreiniging met zware

metalen in de Noorderkempen. Daartoe werd onder meer een convenant gesloten met Umicore.

Een deel van de kosten zal worden gedragen door Umicore, veroorzaker van de verontreiniging, een ander deel door de overheid via de OVAM-begroting.

Niemand twijfelt aan het milieukundig nut van de voorgestelde actie, maar wel rijzen er vragen over de financiering.

1. Wanneer werd het convenant met Umicore afgesloten ? Op wiens initiatief ?

Welke personen hebben het ondertekend ?
Wanneer werd het herzien ?

2. Hoeveel van de kosten van de geplande actie zal Umicore betalen en hoeveel de overheid ?

3. Waarom wordt met het grote Umicore een overeenkomst gemaakt, en met "kleine lieden" niet ?

4. Hoe verantwoordt de minister het feit dat de overheid een gedeelte van de financiering van het probleem in de Noorderkempen ten laste neemt, terwijl Umicore de veroorzaker is van de verontreiniging ?

Is dit verenigbaar met artikel 174 van het Europees Verdrag "De vervuiler betaalt" ?
Neemt de minister hiervoor het risico van een Europese ingebrekestelling ?

Antwoord

1. Na onderling overleg tussen de OVAM, Union Minière (heden Umicore NV) en de toenmalige Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu werd op 27 november 1997 het convenant "*Geïntegreerde uitgangspunten met betrekking tot de bodemsanering van de in het Vlaamse Gewest gelegen Union Minière vestigingen*" afgesloten tussen de OVAM en Union Minière NV, met ondertekening voor kennisname door de Vlaamse Regering. Als aanvulling op dit convenant werd op 23 april 2004 met toepassing van artikel 48 van het bodemsaneringsdecreet een Addendum I ondertekend tussen de OVAM, Umicore NV en de Vlaamse Regering.

2. Het Addendum I maakt een onderscheid tussen enerzijds de bodemsanering van de verontreiniging op de Umicore-vestigingen en bepaalde omliggende percelen, en anderzijds de overige omgeving. Voor de sanering van de Umicore-vestigingen en bepaalde omliggende percelen voorziet Umicore NV in een bedrag van maximaal 61.750.000 euro voor de komende vijftien jaar. Voor de overige omgeving wordt de komende tien jaar een maximaal bedrag voorzien van 15.000.000 euro door Umicore NV en 15.000.000 euro door de Vlaamse overheid.
3. In 1997 werd in het kader van een langetermijnvisie bovengenoemd convenant afgesloten om te komen tot een geïntegreerde en systematische aanpak van de historische bodemverontreiniging totstandgekomen op de bedrijfsterreinen van de Vlaamse Union Minière-vestigingen (Hoboken, Olen, Balen en Overpelt). In het convenant werd voorzien in een gefaseerde aanpak met spreiding in de tijd en prioriteitsbepaling op basis van objectieve factoren. Tevens werd een studieprogramma opgezet voor toegepast wetenschappelijk onderzoek inzake in situ risico reductiemethoden voor de sanering van met metalen en metalloïden verontreinigde bodems. In uitvoering van het convenant werden in opdracht van Umicore NV met betrekking tot de bodemverontreiniging totstandgekomen op haar bedrijfsterreinen, beschrijvende bodemonderzoeken opgemaakt. Deze bodemonderzoeken werden in de loop van het jaar 2002 door de OVAM met aanvullingen conform verklaard aan de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet. In toepassing van artikel 23 van het bodemsaneringsdecreet werd hiertegen administratief beroep aangetekend door Umicore NV bij de Vlaamse Regering. De conformverklaringen van de OVAM werden evenwel door de toenmalige Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu, optredend voor de Vlaamse Regering, bekrachtigd. Deze administratieve beroepsbeslissingen werden vervolgens door Umicore NV aangevochten bij de Raad van State middels een beroep tot nietigverklaring. Deze beroepen hadden in hoofdzaak betrekking op de hoedanigheid waarin Umicore NV bij de sanering optreedt (als saneringsplichtige, dan wel als saneringswillige) en de draagwijdte van de saneringsplicht.

Om uit de juridische impasse te geraken en om op korte termijn op het terrein tot een daad-

werkelijke aanpak van de bodemverontreiniging te komen, is er tussen Umicore NV en de overheid in toepassing van artikel 48 van het bodemsaneringsdecreet met het Addendum I bij het convenant een regeling gekomen met concrete afspraken over de aanpak en timing van de sanering, zowel voor de verontreiniging op de Umicore-vestigingen en bepaalde omliggende percelen, als voor de overige omgeving, en daaraan gekoppeld een afstand van de annulatieberoepen bij de Raad van State.

4. In eerste instantie betwist Umicore NV de saneringsplicht voor de historische verontreiniging in de wijde omgeving in de Noorderkempen. Op basis van verschillende afwegingen werd beslist dat de aanpak van de verdere omgeving op basis van een 50/50-regel overheid/Umicore zou gebeuren. Elementen die in rekening worden gebracht zijn onder meer:
 - in het gebied van de Noorderkempen kan de verontreiniging door meerdere historische bronnen veroorzaakt zijn;
 - de verontreiniging waarover in de overeenkomst sprake is, is historisch van aard. De bedoelde Vlaamse Umicore-vestigingen hebben een productiegeschiedenis van 100 jaar of meer. In het verleden werden op basis van vergunningen door de overheid bepaalde activiteiten toegestaan. De ernst van de verontreiniging is pas later aan het licht gekomen,
 - tevens is het aantonen van de foutaansprakelijkheid niet eenvoudig. Ook de verstrengde verjaringswetgeving dient mee in rekening gebracht te worden.

Omtrent de verenigbaarheid van artikel 147 van het Europees Verdrag "De vervuiler betaalt", dient opgemerkt te worden dat de bepaling van de verantwoordelijkheid afhankelijk is van de eigen wetgeving. Dit convenant is tot stand gekomen op basis van het bodemsaneringsdecreet. Hierin wordt gesproken over de saneringsplicht en niet over aansprakelijkheid. Net om een einde te maken aan de eindeloze en dure juridische procedures en om op het terrein een daadwerkelijke aanpak van historische bodemverontreiniging te kunnen realiseren, heeft men met de invoering van het bodemsaneringsdecreet een administratieve verplichting tot

uitvoering en prefinanciering van de bodemsanering ingevoerd en deze saneringsplicht losgekoppeld van aansprakelijkheid voor de kosten ervan.

Vraag nr. 344
van 11 februari 2005
van de heer PAUL WILLE

OVAM - Stadsvernieuwingsprojecten

In het verslag van de OVAM-directieraad van 2 april 2004 kan men lezen in punt 3 dat er een geëngageerde tweede oproep werd gelanceerd voor het indienen van subsidieaanvragen voor stadsvernieuwingsprojecten.

Sedert wanneer is de Openbare Afvalstoffenmaatschappij van het Vlaams Gewest (OVAM) bevoegd voor stadsvernieuwing? Is het niet dit parlement dat de bevoegdheden van de openbare instellingen bepaalt? De OVAM is terzake niet bevoegd. Punt. En kan ook geen subsidies verstrekken. Voor het verstrekken van subsidies is een decretale rechtsgrond nodig. Deze is er hier niet. Het fameuze artikel 48 van het bodemsaneringsdecreet spreekt wel van een mogelijkheid van een "schikking" en andere rechtsfiguren, maar niet van een subsidie. Toch worden door OVAM aan steden en gemeenten subsidies beloofd die men niet kan geven en in een dossier waarin men niet bevoegd is. In ambtelijke taal heet een dergelijke handelwijze "machtsoverschrijding".

De achtergrond van deze handelwijze is bekend.

Voor bodemsanering had OVAM sedert 1999 een behoorlijk groot overschot op de toegestane kredieten. Is er een personeelsprobleem of is dit een uitvloeisel van de belangenvermenging van de leiding van OVAM-Indaver?

Na de groene machtsgreep bij OVAM in 2003 wil men vooreerst zijn bevoegdheid zoveel als mogelijk uitbreiden. Men wil alle dossiers naar zich toehalen. Dit gebeurt als reactie op het feit dat dit Vlaams Parlement dikwijls kritiek had op de minister van Leefmilieu uit de vorige legislatuur. De kritiek bestond erin dat vele projecten inzake bodemsanering en brownfieldontwikkeling niet vooruitgingen. OVAM wil nu bewijzen dat het wel

kan, ook al moet men buiten de OVAM-bevoegdheid opereren.

Een tweede reden is te vinden in een afweerreactie van OVAM tegen andere spelers op het terrein. Ondanks de principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering op 28 mei 2004 van een voorontwerp van decreet "betreffende een financieringsmechanisme voor brownfieldontwikkeling" dat een taak toebedeelt aan de Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV), blijft OVAM zich verzetten tegen een dergelijke organisatie, alhoewel het toch vanzelfsprekend is dat OVAM zich als bevoegde administratieve instelling op het terrein van uitvoering dient te onthouden evenals van welkdanige commerciële of zakenrechtelijke transactie dan ook.

1. Hoeveel en welke "stadsvernieuwingsprojecten" werden er bij OVAM ingediend?
2. Welk bedrag aan "subsidie" zou dit vertegenwoordigen?
3. Wat werd met deze dossiers gedaan?
4. Wat is de houding van de minister in deze problematiek?

Antwoord

Blijkbaar is er een duidelijk misverstand bij de Vlaamse volksvertegenwoordiger met betrekking tot de interpretatie van het overigens interne verslag van de directieraad van de OVAM d.d. 02 april 2004.

De zogenaamde tweede oproep voor het indienen van subsidieaanvragen voor stadsvernieuwingsprojecten werd niet gelanceerd door de OVAM, maar wel door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Stedenbeleid.

De projectleider voor Stedenbeleid vroeg bij brief op 24 maart 2004 aan de OVAM om, net als bij de eerste oproep, in een jury zitting te nemen om advies te geven, naast andere administraties.

Bijgevolg werd gevraagd de gegevens van een contactpersoon door te geven.

De beslissing van de directieraad hield dus enkel de aanwijzing van die contactpersoon in, wat zo ook duidelijk in het verslag van de directieraad is weergegeven.

Op de vier vragen kan dan ook geantwoord worden dat geen enkel dossier werd ingediend bij de OVAM en er geen enkel bedrag mee gemoeid is. Deze vragen zijn dus zonder voorwerp.

Vraag nr. 345
van 11 februari 2005
van mevrouw VERA DUA

Heraanleg Catriestraat Drongen – Stand van zaken

In antwoord op een vorige schriftelijke vraag terzake (vraag nr. 111 van 12 december 2003 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 13 februari 2004, blz. 1652) van gewezen Vlaams volksvertegenwoordiger Dirk Holemans antwoordde toenmalig minister Bossuyt dat de geplande heraanleg van de Catriestraat vertraging had opgelopen.

Met name bleek het bereiken van een consensus tussen alle betrokken partijen niet evident. Daardoor was de geplande heraanleg, gepland voor 2003, verschoven naar 2004.

Ondertussen zijn we 2005 en is nog niets bekend over de definitieve datum van heraanleg.

1. Wat is de definitieve timing voor deze heraanleg ?

Indien dit later is dan voorjaar 2005, wat is de reden daarvoor ?

2. Voor welk bedrag zijn deze werken aanbesteed ?

Antwoord

1. De definitieve timing voor de heraanleg van de N461 - Antoon Catriestraat en Boskeetstraat is nog niet bekend.

Er is wel een consensus bereikt tussen de betrokken partijen en op basis hiervan is het onteigeningsplan opgesteld. Er zijn 66 innemingen te

realiseren waaronder één bewoond woonhuis. De procedure hiertoe is lopende.

Samen met de wegheraanleg moeten eveneens belangrijke rioleringswerken uitgevoerd worden ten laste van de Stad Gent.

De aanbesteding kan pas gebeuren na voltooiing van de onteigeningen. Indien deze vlot verlopen en er geen problemen zijn met bodemverontreinigingen kan verwacht worden dat de werken kunnen aanbesteed worden in 2006.

2. De werken zijn dus nog niet aanbesteed.

Vraag nr. 346
van 11 februari 2005
van mevrouw VERA DUA

Heraanleg bocht N466 Drongen – Stand van zaken

In antwoord op een vorige schriftelijke vraag terzake (vraag nr. 9 van 26 september 2003 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 28 november 2003, blz. 984) van gewezen Vlaams volksvertegenwoordiger Dirk Holemans antwoordde toenmalig minister Bossuyt dat de aanpak van een gevaarlijk punt op de N466 in Drongen (traject Gaverlandstraat) vooruitgang boekte.

Met name stelde de minister dat er een globaal akkoord was binnen de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid (bereikt op 19.9.03), dat het studiebureau aangesteld per provincie de technische uitwerking zou doen. Tevens werd de procedure voor de onteigening van de in te nemen strook aan de binnenkant van de bocht reeds opgestart in februari 2003.

De toenmalige minister besloot zijn antwoord als volgt : "Tenzij er onvoorziene hindernissen optreden voor de onteigeningen of voor de stedenbouwkundige vergunning, kunnen de werken aanvatten in de tweede helft van 2004".

Ondertussen zijn we februari 2005 en zijn de werken nog niet aangevat.

Graag vernam ik van de minister de stand van zaken in dit dossier.

1. Is er reeds een definitief plan van de heraanleg goedgekeurd ?
2. Zijn de noodzakelijke onteigeningen reeds gebeurd ? Zo neen, waarom niet ?
3. Wat is de timing voor de werken ?
4. Is er vooruitgang geboekt in de plannen om aansluitend in vrijliggende fietspaden te voorzien tot de dorpskern van Baarle ?

Antwoord

1. Neen (zie ook 2).
2. Neen. De onteigeningsprocedure loopt. Op 4 oktober 2004 heb ik het ministerieel onteigeningsbesluit getekend. De procedure voor onteigening is echter zeer complex en dient te allen tijde rekening te houden met de rechten en de plichten van de verschillende partijen. Het lang aanslepen van deze onteigeningen is een belangrijk knelpunt in dit project.
3. Op basis van de huidige stand van zaken wordt er verwacht dat de werken tegen de zomer (begin juli) kunnen aanbesteed worden. In dat geval kunnen de werken in uitvoering gaan in het late najaar van 2005.
4. De aanleg van vrijliggende fietspaden tot in de dorpskern van Baarle is nog niet gepland. Zoals vroeger reeds gesteld zal dit binnen een afzonderlijk project opgenomen worden. Op het wegvak waar de fietspaden komen, moeten ook nog rioleringswerken uitgevoerd worden. Een wegheraanleg - met de aanleg van vrijliggende fietspaden - als doortochtproject is maar zinvol als ook riolering gelegd wordt. Een gecombineerd project hiertoe in samenwerking met de stad Gent is nog niet opgestart.

Vraag nr. 349
van 16 februari 2005
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zeekanaal Brussel-Schelde – Herstelling dijken

In zijn antwoord op de vraag om uitleg van collega Roland van Goethem op 25 januari aangaande

het onderhoud van de dijken van het Zeekanaal Brussel-Willebroek, stelde de minister dat een groot aantal oevers van het Zeekanaal Brussel-Schelde in de afgelopen jaren werd vernieuwd (Handelingen Commissievergadering nr. 85 van 25 januari 2005, blz. 12-15).

Daartegenover staat evenwel dat er nog steeds oude oevers zijn die moeten worden hersteld.

Kan de minister preciseren over welke stukken van het Zeekanaal het concreet gaat ?

Antwoord

Op het Zeekanaal Brussel-Schelde (vroeger Brussel-Rupel) is jaren geleden reeds gestart met een moderniseringsproject. Een eerste realisatie in dit kader was de bouw van de nieuwe zeesluis in Wintam met aansluitend hierop het nieuwe kanaalvak over een lengte van circa 3 km en de nieuwe toevaargeul als toegang naar de Schelde. De nieuwe zeesluis en het nieuwe kanaalvak werden in gebruik genomen in 1997.

De moderniseringswerken van het Zeekanaal werden en worden stelselmatig voortgezet, in het bijzonder in het vak tussen de nieuwe zeesluis en de nog te bouwen zwaaihoek in Willebroek, en dit voor zeevaart tot 10.000 ton.

Maar ook in het vak tussen Willebroek en Brussel, waar nog belangrijke stukken met oude oevers van circa 80 jaar en meer aanwezig zijn, worden de moderniseringswerken stelselmatig verder gezet en dit afhankelijk van de jaarlijks beschikbare kredieten. Het vernieuwen van de oevers gebeurt ofwel door de bouw van nieuwe kaaimuren ter hoogte van nieuwe industrievestigingen, of door de bouw van verticale oevers wanneer de ruimte beperkt is, of door de bouw van milieuvriendelijke oevers op plaatsen waar de nodige ruimte hiervoor beschikbaar is.

Het programma voor het vernieuwen van de oevers wordt jaarlijks opgemaakt afhankelijk van de prioriteiten en afhankelijk van de beschikbare kredieten. Uiteraard is de toestand van de bestaande oever één van de belangrijkste criteria voor opname in het lopende investeringsprogramma, maar ook andere aspecten zoals nieuwe industriële vestigingen, de aanval van de golven op de oevers

(verschillend afhankelijk van de breedte van het kanaal), achterliggende terreinen, of het kanaal daar in ophoging of in uitgraving ligt, ecologische aspecten, en dergelijke spelen hierbij een belangrijke rol.

In het kader van het moderniseringsprogramma werden de laatste jaren onder meer volgende oevers vernieuwd:

- Oevermuur op RO ter hoogte van de draaispoorbrug in Willebroek
- Oevermuren langs oude kanaalarm in Klein-Willebroek
- Bekledingsmuur langs Westdijk in Willebroek
- Bekledingsmuur langs Groene Laan in Willebroek
- Bekledingsmuur afwaarts Humbeek brug op linkeroever
- Bekledingsmuur afwaarts Humbeek brug op rechteroever
- Milieuvriendelijke oever op rechteroever in Humbeek

(RO: rechteroever – red.)

Volgende oeverwerken zijn momenteel in uitvoering of kunnen gestart worden zodra de laatste problemen rond het project zijn opgelost:

- Milieuvriendelijke oever op linkeroever tussen Grimbergen en Humbeek
- Rechteroever tussen kaai ex-Grace en Spoorbrug Ruisbroek in Puurs
- Linkeroever tussen Grimbergse Steenweg en Hefbrug in Vilvoorde. (muur is ingestort en wordt vernieuwd)

Op het investeringsprogramma 2005 is in de vernieuwing van volgende oevers voorzien:

- Bekledingsmuur opwaarts Humbeek brug op linkeroever (in ontwerp)
- Bekledingsmuur op rechteroever opwaarts Vredesbrug in Willebroek

- Zeekanaal Brussel-Schelde - Herstellen damwanden - bedrag: 1.100.000 euro.

Op het rollend meerjarenprogramma (2005 tot 2008) is de vernieuwing voorzien van onder meer volgende oevers:

- Rechteroever tussen kaai Hellegat en kaai ex-Grace in Puurs
- Bekledingsmuur op rechteroever afwaarts Vredesbrug (herstelling)
- Bekledingsmuur opwaarts Humbeek brug op rechteroever
- Rechteroever tussen bekledingsmuur en milieuvriendelijke oever in Humbeek.
- Linkeroever vanaf oude zinker Tangebeek tot kaai Valomac

Na 2008 resteert dan nog de vernieuwing van de oevers :

- Rechteroever tussen oude kanaalarm Wintam en kaai Hellegat in Puurs
- Rechteroever tussen kaai Van Ganzewinkel en Boulevardbrug in Puurs
- Linkeroever tussen Rupeltunnel en Boulevardbrug in Puurs
- Rechteroever tussen Boulevardbrug en oude kanaalarm Klein-Willebroek in Willebroek
- Linkeroever tussen Boulevardbrug en kaai Kemira in Willebroek
- Linkeroever tussen kaai Craenhals en kaai Zeehaven in Willebroek
- Rechteroever Zemst tussen Bos van Aa en Humbeek
- Rechteroever tussen milieuvriendelijke oever en kaai Total in Grimbergen
- Linkeroever tussen milieuvriendelijke oever en Verbrande Brug in Grimbergen
- Linker- en rechteroever van het insteeddok in Vilvoorde

- Linkeroever tussen kaai Valomac en kaai "ex-De Weert" in Grimbergen
- Linkeroever tussen overwelving Tangebeek te Grimbergen en Grimbergse Steenweg in Vilvoorde
- Linkeroever ter hoogte van Molens Drie Fonteinen in Vilvoorde

Vraag nr. 351
van 16 februari 2005
van de heer RUDI DAEMS

Dorpskern Arendonk – Zwaar verkeer

De Noordkempische gemeente Arendonk en haar directe buurgemeenten ondervinden heel wat hinder van doorgaand vrachtverkeer in de woonkernen. Een groot gedeelte van dit vrachtverkeer is afkomstig uit Nederland, waarbij Nederlandse truckers een kortere weg zoeken, vanuit bijvoorbeeld Reusel en Bladel naar de E34.

Aanhoudend protest heeft er in het verleden voor gezorgd dat op de invalswegen naar het dorpscentrum van Arendonk een doorrijverbod voor vrachtwagens werd ingesteld. Het gemeentebestuur van Arendonk sloot de gewestweg van Arendonk naar Reusel in september vorig jaar af voor doorgaand verkeer van meer dan 7,5 ton. Daardoor konden truckers niet langer binnendoor via Arendonk naar de autoweg E34 rijden.

Maar dat was buiten de druk van Nederlandse bedrijven en politici gerekend. Na Nederlands protest werd bijgevolg de maatregel geschorst door het provinciebestuur van Antwerpen. Momenteel ligt het dossier bij het Vlaams Gewest, hetzij op de tafel van de administratie Wegen en Verkeer (AWV), hetzij op de tafel van de minister.

De eventuele (her)invoering van een tonnagebeperking is positief voor de dorpsbewoners van Arendonk. Het past ook in de mobiliteitsvisie van het Arendonkse gemeentebestuur, die het centrum wil vrijwaren van doortochten van zwaar verkeer. Ook kan de dorpskern heraangelegd worden, waarbij de markt autoluw wordt gemaakt.

Maar in geval van een (her)invoering van een tonnagebeperking door het centrum verplaatst het probleem zich jammer genoeg naar een andere plaats

in de gemeente, en naar de buurgemeente Oud-Turnhout. Want in dat geval zou het doorgaand verkeer in een wijde boog om de kerk geloodst worden via wegen als Bergen, Schuttersstraat en Hokken.

Er kunnen dus zeker ernstige vragen gesteld worden bij een dergelijke ingreep, want:

- het verkeer van de gewestweg N139 wordt via gemeentewegen verplaatst naar andere drukke woonbuurten, zoals de Schuttersstraat en Hokken;
- het verkeer afkomstig van de E34 wordt verlegd van de N188 (secundair type II) naar de N18 (secundair type III) over Oud-Turnhout via het afrittencomplex 25.

Op die manier wordt de vastgelegde wegcategorisering niet consequent gevolgd, wat buurgemeenten als Oud-Turnhout, Vosselaar en Turnhout wel deden. Bovendien wordt een onaanvaardbare bijkomende druk gelegd op woonstraten als Hokken, Schuttersstraat en Bergen. Door de heraanleg van het kruispunt Wampenberg-Hokken-Kapelstraat werd bovendien een extra onveilige situatie gecreëerd. Volgens het actiecomité zouden zich daar reeds negen ongevallen hebben voorgedaan.

1. Welk standpunt heeft de minister ingenomen m.b.t. de beslissing van het Antwerpse provinciebestuur om de tonnagebeperking voor het verkeer door het centrum van Arendonk op te heffen ?
2. Welke beleidsvisie wordt er gehanteerd m.b.t. de omleiding van het vrachtverkeer door woonbuurten als Hokken, Schuttersstraat en Bergen ?

Zijn of worden er alternatieven onderzocht zoals een tonnagebeperking tot 7,5 ton ?

3. Wordt de verkeersveiligheid ter hoogte van het kruispunt Wampenberg-Hokken-Kapelstraat opnieuw geëvalueerd en worden er desnoods aanpassingen doorgevoerd ?

Antwoord

1. Een provinciebestuur heeft geen bevoegdheid in de procedure voor de aanvullende verkeersreglementen op gewestwegen. Het Antwerpse

provinciebestuur heeft, conform de voorschriften, nooit beslist om de tonnagebeperking voor het verkeer door het centrum van Arendonk op te heffen.

2. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger voorstelt is een ministerieel besluit (MB) genomen om een tonnagebeperking tot 7,5 ton in te voeren op de gewestweg N139 doorheen het centrum van Arendonk. Deze beslissing is gesteund op de overweging dat zowel Hokken, de Schuttersstraat en Bergen (gemeentewegen), evenals De Daries, De Valken, Vrijheid en het Begijnhof (gewestweg N139) lokale wegen zijn, maar laatstgenoemde door hun zéér bochtig tracé en door de krappe beschikbare ruimte véél minder geschikt zijn om zware vrachtwagens toe te laten dan de eerstgenoemde gemeentewegen.

Ik ben het met de Vlaamse volksvertegenwoordigereens dat deze toestand niet de meest gelukkige is, maar hij is onvermijdelijk wanneer een industriezone zó gelegen is dat ze enkel via lokale wegen te bereiken is.

Het getroffen MB is maar tot stand gekomen na ruim overleg met de verschillende betrokken gemeenten.

3. Bij de heraanlegwerken, door de gemeente gepland in Hallen, is een fiets- oversteekplaats inbegrepen. Ten gevolge van verwikkelingen bij de aanbesteding (laagste inschrijving niet conform de voorwaarden van het bestek) kon deze aanneming slechts in februari 2005 aanvangen in plaats van 2004.

Vraag nr. 352
van 16 februari 2005
van de heer BART CARON

Autosnelwegbruggen – Gemeentelijke wapenschilden

Recentelijk werden de bruggen over de E17 onder handen genomen en gerenoveerd. Aan die bruggen hingen aan weerszijden van de balustrades, en voor de autobestuurders goed zichtbaar, de wapenschilden van de steden en gemeenten op wier grondgebied de bruggen zich bevinden. In een aantal

gevallen waren dat de wapenschilden van intussen gefuseerde gemeenten.

Ik spreek hier over de regio Kortrijk, waar ik zelf woon. Ik weet niet of dergelijk grondig onderhoud van de bruggen ook gebeurt in andere delen van Vlaanderen.

Na de renovatie en herstelling van de bruggen zijn deze schilden echter niet meer opnieuw aangebracht. Meer zelfs, omdat de bevestigingsplaten tussen de spijlen, die dienen om het wapenschild aan op te hangen, niet meer aangebracht zijn, wordt de indruk gewekt dat het niet meer de bedoeling is om ze terug te hangen.

Daarmee gaat een stukje identiteit verloren. Dat is jammer, niet omdat het nostalgie of navelstaanderij is, maar omdat het een cultuurhistorisch element is dat verdwijnt. In ons land van doorgangsverkeer worden de plaatsen die men doorkruist daardoor minder anoniem. De schilden markeren de identiteit van de doorkruiste regio, stad of gemeente. Dat is ook belangrijk voor de plaatselijke bevolking, die deze uiting van eigenheid graag behoudt.

Heraldiek is al langer een aandachtspunt van de overheid. Er bestaat een Vlaamse Heraldische Raad en er is heel wat regelgeving. Gedurende zowat twintig jaar heeft de Raad de vaststelling van de wapens en de vlaggen van gemeenten en provincies begeleid. Het resultaat van deze werkzaamheden is in 2002 geconcretiseerd met de publicatie van een lijvig wapenboek van alle Vlaamse gemeenten en provincies onder de titel "Gemeentewapens in België. Vlaanderen en Brussel".

Omdat ik volkscultuur, zorg voor het erfgoed en het patrimonium erg belangrijk vind, betreur ik dat die wapenschilden verdwenen zijn. Voorlopig of definitief ? Ik hoop uiteraard dat ze na een grondige poets- en restauratiebeurt alsnog teruggeplaatst zullen worden.

1. Is deze aanpak specifiek voor de Kortrijkse regio, of algemeen voor alle bruggen over de E17 ?
2. Worden de wapenschilden alsnog teruggeplaatst ?

Zo ja, waarom gebeurde dat nog niet ? Omwille van restauratie ?

Wanneer worden ze teruggeplaatst ?

- Indien de wapenschilden niet meer worden teruggeplaatst, verneem ik graag waarom.

Wat zal er met deze wapenschilden gebeuren ?
Werden ze gerecupereerd en weggeborgen ?

- Is er over deze keuzes overleg gepleegd met de betrokken gemeentebesturen of met de Vlaamse Heraldische Raad ? Zo ja, wat was hun visie terzake ?

Antwoord

- In West-Vlaanderen werd in het kader van de vervanging van de brugleuningen op de bruggen over de E17 geen enkel wapenschild teruggeplaatst.
- De wapenschilden worden niet teruggeplaatst.
- Op verschillende plaatsen in West-Vlaanderen zijn reeds wapenschilden gestolen, gezien hun hoge waarde. In deze gevallen is door de in de leuning aangebrachte uitsparing de veiligheid voor de weggebruiker niet meer gewaarborgd. Gezien het risico op calamiteiten wordt in West-Vlaanderen dan ook beslist om geen wapenschilden terug te plaatsen.

De gewoonte om deze wapenschilden te plaatsen, dateert van de periode van aanleg van de autosnelwegen E17 en E40 in de jaren 70, en is intussen voorbijgestreefd.

Het aanbrengen van de wapenschilden op deze plaatsen is dan ook, gezien de betrekkelijk jonge leeftijd van deze bruggen, moeilijk een noemenswaardig aspect van de volkscultuur te noemen. De wapenschilden op zich daarentegen maken wel deel uit van het erfgoed. Vandaar dat deze wapenschilden voorlopig in het magazijn van de Regie in Kortrijk werden weggeborgen.

- Aangezien de wapenschilden eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap werd geen overleg met de gemeentebesturen gevoerd over deze aangelegenheid, noch met de Vlaamse Heraldische Raad. Indien blijkt dat desbetreffende gemeente geïnteresseerd zou zijn om een

nieuwe bestemming aan deze wapenschilden te geven, kan steeds overeengekomen worden om deze wapenschilden aan de gemeente te schenken.

Vraag nr. 353

van 16 februari 2005

van mevrouw ANNICK DE RIDDER

Rattenbestrijding – Organisatie

Het Vlaams Gewest is al enige tijd verantwoordelijk voor de vangst van muskusratten in zijn waterlopen.

In de toekomst zou het Vlaams Gewest dit ook gaan doen in alle andere waterlopen, waar dit totnogtoe door de gemeenten gebeurde. Het Vlaams Gewest zou dit in deze laatste waterlopen enkel doen voor de muskusratten, en niet voor de bruine rat.

Voor de muskusrat gaat het echter enkel om de controlefunctie, aangezien overal fuiken staan en de ratten er enkel moeten worden uitgehaald. Indien het Vlaams Gewest dus niet zou instaan voor het vangen van de bruine rat, zullen de gemeenten nog steeds verplicht zijn om een rattenvanger te engageren voor hetzelfde gebied. Dit impliceert derhalve dat er dubbele uitgaven worden gedaan.

Een mogelijkheid zou zijn dat ook de vangst van de bruine rat door het Vlaams Gewest van de gemeenten zou worden overgenomen, eventueel niet voor alle lokale waterlopen maar voor een deel. Dit zou een wezenlijke besparing voor de gemeentelijke uitgaven betekenen.

- Zal het Vlaams Gewest inderdaad overgaan tot het vangen van de muskusratten in waterlopen die nu onder de bevoegdheid van de gemeenten vallen ?
- Gaat het hierbij alleen over de muskusratten en dus niet over de bruine ratten ? Zo ja, waarom neemt het gewest dan ook de vangst van deze laatste niet op zich ?
- Werd reeds een oplossing overwogen waarbij een verdeling van de waterlopen gebeurt en waarbij de bevoegde overheid, gewest of

gemeente, dan instaat voor de vangst van beide soorten in een bepaalde waterloop?

Antwoord

1. De bestrijding van de muskusrat en van de bruine rat (rioolrat) is verplicht door de wet van 2 april 1971 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen. In uitvoering van deze wet moet ieders verantwoordelijke (de eigenaar, de huurder, de gebruiker,...) op zijn goederen de ratten bestrijden. De verantwoordelijke kan de bestrijding evenwel toevertrouwen aan een derde. Daarnaast moet het Vlaams Gewest ook uit het oogpunt van beveiligen van de waterinfrastructuur en het voorkomen van schade aan waterwegen, waterlopen en hun aanhorigheden de ratten bestrijden. Als verantwoordelijke voor de terreinen in beheer bij het Vlaams Gewest moet het gewest ook instaan voor de rattenbestrijding langsheen de gewestwegen en in natuurgebieden, bosgebieden, slibbekkens, waterbekkens,... van het Gewest. Om deze opdracht efficiënt te kunnen uitvoeren, wordt de muskusratbestrijding niet alleen op de waterweg of waterloop zelf uitgevoerd, maar ook in de beken en grachten in de bufferzone rond de hoofdwaterlopen om zo de instroom aan ratten maximaal te beperken. Naargelang het gebied en naargelang de kans op instroom groter, is wordt ook de bufferzone breder genomen. In die bufferzones komen waterlopen voor die onder het beheer vallen van de gemeente.

Daar de muskusratten vrij veel migreren en vanuit ratgevoelige gebieden terug naar de waterlopen komen, heeft het Vlaams Gewest overeenkomsten inzake rattenbestrijding afgesloten met de terreinbeherende instanties VZW Natuurpunt, VZW Stichting Limburgs Landschap en VZW Durme waarin vastgelegd werd dat het Vlaams Gewest op de terreinen in hun beheer onder welomschreven voorwaarden de rattenbestrijding gebiedsdekkend zal uitvoeren. Ook in deze gebieden liggen lokale waterlopen en beken.

Indien een voldoende lage muskusrattenpopulatie nagestreefd wordt, die borg staat voor geringe schade, dan is een gecoördineerde aanpak met deskundige bestrijders noodzakelijk.

De muskusratten migreren immers zonder zich iets aan te trekken van eigendoms- of beheersgrenzen. Proeven hebben uitgewezen dat een intensief bestreden gebied (ratvrij gebied) op een korte periode opnieuw vol ratten zit door migratie uit aan-grenzende zones met onvoldoende bestrijding. Migratieafstanden van 5 tot 10 kilometer komen voor.

Het resultaat van een goede bestrijding wordt gemeten door de controle van het aantal ratten dat men niet heeft kunnen vangen.

Zo mag bijvoorbeeld de restpopulatie op de slechtste bestrijdingsplaats na twee vangnachten maximaal vier ratten zijn op 1 kilometer waterloop in de winter.

Dergelijke resultaatscontroles zijn ook uitgevoerd op lokale waterlopen. De restpopulaties zijn er veelal nog heel hoog.

De muskusratten worden door het bestrijdingsteam van het Vlaams Gewest uitsluitend bestreden bij middel van technische vangmiddelen (fuiken en klemmen) en niet via het gebruik van rodenticiden. De bruine rat of rioolrat daarentegen komt als alleseter veel algemener voor. Onderzoek toont aan dat het gedeelte van de totale bruine ratpopulatie dat op waterlopen voorkomt slechts een beperkte fractie is. Bestrijding van bruine rat alleen op waterlopen zal dus blijvend moeten aangevuld worden met bestrijding in riolen, op privé-terreinen en rond allerhande voedselvoorraden.

2. Het vangen van de bruine rat in open terrein is wegens de schuwheid van deze dieren en het verspreidingspatroon erg moeilijk. Door de bestrijdingsteams van het Vlaams Gewest wordt er dan ook geen specifiek vangmateriaal voor rioolratten uitgezet. De bestrijding van de bruine rat of rioolrat door het Vlaams Gewest beperkt zich tot de bestrijding op eigen terreinen en waterlopen. De bestrijding gebeurt via het uitzetten van specifieke rodenticiden. De muskusratbestrijders moeten dan ook over een totaal andere specialisatie of vakkennis beschikken (sporen zoeken, materiaal uitzetten,...). Het Vlaams Gewest kan op de gemeentelijke terreinen en op lokale beken en grachten de bestrijdingstaak m.b.t. de bruine rat van de diverse beheerders, eigenaars, huurders en gebruikers niet overnemen.

3. De bestrijdingsteams van het Vlaamse Gewest staan in voor de bestrijding van de muskusrat, de bruine rat of rioolrat en de beverrat op alle waterwegen en waterlopen van 1° categorie met inbegrip van hun aanhorigheden. Het Gewest draagt daar de verantwoordelijkheid voor de schade. In overleg met een aantal provincies en gemeenten zijn er overeenkomsten gemaakt rond een efficiënte taakverdeling in de rattenbestrijding. De lokale besturen concentreren zich op de uitvoering van de bruine ratbestrijding met inbegrip van de goede begeleiding op dit vlak van de privé verantwoordelijken (eigenaars en gebruikers,...). Zij blijven ook de oog- en oorfunctie vervullen in de muskusratbestrijding. Het wegvangen van muskusratten zelf wordt uitgevoerd door de gespecialiseerde teams van het Vlaams Gewest.

Vraag nr. 354
van 16 februari 2005
van de heer PAUL WILLE

OVAM – Besteding GIMV-geld

Sedert meerdere jaren wordt er gespeculeerd over de besteding van het geld van de NV GIMV, hetzij van de GIMV-dividenden, hetzij van de mogelijke verkoop van GIMV-aandelen (GIMV: Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen).

In de begrotingsdocumenten van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) kan men lezen dat er voorzien werd (of nog wordt) in de besteding van 16.000.000 BEF aan middelen afkomstig van de NV GIMV en dat er zelfs wordt aangedrongen op de vlugge uitbetaling ervan.

1. Is dit juist ? Zijn de cijfers correct ?
2. Hoe zal dit begrotingstechnisch gebeuren ? Aangezien wel het Vlaams Gewest maar niet OVAM een aandeelhouder is ?
3. Hoe is dit verenigbaar met het huidige regeerakkoord, waarbij OVAM zou worden geweerd uit haar rol van "rechter en partij" ?

Antwoord

In de initiële begroting 2004 van de OVAM was in een overdracht van de GIMV van 16.000.000 EUR

voorzien. De middelen waren bestemd voor het bodembeschermingsfonds. Naar aanleiding van de tweede begrotingscontrole werd deze overdracht geschrapt. In de begroting 2005 is geen overdracht vanuit de GIMV opgenomen.

Vraag nr. 356
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Wegverlichting – Kostprijs

In het verleden werden reeds maatregelen genomen om de kostprijs van de openbare verlichting op de wegen beheerd door het Vlaams Gewest te doen dalen.

1. Hoeveel kilometer wegen beheerd door het Vlaams Gewest (opgesplitst in auto(snel)wegen en gewestwegen) worden verlicht ?
2. Wat is de jaarlijkse kostprijs hiervan ?
3. In welke mate wordt momenteel bekeken of door te veranderen van leverancier de kosten verder verminderd kunnen worden ?
4. In welke mate wordt de openbare verlichting van groene stroom voorzien ?
5. Welke andere maatregelen (spaarlampen) worden genomen om de kostprijs verder te verminderen ?

Antwoord

1. Het aantal kilometer verlichte wegen beheerd door het Vlaams Gewest bedraagt:

– autosnelwegen (met inbegrip van de op- en afritten):	750 km
– gewestwegen:	<u>1.400 km</u>
Totaal:	2.150 km
2. Het jaarlijks elektriciteitsverbruik van de verlichting van de autosnelwegen en de gewestwegen in Vlaanderen bedraagt 90 miljoen kWh/jaar met een kostprijs van 9.000 000 Euro/jaar (*kWh: kilowattuur – red.*).

Met het oog op het bedingen van een goedkopere energieprijis werd in de loop van 2004 een algemene offerteaanvraag gehouden voor de levering van elektrische energie voor alle aansluitpunten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen.

Op 01 mei 2004 werd een leveringscontract afgesloten met de firma NV Electrabel Customer Solutions.

In het bestek van voormelde algemene offerteaanvraag werd er voor geopteerd om de groenestroomverplichting expliciet deel te laten uitmaken van de inschrijvingsprijs. Aldus voldoet deze leverancier aan de opgelegde groenestroomverplichting.

Met het oog op de verdere vermindering van de energiekostprijs werden volgende maatregelen getroffen.

- Bij vernieuwing van de openbare verlichting worden recente richtlijnen gebruikt die rekening houden met de stand van de technologie de dag van vandaag. Door aanwending van afgeschermde breedstralende verlichtingstoestellen voor de middenbermverlichting van autosnelwegen kon de tussenafstand van de verlichtingspalen verdubbeld worden van 45 meter naar 90 meter. Dit leverde niet alleen een besparing op qua installatie- en onderhoudskosten, maar evenzeer qua energieverbruik. Nieuw ontwikkelde verlichtingstoestellen met dezelfde lampvermogens als de vroegere toestellen, lieten toe om de tussenafstanden tussen de verlichtingspalen opgesteld langs de gewestwegen te vergroten van 33 meter tot 40 meter.
- De voorbije jaren werd eveneens het verlichtingsniveau van de openbare verlichting langs de autosnelwegen en gewestwegen verminderd. Zo daalde bijvoorbeeld het verlichtingsniveau van de continue verlichting op de niet-ringautosnelwegen van 2 naar 1 cd/m². Deze lagere verlichtingsniveaus beantwoorden aan de recentste Europese regelgeving dienaangaande.
- Verder volgt mijn administratie de nieuwe technologieën op het gebied van lampen, voorschakelapparaten en armatuurontwerp. Relatief recentelijk ontwikkelde technologieën die op de voet gevolgd worden zijn wit licht met een relatief hoog rendement, dimbare elektronische

ballasten, telemanagementsystemen en armatuurontwerpen die de opwaartse lichtflux verder blijven verminderen en het licht beter verspreiden daar waar het nodig is.

Deze nieuwe technieken worden nu reeds toegepast in de nieuwste tunnel op de N49 in Zelzate.

Vraag nr. 358
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

N397 Loppem – Kruispunt Heidelbergstraat

Het kruispunt N397-Heidelbergstraat in Loppem is een belangrijk verkeersknelpunt voor deze gemeente.

1. Voor wanneer is de heraanleg van dit kruispunt gepland ?

Indien deze locatie nog niet is opgenomen in een investeringsprogramma, wanneer gebeurt dit dan wel ?

2. Welke middelen zijn hiervoor beschikbaar

Antwoord

1. Dit kruispunt is opgenomen op het programma "wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen", jaarprogramma 2005. Dit betekent dat nog dit jaar de bestudering van dit kruispunt zal gebeuren. Aan de hand van een startnota, opgesteld door de TV3V, zal de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid van West-Vlaanderen een beslissing nemen tot heraanleg (*TV3V: Tijdelijke Vervanging Veilig Verkeer Vlaanderen – red.*). Afhankelijk van de keuze van oplossing moet dit dan eventueel nog de convenantenprocedure doorlopen vooraleer tot aanbesteding kan overgegaan worden. Concreet kan verwacht worden dat de uitvoering, afhankelijk van de keuze van oplossing, zal gebeuren in 2006.
2. Aangezien dit opgenomen is op het programma van TV3V, zijn hiervoor de nodige kredieten (opgenomen in het Fonds voor Eenmalige Uitgaven (FEU)), beschikbaar. Aangezien de

oplossing nog niet gekend is, kan ook nog geen raming worden gegeven.

Vraag nr. 361
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Heraanleg gevaarlijke punten – Prioriteiten

Tot op vandaag zijn amper zes van de 800 gevaarlijke verkeerslocaties weggewerkt. De minister kondigde recentelijk een exact stappenplan aan voor de komende jaren.

Vijf van de zes weggewerkte zwarte punten bevinden zich in West-Vlaanderen, de provincie waar de vorige minister van Openbare Werken woont.

De twee voorgaande ministers van Openbare Werken hadden desalniettemin duidelijk gesteld dat de volgorde van de heraanleg van de verkeerslocaties die als gevaarlijke punten geselecteerd zijn, volgens objectieve criteria zou gebeuren.

1. Welke prioriteitscriteria werden gehanteerd bij de selectie van de nu reeds heraangelegde gevaarlijke punten ?
2. Waarom hinken de andere provincies achterop tegenover West-Vlaanderen ?

Antwoord

1. Er werd een project opgestart om over een periode van vijf jaar 800 gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen weg te werken. Deze 800 punten werden geselecteerd op basis van de recentste beschikbare ongevalgegevens van het NIS (*Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.*). Om het project op een gestructureerde manier te laten verlopen worden niet alle projecten in één keer opgestart maar wordt gewerkt met jaarprogramma's. Zo werden in de jaarprogramma's 2003, 2004 en 2005 respectievelijk 250, 170 en 170 projecten opgenomen. De keuze om een bepaald project in een jaarprogramma op te nemen hangt in de eerste plaats af van de prioriteitstelling op basis van de ongevalgegevens. In tweede instantie wordt gekeken naar de eventuele gezamenlijke aanpak

van nabijgelegen punten, maar ook naar een zekere geografische spreiding (zowel binnen als over de verschillende provincies heen). Eenmaal een punt op een jaarprogramma is opgenomen, wordt geen verdere prioriteit stelling meer gedaan, maar volgt het punt het normale traject van voorontwerp en ontwerp tot aanbestedingsdossier. De complexiteit van de gekozen oplossing, de voorgeschreven inspraakprocedures en het eventueel verkrijgen van een bouwvraag en/of onteigeningen kunnen de timing van deze aanbesteding wel beïnvloeden.

2. Het is verkeerd te stellen dat andere provincies achterop hinken. Het klopt dat van de eerste acht afgewerkte punten er vijf in de provincie West-Vlaanderen liggen. Anderzijds toont onderstaande tabel duidelijk aan dat er in alle provincies een evenwaardige vooruitgang vast te stellen is.

	Reeds aanbesteed	Waarvan in uitvoering
Antwerpen	29	5
Vlaams-Brabant	19	8
Limburg	27	5
Oost-Vlaanderen	23	10
West-Vlaanderen	22	7
Totaal	120	35

De overige 85 punten zullen de komende weken in uitvoering gaan.

Eind 2005 zal 80% van de jaarprogramma's 2003 en 2004 aanbesteed zijn.

Vraag nr. 362
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Zitpenningen

Zie:

Vice-minister-president van de Vlaamse Regering,
 Vlaams minister van Economie,
 Ondernemen, Wetenschap,
 Innovatie en Buitenlandse Handel
 Vraag nr. 39 van 18 februari 2005
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1602

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

Vraag nr. 383
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Investeringsprogramma wegen — Project R32 (nr. 2718)

In het investeringsprogramma 2004 openbare werken van AWV (administratie Wegen en Verkeer) vinden we projectnummer 2718 terug voor de R32.

In het investeringsprogramma 2005 werd dit project niet opgenomen.

1. Waarom werd dit project niet mee opgenomen in het investeringsprogramma 2005 ? Op basis van welke criteria is dit project niet mee opgenomen in het nieuwe programma ?
2. Wordt dit al dan niet geschrapte project opnieuw opgenomen in een later investeringsprogramma ?

Zo ja, voor welk jaar zal hiervoor in kredieten worden voorzien ? En op hoeveel raamt men de kostprijs van dit project ?

Zo neen, waarom niet ? En wat zijn de daarbij gehanteerde criteria ?

Antwoord

1. Vanwege kredietbeperkingen werd dit project niet opgenomen in het investerings programma 2005. Voorlopig komt de veiligheid van de weggebruiker nog niet in het gedrang en zijn de werken veeleer bedoeld voor de instandhouding van het wegdek. Voorlopig kan met lokaal klein onderhoud, weliswaar enkel op korte termijn, de weg onderhouden worden. Vandaar dat dit dossier niet als prioritair werd beschouwd.

2. Dit project is in het voorstel van driejarenprogramma opgenomen voor het jaar 2006 en is voorlopig geraamd op 125.000 euro.

Vraag nr. 382
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Investeringsprogramma wegen — Project N367 (nr. 1578)

In het investeringsprogramma 2004 openbare werken van AWV (administratie Wegen en Verkeer) vinden we projectnummer 1578 terug voor de N367.

In het investeringsprogramma 2005 werd dit project niet opgenomen.

1. Waarom werd dit project niet mee opgenomen in het investeringsprogramma 2005 ? Op basis van welke criteria is dit project niet mee opgenomen in het nieuwe programma ?
2. Wordt dit al dan niet geschrapte project opnieuw opgenomen in een later investeringsprogramma ?

Zo ja, voor welk jaar zal hiervoor in kredieten worden voorzien ? En op hoeveel raamt men de kostprijs van dit project ?

Zo neen, waarom niet ? En wat zijn de daarbij gehanteerde criteria ?

Antwoord

Het project nr. 1578 betreft de stadskernvernieuwing van de N367 in de doortocht van Gistel.

1. Dit project werd aanbesteed op 28 mei 2004.
 De werken zijn aangevat op 01 november 2004 door de aannemer Aclagro uit Zomergem.
2. Aldus diende dit project niet meer opgenomen te worden in het investeringsprogramma 2005.

Vraag nr. 384
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Investeringsprogramma wegen – Project R8 (nr. 2521)

In het investeringsprogramma 2004 openbare werken van AWV (administratie Wegen en Verkeer) vinden we projectnummer 2521 terug voor de R8.

In het investeringsprogramma 2005 werd dit project niet opgenomen.

1. Waarom werd dit project niet mee opgenomen in het investeringsprogramma 2005 ? Op basis van welke criteria is dit project niet mee opgenomen in het nieuwe programma ?
2. Wordt dit al dan niet geschrapte project opnieuw opgenomen in een later investeringsprogramma ?

Zo ja, voor welk jaar zal hiervoor in kredieten worden voorzien ? En op hoeveel raamt men de kostprijs van dit project ?

Zo neen, waarom niet ? En wat zijn de daarbij gehanteerde criteria ?

Antwoord

De kredieten zijn vastgelegd voor dit project.

De werken zijn in uitvoering.

Vraag nr. 385
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Investeringsprogramma wegen – Project N382a (nr. 1357)

In het investeringsprogramma 2004 openbare werken van AWV (administratie Wegen en Verkeer) vinden we projectnummer 1357 terug voor de N382a.

In het investeringsprogramma 2005 werd dit project niet opgenomen.

1. Waarom werd dit project niet mee opgenomen in het investeringsprogramma 2005 ? Op basis van welke criteria is dit project niet mee opgenomen in het nieuwe programma ?
2. Wordt dit al dan niet geschrapte project opnieuw opgenomen in een later investeringsprogramma ?

Zo ja, voor welk jaar zal hiervoor in kredieten worden voorzien ? En op hoeveel raamt men de kostprijs van dit project ?

Zo neen, waarom niet ? En wat zijn de daarbij gehanteerde criteria ?

Antwoord

1. Het project nr. 385 werd wegens kredietbeperkingen niet opgenomen op het investeringsprogramma 2005. Het opmaken van dit programma is gebeurd op basis van de objectieve behoefteanalyse.
2. Dit project zal uiteraard in een later investeringsprogramma opnieuw worden opgenomen. Het driejarenprogramma 2005-2007 is thans in opmaak, zodat er nog geen uitsluitel is over op welk investeringsjaar dit project kan worden opgenomen. Het wordt voorlopig geraamd op 300.000 €.

Vraag nr. 386
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

Investeringsprogramma wegen – Project N374 (nr. 1410)

In het investeringsprogramma 2004 openbare werken van AWV (administratie Wegen en Verkeer) vinden we projectnummer 1410 terug voor de N374.

In het investeringsprogramma 2005 werd dit project niet opgenomen.

1. Waarom werd dit project niet mee opgenomen in het investeringsprogramma 2005 ? Op basis

van welke criteria is dit project niet mee opgenomen in het nieuwe programma ?

2. Wordt dit al dan niet geschrapte project opnieuw opgenomen in een later investeringsprogramma ?

Zo ja, voor welk jaar zal hiervoor in kredieten worden voorzien ? En op hoeveel raamt men de kostprijs van dit project ?

Zo neen, waarom niet ? En wat zijn de daarbij gehanteerde criteria ?

Zo neen, waarom niet ? En wat zijn de daarbij gehanteerde criteria ?

Antwoord

1. Het project 1410, structureel onderhoud van de N374 in de doortocht van Koolkerke, is niet mee opgenomen in het investeringsprogramma 2005 wegens kredietbeperkingen.
2. Latere investeringsprogramma's zijn nog niet goedgekeurd.

Het is duidelijk dat bij verdere programmering rekening zal worden gehouden met genoemd project.

De kostprijs van het project wordt geraamd op 400.000 €.

Vraag nr. 387

van 18 februari 2005

van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Watertoets – Toepassing

Ingevolge het decreet "integraal waterbeleid" werd de watertoets ingevoerd.

Hierdoor zullen overheden die bouwvergunningen verlenen, eerst een advies moeten vragen bij (voorlopig) de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Water.

Vervolgens dient de vergunningverlenende overheid zelf nog een aantal taken uit te voeren m.b.t. de watertoets.

In aanvulling op mijn vraag om uitleg terzake van 3 februari laatstleden, graag antwoord op volgende vragen (Handelingen Commissievergadering nr. 98 van 3 februari 2005, blz. 7-11).

1. Kan de minister meedelen in welke volgorde de adviezen moeten worden ingewonnen ?
2. Welke studies dient een gemeentebestuur nog te laten uitvoeren om te voldoen aan de watertoets, en is dit enkel noodzakelijk bij negatief advies ?
3. Zijn er inmiddels voorzover de minister weet bouwvergunningen die geweigerd werden op basis van de watertoets ?

Antwoord

1. Het decreet betreffende het integraal waterbeleid bepaalt dat de verantwoordelijkheid voor het toepassen van de watertoets ligt bij de vergunningverlener. Deze kan in geval van twijfel over de schadelijke effecten van een ingreep daarvoor advies inwinnen bij een aan te wijzen adviesinstantie. Het is de bedoeling om via een uitvoeringsbesluit duidelijkheid te creëren over deze adviesmogelijkheid. Een dergelijk besluit wordt momenteel door de administratie voorbereid. Een volgorde in eventueel te vragen adviezen is niet van toepassing. De vergunningverlener en de adviesverlener zullen er wel moeten over waken dat een eventueel gevraagd advies tijdig wordt afgeleverd op basis van de vergunningtermijn.
2. Een gemeentebestuur hoeft in principe geen studies te laten uitvoeren voor vergunningaanvragen van derden. Een gebruiksvriendelijk instrumentarium dat mee wordt voorbereid samen met het uitvoeringsbesluit zal gemeenten toelaten de richtlijnen voor de watertoets vlot toe te passen. Indien zij zelf initiatiefnemer is van een ingreep, plan of programma waarbij mogelijk schadelijke effecten te verwachten zijn, kan het nodig zijn, afhankelijk van de omvang van de effecten en van de nood aan compenserende maatregelen, dit nader te laten onderzoeken. Indien er een MER-plicht geldt, wordt dit onderzoek geïntegreerd in de opmaak van het MER (*milieueffectrapport – red.*).

3. Ik ben niet in het bezit van een inventaris van weigeringen van bouwvergunningen op basis van de watertoets.

Vraag nr. 394
van 18 februari 2005
van de heer CARL DECALUWE

N459 Dentergem – Vernieuwing Leiebrug

In het investeringsprogramma van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) werd projectnummer 1942 opgenomen, namelijk de herbouw van de brug over de Leie (N459) in Dentergem.

Naar verluidt starten deze werken begin maart, terwijl de werken aan de Leiebrug in Sint-Eloois-Vijve (N357)/Wielsbeke nog steeds niet zijn afgerond.

Wanneer beide bruggen over de Leie tegelijkertijd onderbroken zijn, dan betekent dit extra druk verkeer naar de brug over de Leie in Zulte.

1. Wanneer starten de werken van het bovenvermeld projectnummer 1942 effectief ?
2. Wanneer zullen de werken aan de Leiebrug in Sint-Eloois-Vijve (N357) afgerond zijn en wanneer zal deze brug opnieuw open zijn voor het verkeer ?
3. Indien blijkt dat beide bruggen tegelijkertijd ontoegankelijk zullen zijn voor het verkeer, in welke alternatieve route wordt dan voorzien ?

Zal dit niet zorgen voor een verhoogde druk van het verkeer in bepaalde dorpskernen ?

Worden deze werken dan niet beter uitgesteld tot op het moment dat de brug in Sint-Eloois-Vijve opnieuw gebruikt kan worden ?

Antwoord

1. De werken starten op 5 maart 2005.
2. De werken aan de Leiebrug in Sint-Eloois-Vijve zullen afgerond zijn tegen eind april 2005.

3. De wegomlegging voor de brug in Sint-Eloois-Vijve is gepland langs de nieuwe brug in de N382. De wegomlegging van de Olsenebrug is gepland via Deinze voor doorgaand verkeer, via Oeselgem voor plaatselijk verkeer. Dit impliceert dat er geen interactie is tussen de geselecteerde wegomleggingsroutes. In de praktijk mag echter wel sluipverkeer verwacht worden in de dorpskern van Oeselgem vanwege de werken in Sint-Eloois-Vijve, hetgeen weliswaar een verhoogde verkeersdrukke aldaar zal veroorzaken. De afbraak- werken van de Olsenebrug kunnen niet uitgesteld worden wegens enerzijds de slechte toestand van de Olsenebrug, anderzijds het feit dat de toegankelijkheid van de containerterminal in Wielsbeke voor containerscheepvaart een prioritair gegeven is in dit dossier. De afbraak van de Olsenebrug is immers zodanig gecoördineerd met de werken aan de brug in Sint-Eloois-Vijve, dat de Leie vanaf begin maart toegankelijk zal zijn voor containerscheepvaart.

Vraag nr. 395
van 18 februari 2005
van de heer KARLOS CALLENS

N382 Waregem – Geluidsmuur

Waregem beseft maar al te goed dat de expresweg (N382) levensnoodzakelijk is voor de stad. Maar nu de industriële activiteiten blijven toenemen, wat een goede zaak is voor de regio, neemt ook het transport in hoge mate toe vanaf de E17 langs de N382.

Dit is meteen ook synoniem voor meer overlast. Niet alleen het lawaai, maar ook de trillingen van denderende trucks bezorgen de inwoners slapeloze nachten.

De hogergelegen expresweg houdt ook nog gevaren in. Indien ooit een vrachtwagen in de wijk De Biest belandt, zou de ravage enorm zijn.

De mensen die langs de N382 wonen, tussen de Henri Lebbestraat en de wijk De Biest, zijn al jaren vragende partij voor een geluidsmuur. In Kortrijk wordt momenteel een geluidsmuur geplaatst langs de E17.

Het dossier van de geluidsmuur werd door het Vlaams Gewest geopend in 1984, maar het plan werd opgeborgen.

1. Kan de minister de stand van zaken geven ?
2. Zijn er reeds plannen gemaakt voor de plaatsing van deze geluidsmuur ?

Antwoord

1. In het kader van het veiliger maken van de gevaarlijke kruispunten door de heraanleg van de kruispunten tussen de N382 en N382b en tussen de N382 en de Vredestraat-Bieststraat, werd bij de opmaak van de startnota beslist dat voor het gedeelte van de N382 tussen de E17 en de N43 een streefbeeldstudie zou worden opgemaakt alvorens de startnota verder af te werken. Deze streefbeeldstudie is thans in opmaak en wordt uitgevoerd door de Tijdelijke Vereniging 3V (*Veilig Verkeer Vlaanderen*).
2. Aangezien het ontwerp van de geluidsmuur afhangt van de inrichting van de kruispunten, moet gewacht worden op de verdere evolutie in het dossier van de wegen alvorens plannen uit te werken.

Vraag nr. 397
van 18 februari 2005
van mevrouw HILDE CREVITS

Ontsluiting Zeebrugse haven en omvorming N49
 – *Stand van zaken*

De omvorming van de N49 Antwerpen-Knokke tot autosnelweg, alsook de N31 en de geplande AX zijn van groot belang voor de ontsluiting van de Zeebrugse haven.

Het eindrapport van december 2004 bevat de definitieve versie van het streefbeeld voor de omvorming van de N49 en wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering. De studie over de opmaak van een streefbeeld van de N49 doet geen uitspraken over de aansluiting ter hoogte van Westkapelle van de omgebouwde N49/A11 met de bestaande N49 die verbinding geeft met Knokke-Heist.

De principes van het aansluitingscomplex ter hoogte van Westkapelle worden uitgeklaard in een studie over de opmaak van een streefbeeld voor de aanleg van de AX tussen Westkapelle en Brugge (Blauwe Toren). De studie werd opgemaakt in opdracht van de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen en eind 2002 afgewerkt.

Krachtens het besluit van 29 november 2002 van de toenmalige Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie Steve Stevaert werd de N49 tussen kmp 67.918 en 80.918 gelegen op het grondgebied van de gemeenten Maldegem, Damme en Knokke-Heist, ingedeeld bij de categorie autosnelwegen. De gewestweg kreeg het nummer A11.

Door dit statuut van autosnelweg, met een bouw- en gebruiksvrije zone van 100 meter volgens het Ruimtelijk Structuurplan, worden er langs dit stuk N49 geen bouwvergunningen meer verleend. Ook handelaars die hun zaak willen uitbreiden, krijgen door dit statuut problemen aangezien hun geen vergunning wordt verleend.

Volgens het ontwerpstreefbeeld AX van de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen van 2002 zou het stuk Westkapelle-Hoekemolen niet langer het statuut autosnelweg krijgen en vanaf Hoekemolen naar links afbuigen richting Zelzatebrug. Dit houdt in dat de bouw- en gebruiksvrije zone beperkt wordt tot 30 meter.

Een milieueffectrapport (MER) moet nog worden opgemaakt.

1. In welke kredieten voorziet de minister voor de ontsluiting van de Zeebrugse haven (AX, N31, N49) en binnen welke termijn ?
2. Wat is de stand van zaken van de opmaak van een MER-rapport voor de verbinding tussen de N31 Blauwe Toren en de N49 Westkapelle ?

Op welke termijn wordt dit rapport afgehandeld ?

3. Volgt de minister het ontwerpstreefbeeld van de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen en zo ja, wordt er dan een oplossing uitgewerkt in het belang van de grondeigenaars/handelaars ter plaatse en hun economische positie,

bijvoorbeeld door het statuut van het stuk N49 Westkapelle-Hoekemolen als autosnelweg op te heffen ?

Antwoord

1. De kruispunten Chartreuseweg, Witte Molenstraat, Tillegemstraat en Astridlaan op de N31 zijn ingeschreven op het programma gevaarlijke punten 2003, opgedragen aan het studiebureau TV3V (*Tijdelijke vereniging Veilig Verkeer Vlaanderen – red.*). De startnota voor de kruispunten Wittemolenstraat en Astridlaan is reeds goedgekeurd in de Provinciale Auditcommissie (PAC). Het is de bedoeling om voor deze twee kruispunten nog dit jaar een aanbesteding te houden zodat de werken begin 2006 kunnen starten. Wat betreft de werken op de N49 en de AX is vooralsnog geen programmering opgemaakt, wegens de nog lopende procedures.
2. Het plan-MER voor de verbinding tussen de N31 Blauwe Toren en N49 Westkapelle (de AX) werd aanbesteed op 8 maart. De studie zal ongeveer één jaar duren.
3. Het ontwerp streefbeeld voor de AX voorziet in drie tracés voor de bocht van Westkapelle (aansluiting AX op de N49). In het plan-MER zal een afweging worden gemaakt tussen deze drie tracés zodat het definitief streefbeeld kan worden opgemaakt. Pas dan zal een definitieve uitspraak kunnen worden gedaan nopens het statuut van de N49 voorbij Hoekemolen.

Vraag nr. 399
van 18 februari 2005
van mevrouw ANNICK DE RIDDER

A12 Wilrijk-Boom – Onderhoud

Het stuk van de gewestweg A12 tussen Wilrijk en Boom, vanaf het einde van het viaduct tot aan de eigen bedding, ligt er erg verwaarloosd bij. Dit is vooral te wijten aan een gebrekkig onderhoud.

Voorbeelden van mankementen :

- omgereden verkeerssignalisatie ;
- omgewaaide verkeerssignalisatie ;

- onleesbare verkeersborden ;
- palen zonder verkeersborden ;
- verkeersborden waarop met zwarte tape richtingen zijn doorstreept ;
- verroeste verlichtingspalen ;
- dwarsovergangen tussen hoofdweg en zijbanen zijn afgesloten op erg slordige wijze (losse betonblokken, losse plasticen blokken ...) ;
- oversteekplaatsen op de middenberm zijn afgesloten op erg slordige wijze ;
- op diverse plaatsen beschadigd wegdek ;
- ...

Dit alles komt het algemeen beeld van deze drukke gewestweg niet ten goede. Voorts kan de bestaande toestand resulteren in verkeersonveilige situaties. Als de Vlaamse overheid het al niet te nauw neemt met onder andere verkeerssignalisatie, waarom zouden de burgers het dan wel doen ?

1. Heeft de minister weet van deze schrijnende toestand ?
2. Heeft hij reeds opdracht gegeven voor dringende ingrepen ? Zo ja, welke ? Zo neen, wanneer zullen de dringende herstellingen dan wel worden uitgevoerd ?
3. Welke beleidsvisie voor de middellange tot lange termijn wordt er gehanteerd voor de gewestweg tussen Wilrijk en Boom ?

Behoort een eigen bedding in een sleuf zoals vanaf kilometerpaal 26,5 tot de mogelijkheden ?

Antwoord

1. Zowel de administratie als ikzelf hebben weet van de slechte toestand van de A12.
2. Voor de jaren 2005, 2006 en 2007 werd er in totaal in 1 miljoen euro voorzien om structureel onderhoud uit te voeren op de A12 tussen de Rupeltunnel en het viaduct van Wilrijk. Helaas zijn de funderingen van de A12 tussen de halfopen sleuf en het viaduct van Wilrijk

nooit ontworpen geweest om een dergelijke grote hoeveelheid (zwaar) verkeer te verwerken. De slechte en te lichte funderingen zijn verantwoordelijk voor het feit dat herstellingen aan het wegvak na enkele dagen reeds tenietgedaan zijn. Desalniettemin worden dagelijks herstellingen op dit wegvak uitgevoerd, zodoende dat de veiligheid van de weggebruiker zoveel als mogelijk gegarandeerd wordt.

3. Momenteel wordt een streefbeeldstudie gemaakt voor de omvorming van de A12 tussen Antwerpen en de Rupel tot een volwaardige autoweg. Een eigen bedding in een sleuf behoort inderdaad tot de mogelijkheden. Deze omvorming van de A12 tot een volwaardige autosnelweg zal minstens 65.000.000 euro kosten. In 2007 wordt hiervan in de eerste schijf van 3.500.000 euro voorzien.

Vraag nr. 404
van 23 februari 2005
van de heer JAN VERFAILLIE

Luchthaven Oostende – Geparkeerde vliegtuigen

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 38 van 24 oktober 2003 in verband met geparkeerde vlieg-

tuigen op de luchthaven van Oostende-Brugge zou ik graag volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 28 november 2003, blz. 1013).

1. Kan de minister een geactualiseerd overzicht geven van alle vliegtuigen die tussen 1 oktober 2003 en nu meer dan een maand aan de grond stonden op de luchthaven van Oostende ?
2. Wat was de jaaropbrengst inzake parkeertaksen van de afgelopen twee jaar ?
3. Wat is momenteel het bedrag van de openstaande taksen dat nog verschuldigd is door de betrokken luchtvaartmaatschappijen ?

Antwoord

1. In volgend overzicht vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger het gevraagde overzicht:

Registratienr.	Type vliegtuig	Aant.dagen	Opmerkingen
9GRMF	DC 86	Sinds 27/09/2003	4KAZ25 nieuwe registratie sinds 12/2003 :9GRMF
9GBAN	DC 86	Sinds 31/12/1999	
LXDKT	DC 3	Sinds 1997	
YAGAF	B 707	Sinds 1997	Gesloopt op 01/07/2004
EICGO	DC 86	184	
9GPEL	DC 86	105	
URBWM	AN 12	30	
OORMV	B 734	54	Toestel Sobelair

2. De jaaropbrengsten inzake parkeertaksen bedroegen:

Voor 2003 : 653.379,43 EUR,
 Voor 2004 : 3.434.481,00 EUR.

- 3.

Registratienr.	Openstaand bedrag in euro
9GBAN	1.196.565,90
LXDKT	905.436,52
9GRMF	1.158.240,00

De achterstallige betalingen van deze vliegtuigen maken het onderwerp uit van een gerechtelijke vordering.

Deze dossiers zijn in behandeling bij de juridische dienst van het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Vraag nr. 410
van 25 februari 2005
van mevrouw VEERLE HEEREN

VO's – M/V-samenstelling

Zie:
 Vlaams minster van Welzijn,
 Volksgezondheid en Gezin
 Vraag nr. 105
 van 25 februari 2005
 van mevrouw Veerle Heeren
 Blz. 1646

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 413
van 25 februari 2005
van de heer MARC VAN DEN ABELEN

Industrieel erfgoed en milieuwetgeving – Artisanale steenbakkerijen

De steenbakkerijen in de Rupelstreek zijn over de landsgrenzen heen bekend. De gedempte kleiputten zijn de stille getuigen van een economische bloeiperiode die de Rupelstreek in de 19e en het begin van de 20e eeuw kenmerkte. Overal ter wereld verzeen er steden met bakstenen uit de Rupelstreek.

Vandaag zijn er nog een paar moderne steenbakkerijen actief in de Rupelstreek. De artisanale steenbakkerijen zijn vanaf de jaren '60 en '70 één voor één verdwenen doordat ze de concurrentie niet meer aankonden met moderne steenbakkerijen en producenten van alternatieve bouwstenen.

Er is in de Rupelstreek nog één artisanale steenbakkerij actief. Deze steenbakkerij wordt echter bedreigd met sluiting doordat ze niet kan voldoen aan de strenge milieueisen waaraan moderne steenbakkerijen wel kunnen voldoen. Volgens de Vlarem II-wetgeving moet een oven van een steenbakkerij beschikken over een schouw, zodat de emissie van schadelijke stoffen kan worden gemeten. De artisanale steenbakkerijen maken echter gebruik van een klampoven zonder schouw. Een schouw zou een trekpat veroorzaken, waardoor de temperatuur te snel zou dalen in de oven. Daarenboven verzet Monumenten en Landschappen zich tegen het plaatsen van een schouw omdat de artisanale steenbakkerij een beschermd monument en dorpsgezicht is (zie Belgisch Staatsblad, 18 september 1986). Deze steenbakkerij zet al jaren haar deuren open voor bezoekers. In 1993 kocht het EMABB (Ecomuseum en Archief van de Boomse Baksteen) trouwens de terreinen van de steenbakkerij op om er het bezoekers- en coördinatiecentrum van het Ecomuseum Rupelstreek te kunnen uitbouwen.

Deze enige nog resterende artisanale steenbakkerij stoot onbetwistbaar meer schadelijke stoffen uit dan moderne steenbakkerijen. Zij is echter maar één dag op zeven actief en het drogen van de stenen gebeurt in openlucht, en niet kunstmatig op gas. De beperkte productie van bakstenen stelt de eigenaar financieel in staat om de laatste getuige van dit industrieel erfgoed levend te houden.

1. Waarom worden voor artisanale steenbakkerijen die slechts een beperkte productie hebben, dezelfde strenge milieueisen toegepast als voor moderne producenten ?
2. Laat de huidige milieuwetgeving geen uitzondering toe voor bedrijven die deel uitmaken van het industrieel erfgoed en die nog (beperkt) actief zijn ? En zo ja, wat zijn dan de criteria daarvoor ?
3. Welke initiatieven neemt de minister opdat bedrijven die behoren tot het industrieel-archeologisch erfgoed, zouden kunnen blijven voortbestaan ?

Antwoord

1. Ik neem aan dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger met de door u geciteerde "enige nog

resterende artisanale steenbakkerij", een steenbakkerij bedoelt die is gelegen in Boom. Deze inrichting betreft inderdaad een ambachtelijke steenbakkerij waarvan de exploitatie vooral nuttig is geacht als educatief, toeristisch en cultureel project. De paepovens, de schouw en de ringoven van deze steenbakkerij zijn om reden van historische en industrieel- archeologische waarde als monument beschermd bij ministerieel besluit van 25 juli 1986.

Wat de algemene en vooral sectorale milieuvorwaarden van titel II van het Vlarem betreft, is het zo dat deze in de regel overeenstemmen met de toepassing van beste beschikbare technieken. Dit geldt ook voor steenbakkerijen. De milieueisen die worden gesteld, zijn aldus mede functie van het concept en het productieproces van de steenbakkerij. In die zin kunnen de na te leven milieu- en vergunningsvoorwaarden inderdaad verschillen van inrichting tot inrichting.

2. De Vlaamse volksvertegenwoordiger merkt terecht op dat in het concrete geval het bakproces van de gebruikte paep- en klampovens vereist dat de ovens volledig afgesloten zijn van de lucht. Met andere woorden om reden van technische aard mogen deze ovens niet van schouwen worden voorzien. Het spreekt vanzelf dat in dat geval de door Vlarem opgelegde emissiemetingen niet kunnen gebeuren volgens het klassieke systeem van meting van geleide emissies. Titel II van het Vlarem laat daaromtrent echter wel degelijk uitzonderingen toe. Meer bepaald voorziet artikel 4.4.4.2, §2 van titel II van het Vlarem voor dergelijke situaties in de mogelijkheid om andere alternatieve controles toe te passen. Het criterium om dit te mogen doen, is dat deze alternatieve controle technisch evenwaardig moet zijn.

Over een vroegere aanvraag van de exploitant om toelating tot dergelijke afwijking heb ik op 23 november 2004 negatief beslist. In het beschouwde afwijkingsdossier bleek de voorgestelde alternatieve controle van de emissies immers technisch niet evenwaardig te zijn.

3. Uit voorgaande toelichting moge blijken dat de milieuwetgeving wel degelijk reeds in de mogelijkheid voorziet om artisanale bedrijfsactiviteiten mogelijk te maken conform deze

milieuwetgeving alsook de bescherming van monumenten. Dit betekent uiteraard niet dat milieuvergunningsaanvragen voor artisanale bedrijven op basis van hun beschermd zijn een "soepelere" beoordeling en evaluatie zouden krijgen op het vlak van toelaatbare risico- en hindersituaties.

MARINO KEULEN

**VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN
EN INBURGERING**

**Vraag nr. 103
van 9 februari 2005
van de heer TOM DEHAENE**

Verbeterings- en aanpassingspremies – Gemeenten en provincies

Net als de Vlaamse overheid reiken ook verschillende gemeenten en provincies een verbeterings- of aanpassingspremie (VAP) uit. Daarmee trachten zij een bescheiden bijdrage te leveren in de kosten waarmee men geconfronteerd wordt bij noodzakelijke verbouwingen aan de eigen woning.

Heel wat gemeenten enten hun premiesysteem op het gewestelijk systeem ; dat wil zeggen dat zij een premie toekennen wanneer ook de Vlaamse overheid een premie toekent. De modaliteiten die gepaard gaan met de toekenning van deze premie vertonen ook heel wat verschillen van gemeente tot gemeente. Ook kent niet elke gemeente een verbouwpremie toe.

1. Heeft de minister een zicht op het aantal gemeenten dat een verbeterings- en aanpassingspremie (VAP) toekent, evenals de omvang ervan ?
2. Zijn er meer aanvragen voor de Vlaamse verbeterings- en aanpassingspremie in die gemeenten/provincies waar ook het lokale bestuur een VAP toekent ?
3. Welke initiatieven heeft de Vlaamse overheid genomen om de gemeenten aan te moedigen een verbouwpremie toe te kennen ?

4. Kan de minister een overzicht bezorgen van het aantal toegestane VAP's (zowel aantal dossiers als uitgekeerde bedragen) per gemeente en per provincie in 2002, 2003 en 2004 ?

5. Zijn de meeste gemeentelijke VAP's gekoppeld aan de Vlaamse VAP ?

Antwoord

De Vlaamse overheid reikt reeds jaren een verbeterings- en aanpassingspremie aan uit particulieren die hun woning laten verbeteren en aan alle voorwaarden voldoen.

Daarnaast geven sommige gemeenten of provincies ook nog een of andere vorm van verbeterings- of aanpassingspremie, die volledig los kan staan van de premie van de Vlaamse overheid. De gemeenten en provincies zijn in beginsel volledig vrij in het bepalen van de modaliteiten en voorwaarden van deze tegemoetkomingen. In meerdere gevallen wordt een dergelijke premie gekoppeld aan de Vlaamse verbeterings- en aanpassingspremie, dit wil zeggen dat sommige gemeenten een bijkomende premie geven indien hun inwoners een Vlaamse verbeterings- of aanpassingspremie hebben aangevraagd. Op die manier versterkt het lokale beleid het gewestelijk beleid en wordt op het terrein een complementair beleid gerealiseerd. Deze manier van werken verdient aanbeveling.

De administratie Financiering Huisvestingsbeleid heeft echter geen volledig zicht op deze initiatieven van de gemeenten en provincies. Daarom kunnen er ook geen cijfers gegeven worden zolang er geen uitgebreid onderzoek naar gedaan wordt.

1. *Heeft de minister een zicht op het aantal gemeenten dat een verbeterings- en aanpassingspremie (VAP) toekent, evenals de omvang ervan ?*

Ik heb geen zicht op het aantal gemeenten dat een VAP toekent, noch op de grootte van dergelijke premie.

2. *Zijn er meer aanvragen voor de Vlaamse verbeterings- en aanpassingspremie in die gemeenten/provincies waar ook het lokale bestuur een VAP toekent ?*

Hierover zijn geen gegevens beschikbaar. Het lijkt aannemelijk dat in gemeenten waar er een dergelijke premie wordt toegekend, er ook meer aanvragen gebeuren voor de Vlaamse VAP, aangezien het logisch lijkt dat de gemeentelijke diensten hun inwoners eveneens op de hoogte kunnen brengen van een Vlaamse VAP. Hoe groot het effect hiervan echter is, is moeilijk in te schatten.

3. *Welke initiatieven heeft de Vlaamse overheid genomen om de gemeenten aan te moedigen een verbouwpremie toe te kennen ?*

Voorzover bekend zijn er geen initiatieven genomen door de Vlaamse overheid om gemeenten aan te moedigen een dergelijke verbouwpremie toe te kennen.

4. *Kan de minister een overzicht bezorgen van het aantal toegestane VAP's (zowel het aantal dossiers als uitgekeerde bedragen) per gemeente en per provincie in 2002, 2003 en 2004 ?*

Er zijn geen cijfers bekend over het aantal toegestane VAP's door de gemeenten en provincies. De cijfers met betrekking tot de Vlaamse VAP vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**.

5. *Zijn de meeste gemeentelijke VAP's gekoppeld aan de Vlaamse VAP ?*

Er is niet bekend in welke mate gemeentelijke VAP's gekoppeld zijn aan de Vlaamse VAP. In een aantal gemeenten bestaat die koppeling, in zoverre dat de gemeenten automatisch een gemeentelijke VAP verlenen indien hun inwoners een Vlaamse VAP hebben verkregen.

VAP per provincie

	2002		2003		2004 (- 15 dec)	
	aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
Antwerpen	1.323	1.442.122,92	1.237	1.340.054,47	1.849	2.547.607,67
Vlaams-Brabant	539	587.531,56	854	925.146,74	885	1.219.379,55
Limburg	1.105	1.204.494,20	1.208	1.308.638,48	1.435	1.977.186,05
Oost-Vlaanderen	1.356	1.478.094,24	1.361	1.474.384,91	1.752	2.413.958,16
West-Vlaanderen	1.434	1.563.117,36	1.582	1.713.796,42	1.750	2.411.202,50
Vlaams Gewest	5.757	6.275.360,28	6.242	6.762.021,02	7.671	10.569.333,93

VAP per gemeente

	gemeente	2002		2003		2004 (- 15 dec)	
		aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
1	Aartselaar	5	5.450,20	10	10.833,10	13	17.911,79
2	Antwerpen	308	335.732,32	261	282.743,91	490	675.136,70
3	Arendonk	14	15.260,56	20	21.666,20	25	34.445,75
4	Baarle-Hertog	0	0,00	0	0,00	2	2.755,66
5	Balen	34	37.061,36	23	24.916,13	27	37.201,41
6	Beerse	2	2.180,08	11	11.916,41	13	17.911,79
7	Berlaar	17	18.530,68	19	20.582,89	27	37.201,41
8	Boechout	8	8.720,32	5	5.416,55	15	20.667,45
9	Bonheiden	5	5.450,20	3	3.249,93	6	8.266,98
10	Boom	18	19.620,72	27	29.249,37	27	37.201,41
11	Bornem	28	30.521,12	18	19.499,58	42	57.868,86
12	Borsbeek	3	3.270,12	3	3.249,93	5	6.889,15
13	Brasschaat	23	25.070,92	30	32.499,30	43	59.246,69
14	Brecht	18	19.620,72	16	17.332,96	20	27.556,60
15	Dessel	21	22.890,84	9	9.749,79	11	15.156,13
16	Duffel	16	17.440,64	7	7.583,17	11	15.156,13
17	Edegem	16	17.440,64	11	11.916,41	17	23.423,11
18	Essen	11	11.990,44	3	3.249,93	10	13.778,30
19	Geel	32	34.881,28	26	28.166,06	41	56.491,03
20	Grobbendonk	17	18.530,68	9	9.749,79	11	15.156,13
21	Heist-Op-Den-Berg	33	35.971,32	56	60.665,36	59	81.291,97
22	Hemiksem	7	7.630,28	9	9.749,79	18	24.800,94
23	Herentals	23	25.070,92	13	14.083,03	29	39.957,07
24	Herenthout	10	10.900,40	8	8.666,48	14	19.289,62
25	Herselt	15	16.350,60	7	7.583,17	24	33.067,92
26	Hoogstraten	11	11.990,44	12	12.999,72	12	16.533,96
27	Hove	3	3.270,12	3	3.249,93	3	4.133,49
28	Hulshout	16	17.440,64	10	10.833,10	18	24.800,94
29	Kalmthout	3	3.270,12	4	4.333,24	10	13.778,30

VAP per gemeente

	gemeente	2002		2003		2004 (- 15 dec)	
		aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
30	Kapellen	13	14.170,52	17	18.416,27	20	27.556,60
31	Kasterlee	15	16.350,60	14	15.166,34	17	23.423,11
32	Kontich	19	20.710,76	12	12.999,72	17	23.423,11
33	Laakdal	18	19.620,72	21	22.749,51	38	52.357,54
34	Lier	25	27.251,00	27	29.249,37	42	57.868,86
35	Lille	6	6.540,24	16	17.332,96	16	22.045,28
36	Lint	5	5.450,20	7	7.583,17	8	11.022,64
37	Malle	3	3.270,12	3	3.249,93	5	6.889,15
38	Mechelen	62	67.582,48	63	68.248,53	87	119.871,21
39	Meerhout	14	15.260,56	17	18.416,27	21	28.934,43
40	Merksplas	0	0,00	3	3.249,93	6	8.266,98
41	Mol	36	39.241,44	31	33.582,61	41	56.491,03
42	Mortsel	11	11.990,44	12	12.999,72	17	23.423,11
43	Niel	20	21.800,80	15	16.249,65	15	20.667,45
44	Nijlen	33	35.971,32	34	36.832,54	35	48.224,05
45	Olen	26	28.341,04	16	17.332,96	20	27.556,60
46	Oud-Turnhout	9	9.810,36	6	6.499,86	11	15.156,13
47	Putte	11	11.990,44	12	12.999,72	10	13.778,30
48	Puurs	17	18.530,68	21	22.749,51	21	28.934,43
49	Ranst	11	11.990,44	9	9.749,79	7	9.644,81
50	Ravels	5	5.450,20	7	7.583,17	6	8.266,98
51	Retie	17	18.530,68	18	19.499,58	19	26.178,77
52	Rijkevorsel	15	16.350,60	6	6.499,86	13	17.911,79
53	Rumst	13	14.170,52	9	9.749,79	21	28.934,43
54	Schelle	13	14.170,52	6	6.499,86	16	22.045,28
55	Schilde	10	10.900,40	4	4.333,24	4	5.511,32
56	Schoten	19	20.710,76	24	25.999,44	25	34.445,75
57	Sint-Amands	9	9.810,36	10	10.833,10	21	28.934,43
58	Sint-Katelijne-Waver	16	17.440,64	12	12.999,72	19	26.178,77

VAP per gemeente

		2002		2003		2004 (- 15 dec)	
	gemeente	aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
59	Stabroek	9	9.810,36	4	4.333,24	12	16.533,96
60	Turnhout	21	22.890,84	34	36.832,54	40	55.113,20
61	Vorselaar	13	14.170,52	8	8.666,48	15	20.667,45
62	Vosselaar	2	2.180,08	5	5.416,55	4	5.511,32
63	Westerlo	23	25.070,92	23	24.916,13	30	41.334,90
64	Wijnegem	4	4.360,16	5	5.416,55	12	16.533,96
65	Willebroek	19	20.710,76	26	28.166,06	33	45.468,39
66	Wommelgem	8	8.720,32	8	8.666,48	15	20.667,45
67	Wuustwezel	9	9.810,36	11	11.916,41	12	16.533,96
68	Zandhoven	7	7.630,28	6	6.499,86	6	8.266,98
69	Zoersel	5	5.450,20	8	8.666,48	12	16.533,96
70	Zwijndrecht	15	16.350,60	14	15.166,34	17	23.423,11
	Antwerpen	1.323	1.442.122,92	1.237	1.340.054,47	1.849	2.547.607,67

VAP per gemeente

	gemeente	2002		2003		2004 (- 15 dec)	
		aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
1	Aarschot	18	19.620,72	47	50.915,57	31	42.712,73
2	Affligem	7	7.630,28	12	12.999,72	11	15.156,13
3	Asse	13	14.170,52	9	9.749,79	23	31.690,09
4	Beersel	5	5.450,20	11	11.916,41	15	20.667,45
5	Begijnendijk	7	7.630,28	9	9.749,79	12	16.533,96
6	Bekkevoort	11	11.990,44	16	17.332,96	22	30.312,26
7	Bertem	2	2.180,08	6	6.499,86	9	12.400,47
8	Bever	1	1.090,04	3	3.249,93	3	4.133,49
9	Bierbeek	3	3.270,12	2	2.166,62	6	8.266,98
10	Boortmeerbeek	8	8.720,32	6	6.499,86	7	9.644,81
11	Boutersem	5	5.450,20	6	6.499,86	4	5.511,32
12	Diest	22	23.980,88	37	40.082,47	26	35.823,58
13	Dilbeek	8	8.720,32	14	15.166,34	8	11.022,64
14	Drogenbos	1	1.090,04	3	3.249,93	2	2.755,66
15	Galmaarden	4	4.360,16	8	8.666,48	14	19.289,62
16	Geetbets	12	13.080,48	27	29.249,37	17	23.423,11
17	Glabbeek	6	6.540,24	9	9.749,79	9	12.400,47
18	Gooik	2	2.180,08	7	7.583,17	4	5.511,32
19	Grimbergen	7	7.630,28	8	8.666,48	9	12.400,47
20	Haacht	5	5.450,20	10	10.833,10	15	20.667,45
21	Halle	24	26.160,96	24	25.999,44	34	46.846,22
22	Herent	10	10.900,40	11	11.916,41	13	17.911,79
23	Herne	2	2.180,08	8	8.666,48	8	11.022,64
24	Hoegaarden	8	8.720,32	8	8.666,48	17	23.423,11
25	Hoellaart	3	3.270,12	3	3.249,93	2	2.755,66
26	Holsbeek	11	11.990,44	21	22.749,51	10	13.778,30
27	Huldenberg	7	7.630,28	5	5.416,55	5	6.889,15
28	Kampenhout	1	1.090,04	3	3.249,93	8	11.022,64
29	Kapelle-Op-Den-Bos	3	3.270,12	7	7.583,17	8	11.022,64
30	Keerbergen	0	0,00	3	3.249,93	5	6.889,15

VAP per gemeente

	gemeente	2002		2003		2004 (- 15 dec)	
		aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
31	Kortenaken	11	11.990,44	20	21.666,20	22	30.312,26
32	Kortenbergh	6	6.540,24	4	4.333,24	6	8.266,98
33	Kraainem	0	0,00	2	2.166,62	1	1.377,83
34	Landen	13	14.170,52	17	18.416,27	18	24.800,94
35	Lennik	1	1.090,04	5	5.416,55	6	8.266,98
36	Leuven	70	76.302,80	67	72.581,77	78	107.470,74
37	Liedekerke	8	8.720,32	13	14.083,03	17	23.423,11
38	Linkebeek	0	0,00	1	1.083,31	0	0,00
39	Linter	7	7.630,28	12	12.999,72	22	30.312,26
40	Londerzeel	9	9.810,36	17	18.416,27	25	34.445,75
41	Lubbeek	5	5.450,20	7	7.583,17	7	9.644,81
42	Machelen	3	3.270,12	9	9.749,79	16	22.045,28
43	Meise	2	2.180,08	6	6.499,86	14	19.289,62
44	Merchtem	11	11.990,44	11	11.916,41	11	15.156,13
45	Opwijk	12	13.080,48	27	29.249,37	15	20.667,45
46	Oud-Heverlee	1	1.090,04	15	16.249,65	9	12.400,47
47	Overijse	3	3.270,12	7	7.583,17	1	1.377,83
48	Pepingen	0	0,00	3	3.249,93	2	2.755,66
49	Roosdaal	9	9.810,36	14	15.166,34	15	20.667,45
50	Rotselaar	15	16.350,60	17	18.416,27	8	11.022,64
51	Scherpenheuvel-Zichem	35	38.151,40	45	48.748,95	39	53.735,37
52	Sint-Genesius-Rode	1	1.090,04	6	6.499,86	5	6.889,15
53	Sint-Pieters-Leeuw	2	2.180,08	15	16.249,65	14	19.289,62
54	Steenokkerzeel	3	3.270,12	5	5.416,55	10	13.778,30
55	Ternat	3	3.270,12	13	14.083,03	5	6.889,15
56	Tervuren	5	5.450,20	6	6.499,86	9	12.400,47
57	Tielt-Winge	9	9.810,36	23	24.916,13	15	20.667,45
58	Tienen	32	34.881,28	62	67.165,22	72	99.203,76
59	Tremelo	4	4.360,16	14	15.166,34	11	15.156,13
60	Vilvoorde	11	11.990,44	15	16.249,65	15	20.667,45

VAP per gemeente

		2002		2003		2004 (- 15 dec)	
	gemeente	aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
61	Wemmel	0	0,00	0	0,00	1	1.377,83
62	Wezenbeek-Oppem	1	1.090,04	1	1.083,31	1	1.377,83
63	Zaventem	7	7.630,28	3	3.249,93	8	11.022,64
64	Zemst	11	11.990,44	14	15.166,34	14	19.289,62
65	Zoutleeuw	13	14.170,52	15	16.249,65	16	22.045,28
	Vlaams-Brabant	539	587.531,56	854	925.146,74	885	1.219.379,55

VAP per gemeente

	gemeente	2002		2003		2004 (- 15 dec)	
		aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
1	Alken	14	15.260,56	9	9.749,79	13	17.911,79
2	As	5	5.450,20	14	15.166,34	12	16.533,96
3	Beringen	92	100.283,68	113	122.414,03	119	163.961,77
4	Bilzen	41	44.691,64	32	34.665,92	45	62.002,35
5	Bocholt	55	59.952,20	55	59.582,05	96	132.271,68
6	Borgloon	18	19.620,72	16	17.332,96	21	28.934,43
7	Bree	23	25.070,92	25	27.082,75	18	24.800,94
8	Diepenbeek	12	13.080,48	16	17.332,96	21	28.934,43
9	Dilsen-Stokkem	29	31.611,16	29	31.415,99	38	52.357,54
10	Genk	89	97.013,56	103	111.580,93	78	107.470,74
11	Gingelom	14	15.260,56	22	23.832,82	22	30.312,26
12	Halen	16	17.440,64	17	18.416,27	18	24.800,94
13	Ham	14	15.260,56	21	22.749,51	13	17.911,79
14	Hamont-Achel	20	21.800,80	21	22.749,51	32	44.090,56
15	Hasselt	58	63.222,32	62	67.165,22	77	106.092,91
16	Hechtel-Eksel	9	9.810,36	16	17.332,96	23	31.690,09
17	Heers	12	13.080,48	10	10.833,10	18	24.800,94
18	Herk-De-Stad	14	15.260,56	16	17.332,96	17	23.423,11
19	Herstappe	0	0,00	0	0,00	0	0,00
20	Heusden-Zolder	47	51.231,88	51	55.248,81	60	82.669,80
21	Hoeselt	8	8.720,32	11	11.916,41	20	27.556,60
22	Houthalen-Heilichteren	50	54.502,00	52	56.332,12	51	70.269,33
23	Kinrooi	23	25.070,92	24	25.999,44	25	34.445,75
24	Kortesseem	13	14.170,52	11	11.916,41	15	20.667,45
25	Lanaken	23	25.070,92	32	34.665,92	28	38.579,24
26	Leopoldsburg	13	14.170,52	22	23.832,82	26	35.823,58
27	Lommel	35	38.151,40	33	35.749,23	73	100.581,59
28	Lummen	10	10.900,40	24	25.999,44	17	23.423,11
29	Maaseik	37	40.331,48	34	36.832,54	56	77.158,48
30	Maasmechelen	67	73.032,68	58	62.831,98	61	84.047,63

VAP per gemeente

	gemeente	2002		2003		2004 (- 15 dec)	
		aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
31	Meeuwen-Gruitrode	14	15.260,56	21	22.749,51	24	33.067,92
32	Neerpelt	13	14.170,52	18	19.499,58	22	30.312,26
33	Nieuwerkerken	9	9.810,36	10	10.833,10	13	17.911,79
34	Opglabbeek	13	14.170,52	22	23.832,82	18	24.800,94
35	Overpelt	11	11.990,44	18	19.499,58	31	42.712,73
36	Peer	26	28.341,04	15	16.249,65	20	27.556,60
37	Riemst	33	35.971,32	24	25.999,44	30	41.334,90
38	Sint-Truiden	33	35.971,32	37	40.082,47	38	52.357,54
39	Tessenderlo	15	16.350,60	7	7.583,17	25	34.445,75
40	Tongeren	33	35.971,32	31	33.582,61	43	59.246,69
41	Voeren	4	4.360,16	12	12.999,72	12	16.533,96
42	Wellen	11	11.990,44	13	14.083,03	13	17.911,79
43	Zonhoven	24	26.160,96	25	27.082,75	24	33.067,92
44	Zutendaal	5	5.450,20	6	6.499,86	9	12.400,47
	Limburg	1.105	1.204.494,20	1.208	1.308.638,48	1.435	1.977.186,05

VAP per gemeente

	gemeente	2002		2003		2004 (- 15 dec)	
		aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
1	Aalst	82	89.383,28	63	68.248,53	76	104.715,08
2	Aalter	12	13.080,48	16	17.332,96	15	20.667,45
3	Assenede	13	14.170,52	17	18.416,27	13	17.911,79
4	Berlare	14	15.260,56	10	10.833,10	17	23.423,11
5	Beveren	29	31.611,16	34	36.832,54	42	57.868,86
6	Brakel	20	21.800,80	14	15.166,34	16	22.045,28
7	Buggenhout	8	8.720,32	14	15.166,34	16	22.045,28
8	De Pinte	4	4.360,16	5	5.416,55	4	5.511,32
9	Deinze	32	34.881,28	27	29.249,37	41	56.491,03
10	Denderleeuw	18	19.620,72	21	22.749,51	31	42.712,73
11	Dendermonde	40	43.601,60	51	55.248,81	62	85.425,46
12	Destelbergen	16	17.440,64	18	19.499,58	17	23.423,11
13	Eeklo	17	18.530,68	18	19.499,58	16	22.045,28
14	Erpe-Mere	22	23.980,88	21	22.749,51	26	35.823,58
15	Evergem	20	21.800,80	33	35.749,23	37	50.979,71
16	Gavere	13	14.170,52	9	9.749,79	6	8.266,98
17	Gent	208	226.728,32	200	216.662,00	291	400.948,53
18	Geraardsbergen	34	37.061,36	49	53.082,19	43	59.246,69
19	Haaltert	22	23.980,88	29	31.415,99	33	45.468,39
20	Hamme	31	33.791,24	29	31.415,99	38	52.357,54
21	Herzele	27	29.431,08	29	31.415,99	27	37.201,41
22	Horebeke	2	2.180,08	1	1.083,31	5	6.889,15
23	Kaprijke	6	6.540,24	1	1.083,31	3	4.133,49
24	Kluisbergen	7	7.630,28	4	4.333,24	13	17.911,79
25	Knesselare	10	10.900,40	4	4.333,24	12	16.533,96
26	Kruibeke	16	17.440,64	10	10.833,10	28	38.579,24
27	Kruishoutem	6	6.540,24	4	4.333,24	14	19.289,62
28	Laarne	12	13.080,48	9	9.749,79	15	20.667,45
29	Lebbeke	28	30.521,12	29	31.415,99	25	34.445,75
30	Lede	28	30.521,12	36	38.999,16	37	50.979,71

VAP per gemeente

	gemeente	2002		2003		2004 (- 15 dec)	
		aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
31	Lierde	6	6.540,24	11	11.916,41	12	16.533,96
32	Lochristi	13	14.170,52	3	3.249,93	8	11.022,64
33	Lokeren	55	59.952,20	46	49.832,26	52	71.647,16
34	Lovendegem	5	5.450,20	5	5.416,55	4	5.511,32
35	Maarkedal	1	1.090,04	5	5.416,55	6	8.266,98
36	Maldegem	18	19.620,72	33	35.749,23	33	45.468,39
37	Melle	6	6.540,24	9	9.749,79	11	15.156,13
38	Merelbeke	22	23.980,88	16	17.332,96	21	28.934,43
39	Moerbeke	1	1.090,04	3	3.249,93	6	8.266,98
40	Nazareth	7	7.630,28	5	5.416,55	3	4.133,49
41	Nevele	11	11.990,44	10	10.833,10	13	17.911,79
42	Ninove	32	34.881,28	52	56.332,12	59	81.291,97
43	Oosterzele	8	8.720,32	5	5.416,55	15	20.667,45
44	Oudenaarde	21	22.890,84	24	25.999,44	36	49.601,88
45	Ronse	46	50.141,84	41	44.415,71	53	73.024,99
46	Sint-Gillis-Waas	10	10.900,40	6	6.499,86	12	16.533,96
47	Sint-Laureins	3	3.270,12	6	6.499,86	12	16.533,96
48	Sint-Lievens-Houtem	21	22.890,84	12	12.999,72	30	41.334,90
49	Sint-Martens-Latem	1	1.090,04	2	2.166,62	0	0,00
50	Sint-Niklaas	45	49.051,80	69	74.748,39	68	93.692,44
51	Stekene	15	16.350,60	12	12.999,72	19	26.178,77
52	Temse	33	35.971,32	29	31.415,99	38	52.357,54
53	Waarschoot	4	4.360,16	9	9.749,79	9	12.400,47
54	Waasmunster	8	8.720,32	4	4.333,24	6	8.266,98
55	Wachtebeke	3	3.270,12	5	5.416,55	9	12.400,47
56	Wetteren	35	38.151,40	30	32.499,30	38	52.357,54
57	Wichelen	20	21.800,80	15	16.249,65	26	35.823,58
58	Wortegem-Petegem	2	2.180,08	4	4.333,24	6	8.266,98
59	Zeke	33	35.971,32	13	14.083,03	51	70.269,33
60	Zelzate	14	15.260,56	10	10.833,10	7	9.644,81

VAP per gemeente

		2002		2003		2004 (- 15 dec)	
	gemeente	aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
61	Zingem	15	16.350,60	6	6.499,86	10	13.778,30
62	Zomergem	5	5.450,20	9	9.749,79	7	9.644,81
63	Zottegem	22	23.980,88	29	31.415,99	33	45.468,39
64	Zulte	8	8.720,32	11	11.916,41	16	22.045,28
65	Zwalm	10	10.900,40	7	7.583,17	4	5.511,32
	Oost-Vlaanderen	1.356	1.478.094,24	1.361	1.474.384,91	1.752	2.413.958,16

VAP per gemeente

	gemeente	2002		2003		2004 (- 15 dec)	
		aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
1	Alveringem	2	2.180,08	6	6.499,86	11	15.156,13
2	Anzegem	15	16.350,60	13	14.083,03	30	41.334,90
3	Ardoie	13	14.170,52	15	16.249,65	24	33.067,92
4	Avelgem	5	5.450,20	13	14.083,03	14	19.289,62
5	Beernem	21	22.890,84	35	37.915,85	19	26.178,77
6	Blankenberge	20	21.800,80	19	20.582,89	24	33.067,92
7	Bredene	11	11.990,44	18	19.499,58	16	22.045,28
8	Brugge	122	132.984,88	139	150.580,09	151	208.052,33
9	Damme	10	10.900,40	7	7.583,17	15	20.667,45
10	De Haan	7	7.630,28	12	12.999,72	6	8.266,98
11	De Panne	13	14.170,52	11	11.916,41	21	28.934,43
12	Deerlijk	15	16.350,60	13	14.083,03	16	22.045,28
13	Dentergem	11	11.990,44	14	15.166,34	14	19.289,62
14	Diksmuide	16	17.440,64	31	33.582,61	18	24.800,94
15	Gistel	14	15.260,56	19	20.582,89	26	35.823,58
16	Harelbeke	37	40.331,48	40	43.332,40	45	62.002,35
17	Heuvelland	15	16.350,60	18	19.499,58	14	19.289,62
18	Hooglede	12	13.080,48	11	11.916,41	19	26.178,77
19	Houthulst	24	26.160,96	26	28.166,06	25	34.445,75
20	Ichtegem	26	28.341,04	21	22.749,51	17	23.423,11
21	Ieper	48	52.321,92	50	54.165,50	51	70.269,33
22	Ingelmunster	9	9.810,36	21	22.749,51	20	27.556,60
23	Izegem	35	38.151,40	27	29.249,37	38	52.357,54
24	Jabbeke	10	10.900,40	15	16.249,65	7	9.644,81
25	Knokke-Heist	24	26.160,96	16	17.332,96	27	37.201,41
26	Koekelare	9	9.810,36	11	11.916,41	14	19.289,62
27	Koksijde	18	19.620,72	8	8.666,48	13	17.911,79
28	Kortemark	28	30.521,12	36	38.999,16	25	34.445,75
29	Kortrijk	70	76.302,80	78	84.498,18	86	118.493,38
30	Kuurne	22	23.980,88	28	30.332,68	31	42.712,73

VAP per gemeente

	gemeente	2002		2003		2004 (- 15 dec)	
		aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
31	Langemark-Poelkapelle	10	10.900,40	16	17.332,96	15	20.667,45
32	Ledegem	12	13.080,48	15	16.249,65	21	28.934,43
33	Lendelede	10	10.900,40	9	9.749,79	9	12.400,47
34	Lichtervelde	12	13.080,48	20	21.666,20	11	15.156,13
35	Lo-Reninge	4	4.360,16	5	5.416,55	6	8.266,98
36	Menen	44	47.961,76	50	54.165,50	51	70.269,33
37	Mesen	4	4.360,16	0	0,00	1	1.377,83
38	Meulebeke	16	17.440,64	19	20.582,89	19	26.178,77
39	Middelkerke	25	27.251,00	15	16.249,65	17	23.423,11
40	Moorslede	25	27.251,00	25	27.082,75	30	41.334,90
41	Nieuwpoort	10	10.900,40	16	17.332,96	18	24.800,94
42	Oostende	50	54.502,00	74	80.164,94	76	104.715,08
43	Oostkamp	23	25.070,92	38	41.165,78	29	39.957,07
44	Oostrozebeke	11	11.990,44	15	16.249,65	13	17.911,79
45	Oudenburg	14	15.260,56	23	24.916,13	21	28.934,43
46	Pittem	6	6.540,24	7	7.583,17	10	13.778,30
47	Poperinge	41	44.691,64	32	34.665,92	30	41.334,90
48	Roeselare	77	83.933,08	93	100.747,83	103	141.916,49
49	Ruiselede	11	11.990,44	3	3.249,93	9	12.400,47
50	Spiere-Helkijn	0	0,00	0	0,00	2	2.755,66
51	Staden	14	15.260,56	16	17.332,96	25	34.445,75
52	Tielt	25	27.251,00	22	23.832,82	29	39.957,07
53	Torhout	29	31.611,16	26	28.166,06	41	56.491,03
54	Veurne	14	15.260,56	15	16.249,65	20	27.556,60
55	Vleteren	6	6.540,24	12	12.999,72	3	4.133,49
56	Waregem	50	54.502,00	47	50.915,57	52	71.647,16
57	Wervik	23	25.070,92	15	16.249,65	27	37.201,41
58	Wevelgem	51	55.592,04	50	54.165,50	71	97.825,93
59	Wielsbeke	12	13.080,48	10	10.833,10	14	19.289,62
60	Wingene	54	58.862,16	35	37.915,85	40	55.113,20

VAP per gemeente

		2002		2003		2004 (- 15 dec)	
	gemeente	aantal	bedrag	aantal	bedrag	aantal	bedrag
61	Zedelgem	37	40.331,48	44	47.665,64	44	60.624,52
62	Zonnebeke	14	15.260,56	18	19.499,58	23	31.690,09
63	Zuienkerke	0	0,00	3	3.249,93	3	4.133,49
64	Zwevegem	18	19.620,72	23	24.916,13	30	41.334,90
	West-vlaanderen	1.434	1.563.117,36	1.582	1.713.796,42	1.750	2.411.202,50

Vraag nr. 113
van 18 februari 2005
van de heer PATRICK JANSSENS

SHM's – Toewijzingsregels hogere inkomens

Artikel 2, § 3 van het sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 geeft aan socialehuisvestingsmaatschappijen met een gemiddelde inkomenscoëfficiënt (IC) lager dan 1 de mogelijkheid om toe te wijzen aan kandidaten met hogere inkomens, vanaf het ogenblik van het goedkeuren van een intern toewijzingsreglement.

Graag had ik van de minister vernomen hoeveel socialehuisvestingsmaatschappijen (in aantallen en in percentage) intussen gebruikmaken van deze mogelijkheid en een eigen toewijzingsreglement hebben opgesteld en laten goedkeuren ?

In welke richting gaan de specifieke regels uit deze eigen reglementen vooral ?

Antwoord

Uit de vraagstelling blijkt een misverstand. Niet elke socialehuisvestingsmaatschappij moet immers een leefbaarheidsplan opstellen. Het is wel zo dat alle socialehuisvestingsmaatschappijen om geldig te kunnen toewijzen een intern toewijzingsreglement moeten opstellen en laten goedkeuren door de afdeling Woonbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, en niet alleen die socialehuisvestingsmaatschappijen die de verhoogde inkomensgrenzen wensen toe te passen.

De socialehuisvestingsmaatschappijen die beantwoorden aan de voorwaarden van artikel 2, §3 (inkomenscoëfficiënt < 1 op 1 december) en die gebruik wensen te maken van de hogere inkomensgrenzen om de leefbaarheid in hun wijken te verhogen, moeten ter aanvulling van het intern toewijzingsreglement aan de afdeling Woonbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een leefbaarheidsplan ter goedkeuring voorleggen.

Het uitgangspunt is immers dat de verhoging van de inkomensgrenzen op zich niet volstaat : de toepassing van de hogere grenzen is slechts een onderdeel van een meer globale aanpak van de leefbaarheid.

Indien het intern toewijzingsreglement en het leefbaarheidsplan goedgekeurd zijn, kan de socialehuisvestingsmaatschappij maximaal 20 % van de toewijzingen op jaarbasis doen aan kandidaat-huurders die ingeschreven werden onder de voorwaarden van artikel 2, §3 (hogere inkomensgrenzen).

De hiernavolgende socialehuisvestingsmaatschappijen hebben een door de afdeling Woonbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap goedgekeurd leefbaarheidsplan:

1. De Goede Woning – Antwerpen
2. Huisvesting Antwerpen
3. Onze Woning – Antwerpen
4. Gewestelijke Mij. Bouwen van Sociale Woningen – Boom
5. Sociaal Wonen – Deurne
6. Beter Wonen – Hoboken
7. Inter-Vilvoordse Mij. voor Huisvesting
8. Het Lindenhof – Blankenberge
9. Mijn Huis – Harelbeke
10. Izegemse Bouwmaatschappij
11. Dewaco-Werkers welzijn
12. Dendermondse Volkswoningen
13. De Goede Werkmanswoning – Gent
14. Gentse Maatschappij voor Huisvesting
15. Volkswelzijn – Dendermonde
16. Limburgs Tehuis – Hasselt
17. Geelse Bouwmaatschappij CVBA.

Niet elke socialehuisvestingsmaatschappij maakt gebruik van de mogelijkheid om aan hogere inkomens toe te wijzen via de opstelling van een leefbaarheidsplan. 72 socialehuisvestingsmaat-

schappijen hadden in 2003 een gemiddelde inkomenscoëfficiënt lager dan 1 en slechts zeventien socialehuisvestingsmaatschappijen hebben tot hier toe een leefbaarheidsplan opgesteld (cijfers meege-deeld door de VHM).

Het sociaal huurbesluit bepaalt dat het leefbaarheidsplan moet aangeven hoe de sociale huisvestingsmaatschappij in samenspraak met de bewoners en de lokale besturen de leefbaarheid wil verhogen en welke ingrepen hiertoe gerealiseerd zullen worden. Het leefbaarheidsplan wordt opge-maakt, hetzij voor het gehele patrimonium van een socialehuisvestingsmaatschappij, hetzij voor één of meer wijken of gebouwen.

In essentie geven de leefbaarheidsplannen weer welke problemen rijzen; aan welke aspecten van leefbaarheid wordt gewerkt; welke concrete acties worden opgezet en/of nagestreefd; met wie die acties worden opgezet en welke resultaten worden nagestreefd.

Dit wordt verder uitgewerkt in drie luiken: een luik "woontevredenheid" handelt in hoofdzaak over het patrimonium van de socialehuisvestingsmaat-schappij (fysieke leefbaarheid). Een tweede luik "sociale veiligheid" handelt over de meer sociaal gerichte acties (sociale leefbaarheid). Tenslotte "medebeheer" handelt het derde luik over de parti-cipatie van de huurders (sociale leefomgeving).

Hiernavolgend worden een aantal voorbeelden van concrete acties uit de bestaande leefbaarheidsplan-nen in de verschillende luiken opgesomd.

Eerste luik 'woontevredenheid' (fysieke leefbaar-heid):

- Herstellingen zo snel mogelijk uitvoe-ren om vandalisme en onverschilligheid te voorkomen
- Onderhoud gemeenschappelijke delen optimali-seren
- Structureel onderhouden en renoveren
- Een efficiënte klachtenbehandeling organi-seren (klachten moeten worden vertaald in correcte werkopdrachten; kwaliteit en termij-nen dienen te worden opgevolgd en prijzen geoptimaliseerd; een vlotte voortgang moet

volgen uit een goede coördinatie; een betere communicatie voeren naar bewoners in ver-band met de concrete behandeling van hun klacht)

- Inventaris opmaken van de staat van het patrimonium om te komen tot een structureel onderhoud en renovatie
- Om de leefbaarheid bij nieuwe te bouwen woningen langer te garanderen, rekening houden met duurzaamheid van materia-len, onderhoudsvriendelijkheid, rationeel omspringen met energie, water en afvalstro-men. Ook een goede architectuur en positief imago nastreven

Tweede luik "sociale veiligheid" (sociale leefbaar-heid):

- Een goede overlegstructuur organiseren met onder andere lokale opbouwwerkers, OCMW's, gemeentelijke jeugddiensten, wijkagenten, con-ciërges
- Positieve en opbouwende acties ondersteunen en aanmoedigen (gericht naar de wijk in het algemeen of naar specifieke doelgroepen)
- Aan de plaatselijke jeugd de nodige kansen en ruimte geven om zich te ontspannen in de directe woonomgeving

Derde luik "medebeheer" (sociale leefomgeving)

- Een grote betrokkenheid van de bewoner nastreven. Er moet een vlotte wederzijdse communicatie bestaan. Informatie eenduidig brengen, klachten en vragen efficiënt opvolgen
- Infovergaderingen in verband met renovatiewer-ken organiseren
- Bewonersraden, wijkraden oprichten
- Met gemotiveerde huurders acties ondernemen in verband met het opruimen van de onmiddell-ijke woonomgeving, aanleg perkjes, onderhoud gemeenschappelijke ruimten,...
- Gemeenschapsruimten beschikbaar stellen voor allerlei activiteiten (bv. barbecue door en voor de bewoners, dansfeest,...)

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 85
van 2 februari 2005
van mevrouw ANNE MARIE HOEBEKE

Overladen vrachtwagens – Administratieve boetes

Het probleem van overladen vrachtwagens is niet nieuw. De Vlaamse overheid voert daarbij terecht reeds jaren strijd. Beschadiging van het wegdek, een verhoogde verkeersonveiligheid, ... zijn elementen die niet zomaar zonder overheidsoptreden kunnen plaatsvinden.

Binnen het bestaande decretale en reglementaire kader rijzen momenteel enkele problemen. Eén van de voornaamste discussies gaat over de juridische aard van de administratieve boetes in uitvoering van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999.

Indien de administratieve geldboetes een straf zijn in de zin van artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM), betekent dit dat het principe van het persoonlijk karakter van de straf moet worden gerespecteerd. Met andere woorden, dat dergelijke geldboetes slechts aan één enkele fysieke persoon kunnen worden opgelegd.

Artikel 59, § 5 van het decreet bepaalt evenwel dat, indien de inbreuk is gepleegd door een aangestelde of een lasthebber, de administratieve geldboete moet worden betaald door de werkgever, die dus meestal niet één fysieke persoon is. Op die manier ontstaat de indruk dat het decreet een vorm van kwalitatieve strafrechtelijke aansprakelijkheid invoert.

Bovendien leidt de onduidelijkheid over het feit of de administratie, in uitvoering van artikel 59 van het decreet, als administratief rechtscollege optreedt, tot onduidelijkheid over de procedure die de indiener van een beroep bij de Raad van State moet volgen. Immers, er heerst de grootste onzekerheid over het aantekenen van een cassatieberoep dan wel van een vernietigingsberoep.

1. Heeft de minister weet van deze juridische problemen bij de toepassing van het decreet ?

2. Voorziet de minister op korte of lange termijn in een aanpassing van het decreet en is een wijziging van de bepalingen van artikel 59 daarbij aan de orde, meer bepaald om de bovenvermelde problemen weg te werken ?

3. Wordt eraan gedacht om in lopende beroepsprocedures bij de rechtbanken een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te laten stellen teneinde juridische klaarheid terzake te scheppen ?

Zo ja, onderneemt de bevoegde administratie als verwerende partij in die rechtsgedingen daartoe de nodige stappen ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Leefmilieu en Natuur.

Vraag nr. 86
van 2 februari 2005
van de heer JAN LOONES

Parkerende vrachtwagens – Verkeersveiligheid

Steeds meer gemeenten en steden voeren een belasting in op het parkeren van vrachtwagens (+ 7,5 ton) binnen de bebouwde kom. Meestal wordt ervan uitgegaan dat parkeren niet langer mag duren dan acht uur.

Daardoor zullen automatisch meer vrachtwagens langs de gewestwegen geparkeerd worden buiten de bebouwde kom. Dit zal als gevolg hebben dat de verkeersonveiligheid langs de gewestwegen toeneemt.

Om deze onveilige situaties te voorkomen, zou het voorzien van speciale parkeerplaatsen voor vrachtwagens langs de gewestwegen aangewezen zijn.

In dit verband verwijs ik dan ook naar de Beleidsnota Mobiliteit (2004-2009), waar de minister van Mobiliteit het heeft over de 3 E's van de verkeersveiligheid, en onder meer de E van "Engineering: de weginfrastructuur" (pag. 49).

1. Voorziet de minister in maatregelen om het fenomeen van het parkeren van vrachtwagens langs

de gewestwegen buiten de bebouwde kom op een verkeersveilige manier te laten gebeuren ?

2. Voorziet de minister in de aanleg van speciale parkeerplaatsen voor deze vrachtwagens ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 279) en Van Brempt (nr. 86).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

(Gecoördineerd antwoord: *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 17 juni 2005, blz. 1514 – red.*)

Vraag nr. 87
van 4 februari 2005
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Vermindering rijstroken – Verkeersdoorstroming

Zie:

Vlaams minister van Openbare Werken,
 Energie, Leefmilieu en Natuur
 Vraag nr. 306
 van 4 februari 2005
 van mevrouw Marleen van den Eynde
 Blz. 1786

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

Vraag nr. 92
van 9 februari 2005
van de heer JAN PEUMANS

Mobiliteitsraad – Opstart en werkingskredieten

In de begroting wordt sedert enkele jaren telkens een bedrag ingeschreven voor de werkingskosten van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (MORA).

Navraag bij de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), die normaal zou instaan voor

de huisvesting en ondersteuning, leert evenwel dat er terzake nog geen enkel initiatief werd genomen.

1. Werd de MORA nu al dan niet opgestart en welk tijdspad wordt terzake gehanteerd ?
2. Vanaf welk jaar werden er voor het eerst kredieten voor de werking van de MORA ingeschreven in de begroting ?
3. Voor welke doeleinden werden deze kredieten telkens aangewend ?

Antwoord

- 1. Werd de MORA nu al dan niet opgestart en welk tijdspad wordt terzake gehanteerd ?**

De intentie tot oprichting van de MORA dateert van 2001 toen het Vlaams Parlement het decreet betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen aannam (BS 21.08.2001). Hoofdstuk VII van dit decreet voorzag in de oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen binnen de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (artikel 53), de samenstelling van de MORA (artikel 54), de taken en bevoegdheden (artikel 55, 56, 57), de werking van de MORA (artikel 58, 60) en de werkingsmiddelen (artikel 61 en 62). Het uitvoeringsbesluit tot oprichting van de MORA werd doorkruist door een beslissing van de Vlaamse Regering om, in het kader van beter bestuur, ook een herstructurering van het bestaande adviesstelsel door te voeren. Gelet op het decreet tot regeling van de strategische adviesraden, dat op 9 juli 2003 in het Vlaams Parlement werd goedgekeurd en op 18 juli 2003 door de Vlaamse Regering werd bekrachtigd en afgekondigd, werd een decreetswijziging noodzakelijk ten aanzien van de oprichting van de MORA, onder meer omdat de MORA op basis van het decreet van 20 april 2001 niet over een eigen rechtspersoonlijkheid beschikte. Op 30 april 2004 werd een nieuw decreet houdende de oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen goedgekeurd. Dit decreet is conform de bepalingen uit de kaderregeling, vervat in het decreet van 18 juli 2003. Als gevolg van deze ontwikkelingen werd de MORA tot op heden niet opgestart. Op dit ogenblik beraadslagen de minister bevoegd voor Mobiliteit en

de minister bevoegd voor Openbare Werken zich over de verder te nemen stappen.

2. Vanaf welk jaar werden er voor het eerst kredieten voor de werking van de MORA ingeschreven in de begroting ?

Op basis van het decreet betreffende de organisatie van het personenvervoer over de weg en tot oprichting van de Mobiliteitsraad van Vlaanderen (BS 21.08.2001) werd in de begroting van 2001 voor het eerst een dotatie aan de SERV ingeschreven.

3. Voor welke doeleinden werden deze kredieten telkens aangewend ?

De middelen werden via een dotatiebesluit aan de SERV uitgekeerd. Zij hadden in 2001 voornamelijk betrekking op de inrichtingskosten van de eerste verdieping van het Chrysalisgebouw, de aankoop van meubilair en IT-uitrusting (*informatietechnologie – red.*) ten behoeve van de MORA en de huur van burelen en parkings, in 2002 en 2003 op de huur van burelen en parkings. De werkingsmiddelen voor de MORA werden tot op heden (wegens het niet opgericht zijn van de MORA) nooit uitgekeerd.

Vraag nr. 93
van 9 februari 2005
van de heer JAN PEUMANS

Streefbeeldstudies – Evaluatie – N79 Riemst

Momenteel werkt men aan het streefbeeld van de N79 op het grondgebied van de gemeente Riemst.

Dat men vanuit verkeerskundig oogpunt en vanuit een ruimtelijke visie, mede in het kader van de categorisering van wegen, nadenkt over de functie van deze weg in al zijn aspecten, kan alleen maar toegejuicht worden. Uiteraard is het streefbeeld van de N79 niet het enige dat onderzocht wordt.

M.b.t. de N79 valt het op dat men in de startnota veelal een aantal andere studies gebruikt en verwerkt. Vaak hebben gemeenten, provinciale en gewestelijke overheden al veel geld uitgegeven om één en ander te bestuderen. In het geval van de N79 werd door het gemeentebestuur al geld uitgetrokken voor een mobiliteitsplan (in het kader van het

mobiliteitsconvenant), een eigen verkeersstudie, een studie rond gevaarlijke punten en de opmaak van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (waarin uiteraard ook de N79 ruim aan bod komt in het kader van de ruimtelijke visie). Daarbovenop komt dus ook nog eens de streefbeeldstudie.

1. In welke mate en op welke manier worden de kosten van de studie rond het streefbeeld van de N79 beperkt gezien de reeds bestaande studies ?

2. Hoeveel bedraagt de totale kostprijs van deze streefbeeldstudie voor de N79 ?

3. Hoeveel streefbeeldstudies zijn er momenteel in omloop in Vlaanderen, welke en wat is de kostprijs per studie ?

4. Welke streefbeeldstudies werden reeds afgerond en welke concrete gevolgen werden hieraan gegeven ?

5. Werd er tot op heden reeds een evaluatie gemaakt van het systeem van streefbeeldstudies in het algemeen ?

Wie voerde deze evaluatie uit en wat waren de resultaten ?

Wie volgt dit op binnen de administratie ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 324) en Van Brempt (nr. 93).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

Vraag nr. 94
van 9 februari 2005
van de heer JAN LAURYS

Variabele signalisatieborden – Kostprijs

Wettelijk moet in alle schoolomgevingen tegen 1 september 2005 een snelheidsbeperking van 30 km/uur gelden.

Ongeveer 700 scholen liggen aan een gewestweg. Voor 55 procent daarvan kan de snelheidsbeperking ingevoerd worden via een klassiek vast verkeersbord. Voor vier op de tien schoolomgevingen is een variabele signalisatie meer aangewezen.

Zo'n variabel bord is heel wat duurder. De minister bevestigde in de pers een prijs van een 6.000 euro per stuk. De gemeente Rotselaar kreeg echter een prijs van 10.000 euro voorgesteld toen zij een offerte vroeg.

1. Hoe is dit prijsverschil te verklaren ?

Zijn er verschillende firma's waarbij zo'n variabel signalisatiebord kan worden besteld ?

Speelt bij de door de minister opgegeven prijs van 6.000 euro een volumekorting ?

2. Kunnen gemeenten intekenen op de offerte verkregen door het Vlaams Gewest, net zoals bij de flitspalen gebeurd is, zodat zij mee kunnen profiteren van een gunstige prijs ?

Antwoord

1. Uit recente prijzen van een openbare aanbesteding blijkt dat een volledig ingerichte site met variabele borden " zone 30 " in een schoolomgeving, bestaande uit vier borden op een afstand van 150 meter van de schoolingang en uitgerust met de nodige correcte sturing, gemiddeld 30.000 euro kost. Dit betekent 7.500 euro per bord.

Prijsverschillen ten opzichte van de voorgestelde prijs die de gemeente Rotselaar kreeg, kunnen het gevolg zijn van hoeveelheden en het meespelen van de concurrentie in een openbare aanbesteding. Naargelang de hoeveelheden, het nog meer kunnen meespelen van de concurrentie en rekening houdende met de grootte van de site, kan men stellen dat de kostprijs voor het plaatsen van een paal met variabel bord geraamd kan worden op 6.000 a 8.000 euro per bord.

Er zijn minstens een drietal firma's op de markt die deze variabele borden kunnen aanbieden.

2. De gemeenten zullen, net zoals bij de flitspalen is gebeurd, kunnen intekenen op een bestek dat

specifiek zal gaan over het plaatsen van variabele signalisatieborden. Wanneer er min of meer zicht is op het aantal sites waar variabele signalisatieborden noodzakelijk zijn, zal een globaal bestek uitgeschreven worden, waarbij ook voor de gemeenten installaties zullen kunnen uitgevoerd worden. Zo kunnen ook zij mee profiteren van een gunstige prijs.

Vraag nr. 95 van 11 februari 2005 van de heer BART CARON

Stelplaats De Lijn Brugge – Doorgang vrachtwagens

Recentelijk heeft de collega van de minister, de heer Kris Peeters, aangekondigd een groot gedeelte van het Lappersfortbos te beschermen. Dientengevolge zijn een aantal geplande vestigingen in het bos onmogelijk geworden, waaronder de bussenstelplaats van De Lijn.

Het stadsbestuur van Brugge kon enkele dagen later aankondigen dat een nieuwe locatie was gevonden voor deze stelplaats, met name op de terreinen van het aanpalende bedrijf BN Bombardier. De stelplaats zou aan de kant van de ring rond Brugge worden gesitueerd, waardoor deze kant niet langer zou kunnen worden gebruikt door BN Bombardier als in- en uitrit voor zijn vrachtwagens die het bedrijf dagelijks bevoorraden (tot 120 per dag). Het stadsbestuur besliste meteen om deze vrachtwagens in de toekomst te laten in- en uitrijden langs de kant Ten Briele van BN Bombardier, en naar de E40 te laten rijden via een verbrede Vaardijkstraat.

Door deze verbreding komt toch een strook Lappersfortbos op de helling te staan. Tegelijk is deze "oplossing" voor de buurgemeente Oostkamp een zware overlast.

Het verplaatsen van de bussenstelplaats van het Lappersfortbos naar de terreinen van BN mag echter geen reden zijn om de uitweg van BN te verplaatsen. Het moet immers mogelijk blijven om de tot maximaal 340 vrachtwagenbewegingen per dag die BN bevoorraden, verder te laten op- en afrijden via de uitweg naar de ring van Brugge. Deze uitweg moet in dat geval wel gezamenlijk worden gebruikt door De Lijn en BN.

Als bevoegde minister kan de minister De Lijn vragen een recht van doorgang te verlenen aan BN Bombardier op de geplande uitrit van de bussetelplaats van De Lijn. Door dit recht van doorgang kunnen de vrachtwagens, zoals momenteel het geval is, blijven in- en uitrijden via de ring.

Op die manier moet de piste via Ten Briele niet worden uitgewerkt, en kan het Lappersfortbos een echt "rustig" stadsbos worden. Dagelijks tientallen vrachtwagens laten voorbijrazen, zou de aantrekkelijkheid van het bos in ieder geval fel vermindern. Tegelijk wordt geen belasting gelegd op de buurgemeente Oostkamp.

Het mag trouwens zeker niet de bedoeling zijn om op een verkapte manier de verbreding van de Vaartdijkstraat toch te realiseren (nu het eerste deel, later het tweede deel).

1. Heeft de minister met De Lijn reeds overleg gepleegd over het verlenen van een recht van doorgang aan BN Bombardier voor zijn vrachtwagens ?
2. Bestaat de mogelijkheid om als bevoegd minister dit recht van doorgang op te leggen aan De Lijn ?

Antwoord

1. Ik benadruk dat De Lijn geen verkeer plant via de Vaartdijkstraat. Bovendien zal het uitzonderlijk vervoer van Bombardier, zoals het transport van afgewerkte rijtuigen, blijven verlopen over het toekomstig terrein van De Lijn, dus noordwaarts.

Verder is de betere ontsluiting van de industrieterreinen van Bombardier een essentiële voorwaarde om de vestiging van een stelplaats van De Lijn op deze site mogelijk te maken. Ze dient te worden gerealiseerd in het kader van een ruim akkoord, resultaat van een onderhandeling tussen het stadsbestuur van Brugge, Bombardier en De Lijn.

Voor de praktische realisatie van deze ontsluiting dienen de terzake bevoegde instanties voorstellen uit te werken. De Lijn heeft momenteel geen bijzondere imperatieven. Enkel is gesteld dat de vermenging van busverkeer met het dag-

dagelijks vrachtwagenverkeer voor de bevoorradings van magazijnen niet opportuun is. Het inkomende verkeer door verschillende firma's zal meer hinder teweegbrengen. Dit heeft een invloed op de veiligheid van het verkeer en vraagt meer controle en veiligheidsmaatregelen met betrekking tot het toelaten van vreemde personen op de terreinen van De Lijn. Een beperkt vrachtverkeer zou eventueel gedoogd kunnen worden, doch is gezien de te treffen veiligheidsmaatregelen en de speciale kosten die een aangepaste infrastructuur zullen vergen, niet evident. De efficiëntere organisatie van het openbaar vervoer die De Lijn in dit project nastreeft, zal ongetwijfeld een belangrijke bijdrage leveren tot de verbetering van het leefmilieu in de regio van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Ik heb hierover met De Lijn reeds overleg gepleegd.

2. Met betrekking tot de tweede vraag wens ik erop te wijzen dat de betrokken weg een stadsweg is die tot de bevoegdheid van de lokale overheid behoort. Een oplossing dient dus vooreerst te worden uitgewerkt tussen de stad Brugge en de gemeente Oostkamp. Ik meen ook te weten dat de stad Brugge terzake met de Vlaamse Vervoersmaatschappij (VVM) reeds een ontwerp van overeenkomst heeft goedgekeurd die ook door de raad van bestuur van de VVM werd goedgekeurd.

Vraag nr. 96
van 11 februari 2005
van de heer RUDI DAEMS

Vervoersaanbod De Lijn – Alken

Het openbaar vervoer in het landelijke Zuid-Limburg is dikwijls problematisch. Vaste buslijnen zijn beperkt. De belbus moet (zou moeten) deze hiaten opvullen.

Alken ligt op de grens tussen Zuid- en Midden-Limburg, geprangd tussen Hasselt en Sint-Truiden. Bovenlokaal is voor Alken een noord-zuidverbinding, Herk-de-Stad versus Heers, en een oostwestverbinding, St.-Truiden versus Hasselt, erg belangrijk, ook voor het openbaar vervoer. De

kantonale hoofdplaats is Borgloon en ook dat is niet onbelangrijk voor de bereikbaarheid.

Ook is het NMBS-station in Alken een belangrijk knooppunt in het openbaarvervoergebeuren. Jammer blijft het dat dit station tijdens de week-ends niet bediend wordt, en dat blijft dus een belangrijk streefdoel.

Interne mobiliteit op lokaal niveau is erg belangrijk om de verbinding en de samenhang te kunnen maken tussen de vier duidelijk afgebakende wijken : Sint-Joris, Terkoest, Waterkant en Centrum.

1. Hoeveel structurele verbindingen heeft De Lijn met Alken ?
2. Is er voor Alken in interne verbindingen tussen de verschillende dorpskernen voorzien door De Lijn ? Zijn daar uitbreidingen gepland voor de nabije toekomst ?
3. Heeft het NMBS-station een knooppuntfunctie voor De Lijn ? Of is dat eventueel gepland ? In welke richting ?
4. Zijn er gesprekken en afspraken mogelijk om op spitsuren 's morgens en 's avonds in extra bussen te voorzien als toevoer naar het station ? Wie moet/kan daartoe het initiatief nemen ?
5. Welke rol speelt de belbus in dit geheel ?

Wordt er veel gebruikgemaakt van de belbus ? Is daar een evolutie merkbaar in de loop van de jaren ? Kan dat worden gestaafd met concrete cijfers ?

6. Heeft de gemeente Alken contacten met het gewest in verband met een mogelijk convenant dat het openbaar vervoer kan aanmoedigen ?

Is een derdebetalersregeling mogelijk en zinvol voor de gemeente Alken ?

Wat is daarvan de kostenberekening en ten laste van wie ?

7. Zijn er in landelijke gebieden ook specifieke regelingen mogelijk op bovenlokaal niveau, intergemeentelijk ?

Wordt dat aangemoedigd ? Op welke wijze ?

8. Zijn er in de gemeente Alken extra investeringen in het openbaar vervoer gepland voor de komende jaren ?

Antwoord

1. Alken beschikt over volgende verbindingen:

- Lijn 3 Hasselt - Wellen - Borgloon - Heers (functioneel)
- Lijn 5 Hasselt - Stevoort – Sint-Truiden (variante schoolbediening Stevoort) (functioneel)
- Lijn 21a Hasselt - Sint-Truiden - Landen (regulier)
- Lijn 30 Sint-Truiden - Herk-de-Stad (uitbreiding scholen Herk-de-Stad) (functioneel)
- Lijn H2 Kiewit - Hasselt – Sint-Lambrechts-Herk - Alken/Terkoest (regulier)
- Belbus 700 Alken
- Belbus 705 Wellen (met enkele belangrijke haltes op grondgebied Alken)

Alken is vooral op Hasselt en Sint-Truiden gericht (zie ook mobiliteitsplan Alken: "Zoals uit de analyse van de Volkstelling 1991 bleek, is de betrokkenheid op Sint-Truiden, maar vooral Hasselt bijzonder groot, ingevolge de aanwezigheid van scholen en winkelmogelijkheden in beide steden.").

De as Hasselt - Alken - Sint-Truiden is voor De Lijn dan ook de belangrijkste. De Lijn kan nu eenmaal niet in elke verbinding, al dan niet rechtstreeks, voorzien en dient te kiezen voor de meest potentieelhoudende.

2. Belbus 700 Alken verbindt alle deeltkernen met elkaar en met het centrum van Alken.

Toekomstige uitbreidingen zijn niet gepland. Het huidige aanbod voor Alken is namelijk pas ingegaan op 5 april '04. In het kader van de basismobiliteit (BM) werd toen geopteerd voor een onderlinge verbinding van de Alkense deeltkernen via belbus 700 Alken. Ook de uitbrei-

ding en herschikking van streeklijn 21a werden in deze context gerealiseerd.

Het project basismobiliteit Alken wordt in de zomer van 2005 geëvalueerd. Naar aanleiding van die evaluatie kunnen mogelijk wel nog wijzigingen vooropgesteld worden.

3. Het NMBS-station heeft inderdaad een knooppuntfunctie: aan de halte *Alken Station* geeft belbus 700 Alken op weekdays aansluiting op de treinen van en naar Brussel: in de voormiddag op de treinen naar Brussel, in de namiddag op de treinen komende van Brussel.

De aansluiting tussen belbus 700 en lijn 21a is gerealiseerd aan de halte *Alken Kruispunt*: in de voormiddag op lijn 21a naar Hasselt, in de namiddag op lijn 21a komende van Hasselt.

4. Aan het NMBS-station sluit de belbus op weekdays aan op de treinen naar (voormiddag) en van (namiddag) Brussel. Vanuit elke deeltkern bestaat dus de mogelijkheid om op weekdays naar het NMBS-station te reizen en daar over te stappen op de trein. Bij de uitwerking van het BM-project werd gekozen voor een belbusbediening, juist omdat er weinig behoefte - dus weinig potentieel - bleek te zijn voor een toevoer naar Alken Station.

Indien een specifieke behoefte geformuleerd, wordt kan De Lijn natuurlijk altijd bekijken of het praktisch gezien mogelijk is op de vraag in te gaan.

Daarna kan dan een kostenraming gemaakt worden. Belangrijk is wel dat De Lijn enkel over exploitatiebudgetten kan beschikken voor projecten in het kader van de basismobiliteit. Dit betekent dat een in eventuele uitbreiding enkel kan voorzien worden indien de evaluatie (zomer 2005) van het BM-project uitwijst dat er inderdaad behoefte aan is.

5. De belbus ontsluit alle woonkernen van Alken: zij voorziet enerzijds alle woonzones van een bediening en voorziet anderzijds in aansluiting op openbaar vervoer op hoger niveau (streeklijn 21a, trein) voor verplaatsingen over grotere afstand.

Wat het gebruik van de belbus betreft, is het nog te vroeg om conclusies te trekken. De bel-

bus is namelijk pas sinds april '04 in haar huidige vorm operationeel en moet voldoende tijd krijgen om haar plaats te verwerven binnen de vervoersmogelijkheden in Alken.

Een eerste grondige analyse en duiding zijn gepland in het kader van de projectevaluatie zomer '05. Dan wordt de bezetting van de belbus meteen ook ingepast in het totaaloverzicht, wat wel toelaat onderbouwde conclusies te formuleren.

6. De gemeente Alken heeft momenteel geen module openbaar vervoer. Instappen in het derdebetalersysteem is mogelijk en zinvol voor elke gemeente. Dus ook voor Alken.

Een derdebetalersysteem (DBS) komt altijd ten laste van de derde betaler. Meestal is dat de gemeente, maar sommige systemen laten ook een andere derdebetaler toe (vb bedrijf).

De kostenberekening hangt af van welk derdebetalersysteem gekozen wordt. De mogelijkheden en kosten kunnen altijd besproken worden met De Lijn. Begin maart is trouwens een eerste gesprek rond DBS gepland tussen de gemeente Alken en De Lijn.

7. De mogelijkheid bestaat om intergemeentelijk derdebetalercontracten af te sluiten. Dit heeft zich tot op heden nog niet voorgedaan.
8. Wat De Lijn betreft, zijn er momenteel geen extra investeringen gepland. De basismobiliteit in Alken werd immers pas ingevoerd sinds 5 april '04. Na de projectevaluatie zomer '05 wordt wel bekeken waar eventueel bijstellingen nodig zijn.

Vraag nr. 98
van 18 februari 2005
van mevrouw KATHLEEN HELSEN

Basismobiliteit – Zuiderkempen

Het decreet basismobiliteit geeft elke Vlaming recht op een minimumaanbod aan geregeld vervoer. Burgers moeten op maximaal 750 meter van hun woonst een bushalte kunnen vinden. Sinds 2000 werkt de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn stapsgewijs aan de realisatie van de doelstellingen van het decreet basismobiliteit.

Zoals bepaald in de prioriteitenlijst zou de basismobiliteit voor de cluster Westerlo-Herselt-Hulshout-Olen-Herentals eind 2004 worden ingevoerd. Om budgettaire redenen heeft de invoering in deze Zuid-Kempense gemeenten vertraging opgelopen.

Toch is het gezien het landelijke karakter van voornoemde regio belangrijk de basismobiliteit zo snel mogelijk te realiseren. Tegen 1 januari 2007 moet basismobiliteit in heel Vlaanderen een feit zijn.

1. Wat is de stand van zaken van het project basismobiliteit in de gemeenten Westerlo, Herselt, Hulshout, Olen en Herentals ?
2. Wanneer wordt de basismobiliteit in deze cluster gerealiseerd ?
3. Hoeveel belbussen staan er voor de cluster geprogrammeerd ?
4. Overweegt de minister een koppeling tussen het dossier basismobiliteit voor deze regio en het onderzoek omtrent snellijn 68 Bocholt-Antwerpen (met stopplaatsen in Olen-Dorp en Geel-Oost) ?

Antwoord

1. en 2. De Lijn treft momenteel alle voorbereidingen om de aanbestedingsprocedure te kunnen starten. In het kader van de lopende evaluatie van de basismobiliteit zal de definitieve start van het project pas gegeven worden op het moment dat hieruit blijkt dat het project kan opgenomen worden in het programma 2005. In het kader van de aanbestedingsprocedure moet De Lijn tevens een aantal activiteiten organiseren en hierbij de wettelijke termijnen respecteren. De Lijn zal op dat moment een duidelijker beeld hebben op de voorbereiding op het project en de betrokken partners verder informeren.
3. Voor de realisatie van basismobiliteit in deze regio wil De Lijn, naast een regulier net, het gebied verder ontsluiten met belbussen. De gemeenten Westerlo, Herselt, Hulshout, Olen en Herentals zijn gelegen in de belbusgebieden.
4. Lijn 68 is een snellijn met twee ritten 's ochtends en 's avonds, gericht op Antwerpen en

komende uit Bocholt. In het project basismobiliteit is deze lijn niet betrokken. Ze bedient in heel het gebied ook maar twee haltes, dus naar de realisatie van de normen basismobiliteit is er een zeer kleine impact. De betrokken belbussen sluiten aan op de NMBS-dienstregeling in Herentals. Het type van bediening (snellijn) is van die aard dat een koppeling met de belbusdiensten niet nuttig is of enkel occasioneel kan gemaakt worden.

Vraag nr. 99 van 18 februari 2005 van mevrouw HILDE CREVITS

Pluspunt – Vernieuwing

"Pluspunt" is een databank met namen van vrouwen met bestuurstalent en expertise in een brede waaier aan domeinen. Kandidaten kunnen zich aanmelden bij "Pluspunt" door middel van een gestandaardiseerd inschrijvingsformulier. De gegevens op het inschrijvingsformulier worden ingevoerd in de databank.

Wanneer organisaties van deze databank gebruik willen maken, fungeert "Gelijke Kansen in Vlaanderen" als intermediair. Hierbij geldt een gepersonaliseerde aanpak : indien er in "Pluspunt" geen kandidaat is opgenomen die voldoet aan het gewenste profiel, gaat "Gelijke Kansen in Vlaanderen" actief op zoek.

Omdat drie jaar na zijn oprichting bleek dat "Pluspunt" weinig spontaan geraadpleegd werd, volgde er eind 2002 een grondige doorlichting. In dit kader werd een SWOT-analyse (strengths, weaknesses, opportunities, threats) uitgevoerd. Deze toonde aan dat er onder andere nood is aan een intensief communicatiebeleid en aan het actief ondersteunen van vrouwelijke kandidaten door onder andere informatieverspreiding, de organisatie van opleidingen en het inlassen van netwerkmomenten.

De minister liet weten dat "Pluspunt" in het licht van deze vaststellingen en in het kader van haar beleidsprioriteiten herbekeken zou worden. Ze plant de oprichting van een nieuwe databank met experts uit verschillende doelgroepen, waaronder vrouwen. De opzet zou ruimer zijn dan die van "Pluspunt".

1. Hoeveel geld werd reeds aangewend voor de werking van "Pluspunt" ?
2. Hoe wordt "Pluspunt" geïntegreerd in het initiatief om een nieuwe databank op te richten ?
3. Op welke termijn wordt de nieuwe databank opgericht ?

Is er reeds zicht op de aanpak van de nieuwe databank, zodat de werking ervan succesvoller zou zijn dan deze van "Pluspunt" ?

Antwoord

1. Het totaalbudget dat tot dusver voor de werking van "Pluspunt" werd aangewend, kan geraamd worden op ongeveer 65.000 euro. Hierin zitten onder meer de ontwikkelingskosten van de databank vervat (m.b.t. het vooronderzoek, informatica,...) en de kosten verbonden aan promotie- en communicatie-initiatieven. De personeelskosten verbonden aan het beheer van de databank maken geen deel uit van deze raming. Deze opdracht werd immers - als element van een veel ruimer takenpakket - opgenomen door het personeel van de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen.
2. en 3. De oprichting van de voorgenomen nieuwe databank is één van mijn beleidsprioriteiten voor deze legislatuur. Momenteel loopt een eerste verkennende fase waarbinnen de voorwaarden in kaart worden gebracht die dit initiatief een zo groot mogelijke kans op slagen geven. Ik wil hierbij niet enkel aandacht schenken aan de databank als product, maar ook aan het proces dat voorafgaat aan het tot stand komen van de databank. Belangrijke potentiële gebruikers zullen te gepasten tijde bij dit proces betrokken worden. Of, en zo ja hoe, "Pluspunt" in deze databank geïntegreerd kan worden, zal blijken na een omgevingsanalyse en na overleg met alle betrokken partijen.

Vraag nr. 100
van 18 februari 2005
van de heer JOHAN SAUWENS

Abonnementen De Lijn – Samenstelling (2)

1. In het antwoord op mijn vraag nr. 69 van 12 januari 2005 (Abonnementen De Lijn –

Samenstelling) wordt niet ingegaan op de zogenaamde "ringabonnementen" die in het kader van de minder-hindermaatregelen bij de werken aan de Antwerpse Ring werden gelanceerd (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van ...*).

Zijn deze abonnementen niet opgenomen in het statistisch overzicht, of zijn ze opgenomen onder een andere categorie ?

2. De deelvraag "wat was het bedrag van de door de gemeenten betaalde tegemoetkomingen in 2003 en 2004" werd niet beantwoord. Ik verklaar mij nader : hoeveel werd door De Lijn in totaal in euro's ontvangen van de gemeenten als vergoeding voor 100 % derdebetalerssystemen ?

Antwoord

1. In parlementaire vraag nr. 69 werd gevraagd naar een opsomming van het aantal abonnementen in omloop in december 2003 en december 2004. Vermits de Ringabonnementen geldig waren van 21 juni 2004 tot en met 5 november 2004, waren ze in december 2004 niet meer in omloop en komen ze dus niet voor in het statistisch overzicht.

Ter informatie kan ik meedelen dat er in oktober 2004 21.822 Ringabonnementen in omloop waren :

- 13.389 afgeleverd aan werknemers,
- 8.433 afgeleverd aan partners.

2. De gemeente heeft de mogelijkheid om een bepaalde leeftijdscategorie een gratis netabonnement aan te bieden. Alle inwoners van die leeftijdscategorie van die gemeente krijgen dan een gratis magneetkaart die moet geregistreerd worden bij elke opstap.

De prijs die een gemeente hiervoor betaalt, wordt berekend door het totaalaantal inwoners van de gemeente te vermenigvuldigen met een eenheidsprijs afhankelijk van de gekozen leeftijdscategorie. Voor deze derdebetalerssystemen werd het volgende betaald door de gemeenten

- in 2003: 1.845.225,32 euro, 34 gemeenten;
- in 2004: 1.917.611,92 euro, 35 gemeenten.

Vraag nr. 101
van 18 februari 2005
van de heer FRANS PEETERS

Bedrijfsvervoerplan Geel-Westerlo – Realisatie

In 2001 startte VOKA - Kamer van Koophandel Kempen (KKK) samen met een twintigtal bedrijven uit de industriezone Geel-Oevel een bedrijfsvervoerplan (BVP) op. Uit het BVP blijkt dat er een groot potentieel bestaat voor busritten afgestemd op de ploegendiensten (454 werknemers hebben hun interesse geuit).

Naar aanleiding hiervan werkten de bedrijven samen met VOKA - KKK en het studiebureau Traject het dossier "Voorstel voor busnet voor ploegen in de industriezone Geel-Westerlo" uit. Dit dossier illustreert dat alle partijen tijd noch moeite hebben gespaard om te komen tot een concreet en realiseerbaar voorstel, dat onmiddellijk in de praktijk kan worden omgezet, als daar de financiële middelen voor zouden zijn.

Het standpunt van de bedrijven hierin is dat ze zeer veel tijd gestoken hebben om bedrijfsoverschrijdend na te denken over het mobiliteitsprobleem en dat ze een concreet voorstel van zes buslijnen hebben uitgewerkt. Ze vragen aan de Vlaamse overheid dat die de nodige financiële middelen kan vrijmaken om dit project uit te voeren.

Bij het opmaken van de studie raamde De Lijn de kostprijs voor exploitatie van de zes buslijnen op 500.000 euro per jaar.

Het is niet de bedoeling om alle buslijnen ineens te realiseren. Maar de vraag is wel of de lijnen met het grootste potentieel gerealiseerd kunnen worden. Na een bepaalde termijn kan dit worden geëvalueerd en kan worden beslist om de overige lijnen ook in te voeren.

Het argument van De Lijn om niet te investeren in de lijnen die voorgesteld worden in dit dossier, is vaak dat De Lijn zich nu dient te concentreren op de basismobiliteit. Ik hoop echter dat De Lijn en de minister het belang van ontsluiting van bedrijvenzones door openbaar vervoer inzien en hier echt werk van maken.

1. Welke beslissing werd er genomen m.b.t. dit bedrijfsvervoerplan en wat is de houding van de minister terzake ?

2. Worden er middelen vrijgemaakt om het (gedeeltelijk) te realiseren ?

Zo ja, op welke termijn is dit haalbaar ?

Antwoord

1. Deze bestemmingsgerelateerde verbindingen passen in netmanagement. Wat de timing van uitwerking van zulke woon-werk-netmanagementprojecten betreft, is het belangrijk om te stellen dat hieraan bijzondere aandacht wordt besteed in de beleidsnota Mobiliteit (*Stuk 131 (2004-2005) – Nr. 1 – red.*).

Momenteel wordt door het kabinet Mobiliteit gewerkt aan de opmaak van een beleidskader, waarin praktische toepassingen van de principes woon-werkmobiliteit (niet louter openbaarvervoergeöriënteerd) kunnen worden uitgewerkt. Bij zondere aandacht bij deze oefening gaat uit naar het financierings- en beheerskader van concrete projecten.

2. Vanuit budgettair oogpunt kan in ieder geval gesteld worden dat voor de opstart van nieuwe exploitatieprojecten die zich louter op het vlak van het woon-werkverkeer bevinden, in 2005 op de begroting geen middelen ingeschreven zijn.

Het te ontwikkelen beleidskader moet vertrekken vanuit de responsabilisering van alle actoren.

Ik kan immers niet uitsluiten dat ook aan de bedrijven gevraagd wordt de financiële verantwoordelijkheid m.b.t. de bereikbaarheid op zich te nemen.

Vraag nr. 102
van 23 februari 2005
van mevrouw MIEKE VOGELS

Anciënniteitsberekening Vlaamse administratie – Zwangerschapsverlof

Als iemand een functie opneemt bij de Vlaamse overheid wordt de anciënniteit berekend die deze persoon in rekening kan brengen voor de bepaling van zijn wedde. Bij die berekening worden de periodes die de betrokkene opnam als zwanger-

schapsverlof en de periodes van deeltijdse tewerkstelling in mindering gebracht.

Wat het zwangerschapsverlof betreft, is dit een onmiskenbare discriminatie voor vrouwelijke werknemers. Ook het aftrekken van periodes van deeltijdse tewerkstelling treft vooral vrouwelijke werknemers, die nog altijd meer dan mannen opteren voor deeltijds werken om gezin, kinderen en arbeid te kunnen combineren.

Naar verluidt is de Vlaamse administratie de enige die de anciënniteit op dergelijke manier berekend. Dit is een onaanvaardbare inbreuk op het principe van gelijk loon voor gelijk werk, de Vlaamse administratie onwaardig.

1. Kan de minister bevestigen dat de Vlaamse administratie bij de berekening van de anciënniteit de periodes van zwangerschapsverlof en deeltijdse tewerkstelling in mindering brengt ?
2. Waarop baseert de Vlaamse administratie zich om dit te doen ?
3. Vormt dit volgens de minister geen inbreuk op het principe van gelijk loon voor gelijk werk ?
4. Wat zal de minister ondernemen om deze discriminatie weg te werken ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

Vanuit mijn horizontale bevoegdheid inzake gelijke kansen zal ik evenwel waken over verdere opvolging ervan.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID
EN GEZIN

Vraag nr. 80
van 28 januari 2005
van de heer JAN PEUMANS

Afbraak St.-Pietersziekenhuis Leuven – VIPA-subsidies

Eind jaren '70 ontving het toenmalige OCMW van Leuven een subsidie van 13,7 miljoen euro voor de bouw van de ziekenhuissite UZ Sint-Pieter/UZ Sint-Rafaël in Leuven.

In het kader van het stadsvernieuwingproject "Hertogendal" wil men deze gesubsidieerde gebouwen afbreken.

Conform het reglement van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden moet in dit geval deze som blijkbaar terugbetaald worden.

1. Klopt het dat de gehele of de volledige som terugbetaald moet worden in geval van afbraak van deze site ? Is de stad Leuven c.q. het OCMW Leuven hiertoe verplicht ?
2. Is men reeds met de afbraak van deze site begonnen ?

Antwoord

1. Klopt het dat de gehele of de volledige som terugbetaald moet worden in geval van afbraak van deze site ? Is de stad Leuven c.q. het OCMW Leuven hiertoe verplicht ?

Het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juni 1999 houdende de procedureregels inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden is hier van toepassing. Dit besluit bepaalt onder meer het volgende (art. 41 en 42) : *De initiatiefnemer mag de bestemming van het*

gesubsidieerde goed niet wijzigen gedurende een periode die minstens gelijk is aan de boekhoudkundige afschrijvingsduur van de investering en die in elk geval minstens twintig jaar bedraagt, behalve na de uitdrukkelijke en voorafgaande toestemming van de overheid ... De investerings-subsidie zal volledig worden teruggevorderd als de bepalingen van het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten geheel of gedeeltelijk niet nageleefd worden.

Afbraak wordt beschouwd als een bestemmingswijziging. Het OCMW dient dus de voorafgaande toestemming te vragen en te krijgen van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin vooraleer er kan overgegaan worden tot een bestemmingswijziging, in casu de afbraak. Indien de toestemming niet wordt verleend, zal de subsidie volledig teruggevorderd worden.

Op basis van een gemotiveerde aanvraag tot bestemmingswijziging kan en zal ik een uitdrukkelijke en gemotiveerde beslissing nemen rond het verzoek tot bestemmingswijziging. Het aangehaalde procedurebesluit van 8 juni 1999 geeft geen nadere richtlijnen over waarop deze beslissing moet gebaseerd zijn.

De investeringssubsidies die het OCMW van Leuven ontving, werden eerst door de Belgische staat, daarna door de Vlaamse Gemeenschap verleend voor de constructie van de derde vleugel – het medisch-technisch blok – van het Algemeen Ziekenhuis Sint-Pieter in Leuven.

Dit medisch-technisch blok werd in de ruwbouw wel opgeleverd, maar werd nooit afgewerkt en is tot op heden nooit in gebruik genomen.

Gezien onder meer het historische tijdspad en de financiële impact van en de verschillende verantwoordelijkheden in dit dossier is een nader en grondig onderzoek nodig. Dit onderzoek moet onder meer betrekking hebben op de vraag of en in welke mate de niet-ingebruikname gebeurde onder de verantwoordelijkheid van respectievelijk het OCMW, de Universitaire Ziekenhuizen, de federale en de Vlaamse overheid. Ik wacht een grondig juridisch advies af

vooraleer ik enige richting geef aan de wijze waarop de verdere behandeling van dit dossier zal geschieden.

2. *Is men reeds met de afbraak van deze site begonnen ?*

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat uit een inspectiebezoek d.d. 15 februari jongstleden gebleken is dat er geen afbraakwerken gerealiseerd, in uitvoering of binnenkort gepland zijn op de site.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 84
van 11 februari 2005
van de heer LUDO SANNEN

Limburgse Reconversie maatschappij – Gaswinning

De Limburgse Reconversie maatschappij (LRM) zou gesprekken gestart zijn met een Zwitsers bedrijf om op een commerciële wijze gas te winnen uit de Limburgse ondergrond. Volgens de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) bevindt zich 53 miljard m³ methaangas in de koollagen en kan dat geëxtraheerd worden door CO₂-opslag (ECBM – Enhanced Coal Bed Methane).

Aangezien LRM eigenaar is van de voormalige mijngebieden, dient die maatschappij haar toestemming te geven.

1. Steunt de regering het principe dat methaangas wordt gewonnen via CO₂-opslag ?
2. Welke gebieden worden het privé-bedrijf ter beschikking gesteld en in welke juridische vorm en voorwaarden ? Voor welke duur ?
3. Welke activiteiten mag het privé-bedrijf uitoefenen ?

4. Belemmert de activiteit van het privé-bedrijf andere bijkomende bestemmingen/functies die aan het mijnterrein gegeven kunnen worden ?

Antwoord

1. Steunt de regering het principe dat methaangas wordt gewonnen via CO₂-opslag ?

Het standpunt van mijn collega Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur Kris Peeters, die ik terzake om advies gevraagd heb, is het volgende:

"Als het technisch mogelijk is om deze natuurlijke rijkdom in de Limburgse / Vlaamse bodem te ontginnen, is dat een positieve zaak. Dit past ook in het kader van het streven naar een hogere bevoorradingszekerheid van grondstoffen. Daarnaast zou dit bij een succesvol project ook de afhankelijkheid van de import van fossiele brandstoffen kunnen laten dalen, in verhouding tot de mogelijk beschikbare hoeveelheid methaan."

LRM zou bij deze ontwikkeling een bevoorrechte partner kunnen zijn ten gevolge van het eigenaarschap van de steenkoolconcessies via haar dochter Mijnen NV. Uit onderzoek van VITO blijkt immers niet enkel de beschikbaarheid van methaangas, maar ook dat de mijnen –naast andere gebieden – *prima facie* in aanmerking komen voor CO₂-captatie. Bovendien zou een combinatie van methaangaswinning en het opslaan van zuivere CO₂ eventueel en onder bepaalde voorwaarden een rendementsgebonden activiteit kunnen zijn.

Er is nog heel wat financieel-economische onduidelijkheid, onder meer betreffende de factor CO₂-taks vanaf 2008. Ook moet meer in detail onderzocht worden waar CO₂-captatie in zake geologie en bereikbaarheid mogelijk is, eventueel in combinatie met methaangaswinning.

Vandaag zijn er bijgevolg nog te veel onzekere factoren om resoluut te kiezen voor de koppeling methaangaswinning en CO₂-opslag.

2. Welke gebieden worden het privé-bedrijf ter beschikking gesteld en in welke juridische vorm en onder welke voorwaarden ? Voor welke duur ?

Voor methaangaswinning hebben private kandidaten hun interesse getoond. Er zijn zowel buitenlandse voorbeelden van successen als van mislukkingen, steeds zonder de combinatie met CO₂-opslag.

Momenteel zijn er enkel verkennende contacten met de privé-sector, zonder overeenkomst. De privé-sector wenst vooreerst de methaangaswinning verder technisch en financieel te onderzoeken. Hij wil eerst weten welke delen van de mijnen in aanmerking komen en tegelijkertijd meer zekerheden verzamelen betreffende de realiteitszin van dit economische initiatief.

Zodra dit is uitgeklaard, en ook de intenties en mogelijkheden van de private kandidaten bekend zijn, zullen de juridische vorm, de voorwaarden en de duur van de terbeschikking stelling van de gronden vastgelegd kunnen worden.

3. Welke activiteiten mag het privé-bedrijf uitoefenen ?

De privé-sector is vertrouwd met methaangaswinning; een juiste afbakening van deze activiteit moet nog gebeuren, onder meer na de identificatie van de deelgebieden. Een combinatie met CO₂-captatie blijft, in afwachting van meer duidelijkheid over financieel-economische en geologische factoren, tot de mogelijkheid behoren.

4. Belemmert de activiteit van het privé-bedrijf andere bijkomende bestemmingen/functies die aan het mijnterrein gegeven kunnen worden ?

LRM bewaakt de totale herbestemming van het mijnpatrimonium. De resultaten van het verder onderzoek zullen ingepast worden in de andere mogelijke herbestemmingen en functies. Er wordt vanzelfsprekend gestreefd naar een minimale interactie of hinder. Eén van de aandachtspunten is in deze context de boorteknik, die bepalend kan zijn voor de oppervlaktehinder.

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN
BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS
BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 87
van 11 februari 2005
van de heer JOHAN SAUWENS

Fietsroutenetwerk Limburg – Blauwwitte wegwijzers

In de zomer van 2003 ontstond er opschudding in Limburgse fietskringen omdat Toerisme Vlaanderen had aangekondigd de bekende blauwwitte wegwijzers van het Limburgse fietsroutenetwerk te willen vervangen door groene exemplaren.

De vervanging zou geleidelijk gebeuren vanaf de periode 2006-2007, zoals overeengekomen in een protocol tussen Toerisme Vlaanderen en Toerisme Limburg.

Naar aanleiding van deze berichten stelde ik een vraag om uitleg aan toenmalig minister van Toerisme Renaat Landuyt over deze materie. In zijn antwoord (Handelingen Commissievergadering 21 van 9 oktober 2003, blz. 1-4) zei de minister dat hij overvallen was door de gevoelens die in Limburg leefden rond de blauwwitte fietsbordjes.

Minister Landuyt roemde de duidelijkheid en de performantie van het Limburgse fietsroutenetwerk en concludeerde dat Limburg hierin een voorbeeldfunctie had voor heel Vlaanderen.

In het besluit van zijn betoog stelde de minister zeer duidelijk: "Bij de vervanging van de borden van het netwerk in Limburg zal er niets veranderen. Het blauwwitte bord blijft behouden."

Na deze vraag om uitleg konden we niets meer vernemen over bovenvermeld protocol tussen Toerisme Vlaanderen en Toerisme Limburg. Ondertussen werd de heer Landuyt als minister van Toerisme vervangen door de minister. Of Toerisme Vlaanderen zich zou houden aan het protocol, bleef een open vraag.

1. Gaat de minister er eveneens van uit dat de blauwwitte borden behouden dienen te blijven ?

2. Is het bovenvermelde protocol tussen Toerisme Vlaanderen en Toerisme Limburg ondertussen opgezegd ?
3. Wat zijn de concrete plannen voor de vernieuwing van de fietsbordjes in Limburg en op welke manier zal de Vlaamse Regering deze vervanging ondersteunen ?
4. Welk budget trekt de Vlaamse Regering hiervoor uit ?

Antwoord

1. *Gaat de minister er eveneens van uit dat de blauwwitte borden behouden dienen te blijven ?*

Ik ben van mening dat de fietsroutenetwerken zoals deze in Limburg ontstaan zijn en ondertussen ook in andere Vlaamse regio's zijn uitgebouwd bijzonder waardevolle toeristische producten zijn.

Het is natuurlijk de kwaliteit van het geheel van het fietsrecreatief aanbod dat een fietsroutenetwerk aantrekkelijk maakt. De kleur en de vorm van de bordjes zijn alleen belangrijk om recreatieve routes te onderscheiden van andere bewegwijzering, en zeker ook van de reguliere (utilitaire) verkeerswegwijzers. Precies daarom is het wenselijk dat er op termijn voor heel Vlaanderen een éénvormige recreatieve bewegwijzering wordt gecreëerd, zonder dat dit een extra kostprijs met zich meebrengt of dat dit leidt tot de afbraak van de bestaande netwerken.

Ik ben van oordeel dat bij de herziening van het netwerk, dit wil zeggen, wanneer elk deelnetwerk in zijn totaliteit wordt herbekeken, het beste de richtlijnen van Toerisme Vlaanderen (richtlijnen voor de bewegwijzering van toeristische fietsroutenetwerken, ruiters- en wandelroutes, bekrachtigd door de Vlaamse minister van Toerisme op 12 september 2000) worden toegepast, net zoals dit geldt voor de ontwikkeling van andere fietsnetwerken in Vlaanderen.

Toerisme Vlaanderen signaleert mij dat een wissel van bewegwijzering het best kan gebeuren wanneer de netwerken aan een grondige herziening worden onderworpen, dit wil zeggen, wan-

neer het overgrote deel van de borden versleten en afgeschreven zijn. De huidige bewegwijzering van het Limburgse recreatieve fietsnetwerk moet dus niet afgebroken worden, maar mag hersteld en onderhouden worden zoals dit nu het geval is. De netwerken worden trouwens ook verder ontwikkeld met randinfrastructuur en producten. Deze producten voldoen overigens aan eenvormige criteria over heel Vlaanderen, zoals bijvoorbeeld de fietsinrijpunten, de labeling van fietshotels, fietscafés, enzovoort.

2. *Is het bovenvermelde protocol tussen Toerisme Vlaanderen en Toerisme Limburg ondertussen opgezegd?*

In de erkenningsaanvraag voor het Fietsnetwerk Limburg (7 november 2002) heeft Toerisme Limburg zich ertoe verbonden om de huidige blauwe borden acht jaar na de erkenning van het fietsroutenetwerk te vervangen door de voorgeschreven borden. Bij de erkenning van de Limburgse fietsnetwerken op 15 september 2003 door Toerisme Vlaanderen werd deze afspraak bevestigd. De huidige blauwwitte bewegwijzering wordt dus acht jaar na de erkenning vervangen door de bewegwijzering beschreven in de richtlijnen van Toerisme Vlaanderen. Dit is tegen 2011, het moment waarop beide instanties vermoeden dat het netwerk aan een grondige renovatie toe zal zijn en alles vernieuwd zal moeten worden.

3. *Wat zijn de concrete plannen voor de vernieuwing van de fietsbordjes in Limburg en op welke manier zal de Vlaamse Regering deze vervanging ondersteunen?*

Eigenlijk zijn er nog geen concrete afspraken aangezien de fietsnetwerken in de provincie Limburg nog in goede staat verkeren en nog niet aan vervanging toe zijn.

Indien er een vraag rond herziening van een fietsnetwerk komt, kan de initiatiefnemer een beroep doen op financiële steun in het kader van het besluit van de Vlaamse Regering voor Toeristisch-Recreatieve Projecten en Strategische Plannen in Vlaanderen (goedgekeurd op 2 april 2004 en gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 14 mei 2004).

De fietsnetwerken in Limburg worden dus op dezelfde manier behandeld als de andere netwerken in Vlaanderen.

4. *Welk budget trekt de Vlaamse Regering hiervoor uit?*

Voor 2005 voorziet Toerisme Vlaanderen in een vastleggingsbudget van 1.000.000 euro voor de realisatie van projecten in het kader van de richtlijn over toeristische bewegwijzering van auto-, fiets-, wandel- en ruiterroutes in Vlaanderen. De budgetten zijn opgenomen in de jaarlijkse begroting voor projecten in het kader van het reeds genoemde besluit voor Toeristisch-Recreatieve Projecten en Strategische Plannen in Vlaanderen.

(Volgende bijlagen liggen ten inzage bij het Algemeen secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst schriftelijke Vragen:

- *Richtlijnen voor de bewegwijzering van toeristische ruiters- en wandelroutes en fietsroutenetwerken, zoals goedgekeurd door de raad van beheer van Toerisme Vlaanderen op 28 juni 2000 en bekrachtigd door de heer Renaat Landuyt, vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, op 30 juni 2000, **bijlage 1**;*
- *Richtlijnen voor de bewegwijzering van toeristische fietsroutenetwerken, ruiters- en wandelroutes, zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 17 oktober 2000, **bijlage 2**;*
- *Overzicht van de subsidies Toeristisch-Recreatieve Projecten 2000-2004, **bijlage 3**;*
- *Brief van het federale ministerie van Verkeer en Infrastructuur van 11 februari 2000 aan Toerisme Vlaanderen betreffende fietsbewegwijzering in Vlaanderen, **bijlage 4**;*
- *Erkeningsaanvraag fietsroutenetwerk Limburg, uitgaande van Toerisme Limburg, van 7 november 2002, **bijlage 5**;*
- *Erkenning fietsknooppuntnetwerk Haspengouw, Kempen en Maasland van 12 september 2003, **bijlage 6**;*

- *Erkenning fietsknooppuntnetwerk Limburgse Kempen van 15 september 2003, bijlage 7 – red.*)

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE,
LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 247
van 26 januari 2005
van de heer PATRICK LACHAERT

Mastebos Kapellen – Verwijdering Amerikaanse eiken

Een aantal jaren geleden kocht de afdeling Bos en Groen een deel van het Mastebos in Kapellen. Dit deel van het bos was jarenlang privé-eigendom. De afdeling Bos en Groen kocht dit deel van het bos op als verlenging van het stuk aan de Oude Galgenstraat, dat al een tijdje in beheer van de afdeling Bos en Groen is.

Onlangs beslisten de diensten van Bos en Groen om alle Amerikaanse eiken op dit stuk te "ringen". Dit wil zeggen dat men de voet van de bomen rondom één of meer keer inzaagt, waardoor de sapstroom onderbroken wordt en de boom aldus afsterft.

Als enige reden hiervoor wordt ingeroepen dat dit geen inheemse bomen zijn. Het gaat hier niet om vervangingsbeheer waarbij alleen zieke of dode bomen vervangen worden, maar wel om ongeveer 150 gezonde bomen die om en bij de 70 jaar oud zijn.

Bovendien gaat Bos en Groen hier tewerk zonder kennisgeving aan gemeente, burens of bosbezoekers en dus ook zonder kapvergunning, en dit terwijl particulieren wel kapvergunningen nodig hebben.

Ten slotte kan men zich de vraag stellen waarom het afsterven verkozen wordt boven het afzagen en verkopen van de bomen.

1. Waarom moeten perfect gezonde bomen die verschillende decennia aanwezig zijn, verdwijnen ?

Is het uitheems zijn dan zo bepalend om decennia-oude bossen uit te dunnen ?

Staat de minister achter een dergelijk beleid ?

2. Indien uitheemse soorten dan toch moeten verdwijnen, waarom kunnen ze dan niet afgezaagd en verkocht worden ?
3. Hoe kan Bos en Groen bomen rooien zonder kapvergunning, terwijl een particulier voor het vellen van één boom wel een dergelijke vergunning nodig heeft ?
4. Waarom is er geen overleg tussen de diensten van Bos en Groen en de lokale overheid bij het treffen van dergelijke maatregelen ?

Antwoord

1. Door de afdeling Bos en Groen wordt in openbare bossen in het algemeen en in de domeinbossen in het bijzonder gewerkt op basis van een beheersvisie die tot stand kwam in augustus 2001 onder de verantwoordelijkheid van mijn voorgangers en waarin onder meer is opgenomen dat op lange termijn naar 80% inheemse bossoorten gestreefd wordt. Deze beleidsoptie was gebaseerd op onderzoek dat heeft aangetoond dat bostypes die de natuurlijke bossamenstelling zo dicht mogelijk benaderen, over de grootste stabiliteit beschikken. Dit betekent dat dergelijke bostypes een veel grotere draagkracht vertonen ten aanzien van verstoringselementen zoals wijziging van de waterhuishouding, verzuring en vermeting en andere die eigen zijn aan onze dichtbevolkte regio met een hoge economische bedrijvigheid. Daarnaast is de draagkracht van deze bossen om diverse functies als recreatie, productie, ... aan bod te laten komen, zonder dat dit bedreigend is voor het bosbestand, ook veel groter.

Ik merk wel op dat in het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juni 2003 waarin de criteria voor duurzaam bosbeheer zijn opgenomen, het minimumpercentage van inheemse en standplaatsgeschikte boomsoorten op 20% werd bepaald.

De Amerikaanse eik is een uitheemse boomsoort, die bovendien de eigenschap heeft alle andere bomen weg te dringen door zijn overvloedige en concurrentiekrachtige verjonging waardoor hij grote oppervlakten kan koloni-

seren en nog weinig andere begroeiing toelaat. Daarenboven heeft de Amerikaanse eik zure bladval die traag afbreekt, wat leidt tot bodemverzuring en verarming van het boscossysteem. Om deze redenen wordt de Amerikaanse eik bij het omvormingsbeheer teruggedrongen. Meestal gebeurt de omvorming via dunningskappen en eindkappen, zodat hij inderdaad nog economisch exploiteerbaar is.

Een ander beleidsitem uit de beheersvisie voor openbare bossen is het streven naar 4% dood hout. Dode staande en liggende bomen leveren immers een belangrijke bijdrage aan de biodiversiteit en stabiliteit van het boscossysteem. Hiertoe kunnen verschillende maatregelen genomen worden zoals: beschadigde en doodgebliksemde bomen laten staan; bij catastrofes (o.a. windval) of niet besmettelijke aantastingen (o.a. eikensterfte) niet alle getroffen bomen verwijderen; toepassen van de selectieve hoogdunning waarbij wegwijnende bomen die geen concurrent zijn van mogelijke toekomstbomen niet worden gekapt.

Wanneer er zo goed als geen dood hout aanwezig is, volstaat een verdubbeling van de hoeveelheid dood hout binnen de planperiode (20 jaar). Wordt deze verdubbeling door bovenvermelde maatregelen niet gehaald, dan wordt actief ingegrepen door het ringen of vellen van bomen. Deze ingrepen hebben de bedoeling de biodiversiteit in onze bossen alle ontwikkelingskansen te geven.

In het betrokken perceel gelegen tegen de Kalmthoutse Steenweg staan zeer mooie gewone dennen (inheems) met plaatselijk veel Amerikaanse eik. Het perceel was ook sterk bezet met Rododendron en Amerikaanse vogelkers. Het ringen van de Amerikaanse eiken is dus een beheerstechnische ingreep om het hoogkwalitatieve dennenbestand (inheems) te verjongen via natuurlijke verjonging. Daarnaast wordt gerekend op natuurlijke verjonging van inheems loofhout waardoor een aanzienlijk aandeel gemengd, inheems loofhout tot stand komt.

De Rododendron en de Amerikaanse vogelkers werden in 2004 verwijderd. In plaats van een klassieke exploitatie van de aanwezige Amerikaanse eiken, werd in dit geval geopteerd

voor het ringen om zodoende meer staand dik dood hout te krijgen. Het gaat om tientallen bomen. Hierdoor ontstaan meer mogelijkheden voor natuurlijke verjonging van inheems loofhout. Om veiligheidsredenen werden geen bomen geringd die dicht bij de Kalmthoutse Steenweg staan.

Het is dus geen algemene regel dat niet inheemse bomen op deze wijze verwijderd worden, bij elke uitgangssituatie zal afgewogen worden wat de meest aangewezen ingreep is en dit binnen het kader van de "beheersvisie voor openbare bossen".

Op de vraag of ik achter dergelijk beleid sta, kan ik melden dat ik mij vragen stel bij het feit dat de beheersvisie van de afdeling Bos en Groen zoals ze gehanteerd wordt met betrekking tot uitheemse bomen zo sterk afwijkt van wat in het besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot de criteria inzake duurzaam bosbeheer is opgenomen. Het is voor mij belangrijk om aan duurzaam bosbeheer te doen. Reeds geruime tijd in onze streken ingebrachte boomsoorten van uitheemse oorsprong moeten daar een plaats in kunnen hebben. Voor de biodiversiteit is de aanwezigheid van dood hout en een goede onderlaag belangrijker. Ik zal dan ook instructies geven om de beheersvisie van de afdeling op dit punt bij te stellen.

2. Dit kan effectief ook via verkapping gebeuren.
3. De kappingen opgenomen in een goedgekeurd bosbeheersplan mogen onmiddellijk worden uitgevoerd en zijn niet meldingsplichtig, zowel in privé-bos (Bosdecreet, art. 81) als in openbaar bos (Bosdecreet, art. 50). Dit volgens de bepalingen die in het beheersplan zijn vermeld: tijdstip, plaats, omvang. Kappingen waarin niet voorzien in een goedgekeurd bosbeheersplan kunnen in privé-bos (Bosdecreet, art. 81) en in openbare bossen andere dan domeinbossen (Bosdecreet, art. 50) slechts uitgevoerd worden mits machtiging van de afdeling Bos en Groen. Het Bosdecreet bepaalt dat in de domeinbossen kappingen niet opgenomen in een beheersplan zonder bijkomende machtiging kunnen uitgevoerd worden. Deze kappingen dienen uiteraard tot een minimum beperkt te worden en dienen conform met de beheersvisie openbare bossen te zijn. Voor het Mastebos is er nog geen goed-

gekeurd bosbeheerplan maar is het in voorbereiding.

4. De plaatselijke boswachter heeft in de loop van vorig jaar voor verschillende vertegenwoordigers van de gemeente, op het terrein, een toelichting gegeven over de visie van de afdeling Bos en Groen op het Mastebos. Aan de ingang van het bos werd aan het infobord een poster uitgehangen in verband met het hoe en waarom van het bestrijden van exoten, met de bedoeling de bosbezoekers te informeren. Ook wordt het gsm-nummer van de plaatselijke boswachter vermeld, zodat de burger ook bij hem terecht kan voor extra informatie.

Beheermaatregelen voor openbare bossen, zoals onder meer omvorming en het verhogen van het aandeel dood hout, maar ook maatregelen in het kader van recreatie, zoals een speelzone, worden neergeschreven in een uitgebreid bosbeheersplan. In de goedkeuringsprocedure van een uitgebreid bosbeheersplan is bepaald dat het ontwerpbeheerplan voor consultatie ter inzage gelegd wordt bij de afdeling Bos en Groen. Op deze manier krijgen alle betrokkenen (lokale overheden, omwonenden, jeugdverenigingen, ...) de kans het ontwerpbeheersplan in te kijken en hun opmerkingen door te geven.

Aangezien er in dit geval nog geen goedgekeurd beheersplan is, ben ik het met de Vlaamse volksvertegenwoordiger eens dat beter overleg met de lokale overheid wenselijk is.

Vraag nr. 282
van 2 februari 2005
van de heer BART MARTENS

Groenestroomcertificaten – Tekorten en boetes

Iedere elektriciteitsleverancier is volgens artikel 23 van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000 verplicht om bij te dragen aan de opwekking van een bepaalde hoeveelheid elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. Deze hoeveelheid komt overeen met een bepaald minimumaandeel van de elektriciteit die hij in het totaal levert aan zijn klanten. Dit minimumaandeel bedroeg 0,8 % van de leveringen in 2002, 1,2 % van de leveringen in 2003 en 2,0 % van de leveringen in 2004.

De controle op het feit of een leverancier dit minimumaandeel in acht heeft genomen tijdens een bepaald kalenderjaar, gebeurt aan de hand van de inlevering bij de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Gas- en Elektriciteitsmarkt (VREG) van een bepaald aantal groenestroomcertificaten voor 31 maart van het daaropvolgende jaar. Het is ook de VREG die jaarlijks het aantal groenestroomcertificaten berekent dat iedere leverancier moet inleveren.

Indien de leverancier het juiste aantal groenestroomcertificaten heeft ingediend, heeft hij voldaan aan zijn certificatenverplichting. Als hij niet voldoende groenestroomcertificaten heeft ingeleverd, zal hij een administratieve boete dienen te betalen voor ieder ontbrekend certificaat. Deze administratieve boete bedroeg 75 euro per ontbrekend certificaat op 31 maart 2003 en 100 euro per ontbrekend certificaat op 31 maart 2004. Vanaf 31 maart 2005 wordt de boete bepaald op 125 euro per ontbrekend certificaat.

1. Hoeveel groenestroomcertificaten moesten worden ingeleverd voor de verschillende houders van een leveringsvergunning (gegevens voor de jaren 2002/2003/2004) ?
2. Hoeveel certificaten kwam elke houder van een leveringsvergunning tekort (gegevens voor de jaren 2002/2003/2004) ?
3. Welk boetebedrag moest elke houder van een leveringsvergunning betalen (gegevens voor de jaren 2002/2003/2004) ?
4. Tegen welke datum moesten deze administratieve boetes gestort zijn ?

Wat is het bedrag dat door de leveranciers effectief werd gestort ? Wat is met andere woorden het achterstallige boetebedrag per houder van een leveringsvergunning ?

5. Hoeveel van die boetes werden verhaald op de klant via een aparte bijdrage voor groene stroom op de factuur (gegevens per houder van een leveringsvergunning en voor de jaren 2002/2003/2004) ?

Antwoord**1. t.e.m. 4. Tabel 1. Groenestroomcertificatenverplichting voor het jaar 2002**

Inlevering voor 31 maart 2003

Uiterlijke datum waarop de administratieve geldboetes gestort moesten zijn: 26 juni 2003

31/03/2003	Aantal in te leveren GSC	Aantal GSC ingeleverd	Aantal GSC te weinig	Boete [in euro]	Betaalde boete [in euro]
Leverancier					
E.ON Belgium NV	297	0	297	22.275	22.275
Ecopower CVBA	0	0	0	0	0
Electrabel Customer Solutions NV	45.466	1.249	44.217	3.316.275	0
Electrabel NV	80.173	72.778	7.395	554.625	0
Electricité de France	192	192	OK	0	0
Elektriciteitsbedrijf Merksplas BVBA	47	47	OK	0	0
Essent Energy Trading BV	0		0	0	0
Luminus NV	16.487	16.487	OK	0	0
Nuon Belgium NV	26		26	1.950	1.950
Nuon Energy Trade & Wholesale NV	0		0	0	0
Remu Levering BV	0		0	0	0
RWE Plus Belgium NV	936		936	70.200	70.200
RWE Solutions AG	2.393		2.393	179.475	0
Sourcepower NV	2.371		2.371	177.825	0
SPE NV	30	30	OK	0	0
TotalFinaElf Gas & Power	0		0	0	0
Watt Plus NV	595	11	584	43.800	43.800
DNB					
Agem	232		232	17.400	17.400
BIAC	0		0	0	0
Elia	0		0	0	0
Essen	470		470	35.250	(*)
ETIZ	712		712	53.400	53.400
Gaselwest	23.755	4.647	19.108	1.433.100	0
Gem; Hav. Antwerpen	845		845	63.375	63.375
IMEA	13.163		13.163	987.225	0
Imewo	28.562	3.587	24.975	1.873.125	0
Interelectra	20.713		20.713	1.553.475	1.553.475
Intergem	14.399		14.399	1.079.925	0
Intermosane	115		115	8.625	0
IVEG	2.407		2.407	180.525	215.775(*)
Iveka	19.773	7.603	12.170	912.750	0
Iverlek	24.990		24.990	1.874.250	0
Pbe	4.272	2.966	1.306	97.950	97.950
Sibelgas	3.286		3.286	246.450	0
VEM	950		950	71.250	71.250
Wvem	5.535	5.535	OK	0	0
TOTAAL	313.192	115.132	198.060	14.854.500	2.210.850

(*) IVEG heeft de boete van Essen betaald.

Tabel 2. Groenestroomcertificatenverplichting voor het jaar 2003

Inlevering voor 31 maart 2004

Uiterlijke datum waarop de administratieve geldboetes gestort moesten zijn: 25 juli 2004

31/03/2004 Certificaatplichtige	Aantal in te leveren GSC	Aantal GSC ingeleverd	Aantal GSC te weinig	Boete [in euro]	Betaalde boete [in euro]
City Power NV	320	320	0	0	0
E.ON Belgium NV	3.762	3.797	0	0	0
Ecopower CVBA	10	10	0	0	0
Electrabel Customer Solutions NV	186.445	0	186.445	18.644.500	0
Electrabel NV	135.982	182.473	0	0	0
Electricité de France	3.047	3.175	0	0	0
Elektriciteitsbedrijf Merksplas BVBA	312	312	0	0	0
Eneco Energie Levering B.V.	81	0	81	8.100	8.100
Eneco Energiehandelsbedrijf B.V.	0	0	0	0	0
Essent Energy Trading BV	0	0	0	0	0
Luminus NV	53.656	53.803	0	0	0
Nuon Belgium NV	5.235	1	5.234	523.400	523.400
Nuon Energy Trade & Wholesale NV	0	0	0	0	0
RWE Plus Belgium NV	1.096	0	1.096	109.600	109.600
RWE Solutions AG	9.943	0	9.943	994.300	0
RWE trading	5.496	0	5.496	549.600	0
SPE NV	1.266	1.266	0	0	0
Trianel Energie B.V.	115	0	115	11.500	11.500
WattPlus NV	3.193	483	2.710	271.000	271.000(**)
TOTAAL	409.960	259.125	211.120	21.112.000	923.600

(**) Essent Belgium NV heeft de administratieve geldboete betaald onder voorbehoud van het recht om het bedrag terug te vorderen indien blijkt dat de regeling waarop de administratieve geldboete is gebaseerd, niet rechtsgeldig is of geen rechtssteun geniet.

5. Ten aanzien van de leveranciers werd altijd gesteld dat de kostprijs voor het voldoen aan de openbaredienstverplichting voor de leveranciers om elektriciteit in Vlaanderen opgewekt op basis van hernieuwbare energiebronnen te leveren, niet op de factuur kan voorgesteld worden als een heffing. De VREG heeft dit uitdrukkelijk geponoord in een mededeling van 23 maart 2003 (MEDE-2003-5). De bedoeling van het systeem van de groenestroomcertificaten is immers dat de leveranciers ernaar streven aan een zo laag mogelijke kostprijs te voldoen aan deze openbaredienstverplichting. Door te investeren in rendabele productie van elektriciteit op basis van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen, of door de certi-

ficaten over te kopen van zulke producenten. Pas in laatste instantie zouden de leveranciers ervoor moeten kiezen om de boetes voor het niet voldoen aan de verplichting te betalen. De leverancier die op de meest kostenefficiënte wijze voldoet aan de openbaredienstverplichting, kan zo een concurrentievoordeel boeken op zijn concurrenten. In de praktijk zien we echter dat de 'groene stroomfractie' die een aantal leveranciers op hun factuur in rekening brengen, veeleer aansluit bij de boeteprijs.

Vraag nr. 283
van 2 februari 2005
van de heer MARC CORDEEL

Ontwikkelingsschets Schelde-estuarium – GOG Akkershoofd-Grootbroek

In het kader van de Ontwikkelingsschets Schelde-Estuarium 2050 werd het gebied "Akkershoofd-Grootbroek" in het geactualiseerde Sigmaplan als gecontroleerd overstromingsgebied (GOG) opgenomen.

Het gebied bestaat uit een aaneengesloten geheel van gronden van circa 500 ha, ingebed enerzijds door de Scheldedijk en anderzijds door een bestaande binnendijk. Het bestaat voor 60 % uit landbouwgebied en voor 40 % uit een legaal en op het structuurplan Vlaanderen ingekleurd recreatiegebied.

Dit stukje Scheldevallei in Hamme-Moerzeke beantwoordt als enig erkend gebied voor verblijfsrecreatie in het Zeescheldebekken aan de noodzakelijke ontwikkeling van een grote diversiteit aan economische bedrijvigheden in harmonie met natuurontwikkeling

Het vermelde rapport stelt bovendien dat er oog moet zijn voor de hele ontwikkeling van de Schelderegio en voor het belang van een samenhangende uitbouw van de economische infrastructuur.

Indien aldus de sector "toerisme en recreatie" onder de rubriek "economie" zou worden gerangschikt, dan zouden dit economisch aspect, het gevarieerde natuurlandschap en het voldoen aan de veiligheidsdoelstellingen maken dat het gebied

"Akkershoofd-Grootbroek" als GOG geschrapt kan worden.

Er zijn nog een aantal andere factoren die pleiten voor uitlichting van het "Akkershoofd" en het "Grootbroek" in Moerzeke als GOG uit het geactualiseerde Sigmaplan. Het pompgemaal dat zich in het "Grootbroek" bevindt, moet te allen tijde het oppervlaktewater van Moerzeke en Hamme kunnen afvoeren. Deze functie zou echter geheel wegvallen indien het gebied GOG zou worden. Met 203 woningen voldoet het gebied bovendien niet meer om als GOG aangeduid te worden.

1. Waarom werd het gebied Akkershoofd-Grootbroek opgenomen als GOG in het geactualiseerde Sigmaplan ?

In welke mate werd er rekening gehouden met bovenvermelde factoren, die veeleer pleiten voor het niet opnemen van het betrokken gebied als GOG ?

Is deze opname definitief, of bestaat de kans dat dit gebied er nog wordt uitgelicht ?

2. Is het de bedoeling om het bovenvermelde gebied aan te wijzen en in te richten als "uitzonderlijk reservegebied" (overstroomt enkel ingeval een ramp anders niet meer te vermijden is) ?

3. Bestaat bij gronden die worden aangeduid als uitzonderlijk reservegebied de mogelijkheid om een convenant uit te werken met de Vlaamse overheid om "afstand van verhaal" te doen op compensatie voor de gronden die in uitzonderlijke omstandigheden ter beschikking gesteld zijn en blijven ?

Antwoord

1. en 2. Op 17 december 2004 heeft de Vlaamse Regering haar goedkeuring gehecht aan de krachtlijnen van het Geactualiseerd Sigmaplan en beslist dat de Vlaamse minister bevoegd voor Openbare Werken dit verder moet uitwerken tegen 1 juli 2005. Aangezien de locaties nog volop in onderzoek zijn, is nog geen beslissing genomen over het gebied "Akkershoofd-Grootbroek".

Het is wel een feit dat Hamme het grootste overstromingsrisico kent en dat er op korte termijn belangrijke ingrepen noodzakelijk zijn.

Na het afronden van het onderzoek zal ik een concreet antwoord kunnen verstrekken op de gestelde vragen.

- Op dit ogenblik is nog geen typeovereenkomst "afstand van verhaal" voor uitzonderlijke reservegebieden opgesteld. In de mate dat er vanwege de eigenaars interesse is voor zo'n overeenkomst biedt ze natuurlijk ook voor de overheid het voordeel van de administratieve eenvoud. De inschatting van het reële risico en de reële schade of waardevermindering is niet zo evident te maken over langere termijn. Het nader onderzoek door de administratie van de suggestie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger zou het gemakkelijkst gaan vertrekkend vanuit een concrete vraag van een aangelande. Mocht hij zo'n vraag kennen, dan zou ik hem dank weten er mij over te informeren.

Vraag nr. 285
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investeringsprogramma binnenvaart – Baggerwerken Zeeschelde

In het investeringsprogramma voor de binnenvaart (BA 364F7322), met als doelstelling het wegwerken van knelpunten in het waterwegennet, zijn baggerwerken op diverse rivieren van de Zeeschelde opgenomen.

- Op welke plaatsen juist worden deze baggerwerken uitgevoerd ?
- Wat is de stand van zaken van deze baggerwerken ? Zijn deze werken reeds aanbesteed ?

Zo ja, wat is de kostprijs ?

Zo neen, wanneer worden deze werken aanbesteed ?

- Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
- Voor wanneer is de uitvoering van deze baggerwerken gepland ?

Antwoord

- De baggerwerken worden uitgevoerd op de Rupel, de Durme (tussen Waasmunster en de monding in de Schelde) en de Dijle (in het Keerdok in Mechelen).
- De baggerwerken op de Rupel zijn heden in uitvoering (lopend onderhoudscontract met een looptijd van 3 jaar). Deze op de Durme zullen op basis van een nieuw bestek op 30 april 2005 in aanbesteding worden gebracht met een looptijd van drie jaar. De baggerwerken in het Keerdok van Mechelen zullen aanbesteed worden op 5 juni 2005. De kostprijs voor de baggerwerken op de Rupel bedraagt € 70.000.
- Voor baggerwerken in het Keerdok en op de Dijle is € 403.000 ingeschreven op de begroting 2005 onder basisallocatie 364F7322. Voor de onderhoudsbaggerwerken op de Durme is in € 365.000 voorzien op de begroting 2005 (programma 64.30, basisallocatie 14.04).
- De onderhoudsbaggerwerken lopen na aanbesteding en gunning over een gans werkjaar. Normaal zal de aanvang van de baggerwerken voor de nog niet aanbesteedde projecten plaatsvinden voor de bouwvakantie 2005.

Vraag nr. 289
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investeringsprogramma waterbeheersing – Infrastructuurstudies Zeeschelde

In het investeringsprogramma voor waterbeheersing (BA 364F7323), met als doelstelling dijkwerken en oeververstevingen aan de binnenwateren, zijn ondersteunende studies voor infrastructuurwerken aan de Zeeschelde opgenomen.

- Voor welke infrastructuurwerken worden deze ondersteunende studies uitgevoerd ? Graag een korte beschrijving en opgave van de juiste plaatsen waar deze werken zullen worden uitgevoerd.
- Zijn deze studies reeds gegund ? Zo ja, wat is de kostprijs

Zo neen, wanneer worden ze gegund ?

3. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?

Antwoord

1. De studies worden uitgevoerd ten behoeve van de dijkwerken op de Zeeschelde (RO) tussen Schellebelle en Schoonaarde en ten behoeve van de dijkwerken op de Zeeschelde (RO) in Hoboken ter hoogte van Polderstad. Het betreft in beide gevallen de opmaak van een MER (*milieueffectrapport – red.*) en het ontwerp van de waterkering.
2. De beide projecten zijn aanbesteed op respectievelijk 21 september 2004 en 28 oktober 2004 maar werden nog niet gegund.
3. De studie voor de dijkwerken tussen Schellebelle en Schoonaarde is op de begroting 2005 ingeschreven voor een bedrag van € 273.000; de studie voor de dijkwerken aan Polderstad is ingeschreven voor een bedrag van € 160.000.

Vraag nr. 291
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investeringsprogramma waterbeheersing – Stand van zaken GOG's

In het investeringsprogramma voor waterbeheersing (BA 364F7323), met als doelstelling dijkwerken en oeververstevingen aan de binnenwateren, zijn onteigeningen voor de inrichting van gecontroleerde overstromingsgebieden (GOG), voorbereidende werken en tussentijdse opslagplaatsen voor uitgegraven bodem (TOP) opgenomen voor de Zeeschelde, Dijle, Durme, Rupel en Zenne.

1. Wat is de stand van zaken van de inrichting van deze GOG's ?

Hoeveel GOG's, op welke plaatsen (en in welke gemeenten ?) en met welke grootte, worden er gepland ?

Welke voorbereidende werken zijn reeds aanbesteed ?

Wat is de kostprijs der aanbesteding ?

Welke voorbereidende werken worden nog aanbesteed ? Voor wanneer worden deze aanbestedingen gepland ?

2. Hoeveel onteigeningen moeten er gebeuren in de verschillende GOG's ? Welke oppervlakte, per in te richten GOG, wordt onteigend ?
3. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 voor de voorbereidende werken en onteigeningen voor de inrichting van deze GOG's ?
4. Voor wanneer is de uitvoering van de inrichting van deze GOG's gepland ?

Antwoord

1. Conform de beslissing van de Vlaamse Regering van 17 december 2004 zal er tegen 1 juli 2005 duidelijkheid zijn over de precieze ligging en grootte van de aan te leggen overstromingsgebieden. Uiteraard zullen de aanbestedingen opgestart worden zodra deze gegevens bekend zijn.
2. Ook deze gegevens zullen pas bekend zijn na 1 juli 2005.
3. Er is een bedrag uitgetrokken van € 1.250.000.
4. De start van de realisatie op het terrein is gepland op zijn vroegst in de loop van 2007.

Vraag nr. 293
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investeringsprogramma waterbeheersing – Sigmaplan Scheldebekken

In het investeringsprogramma voor waterbeheersing (BA 364F7323), met als doelstelling dijkwerken en oeververstevingen aan de binnenwateren, is de uitvoering van het oude Sigmaplan in het Scheldebekken opgenomen.

1. Over welke werken gaat het hier ? Graag een korte beschrijving ervan.
2. Is dit werk reeds aanbesteed ? Zo ja, wat is de kostprijs ?

Zo neen, wanneer wordt dit werk aanbesteed ?

Welke onderdelen zijn reeds aanbesteed ? Wat is de kostprijs ?

3. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
4. Voor wanneer is de uitvoering ervan gepland ?

Antwoord

1. De dijkwerken langs de Zeeschelde en de Rupel, die op de begroting 2005 zijn opgenomen, zijn op volgende locaties gepland:
 - Boom fase 4 (renovatie waterkering);
 - geïntegreerde waterkering ex-Boelwerf Temse.
2. De werkzaamheden ter hoogte van de ex-Boelwerf werden aanbesteed voor een bedrag van € 1.040.000.

De aanbesteding Boom is gepland voor augustus 2005.
3. Op de begroting 2005 is in een totaalbedrag van € 1.850.000 voorzien.
4. De start van de realisatie op het terrein van de werkzaamheden in Boom is gepland voor niet vroeger dan begin 2006. De werkzaamheden ter hoogte van de ex-Boelwerf zullen een aanvang nemen onmiddellijk na de vastlegging van het beoogde krediet.

Vraag nr. 296
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investeringsprogramma waterbeheersing – Sigmaplan en natuurontwikkeling

In het investeringsprogramma voor waterbeheersing (BA 364F7323), met als doelstelling dijkwerken en oeverversterkingen aan de binnenwateren, is een studie voor natuurontwikkeling in het kader van het Sigmaplan opgenomen.

1. Wat is de doelstelling van deze studie voor natuurontwikkeling in het kader van het Sigmaplan ?

Voor welke gebieden en in welke gemeenten is deze natuurontwikkeling gepland ? Graag een korte beschrijving.

2. Is deze studie reeds gegund ? Zo ja, wat is de kostprijs ?

Zo neen, wanneer wordt ze gegund ?

3. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
4. Voor wanneer wordt het resultaat van deze studie verwacht ?

Antwoord

1. Conform de beslissing van de Vlaamse Regering van 17 december 2004 zal er tegen 1 juli 2005 duidelijkheid zijn over de precieze ligging en grootte van de aan te leggen overstromingsgebieden en/of natuurgebieden. Op dit moment kan ik dus geen uitspraken doen over welke gebieden het precies gaat en in welke gemeenten deze gelegen zijn. In ieder geval is het de bedoeling om via deze studie herinrichtingsplannen op te maken om tegemoet te komen aan de in opmaak zijnde instandhoudingsdoelstellingen.
2. Er zal een aanbesteding voor de herinrichtingsplannen uitgeschreven worden zodra de precieze ligging en grootte van de aan te leggen overstromingsgebieden en/of natuurgebieden bekend zijn. Die aanbesteding zal dus plaatsvinden in het najaar.
3. Op de begroting 2005 is in een bedrag van € 625.000 voorzien.
4. De resultaten van de studie worden verwacht in de loop van 2006.

Vraag nr. 298
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investeringsprogramma waterbeheersing – Herstelling dijken Bovenschelde

In het investeringsprogramma voor waterbeheersing (BA 364F7323) is, in het kader van het buitengewoon onderhoud, het herstellen van oeververdedigingen en dijken langs de Bovenschelde opgenomen.

1. Welke werken worden precies uitgevoerd en op welke plaatsen (en gemeenten) ? Graag een korte beschrijving.
2. Zijn deze werken reeds aanbesteed ? Zo ja, wat is de kostprijs ?

Zo neen, wanneer worden ze aanbesteed ?

3. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
4. Voor wanneer is de uitvoering ervan gepland ?

Antwoord

A. Leie, Beukenlaan – Schilderswijk

1. Als gevolg van de watersnood bij de jaarwisseling 2002-2003 is overleg met verschillende instanties opgestart omtrent de aanpak van meerdere gebieden langs de Leie. Voor de Beukenlaan is besloten om een "berm" aan te leggen in de laaggelegen tuinen langs de Leie, teneinde rechtstreekse overstroming vanuit de rivier te voorkomen.
2. De werken zullen in het voorjaar 2005 worden aanbesteed.
3. Het bedrag op het voorstel van begroting 2005 bedraagt 208.000 euro.
4. De uitvoering zal zo vlug mogelijk starten na de vastlegging van het aanbestedingsbedrag.

B. Leie, Meersstraat – Baarle-Frankrijkstraat

1. Het project betreft werken ter beveiliging van woonzones in de Latemse Meersen in Sint-Martens-Latem. Tegelijk wordt in de mogelijkheid voorzien om de Meersbeek tijdelijk van de Leie af te sluiten bij hoog water in de rivier en worden, waar nodig, wegen verhoogd teneinde de woonzones bereikbaar te houden.
2. De werken zijn nog in studiefase. Ze kunnen op zijn vroegst eind november aanbesteed worden.
3. Gelet op de geplande aanbesteding is het niet opportuun een bedrag te voorzien op de begroting 2005.

4. De uitvoering is gepland voor in de loop van 2006.

C. Leopoldkanaal, tussen Stenenschuurbrug en Oesterputbrug

1. Het project omvat oeverherstellingen van het Leopoldkanaal over circa 1700 meter, tussen de Stenenschuurbrug en de Oesterputbrug. Gelet op de hoge ecologische waarden van het Leopoldkanaal en zijn oevers (palend aan VEN/Habitat), dient een oeverherstel te worden uitgevoerd op een natuurtechnische wijze.
2. De werken zullen op zijn vroegst in het najaar worden aanbesteed.
3. Gelet op het geplande moment van uitvoering werd op de begroting 2005 hiervoor niet in krediet voorzien.
4. De uitvoering is gepland voor in de loop van 2006.

D. Durme, Oude Statiënbrug - Oude Heirbaanbrug

1. De oever Oude Statiënbrug - Oude Heirbaanbrug is dermate afgekalfd dat de doorgang voor lokaal voet- en fietsverkeer in het gedrang komt. De oever wordt op een natuurtechnische wijze hersteld en beschermd.
2. De werken worden in het najaar aanbesteed.
3. Het bedrag op het voorstel van begroting 2005 bedraagt 208.000 euro.
4. De uitvoering zal starten na de vastlegging van het aanbestedingsbedrag.

Vraag nr. 299
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investerings waterbeheersing – Rivierherstel Leie

In het investeringsprogramma voor waterbeheersing (BA 364F7323) is, in het kader van het buitengewoon onderhoud, het rivierherstel van de Leie opgenomen.

2. Welke werken worden hiermee juist bedoeld ?
Op welke plaatsen (en gemeenten) wordt dit rivierherstel uitgevoerd ? Graag een korte beschrijving.
3. Zijn deze werken reeds aanbesteed ? Zo ja, wat is de kostprijs ? Zo neen, wanneer worden ze aanbesteed ?
4. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
5. Voor wanneer is de uitvoering ervan gepland ?

Antwoord

1. Nadat in de economische studie Seine - Schelde werd aangetoond dat een aanpassing van de Leieas voor duwkonvoeien tot 4.400 ton een verantwoorde investering zou zijn, is het noodzakelijk een totaalconcept voor de Leievallei uit te werken. De concrete uitwerking van het Seine - Scheldeproject moet hierin gepast worden.

Meer in het bijzonder moet een oplossing gevonden worden voor de afgekalfde oevers en dijken van de Leie. Dit past in een algemene aanleg van natuurvriendelijke oevers. Het gaat over de zone van Deinze tot Kortrijk. De meest dringende oeverherstellingen zullen in het kader van dit project worden aangepakt.

2. Deze werken werden nog niet aanbesteed.
3. De kostprijs wordt geraamd op € 833.000. Voor dit project is op heden geen budget beschikbaar.
4. Zodra het aanbestedingsbedrag beschikbaar en vastgelegd is, zal met de uitvoering van de werken zo vlug mogelijk gestart worden.

Vraag nr. 300
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investeringsbruggen – Dendermonde

In het investeringsprogramma voor bruggen (BA 364F7311) is, in het kader van het patrimonium-beheer, het vernieuwen van de Vlasmarktbrug en bruggen Noordlaan over de Dender in Dendermonde opgenomen.

1. Graag een korte beschrijving van de uit te voeren werken.
2. Zijn deze werken reeds aanbesteed ? Zo ja, wat is de kostprijs ?

Zo neen, wanneer worden ze aanbesteed ?
3. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
4. Voor wanneer is de uitvoering ervan gepland ?

Antwoord

Vlasmarktbrug

1. De bestaande Vlasmarktbrug is veeleer een brede weg over het water in plaats van een brug. Het is de bedoeling een smallere en lichtere beweegbare brug te voorzien, zodat enerzijds de snelheid van het gemotoriseerd verkeer afgeremd kan worden (eventueel zal ook eenrichtingsverkeer ingevoerd worden) en anderzijds het water van de Oude Dender meer tot zijn recht komt. Ook ontstaat dan de mogelijkheid voor de pleziervaart om door te varen.

De werken betreffen het afbreken van de bestaande brug en het bouwen van een nieuwe brug.

2. Dit project werd nog niet aanbesteed, maar is op dit moment in de studiefase. Het dossier is nog niet klaar voor aanbesteding.
3. Er is nog geen bedrag op de begroting ingeschreven wegens studie.
4. De uitvoering zal gepland worden zo vlug mogelijk na de aanbestedingsdatum.

Bruggen Noordlaan

1. De stad besliste de bestaande gewestweg ter hoogte van de open te maken Oude Dender te vervangen door twee bruggen, één per rijrichting. Onder de bruggen wordt aan beide oevers in een brugonderdoorgang voorzien, zodat de Noordlaan op een veilige manier kan gedwarst worden.

Het betreft de afbraak van de bestaande wegen, de bouw van de landhoofden en de bruggen en het lokaal weggraven van het gedempte deel van de Dender.

2. Dit project is nog niet aanbesteed, de studiefase is lopende en gebeurt parallel met het ontwerp van het kruispunt van de Mechelsepoort, dat erop aansluit.
3. Op de begroting 2005 is hiervoor geen bedrag voorzien.
4. Er is nog geen zicht op de uitvoeringsdatum.

Vraag nr. 301
van 4 februari 2005
van de heer JOS DE MEYER

Investerings bruggen – Wieze-Gijzegem

In het investeringsprogramma voor bruggen (BA 364F7311) is, in het kader van het patrimonium-beheer, het herstel van de brug over de Dender Wieze-Gijzegem opgenomen.

1. Graag een korte beschrijving van de uit te voeren werken.
2. Zijn deze werken reeds aanbesteed ? Zo ja, wat is de kostprijs ?

Zo neen, wanneer worden ze aanbesteed ?
3. Wat is het juiste bedrag dat ingeschreven is op de begroting 2005 ?
4. Voor wanneer is de uitvoering ervan gepland ?

Antwoord

1. Het doel van de opdracht is het uitvoeren van een aantal herstellingswerken aan de Wiezebrug in de Roland Monteynestraat in Gijzegem (Aalst).

Deze werken omvatten in hoofdzaak :

- op de brug: het vernieuwen van de volledige brugbedekking en van de verlichting, het

herstellen van het waterafvoersysteem, reinigings- en verfwerken;

- op de opritten: het vernieuwen van de wegverharding, het waterafvoersysteem en de verlichting.

Onderaan de oprit op de linkeroever wordt de aansluiting met de zijstraat, eveneens Roland Monteynestraat, aangepast. De nieuwe vormgeving zorgt voor een veiliger aansluiting, voornamelijk voor de fietsers.

2. Nee, de raming bedraagt € 560.000.
3. Een inschrijving is afhankelijk van de budgettaire mogelijkheid (budgetcontrole).
4. Er kan dus momenteel nog geen prognose gemaakt worden naar aanbestedings- of uitvoeringsdatum.

Vraag nr. 306
van 4 februari 2005
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Vermindering rijstroken – Verkeersdoorstroming

Systematisch wordt overal in Vlaanderen het aantal rijstroken op gewestwegen verminderd van twee naar één. De tweede rijstrook wordt dan een busstrook.

Omdat het gewone verkeer nog maar één rijstrook ter beschikking heeft, wordt de verkeersstroom langer. Het verkeer zoekt vluchtwegen via woonwijken, waardoor ook in deze woonwijken de verkeersdruk groter wordt.

1. Welke gewestwegen werden de voorbije vijf jaar ingekrompen tot één rijstrook met busstrook ?
2. Werden daarbij maatregelen genomen om de verkeersdoorstroming te bevorderen ?

Zo ja, welke maatregelen voor welke gewestwegen ?

- N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 306) en Van Brempt (nr. 87)

Gecoördineerd antwoord**Vlaams-Brabant**

Op volgende plaatsen werd een bijzonder overrijdbare bedding gerealiseerd, samen met een vermindering van het totaal aantal rijstroken:

- N9 in Asse
- NI in Vilvoorde
- N2 in Diest
- NI in Zemst
- N2 in Kortenberg
- N4 in Oudergem-Overijse
- N21 in Kampenhout
- N26 in Kampenhout
- N211 in Vilvoorde

Bij de realisatie van deze bijzonder overrijdbare beddingen dienden geen maatregelen genomen te worden om de verkeersdoorstroming te bevorderen.

Oost-Vlaanderen

In de voorbije vijfjaar werden geen busstroken aangelegd waarbij op de rijbaan voor het autoverkeer het aantal rijstroken van twee tot één werd verminderd.

Gezien het antwoord onder voorgaand punt is het antwoord op de tweede vraag nihil.

West-Vlaanderen

In de voorbije vijfjaar werden geen busstroken aangelegd waarbij op de rijbaan voor het autoverkeer het aantal rijstroken van twee tot één werd verminderd.

Gezien het antwoord onder voorgaand punt is het antwoord op de tweede vraag nihil.

Limburg

In het totaal werd op acht plaatsen een busstrook aangelegd waarbij op de rijbaan voor het autover-

keer het aantal rijstroken van twee tot één werd verminderd.

Op volgende gewestwegen werden op die vakken zelf geen maatregelen noodzakelijk geacht om de verkeersdoorstroming te bevorderen:

- a. N715, Zonhoven-Lommei;
- b. N78, Vroenhoven-Maaseik;
- c. N75, Hasselt-Dilsen;
- d. R70, Kleine Ring om Hasselt.

Op de vier hiernavermelde vakken werden wel maatregelen genomen om de verkeersdoorstroming te bevorderen. Deze maatregelen worden per wegvak vermeld.

Op de gewestweg N715 werden ter hoogte van met verkeerslichten beveiligde kruispunten stroken voor het rechtsafslaand verkeer omgevormd tot busstroken. Rechtsafbewegingen voor andere voertuigen blijven toegelaten op deze busstrook.

Ter bevordering van de doorstroming werd de werking van de verkeerslichten geoptimaliseerd.

Op de N78 in Tournebride werd het aantal rijstroken gereduceerd van twee naar één rijstrook per rijrichting, samen met een afbouw van de toegelaten snelheid. Voor het links afslaand verkeer werden afzonderlijke opstelstroken gemaakt zodat de doorstroming niet gehinderd wordt, hetgeen een optimalisering van de veiligheid voor dat linksafslaand verkeer inhoudt.

Op de N75 Europalaan te Genk werd het aantal rijstroken ook gereduceerd van twee naar één rijstrook per rijrichting.

Ter bevordering van de doorstroming werd het doorgaand verkeer, via aangepaste richtingssignalisatie, geleid langs primaire wegen.

Op de Kleine Ring van Hasselt werd het aantal rijstroken ook gereduceerd van twee naar één rijstrook per rijrichting, met alle verkeer op de buitenzijde in tegenwijzerszin. Over grote gedeelten van de binnenring werden busbanen aangelegd.

Ter bevordering van de doorstroming werd de werking van bestaande verkeerslichten geoptimaliseerd.

Antwerpen

De meeste gewestwegen waar de laatste twee jaar busbanen zijn aangelegd ten koste van een rijvak voor het overige wegverkeer, hebben te maken met de werken aan de Ring om Antwerpen (RI). In principe zijn deze ingrepen van tijdelijke aard, maar na de werken zal bekeken worden waar en met welke ingrepen deze busbanen kunnen behouden blijven. De doorstroming van alle verkeer zal op dat moment bekeken worden.

Op de gewestweg NI in Mortsel en deels ook in Merksem was er reeds een (vrije) trambaan aanwezig, die nu met enkele tientallen centimeters verbreed werd tot een vrije tram- én busbaan. In het geval Mortsel is de aanleg van een normaal voetpad en normaal fietspad de voornaamste reden dat er van twee naar één rijstrook per rijrichting diende te worden overgegaan. De verkeersdoorstroming werd bevorderd met een aangepaste regeling van de verkeerslichten.

Buiten deze twee bovenvermelde wegen zijn nog te vermelden :

- NI in Brasschaat: geen doorstromingsproblemen voor het autoverkeer;
- NI 14 Ekeren/Hoevenen (Leugenberg): met een betere lichtenregeling is een verbeterde situatie verkregen voor alle verkeer;
- N70 Zwijndrecht: de tramverlenging van een aantal jaar geleden maakte het noodzakelijk om het aantal rijstroken voor het autoverkeer te beperken voor een vrije tram- en busbaan. Het overige verkeer heeft geen noemenswaardige hinder.

Algemeen kan hier gesteld worden dat op enige afstand van de betrokken wegvakken andere belangrijke verkeersassen aanwezig zijn om een gedeelte van het verkeer over te nemen.

In de gevallen waar naar een vermindering van het aantal rijstroken voor het algemene verkeer wordt gegaan, wordt dit ingegeven vanuit een visie dat andere wegen de grote stromen verkeer dienen op te vangen en dit ook kunnen.

Vraag nr. 307**van 4 februari 2005****van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE***Luierafval – Verwerking*

In een aantal gemeenten werd een subsidie ingevoerd voor herbruikbare luiers. Andere gemeenten zien meer heil in een apart ophalingssysteem voor luierafval. Zo lopen er in Vlaanderen een aantal projecten m.b.t. de selectieve inzameling van luierafval, onder meer in Aalst en in Antwerpen.

1. Werden de proefprojecten van Antwerpen en Aalst reeds geëvalueerd, welke zijn de voornaamste bevindingen ?
2. Welke verwerkingsmethodes zijn er in Vlaanderen voor de behandeling van luierafval ? Hoe worden ze geëvalueerd ?

Antwoord

1. Het OCMW van de stad Antwerpen startte in 2003 op eigen initiatief een proefproject voor de selectieve inzameling van incontinentiemateriaal van de residenten van de rust- en verzorgingsinstellingen. Deze proefinzameling van bedrijfsafvalstoffen in Antwerpen maakt geen deel uit van het onderzoek dat de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) voert naar de mogelijkheden voor de gescheiden inzameling van wegwerpluiers. De OVAM heeft geen evaluatie gemaakt van het proefproject.

In zeven gemeenten van het werkingsgebied van de intergemeentelijke vereniging Land van Aalst (ILVA) werd op eigen initiatief in september 2004 een huis-aan-huis inzameling van gebruikte luiers en incontinentiemateriaal gestart. Tot op heden heeft de OVAM geen informatie over de ingezamelde hoeveelheden tijdens de proefperiode, noch over de kostprijs van deze selectieve huis-aan-huis-inzameling.

2. Gebruikte wegwerpluiers en incontinentiemateriaal vormen een van de afvalfracties waarvoor het Uitvoeringsplan Huishoudelijke

Afvalstoffen 2003-2007 het onderzoek naar de wenselijkheid van een selectieve inzameling voorstelt. Tot op heden horen de luiers bij het huisvuil of het ongesorteerde bedrijfsafval.

De luiers worden met de restfractie van het huishoudelijk afval verbrand in geschikte verwerkingsinstallaties in Vlaanderen. Daarbij wordt energie teruggewonnen.

In de gemeenten van de intergemeentelijke vereniging Igean (*Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen – red.*) worden luiers ingezameld met het groente- en fruit- en tuinafval. De inhoud van de luiers wordt, na scheiding van het plastic omhulsel, vergist in de installaties van Dranco in Brecht. Deze inzamelwijze is beperkt tot het gebied van het intergemeentelijk samenwerkingsverband Igean. Er wordt in 2005 een evaluatie gemaakt van de impact van het luieraafval op de kwaliteit van de compost.

Vraag nr. 308
van 4 februari 2005
van de heer JAN LOONES

E40 Adinkerke-De Panne – Files (2)

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag betreffende de verkeersproblematiek richting Plopsaland in Adinkerke-De Panne (vraag nr. 66 van 29 oktober 2004; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 25 februari 2005, blz. 613).

In het gecoördineerde antwoord dat ik van de minister mocht ontvangen (de vraag werd namelijk ook gesteld aan zijn collega-minister van Mobiliteit), werd verwezen naar de administratie Wegen en Verkeer – afdeling West-Vlaanderen die, in overleg met De Lijn, een onderzoek terzake gestart was. Op basis van dit onderzoek zou de administratie een aantal oplossingen voorstellen die zouden worden megedeeld in een rapport.

Naar verluidt is dit onderzoek ondertussen afgehandeld, met voorlegging van het rapport.

Uit een vroeger persbericht (Belga 16/6/04) blijkt dat een van de pistes om de files aan te pakken de aanleg van een tunnel zou zijn onder de tramsporen naast het pretpark Plopsaland.

1. Welke oplossingen heeft het rapport aangeboden ?
2. Wanneer worden ze geconcretiseerd ?
3. Is een van de denkpistes inderdaad de aanleg van een tunnel onder de tramsporen naast Plopsaland ?

Antwoord

De file op de E40 richting binnenland wordt in hoofdzaak veroorzaakt door bezoekers van Plopsaland. Tussen de afrit Adinkerke en de parking van Plopsaland wordt dit verkeer via de N34 door het centrum van Adinkerke geleid. De parking van Plopsaland en de randparking van De Lijn zijn op de N34 aangesloten door middel van een rotonde. De toegangsweg tot beide parkings wordt echter iets verderop onderbroken door een bewaakte tramoverweg. Gezien de hoge frequentie van de kusttram in de zomer veroorzaakt deze overweg een regelmatige onderbreking van de verkeersstroom naar de parkings (6 trams/uur/richting - geschatte onderbreking 1 minuut per beweging = 12x1 minuut per uur volledig onderbroken). Zodra de file zich goed en wel op gang getrokken heeft, moet ze opnieuw stoppen. Deze hinder bemoeilijkt sterk de vlotte verkeersafwikkeling op de N34 in de ochtendspits en is hierdoor mee oorzaak van de filevorming tot op de E40.

Een oplossing hiervoor is het bouwen van een verkeerstunnel voor auto's onder de tramsporen. Het betreft een eenvoudig kunstwerk met beperkte hoogte en breedte dat aan een relatief lage kostprijs kan gerealiseerd worden, maar waarvan een belangrijk positief effect verwacht wordt op de algemene verkeersveiligheid.

De aanleg van deze koker onder de tramsporen op de toegangsweg tot de randparking van De Lijn en de parking Plopsaland kan gerealiseerd worden via een cofinanciering van volgende partijen: de gemeente De Panne, De Lijn en Plopsaland als beheerders van de weg- en parkeerinfrastructuur en de administratie Wegen en Verkeer.

Deze samenwerking kan mogelijk concreet vorm krijgen via de module 14 van het mobiliteitsconvenant die als doel heeft de bereikbaarheid van een

zone van commerciële activiteiten in privaat of openbaar beheer te ondersteunen door een tegemoetkoming van het gewest in de aanleg of de heraanleg van de ontsluitingsinfrastructuur. Mijn administratie onderzoekt de mogelijkheid om deze module 14 toe te passen.

Volgens artikel 3, §1 van deze module kan het Vlaams Gewest tegemoetkomen in de totale kostprijs volgens een nog overeen te komen verdeelsleutel. Het gewest zorgt ook voor ontwerp en uitvoering. De andere partners dragen de rest van de kosten. De gemeente De Panne heeft hiervoor alvast een bedrag gereserveerd in haar begroting.

Dit voorstel werd intussen al besproken met de diverse partijen en er wordt van deze relatief eenvoudige oplossing een sterk positief effect verwacht. Ik merk ten slotte op dat de zomerse files op de E40 richting Plopsaland niet mogen vergeleken worden met de structurele files die zich dagelijks op bepaalde afritten van autowegen in het binnenland voordoen. In het geval van De Panne gaat het om onverwachte files die plotseling opduiken op een plaats waar slechts weinig chauffeurs die verwachten. De kans op ongevallen neemt hierdoor sterk toe, terwijl het risico van ernstige gevolgen nog eens versterkt wordt door het grote aantal vrachtwagens dat via de E40 naar de Chunnel rijdt.

Vraag nr. 313
van 4 februari 2005
van de heer ROB VERREYCKEN

Antwerpse Waterwerken – Rioleringsbijdrage 2004

Bij de voorlegging van het programmadecreet bij de begroting 2005 werd een uitvoerig debat gevoerd zowel in commissie als plenair over de wijzigingen aan de decreetgeving rond water, die het mogelijk maakten voor de gemeenten om vanaf 2005 via de waterfactuur een "rioleringsbijdrage" te innen. Eén van de elementen die ter sprake kwamen, was de beslissing van de intercommunale Antwerpse Waterwerken (AWW) om nog voor de stemming van het programmadecreet een factuur te sturen aan haar tienduizenden abonnees om een rioleringsbijdrage te innen met terugwerkende kracht voor 2004.

AWW beroept zich op het programmadecreet, dat echter nog niet goedgekeurd was, alsook op een beslissing van de Antwerpse gemeenteraad; uit lezing blijkt echter dat de gemeenteraad enkel een "samenwerking" goedgekeurde tussen stad en AWW, doch met geen woord repte over een machting om een hogere bijdrage te innen.

Via een regeringscommissaris oefent de Vlaamse Regering toezicht uit op AWW.

1. Kan de inning door AWW van een "rioleringsbijdrage 2004" met terugwerkende kracht een basis vinden in het programmadecreet?

Zo neen, welke gevolgen verbindt de minister hieraan?

2. Was de regeringscommissaris aanwezig en betrokken bij de besluitvorming voor de inning van een rioleringsbijdrage 2004 met terugwerkende kracht, zonder decretale basis?

Zo ja, waarom is de regeringscommissaris hier tegen niet opgetreden?

3. Aan welke regels, voorschriften en procedures is een intercommunale voor watervoorziening gebonden, indien zij eenzijdig wijzigingen wil aanbrengen aan haar leveringsvoorwaarden of, zoals hier, de prijs van de prestaties?

Werden deze regels en procedures in dit geval nageleefd?

4. Volstaat de loutere aanneming van een "samenwerkingsovereenkomst" tussen een stad en een intercommunale voor watervoorziening om die intercommunale toe te laten ééenzijdig de prijs van zijn leveringen op het grondgebied van die stad aan particulieren fors op te drijven, en aldus af te wijken van de algemene juridische regel dat contracten niet ééenzijdig ingrijpend mogen gewijzigd worden?

Zo ja, op basis van welke wettelijke regels?

5. In tegenstelling tot vele andere aanslagbiljetten en facturen, vermelden de facturen van AWW geen enkele bezwaar- of beroepsmogelijkheid.

Is het vermelden van de te volgen procedure voor bezwaar en/of beroep geen voorgeschre-

ven vorm voor facturen van intercommunales die water leveren ?

Zijn er instellingen of organen waar de burger snel en goedkoop tegen deze facturen bezwaar kan indienen ? Zo neen, ware het niet nuttig daarin decretaal te voorzien ?

6. Welke beroepsmogelijkheid heeft de gewone burger dan uiteindelijk tegen een dergelijke mijns inziens onwettige factuur ?

Antwoord

1. Via het decreet van 24 december 2004 heeft elke exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk een saneringsverplichting ten aanzien van het door hem geleverde water met het oog op het behoud van de kwaliteit van dit water. De kosten verbonden aan deze verplichting kunnen de exploitanten doorrekenen aan hun abonnees en dit vanaf 1 januari 2005. De drinkwatermaatschappijen kunnen de gemeentelijke en bovengemeentelijke bijdrage in de sanering van het water enkel aanrekenen op het verbruik vanaf 1 januari 2005. De in kader van dit decreet bedoelde bijdrage kan dus niet met terugwerkende kracht geïnd worden.

Sinds 1 juli 2004 int AWW in de stad Antwerpen een gemeentelijke rioleringsbijdrage a rato van 0,25 € (excl. BTW) per m³ verbruikt drinkwater of per m³ geloosd rioolwater. Deze rioleringsbijdrage past niet in bovenstaand decreet maar is gebaseerd op art. 62 van het decreet van 6 juli 2001 betreffende de intergemeentelijke samenwerking. Als gevolg van het programmadecreet van 24 december 2005 heeft AWW met ingang van 1 januari 2005 de bestaande gemeentelijke rioleringsbijdrage omgevormd tot een gemeentelijke saneringsbijdrage overeenkomstig de vereisten van voornoemd decreet.

2. De administratie Binnenlandse Aangelegenheden en de regeringscommissaris zijn permanent op de hoogte gehouden van de rioleringsbijdrage 2004.

Het toezicht op de intercommunales zelf is een bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken.

3. en 4. De relatie tussen de burger en een intercommunale is in eerste instantie van reglementaire – en dus niet van contractuele – aard. Dit wil zeggen dat een intercommunale éénzijdig de leveringsvoorwaarden voor de door haar geleverde prestaties van openbaar nut mag vaststellen en wijzigen. Op precies dezelfde manier dient men zich trouwens te houden aan bepaalde éénzijdig opgestelde voorwaarden bij de levering van drinkwater, van elektriciteit of van gas.

Evenwel worden er in de Algemene Voorwaarden van het rioolbeheer voor de stad Antwerpen door AWW een aantal diensten aangeboden die enkel kunnen geleverd worden na een individuele wilsovereenstemming met de klant, zoals bijvoorbeeld het plaatsen van een nieuwe rioolaansluiting. In dit geval zal er steeds een contract worden ondertekend.

De prijsverhogingen van de waterlevering door een drinkwatermaatschappij worden geregeld via het MB (*ministerieel besluit – red.*) van 20 april 1993.

De prijsverhogingen worden geadviseerd door de Commissie tot Regeling der Prijzen van de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie.

Naar aanleiding van de uitbreiding van de opdracht van de drinkwatermaatschappijen met de saneringsplicht van het water en de invoering van de eengemaakte waterfactuur werd aan de afdeling Prijzen en Mededinging van de federale overheid de vraag gesteld of deze nieuwe dienstverlening onder het toepassingsgebied van bovenvermeld ministerieel besluit valt.

De afdeling Prijzen en Mededinging heeft haar akkoord gegeven om de nieuwe dienstverlening buiten het bovenvermelde MB te houden.

5. en 6. Aangezien de rioolbijdrage deel uitmaakt van de drinkwaterfactuur zijn de bepalingen van de drinkwaterfactuur van toepassing.

Voor het betwisten van de factuur zijn de regels van het burgerlijk recht van toepassing. Ze stellen dat de abonnee de factuur kan betwisten door binnen acht dagen na ontvangst van de

factuur een aangetekend schrijven te richten aan AWW. Doet de abonnee dit niet, dan wordt ze definitief na acht dagen.

Vraag nr. 314
van 4 februari 2005
van de heer ELOI GLORIEUX

BLOSO-domein Hofstade – Sportinfrastructuur-projecten

Bloso heeft grootse uitbreidingsplannen in het domein van Hofstade. Een aantal percelen waarop Bloso enkele nieuwe projecten wil realiseren, bevinden zich evenwel in natuurgebied. Het uitbaten van vergunningplichtige recreatieve en sportactiviteiten, zoals onder meer een watersportcentrum, op percelen gelegen in natuurgebied, is onverenigbaar met de bestemming als natuurgebied.

Het Bloso-domein in Hofstade heeft een belangrijke ecologische waarde. Zo is het een permanente broedkolonie voor blauwe reigers, een beschermde vogelsoort, en is het in de winter een rustplaats voor niet minder dan achttien beschermde vogelsoorten, waaronder fuut, dodaars, geoorde fuut, kuifduiker, nonnetje, brilduiker, ijsvogel, enzovoort.

Het domein is dan ook een belangrijk natuurgebied met fauna en flora die, krachtens de Europese richtlijn 79/409 betreffende de bescherming van vogels en de Richtlijn 92/43 betreffende de instandhouding van de natuurlijke habitats en de fauna en flora, beschermd moeten worden.

1. Strookt de beleidsvisie terzake van de minister van Leefmilieu en Natuur met de huidige plannen van Bloso voor het domein van Hofstade, en in het bijzonder voor die percelen welke momenteel als natuurgebied gelden ?
2. Welke maatregelen neemt de minister om de natuurwaarde van het gebied te vrijwaren ?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan minister Anciaux (vraag nr. 32), met name m.b.t. diverse aspecten van de uitbreidingsplannen.

Antwoord

1. De afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) en de Vlaamse Landmaatschappij startten in 1999 met een onderzoek naar de haalbaarheid van een natuurinrichtingsproject in het natuurgebied van het Bloso-domein in Hofstade. In nauw overleg met het Bloso en de NMBS werd een inrichtingsvisie uitgewerkt. Eind 2001 werd het haalbaarheidsrapport afgerond.

Kort samengevat houdt de uitgewerkte inrichtingsvisie het volgende in. In het noordelijke deel van het Bloso-domein zou worden gestreefd naar een natuurlijkere waterhuishouding. De steile oevers van de vijvers worden natuurlijker aangelegd en op een aantal plaatsen kunnen brede ondiepe zones gecreëerd worden voor de ontwikkeling van verlandingsvegetaties. Voor de bossen wordt het verwijderen van exoten en het omvormen van de dichte naaldboutbestanden naar natuurlijk bos voorgesteld. Voor de heidelicten en de poel wordt in herstelmaatregelen voorzien.

Een belangrijke ingreep zou betrekking hebben op het westelijk gedeelte van het projectgebied, voornamelijk op de gronden gelegen tussen de grote vijver van het Bloso-domein en de Tervuursesteenweg. Hier bevinden zich momenteel voormalige bezinkingsbekkens en vervalen pompinstallaties van de NMBS. Dit gebied heeft –afgezien van een extensief gebruik van de bezinkingsbekkens door een visclub van de NMBS – nooit enig recreatief gebruik gekend en is geëvolueerd naar een verbost terrein en een verlande vijver. Er wordt voorgesteld de betonnen bezinkingsbekkens en het pompgebouw af te breken. Na verder afgraven van deze zone kan zo een uitgebreide moeraszone gecreëerd worden die aansluit op de grote vijver van het Bloso-domein. Het voorgestelde natuurinrichtingsproject zou aldus een unieke opportuniteit leveren om de huidige stedenbouwkundige bestemming voluit te ontwikkelen. Na het verwijderen van de infrastructuur zou een grote moeraszone gecreëerd worden, waardoor een waardevolle biotoop voor zowel fauna als flora zou ontstaan.

In de loop van 2002 overwogen de gemeente Zemst en het Bloso evenwel om een ruimtelijk uitvoeringsplan te laten opmaken waarbij de grote vijver van het Bloso-domein en de gronden tussen de Tervuursesteenweg en de vijver zouden omgezet worden van natuurgebied naar recreatiegebied. Tegelijkertijd werd de inrichtingsvisie voor deze zone weer ter discussie gesteld. Het gevolg was dat het protocol tussen Bloso, NMBS, VLM en afdeling Natuur voor een natuurinrichtingsproject van verkorte procedure niet ondertekend werd, zodat het project ook niet kon worden ingesteld.

Sinds het voornemen voor een ruimtelijk uitvoeringsplan ontstond, zijn noch gemeentelijk, noch provinciaal concrete initiatieven genomen om effectief de procedure hiervoor op te starten.

Het Bloso en de gemeente Zemst blijven wel bij hun voornemen om aan het gebied tussen de vijvers en de Tervuursesteenweg minstens een gedeeltelijke recreatieve invulling te geven. Midden 2004 werd daarom het overleg tussen het Bloso, de gemeente Zemst, de VLM en de afdeling Natuur weer opgestart om na te gaan hoe een beperkte recreatieve infrastructuur kon ingepast worden in de natuurinrichtingsvisie voor deze zone.

Op basis van een concreet plan dat werd opge maakt in opdracht van het Bloso blijkt dat de gewenste recreatieve infrastructuur bestaat uit twee voetbalvelden, enkele kleinere sportvelden, een kantine en lokalen voor jeugdverenigingen. Deze infrastructuur zou een belangrijk aandeel van deze natuurzone in beslag nemen en zou aldus een impact hebben op de natuurinrichtingsplannen.

2. Alle beschermingsmaatregelen die wettelijk gelden voor alle natuurgebieden van het Vlaamse Gewest, zijn ook van toepassing op het gedeelte van het Bloso-domein gelegen in natuurgebied (natuurdecreet, bosdecreet, decreet ruimtelijke ordening,...). Het stand-stillbeginsel is dus in dit gebied onverkort van toepassing. Wél dient aandacht te worden gegeven aan de historisch aanwezig zijnde recreatieve activiteiten op de vijver van 35 ha en in de onmiddellijke omgeving ervan, die in natuurgebied zijn gelegen. Er bestaat geen bezwaar dat, zoals sinds 1937, in

deze vijver wordt gezwommen of andere zachte vormen van waterrecreatie (zeilen, windsurfen, enz.) worden beoefend. Gemotoriseerde sporten of andere harde activiteiten kunnen evenwel niet geduld worden. Evenzeer dient in de directe omgeving de organisatie van deze sport- en recreatieactiviteiten mogelijk te zijn, zonder dat deze evenwel de natuurlijke omgeving mogen aantasten.

De uitvoering van de voorgestelde natuurinrichtingsvisie kan de natuurwaarden in het Bloso-domein in belangrijke mate versterken en doen toenemen. Bovendien wordt het natuurgedeelte zo ook aantrekkelijker voor wandelrecreatie. De aanleg van de moeraszone aansluitend bij de grote vijver is een belangrijk onderdeel van het voorgestelde natuurinrichtingsproject, aangezien precies in deze zone een grote natuurwinst kan geboekt worden. Zolang geen verzoening gevonden wordt tussen de verzoeking van de recreatie- en de sportwereld enerzijds en de noden en plannen vanuit natuuroogpunt anderzijds blijft het natuurinrichtingsproject voorlopig opgeschort. Na akkoord van alle partijen kan het natuurinrichtingsproject weer opgestart worden.

(Antwoord Bert Anciaux: blz. 1657 – red.)

Vraag nr. 318
van 4 februari 2005
van de heer FRANS PEETERS

Grote Netebekken – Waterbeheersing

Het stroomgebied van de Grote Nete maakt deel uit van het Netebekken en kan verder onderverdeeld worden in het deelbekken van de bovenlopen Grote Nete, het deelbekken van het middengebied Grote Nete en het deelbekken van het benedengebied Grote Nete.

De gemeenten die geheel of gedeeltelijk gelegen zijn binnen het stroomgebied van de Grote Nete zijn Balen, Geel, Ham, Hechtel-Eksel, Laakdal, Leopoldsburg, Lommel, Meerhout, Mol, Overpelt, Aarschot, Begijnendijk, Heist-op-den-Berg, Herstelt, Hulshout, Scherpenheuvel-Zichem, Tessenderlo, Tremelo, Westerlo, Berlaar, Herenthout, Nijlen, Putte en Lier.

De laatste jaren hebben zich zware overstromingen voorgedaan, waardoor talrijke valleigebieden onder water kwamen te staan. Bij regenval tijdens de zomermaanden worden de gemeenten zelfs geconfronteerd met overstromingsgevaar.

De overstromingen zijn het gevolg van :

- het niet meer ruimen van (verontreinigd) slib waardoor de bergingscapaciteit jaar na jaar daalt ;
- het niet tijdig, degelijk en frequent ruimen van kruid ;
- het niet onderhouden van dijken, waardoor er bij hevige regenval constant gevaar is voor dijkbreuken ;
- de toename van verharde oppervlakten en versnelde afvoer van hemelwater.

Omdat het water en bijgevolg ook het slib van de Grote Nete verontreinigd zijn met zware metalen, wordt de bodem van de percelen die bij overstroming onder water komen te staan ook met deze zware metalen verontreinigd.

Uit diverse rapporten is dit gebleken. Veel van deze percelen worden voor landbouwdoeleinden gebruikt en kunnen hiervoor niet meer aangewend worden wegens de vervuiling. Andere percelen zijn als moes- of siertuin in gebruik door particulieren.

Bij nieuwe wateroverlast is er op verschillende plaatsen nog altijd gevaar voor dijkbreuk. De zuivering van de Molse en Scheppelijke Nete moet zo snel mogelijk gebeuren. Toch zou de verontreiniging beperkt moeten blijven tot de huidige verontreinigde percelen en moeten de dijken onderhouden worden.

Naar aanleiding van de boven uiteengezette problematiek, stelden enkele gemeenten de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) in gebreke, zonder resultaat echter.

1. Welke dringende maatregelen neemt de minister om de bergingscapaciteit van de Grote Nete te herstellen ?
2. Welke initiatieven worden genomen om een goed en duurzaam beheer van de dijken te bewerkstelligen ?

3. Welke stappen worden gezet om tijdig en frequent kruid te ruimen ?
4. Wat de sanering betreft van verontreinigde gronden : op welke termijn acht de minister dit realiseerbaar ?
5. Welke integrale aanpak wordt er uitgewerkt om in de toekomst bovenvermelde problemen te voorkomen ?

Antwoord

1. In opdracht van de afdeling Water werd een computermodelleringsstudie afgerond voor de vallei van de Grote Nete. In deze studie werden verschillende mogelijke scenario's bekeken onder meer om wateroverlast op welbepaalde plaatsen in de toekomst te voorkomen. Deze studie gaf aan dat geen dringende maatregelen noodzakelijk waren om de bergingscapaciteit in de vallei van de Grote Nete te herstellen.

Toch worden in de vallei van de Grote Nete enkele concrete projectgebieden onderzocht. De bergingscapaciteit kan ter hoogte van het Malesbroek vergroot worden via maatregelen binnen de natuurinrichting Malesbroek. De afdeling Water en de afdeling Natuur hebben met medewerking van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) een (eco)hydrologische studie besteld die, gekoppeld aan de hydraulische modellering van de afdeling Water, erg precies zal weergeven wat de grondwatereffecten zullen zijn bij de realisatie van werken aan de waterloop die de berging van het gebied kunnen vergroten.

Een tweede overstromingsgebied kan gerealiseerd worden tussen de Grote Nete en de Rijloop. Dit werd reeds besproken met de stad Geel op 20 oktober 1998 en 14 november 2000. Recentelijk keurde de Vlaamse minister voor Ruimtelijke Ordening een BPA (*bijzonder plan van aanleg – red.*) goed te Geel/Oosterlo waarbij een gedeelte van dit actief overstromingsgebied ruimtelijk werd verankerd.

2. Allereerst is het zo dat het stroomafwaartse deel van de Grote Nete ingedeeld is bij de bevaarbare waterlopen en dat het beheer hier dus gebeurt door de administratie Waterwegen en

Zeewezen (AWZ). Het Sigmaplan – dat gelet op de beslissing van de Vlaamse Regering van 17 december 2004 – zal worden geactualiseerd, zal hier allicht de basis vormen voor de verdere beslissingen terzake.

Wat het gedeelte beheerd door de afdeling Water betreft, is het zo dat momenteel de consensus groeit om langs de Grote Nete (trouwens bijna volledig EU-habitatrichtlijngebied) in de toekomst vooral te focussen op de hoofdfunctie natuur. Dit komt onder meer terug in het ontwerp van gemeentelijk structuurplan Geel waarin het volgende staat vermeld: "De vallei van de Grote Nete vormt een grote eenheid (natte) natuur waar natuur de hoofdfunctie is. Dit zal zich o.a. uiten in een aangepast waterbeheer (o.a. beperktere ruiming)."

In het kader van het natuurinrichtingsproject Malesbroek dat momenteel wordt onderzocht door de VLM, zal allicht ook een verdere visie op dit gebied worden uitgewerkt.

3. Op plaatsen waar dit noodzakelijk is, wordt door de afdeling Water kruid geruimd, jaarlijks worden hiervoor via de onderhoudsbestekken middelen uitgetrokken. Hierover wordt trouwens ook overleg gepleegd met de lokale overheden.

Zo werd in de Molse Neet vorig jaar twee keer geruimd (een eerste maal rond 15/6 en een tweede maal kort na de bouwvakantie) en werden ter hoogte van Scheps een aantal boompjes die de waterafvoer hinderden, afgekap.

Slibruiming is in de vallei van de Grote Nete momenteel niet echt aan de orde, te meer omdat de uitgevoerde modelleringsstudie heeft uitgewezen dat (zeer dure) slibuiming in de Grote Nete, de Molse Nete en de Grote Laak in het kader van de overstromingsproblematiek niet nodig zijn. Zoals aangegeven in mijn beleidsnota, zal de prioritering van de saneringen in het Netebekken mee worden bekeken bij de opmaak van de bekkenbeheerplannen. Voor het Netebekken zal het duidelijk zijn dat de aandacht hierbij in eerste instantie zal gaan naar de belangrijke vervuiling in de Grote Laak en de Molse Neet.

4. Na de grote overstromingen van september 1998 trad de Grote Nete buiten haar oevers in juli 2000, na een zeer natte maand juli, in Geel/Wilders, dit wil zeggen na de samenvloeiing van de Molse en Grote Nete. De stad Geel bestelde na deze overstromingen een indicatief bodemonderzoek bij het PIH (*Provinciaal Instituut voor Hygiëne – red.*). De afdeling Water beschikt enkel over gegevens van het onderzoek anno 2000.

Er werd op zeven plaatsen in Wilders bemonsterd, meer bepaald op graslanden langs de Grote Nete. Op de punten Wilders 1, 2 en 6 werd geen verontreiniging gevonden. Op Wilders 4, 5 en 7 werd arseen gevonden, wat in de Kempen in alluviale afzettingen een algemeen verschijnsel is (As is gebonden in pyriet). Op Wilders 3, 4 en 5 werd ook cadmium aangetroffen. In alle zeven stalen werden zeer lage concentraties aangetroffen van PAK en EOX, rond detectielimiet. Het PIH besluit bijgevolg dat bepaalde eigendommen verontreinigd zijn. Gewassen nemen afhankelijk van een dalende pH meer arseen en cadmium op. Grassen behoren tot de mindere cadmiumaccumulatoren. Met andere woorden licht bekalkte (landbouw)percelen (grasland) waarop dieren grazen, vormen geen onmiddellijk gevaar voor de voedselveiligheid. (*pH: zuivertegrad; PAK: polycyclische aromatische koolwaterstof; EOX: extraheerbare organokilogram – red.*)

In de vallei van de Grote Laak - eerste categorie.

De afdeling Water beschikt wel over een goed-gekeurd oriënterend bodemonderzoek voor de vallei van de Grote Laak. Vrijwel alle percelen die grenzen aan de Grote Laak zijn opgenomen in het register van verontreinigde grond (OVAM). De verontreinigingsgraad en het aantal parameters zijn veel hoger in de vallei van de Grote Laak dan in de vallei van de Grote Nete. In een oeverstrook van 15 meter langs de Grote Laak werd een begrazingsverbod ingesteld van de oeverzone (15 meter). Na het uitvoeren van een BBO, waarbij de verontreinigingspluim wordt afgeperkt, zal pas uitspraak kunnen gedaan worden over het saneringsplan van de vallei van de Grote Laak.

5. De bekkenbeheerplannen zullen in de toekomst het instrument vormen om het waterbeheer integraal te bekijken in het gebied met aandacht voor bronmaatregelen en maatregelen aan de waterlopen en hun oevers en waarbij rekening wordt gehouden met de belangen van de verschillende actoren.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN
INBURGERING

Vraag nr. 104
van 9 februari 2005
van mevrouw CATHY BERX

Heffing leegstand – Gemeenten

In de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen van 7 oktober 2004 antwoordde de minister op mijn vraag om uitleg dat enkel Antwerpen en Zandhoven hun overeenkomst met het Vlaams Gewest voor het beheer van de inventaris leegstand en verkrotting hadden opgezegd na de inwerkingtreding van het gewijzigde decreet (Handelingen C3 van 7 oktober 2004, blz. 1-4).

Op dat ogenblik had enkel de stad Mechelen te kennen gegeven een eigen leegstandsheffing te willen invoeren op basis van artikel 25 van het decreet.

1. Welke steden en gemeenten hebben tot op vandaag hun overeenkomst met het Vlaams Gewest over het inventarisbeheer opgezegd ?
2. Welke steden en gemeenten hebben reeds een overeenkomst gesloten met de Vlaamse Regering om een eigen leegstandsheffing in te voeren op basis van artikel 25 van het decreet ?

Met welke steden en gemeenten wordt hierover onderhandeld ?

Antwoord

1. Welke steden en gemeenten hebben tot op vandaag hun overeenkomst met het Vlaams Gewest over het inventarisbeheer opgezegd ?

De volgende 29 gemeenten hebben hun overeenkomst met het Vlaams Gewest over het inventarisbeheer opgezegd en dit met ingang van 1 januari 2005:

1 Aalst	11 Evergem	21 Maasmechelen
2 Alveringem	12 Geraardsbergen	22 Menen
3 Antwerpen	13 Hemiksem	23 Moorslede
4 Beernem	14 Jabbeke	24 Oostende
5 Blankenberge	15 Kortrijk	25 Oudenaarde
6 Bornem	16 Kruibeke	26 Roeselare
7 Brasschaat	17 Leuven	27 Sint-Niklaas
8 Brugge	18 Lichtervelde	28 Wervik
9 Dendermonde	19 Lokeren	29 Zandhoven
10 Eeklo	20 Lommel	

2. Welke steden en gemeenten hebben reeds een overeenkomst gesloten met de Vlaamse Regering om een eigen leegstandsheffing in te voeren op basis van artikel 25 van het decreet ? Met welke steden en gemeenten wordt hierover onderhandeld ?

Tot op heden heeft geen enkele gemeente een overeenkomst gesloten met de Vlaamse Regering om een eigen leegstandsheffing in te voeren op basis van artikel 25 van het decreet. Enkel Mechelen heeft te kennen gegeven te werken aan een heffing onder Artikel 25, maar heeft nog geen vraag gericht noch aan mij, noch aan de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm).

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD * (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid

33	04.02.2005	S. Sintobin	<i>Groentetelers – Akkoord met diepvriessector.....</i>	1599
34	04.02.2005	S. Sintobin	<i>Eiersector – Steunmaatregelen.....</i>	1600

F. MOERMAN, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel

37	16.02.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Investeringsklimaat – Farmaceutische sector.....</i>	1600
38	16.02.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Delokalisatie van bedrijven naar Wallonië – Omvang.....</i>	1602
39	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Zitpenningen.....</i>	1602
40	18.02.2005	M. van den Abeelen	<i>Innovatiebeleid – Kleine ondernemingen.....</i>	1603
41	18.02.2005	K. Van den Heuvel	<i>Flanders DC – Middelen.....</i>	1605
42	18.02.2005	K. Van den Heuvel	<i>Impact economische vertegenwoordigingen – Onderzoek.....</i>	1605
48	25.02.2005	G. Van Linter	<i>Tewerkstelling doelgroepen – Ministeriële kabinetten.....</i>	1606

F. VANDENBROUCKE, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming

105	09.02.2005	H. Stevens	<i>Studietoelagen – Behandelingstermijn.....</i>	1607
106	09.02.2005	J. Peumans	<i>Instant A – Doelgroep, erkenning, subsidiëring.....</i>	1610
107	09.02.2005	J. De Meyer	<i>Ongebruikte onderwijsinfrastructuur – Arrondissement Brugge.....</i>	1612
108	09.02.2005	J. De Meyer	<i>Ongebruikte onderwijsinfrastructuur – Arrondissement St.-Niklaas ...</i>	1613
109	09.02.2005	S. Vanackere	<i>Rijksacademie voor Beeldende Kunsten Anderlecht – Renovatie.....</i>	1614
110	11.02.2005	G. Van Linter	<i>Medische opleidingen – Tweede landstaal.....</i>	1615
111	11.02.2005	J. Deckmyn	<i>Commerciële activiteiten in scholen – Actie "Sport op school".....</i>	1616
113	16.02.2005	A. Michiels	<i>Schoolomgeving – Luchtkwaliteit.....</i>	1617
114	16.02.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sportclubs faciliteitengemeenten – Aansluiting bij ADEPS.....</i>	1618
115	16.02.2005	A. Michiels	<i>Nederlandstalig deeltijds kunstonderwijs Brussel – Stimuli.....</i>	1619
116	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Leerlingenvervoer – Organiserende scholen.....</i>	1620
117	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Zitpenningen.....</i>	1620
118	18.02.2005	J. De Meyer	<i>Startbanen – Wettelijke basis – Sociaal overleg.....</i>	1621
119	18.02.2005	F. Vermeiren	<i>Lokale werkwinkel Zaventem – Oprichtingsproblemen.....</i>	1623
120	18.02.2005	F. Vermeiren	<i>Vlaamse Rand – Werkgelegenheid ambulante welzijnsvoorzieningen...</i>	1624
121	18.02.2005	G. Van Baelen	<i>Geweld op school – Cijfermateriaal.....</i>	1625
123	18.02.2005	A. Michiels	<i>Opleiding Orkestdirectie – Hervorming.....</i>	1627

I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

80	28.01.2005	J. Peumans	<i>Afbraak St.-Pietersziekenhuis Leuven – VIPA-subsidies.....</i>	1770
83	04.02.2005	A. De Ridder	<i>Eénvormige medische urgentiekaart – Evaluatie.....</i>	1628

84	04.02.2005	V. Jans	<i>Vlaams Fonds – Beheersing uitgaven voor hulpmiddelen.....</i>	1630
86	04.02.2005	T. Dehaene	<i>Centra voor kortverblijf – Subsidiëring animatiepersoneel.....</i>	1631
89	09.02.2005	T. Dehaene	<i>Geboortepremies – Gemeenten.....</i>	1632
91	11.02.2005	T. Dehaene	<i>Diensten voor schuldbemiddeling – Stand van zaken.....</i>	1633
92	11.02.2005	P. Ceysens	<i>Pedagogische consultaties Kind en Gezin – Evaluatie.....</i>	1634
93	11.02.2005	P. Ceysens	<i>Armoededecreet – Uitvoering.....</i>	1635
95	11.02.2005	P. Ceysens	<i>Adopties Vietnam – Bilateraal akkoord.....</i>	1636
96	16.02.2005	V. Jans	<i>Kinderen van ouders met psychische problemen – Beleidsinitiatieven...</i>	1637
97	16.02.2005	A. Michiels	<i>Rust- en ziekenhuisomgeving – Luchtkwaliteit.....</i>	1638
98	16.02.2005	G. Van Linter	<i>Zorgverzekering – Brussel (4).....</i>	1639
99	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Zitpenningen.....</i>	1640
100	18.02.2005	V. Jans	<i>Nieuwe gevangenis Hasselt – Begeleiding jonge moeders.....</i>	1641
101	18.02.2005	M. Demesmaeker	<i>Oprichting rustoord Van Lierde Affligem – Stand van zaken.....</i>	1641
103	18.02.2005	H. Crevits	<i>Vaderboekje – Evaluatie.....</i>	1644
104	18.02.2005	E. Roex	<i>Gezinszorg – Uitbreiding urencontingent.....</i>	1644
105	25.02.2005	V. Heeren	<i>VOI's – M/V-samenstelling.....</i>	1646
106	25.02.2005	G. Van Linter	<i>Tewerkstelling doelgroepen – Ministeriële kabinetten.....</i>	1646
112	25.02.2005	T. Dehaene	<i>Palliatieve netwerken – Stand van zaken.....</i>	1646
114	02.03.2005	T. Dehaene	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken.....</i>	1650
122	04.03.2005	C. Decaluwe	<i>Raad van bestuur overheidsinstellingen en publieke NV's – Ambtenaren.</i>	1650
123	04.03.2005	C. Decaluwe	<i>Overheidscommunicatie – Communicatiebureaus.....</i>	1650

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

83	11.02.2005	E. Matthijs	<i>Investeringsfonds – Trekkingsrechten.....</i>	1651
84	11.02.2005	L. Sannen	<i>Limburgse Reconversiematenschap – Gaswinning.....</i>	1771
86	16.02.2005	J. Sauwens	<i>Financieringsfonds Eenmalige Uitgaven – Middelen 2000-2004.....</i>	1652
87	16.02.2005	P. Wille	<i>Vereffening Gimvindus – Stand van zaken.....</i>	1654
88	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Vermindering registratierechten – Termijnvoorwaarde en overmacht ...</i>	1656

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

32	04.02.2005	E. Glorieux	<i>BLOSO-domein Hofstade – Sportinfrastructuurprojecten.....</i>	1657
----	------------	--------------------	--	------

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

76	02.02.2005	P. Ceysens	<i>VOI's – Telewerkprojecten.....</i>	1659
80	04.02.2005	S. Sintobin	<i>New York-reis – Toeristische promotie.....</i>	1660
82	09.02.2005	J. Loones	<i>Vlaamse administratie – Provinciale vestigingen.....</i>	1661
83	09.02.2005	L. Van den Brande	<i>MVG-kabinetsleden – FOP-bijdrage op salariscomplement.....</i>	1662

84	09.02.2005	H. Crevits	<i>Toerisme Vlaanderen – Steun aan privé-initiatieven</i>	1663
85	11.02.2005	V. Jans	<i>Vlaamse administratie – Gehandicapten.....</i>	1665
86	11.02.2005	J. Sauwens	<i>Vlaamse overheidsgebouwen Brussel – Leegstand</i>	1670
87	11.02.2005	J. Sauwens	<i>Fietsroutenetwerk Limburg – Blauwwitte wegwijzers.....</i>	1773
88	11.02.2005	H. Philtjens	<i>Startbanenproject BLOSO – Stopzetting</i>	1673
89	11.02.2005	P. Ceysens	<i>VAC Leuven – Stand van zaken</i>	1673
90	16.02.2005	A. Michiels	<i>VRT – Engels.....</i>	1674
91	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>VRT teletekst – Basket- en volleybalslagen.....</i>	1675
96	18.02.2005	M. Smet	<i>Subsidies "occasionele initiatieven" – Overzicht.....</i>	1676

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

244	26.01.2005	H. Crevits	<i>Dossier Lappersfortbos – Aanpak.....</i>	1676
247	26.01.2005	P. Lachaert	<i>Mastebos Kapellen – Verwijdering Amerikaanse eiken.....</i>	1775
267	28.01.2005	T. Rombouts	<i>Natuur- en bosbeleid – Landgoederen</i>	1678
274	02.02.2005	R. Daems	<i>Sluiswachters – Dienstwoningen.....</i>	1679
275	02.02.2005	J. Verfaillie	<i>Mestuitvoer grensboeren – Stand van zaken.....</i>	1680
282	02.02.2005	B. Martens	<i>Groenestroomcertificaten – Tekorten en boetes</i>	1777
283	02.02.2005	M. Cordeel	<i>Ontwikkelingsschets Schelde-estuarium – GOG Akkershoofd-Grootbroek.....</i>	1780
284	04.02.2005	H. Philtjens	<i>Bomen langs gewestwegen – Verkeersveiligheid</i>	1681
285	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings binnenvaart – Baggerwerken Zeeschelde.....</i>	1781
287	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings binnenvaart – Herinrichting Reep Gent.....</i>	1682
289	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings waterbeheersing – Infrastructuurstudies Zeeschelde.....</i>	1781
290	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings waterbeheersing – Uitwatering Denderbellebroek.....</i>	1683
291	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings waterbeheersing – Stand van zaken GOG's.....</i>	1782
292	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings waterbeheersing – Sigmaplan Demer</i>	1683
293	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings waterbeheersing – Sigmaplan Scheldebekken</i>	1782
294	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings waterbeheersing – MER/LER-studies Zeeschelde.....</i>	1684
295	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings waterbeheersing – Milieu-onderzoek Zeeschelde</i>	1684
296	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings waterbeheersing – Sigmaplan en natuurontwikkeling.....</i>	1783
297	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings waterbeheersing – Studies Waterbouwkundig Labo.....</i>	1685
298	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings waterbeheersing – Herstelling dijken Bovenschelde.....</i>	1783
299	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings waterbeheersing – Rivierherstel Leie.....</i>	1784
300	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings bruggen – Dendermonde</i>	1785
301	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings bruggen – Wieze-Gijzegem.....</i>	1786
302	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings bruggen – Ringvaart Gent.....</i>	1687
303	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Investerings bruggen – Zeeschelde.....</i>	1687
304	04.02.2005	J. Stassen	<i>VEN-gebied Vlassenbroek – Geplande parking</i>	1688

305	04.02.2005	C. Gennez	<i>Kruispunt dorpskern Malle – Verkeersveiligheid.....</i>	1689
△ 306	04.02.2005	M. Van den Eynde	<i>Vermindering rijstroken – Verkeersdoorstroming.....</i>	1786
307	04.02.2005	M. Van den Eynde	<i>Luieraafval – Verwerking.....</i>	1788
308	04.02.2005	J. Loones	<i>E40 Adinkerke-De Panne – Files (2).....</i>	1789
309	04.02.2005	J. Deckmyn	<i>Vinderhoutse bossen (Lovendegem) – Stand van zaken.....</i>	1690
310	04.02.2005	J. Sauwens	<i>Groene Boulevard Hasselt – Renovatiekosten.....</i>	1692
311	04.02.2005	J. Sauwens	<i>Bomen langs gewestwegen – Rooibeleid – Limburg.....</i>	1693
312	04.02.2005	E. Matthijs	<i>Schipdonkkanaal – Studies.....</i>	1694
313	04.02.2005	R. Verreycken	<i>Antwerpse Waterwerken – Rioleringsbijdrage 2004.....</i>	1790
314	04.02.2005	E. Glorieux	<i>BLOSO-domein Hofstade – Sportinfrastructuurprojecten.....</i>	1792
315	04.02.2005	J. De Meyer	<i>Proefproject herinstructie edelherten – Wenselijkheid.....</i>	1695
316	04.02.2005	M. Van den Eynde	<i>KWZI-projecten – Stand van zaken.....</i>	1696
317	04.02.2005	E. De Wachter	<i>A12 Londerzeel-Meise – Vangrails.....</i>	1699
318	04.02.2005	F. Peeters	<i>Grote Netebekken – Waterbeheersing.....</i>	1793
319	04.02.2005	M. Smet	<i>Aankoop natuurgebieden – Financiering met geld Nationale Loterij...</i>	1700
322	09.02.2005	J. Peumans	<i>Uitbreiding sluizencomplex Ternaaien – Stand van zaken.....</i>	1700
323	09.02.2005	J. Peumans	<i>Instorting Verbrande Brug Grimbergen – Oorzaak, controles, kosten..</i>	1701
325	09.02.2005	M. Hostekint	<i>Herinrichting kruispunt N36 Izegem – Stand van zaken.....</i>	1703
326	09.02.2005	S. Sintobin	<i>Gevaarlijke punten – West-Vlaanderen.....</i>	1704
328	11.02.2005	P. Wille	<i>OVAM-terrein Mechelen – Bodemsanering.....</i>	1707
329	11.02.2005	P. Wille	<i>OVAM – Toekenning attest "niet-reinigbare grond"</i>	1708
331	11.02.2005	P. Wille	<i>OVAM – Ambtshalve bodemsaneringen</i>	1708
333	11.02.2005	P. Wille	<i>Afgedankte gsm's – Verwerking</i>	1710
334	11.02.2005	R. Daems	<i>Zonneveldweg en Vloeiherkstraat Wellen – Heraanleg.....</i>	1712
335	11.02.2005	R. Daems	<i>Afvaltransport over water – Stimuli.....</i>	1713
336	11.02.2005	J. De Meyer	<i>Heraanleg N485 Haasdonk – Stand van zaken.....</i>	1715
337	11.02.2005	J. Verfaillie	<i>Ringweg Diksmuide – Stand van zaken.....</i>	1716
338	11.02.2005	M. De Meulemeester	<i>Bermbesluit – Maaiperiode.....</i>	1716
339	11.02.2005	P. Ceysens	<i>Parkpoort Leuven – Ondertunneling.....</i>	1718
340	11.02.2005	J. Verfaillie	<i>N8 Koksijde-Ieper – Verkeersdrukte</i>	1718
341	11.02.2005	P. Wille	<i>VMH-International – Overheidssteun.....</i>	1719
342	11.02.2005	P. Wille	<i>Bodemsanering Noorderkempen – Umicore.....</i>	1720
344	11.02.2005	P. Wille	<i>OVAM - Stadsvernieuwingsprojecten.....</i>	1722
345	11.02.2005	V. Dua	<i>Heraanleg Catriestraat Drongen – Stand van zaken.....</i>	1723
346	11.02.2005	V. Dua	<i>Heraanleg bocht N466 Drongen – Stand van zaken.....</i>	1723
349	16.02.2005	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zeekanaal Brussel-Schelde – Herstelling dijken.....</i>	1724
351	16.02.2005	R. Daems	<i>Dorpskern Arendonk – Zwaar verkeer</i>	1726

352	16.02.2005	B. Caron	<i>Autosnelwegbruggen – Gemeentelijke wapenschilden</i>	1727
353	16.02.2005	A. De Ridder	<i>Rattenbestrijding – Organisatie</i>	1728
354	16.02.2005	P. Wille	<i>OVAM – Besteding GIMV-geld</i>	1730
356	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Wegverlichting – Kostprijs</i>	1730
358	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>N397 Loppem – Kruispunt Heidelbergstraat</i>	1731
361	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Heraanleg gevaarlijke punten – Prioriteiten</i>	1732
362	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Zitpenningen</i>	1732
382	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen – Project N367 (nr. 1578)</i>	1733
383	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen – Project R32 (nr. 2718)</i>	1733
384	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen – Project R8 (nr. 2521)</i>	1734
385	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen – Project N382a (nr. 1357)</i>	1734
386	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma wegen – Project N374 (nr. 1410)</i>	1734
387	18.02.2005	M. Van den Eynde	<i>Watertoets – Toepassing</i>	1735
394	18.02.2005	C. Decaluwe	<i>N459 Dentergem – Vernieuwing Leiebrug</i>	1736
395	18.02.2005	K. Callens	<i>N382 Waregem – Geluidsmuur</i>	1736
397	18.02.2005	H. Crevits	<i>Ontsluiting Zeebrugse haven en omvorming N49 – Stand van zaken...</i>	1737
399	18.02.2005	A. De Ridder	<i>A12 Wilrijk-Boom – Onderhoud</i>	1738
404	23.02.2005	J. Verfaillie	<i>Luchthaven Oostende – Geparkeerde vliegtuigen</i>	1739
410	25.02.2005	V. Heeren	<i>VOI's – MIV-samenstelling</i>	1740
413	25.02.2005	M. van den Abeelen	<i>Industrieel erfgoed en milieuwetgeving – Artisanale steenbakkerijen...</i>	1740

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

103	09.02.2005	T. Dehaene	<i>Verbeterings- en aanpassingspremies – Gemeenten en provincies</i>	1741
113	18.02.2005	P. Janssens	<i>SHM's – Toewijzingsregels hogere inkomens</i>	1758
104	09.02.2005	C. Berx	<i>Heffing leegstand – Gemeenten</i>	1796

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

85	02.02.2005	A. M. Hoebeke	<i>Overladen vrachtwagens – Administratieve boetes</i>	1760
86	02.02.2005	J. Loones	<i>Parkerende vrachtwagens – Verkeersveiligheid</i>	1760
87	04.02.2005	M. Van den Eynde	<i>Vermindering rijstroken – Verkeersdoorstroming</i>	1761
92	09.02.2005	J. Peumans	<i>Mobiliteitsraad – Opstart en werkingskredieten</i>	1761
93	09.02.2005	J. Peumans	<i>Streefbeeldstudies – Evaluatie – N79 Riemst</i>	1762
94	09.02.2005	J. Laurys	<i>Variabele signalisatieborden – Kostprijs</i>	1762
95	11.02.2005	B. Caron	<i>Stelplaats De Lijn Brugge – Doorgang vrachtwagens</i>	1763
96	11.02.2005	R. Daems	<i>Vervoersaanbod De Lijn – Alken</i>	1764
98	18.02.2005	K. Helsen	<i>Basismobiliteit – Zuiderkempen</i>	1766
99	18.02.2005	H. Crevits	<i>Pluspunt – Vernieuwing</i>	1767

100	18.02.2005	J. Sauwens	<i>Abonnementen De Lijn – Samenstelling (2)</i>	1768
101	18.02.2005	F. Peeters	<i>Bedrijfsvervoerplan Geel-Westerlo – Realisatie</i>	1769
102	23.02.2005	M. Vogels	<i>Anciënniteitsberekening Vlaamse administratie – Zwangerschapsverlof .</i>	1769

